S.152

உ

சிவமயம்.

பதினெண்சித்தர்களில்

மஹாமகத்துவம்பொருந்திய

அகத்தியமுனிவர்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பஞ்சகாவியத்திற்குருநூலென்னும்

ஆயுறுவேதமாகிய

சௌமியசாகரம்

௲ உ ௱.

இஃது.

மதுரை-புதுவை-சென்னை-இச்சங்களில்

தமிழ்த் தலைமை புலமை நடாத்திய களத்தூர்

வேதகிரிமுதலியார் - குமாரர்

கந்தசாமிமுதலியாரால்

பற்பலஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்து

தர்க்கோலம்.

நரசிம்முலுநாயுடு அவர்களால்

தமது

விவேகசந்திரோதயவச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௭௭௵—மார்ச்சி௴

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட்.

உ

கடவுள் துணை.

இந்நூல் திருத்தி அச்சிட்டவர் கருத்து.

மாட்சிமைபொருந்திய சினேகிதரே

இவ்வுலகின்கண் வசித்திருந்த சித்தர் மகாபுருஷர்வரலாறோதெளில், மகாமகுத்துவம்பொருந்திய நாற்பத்தெண்பெயர் முனிவர்களும்பதினெண்சித்தர்களும் நவகோடி ரிஷிகளும் தங்கள் தங்கள் சீவகாருண்ணியத்தினால் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மூன்றுலட்சங்கிரந்தங்களில் தற்காலம் கிடைத்த சிலகிரந்தங்களில் கோர்வைகிடையாமல் வகுப்பன்றிசுமார் ௫௨-வயித்தியங்களை அச்சிட்டேன் அன்றியும் புராதனசங்கதியாவன முன்னோர்சொன்ன மூன்றுலட்சங்கிரந்தங்களில், வயித்தியகிரந்தம்-௨-லட்சமென்றும் வாதக்கிரந்தம்-௧-லட்சமென்றும்பெரியோர் ரிஷிகள்சொல்லியிருக்கிறார்களல்லவா அப்படியிருந்தும் இன்னம் அடியேனுக்கு கிடைத்தமாத்திரம்-தன்வந்திரியர்-அகஸ்தியர்-சட்டமுனி-மச்சமுனி-கோரக்கர்-வரரிஷி-புலிப்பாணி-யூகிமுனி-சிவவாக்கியர்-கருவூரார்-தேரையர் - இன்னஞ்சிலசித்தர்களின் சாஸ்திரக்கோர்வை சுமார் எமதிடம் (௧௬௰) கோர்வைகள் பெருநூலும் சிறுநூலும் கிடைத்திருந்தும் தற்காலத்திரவியசகாயமட்டாயிருப்பதினால் அப்போதைக்கப்போது ஒவ்வொரு கிரந்தங்களாய் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படும், மேலும் பஞ்சகாவியமாகிய வயித்தியகாவியம்-வாதகாவியம்-இலட்சணகாவியம்-பூரணகாவியம்- மாந்திரியகாவியம்-என்னும் இப்பஞ்சகாவியத்திற்கு குருநூலாகிய-சௌமியசாகரமென்னும் ஆயுறுவேதமாகிய இச்சாத்திரக்கோர்வையை பண்டிதர்களுக்குபயோகமாக இக்குருநூலை அச்சிடத்துணிந்தேன் அன்றியும் இச்சௌமியசாகரக்கோர்வைகளில் இந்நூலே முதநூலென்றும் இதைச்சார்ந்த கோர்வைகளில்-தரு ா-என்றும்-ரு ா-என்றும்-ந ா-என்றும்-கூறப்படும் அச்சாத்திரங்களையும் பின்னால் ஒவ்வொருதொகுப்பாய் அச்சிடப்படும்.

இந்நூல் அச்சிட்டவர் கருத்து

முற்றிற்று.

S.157

உ

கடவுள்துணை.

சௌமியசாகரத்தின்

பொருளடக்கஅகராதி.

பொருள்	பக்கம்.	பொருள்	பக்கம்
அண்டவுற்பத்தி	கா	ஆருப்பின்பெயர்	காகூ
அண்டக்கல்லு	எ	ஆண்பனிநீர்	கூய
அண்டசுத்தி அண்டமெழுகு	கூ	ஆரூதாரபூசை	கஉச
அண்டம்பனிநீரு	ய	இரண்டாமுப்பு	யக
அதிகாலம்பற்ற	யங	இரதச்செயநீருக்குப்பூசை	உக
அமூர்தசஞ்சீவி	உங	இருபதனைந்தெழுத்து	உச
அமூர்தசஞ்சீவி	"	இச்சுண்ணத்தில்	ஙய
அமூர்தமிருப்பிடம்	உசு	இந்நூல்சௌமியசாகர	ஙக
அயசசெம்பில்	ஙய	இதற்குவுயிர்நாதம்	"
அயத்தங்கம்	ஙக	இந்தநதிகள்தீவி	ஙஉ
அமூர்தவிந்துமூலம்	"	இன்னூல்குறிப்பறிய	"
அமூர்தமசிகற்பம்	ஙச	இன்னூல்போலொருநூலில்லை	சள
அகத்தியர்சொல்	சய	இந்நூல்கோடிவித்தை	சஅ
அட்டமாரணக்கரு	ருய	இரசபாகம்	எகூ
அண்டசவர்க்காரவுப்பு	ருகூ	இரசமணிபதினாறு	"
அகத்தினுப்பு	சுகா	இரசமெழுகு	அக
அயசசெம்பு	எய	இரவிமுப்பு	அரு
அயச்சுத்தில் அயவெட்டு	எகா	இரவிசெயநீர்	அள
அசுவனிதேவர்	அக	இரவியில்லைவக்க	கூள
அமூர்தம	ள	இரவிமெழுகு	"
அகோரகாலாக்கினி	ளயகா	இந்துவைப்பு	கசஉ
அண்டகாயாதிகற்பம்	ளஅ	இந்தசவ்வீரத்தின்பெயரறி	கருஅ
அண்டசவ்வு அண்டகோணை	"	இடைக்காடர்வெள்ளைபாஷா	களய
அசுவனிதேவருண்டமெழு	கக்கா	இந்நூலிற்பாடியபொருள்து	கஅய
அடிவாரசித்தர்	ககசு	இந்நூல்சுருக்க-ஙள-பார்க	ககூரு
அண்டசவர்க்காரமெட்டுதிங்	கஉக	இடைக்காடர்	கசகூ
அண்டப்பிசின அண்டசவர்க்	"	உருகுகல்	ய
அமூகண்ணர்	கசக	உப்பின்பெயர்	யச
அமூகண்ணர்கெவுரிபாஷா	களஉ	உப்புகளறிய	உஉ
அஷ்டகர்மச்சிலைக-கூள, அண்மாக்		உப்புசெயநீர்	"
கரு கஉஉ, அஷ்டமாத்தயில-ககூஅ		உப்புசெயநீர்	உரு
ஆத்தாளைப்பூசிக்க	உகூ	உடற்கருவிந்து	உகா
ஆரூதாரக்குறி	ஙள	உப்புநீங்காவெட்டு	கஙஅ

பொருள்	பக்கம்.
உரோமசெயநீர்	௯௮
உந்திராடமதிங்கள்	௯௧
ஊசிசெயநீர்	௱௨
ஊசிசெயநீர்மெழுகு	"
எழுத்துரோகை	௨௪
எண்ணெய்கழட்ட	௬௫
எண்ணெய்கழட்ட	௮௫
எட்டாந்திங்கள்	௧௨௨
எமகாட்டுச்சித்தர்	௧௫௰
எமகாட்டுச்சித்தாங்காசவை	௧௭௬
எழுநூல்கோர்வை	௨௫
ஐஙகாயமறிய	௨௫
ஐங்காயத்திலுப்பு	௬௧
ஐந்துருத்தயிலம்	௫௨
ஐந்துபாதக்கடுஞ்சூலாணிக்	௧௰௮
ஐங்கோலநீர்	௧௩௯
ஐங்கோலத்தைலம்	௧௬௪
ஐங்கோலமாவு	௧௬௪
ஐங்கோலமெழுகு	"
களுவபாகம்	௰௮
கட்டுத்தெளிவு	௨௨
கற்பலேகியம்	௩௪
கல்லுப்புத்திராவகம்	௪௮
கங்குறிதேசம்	௮௨
கண்டிகதிர்காமதேசம்	௮௩
கல்லுப்புகாலுதிசைசித்தர்	"
கடுக்காயத்தூள்	௧௮௪
கடுக்காய்த்தூள்	௬௰
கற்பலேகியம்	௱௬
கற்பபூசையமுர்த்தபூசைமவுன	௱௰
கசிவிருக்க	௧௨௰
கலசந்தானியம்	௧௩௰
கருநாய்மை	௧௩௧
கருவூரார்	௧௬௯
கருவூரார்கெந்திரசவைப்பு	௧௯௮
கன்னிபிண்டமாக்கருவு	
கோர சொக்குப்பொடி	௧௮௫
காந்தக்கிண்ணத்தில்சஞ்சீவி	௩௩
காமியத்தங்கவேதை	௯௯
காந்தசுத்தி	௭௮
காந்தமெழுகு	"

பொருள்	பக்கம்.
காந்தமசுருக்குநதாக்குதல்	௯௬
காயாதியமுதர்தம்	௱௰௯
காரணவப்பு	௧௩௫
காலசிலயோகம்	௧௩௮
காயகண்டதலைமூளைசுண்ண	௧௯௧
காவியமைந்திற்கும்	௩௮
குருவுடன்சீஷன்தர்க்கம்	௩௯
குழித்தயிலம்	௫௩
குருசெயநீர்	௯௭
குகைச்சார்பு	௮௩
கும்பகசித்தி	௯௭
குருசெயநீர்மெழுகு	௯௯
குகையைரவில்வைக்கவும்	"
குன்றிமணிப்பிரமாணம்கோ	௧௧௧
குருசெயநீர்ஊசிசெயநீர்	௧௧௨
குருவின்மகிமை	௧௩௧
குருகும்பமுனி	௧௫௧
கெந்தமெழுகு	௭௬
கெந்திரசக்கட்டு	௧௯௮
கெற்பங்கழட்ட	௧௨௧
கைபாகம்செய்பாகம்	௰௯
கைலாசசித்தி	௰௨
கைலாசசட்டைமுனி	௧௬௯
கொங்கணர்	௧௬௮
கொங்கணர்வாலைரசவைப்பு	௧௯௪
கொட்டைப்பாக்குவெற்றி	௧௮௪
கோரக்கர்சித்தர்களுக்கு முதன்மையானவர்	௧௫௰
கோலானதுசௌமியசாகரம்	௮
கோழிமுட்டைமனிதர்	௧௩௭
சத்திநாதவீடு	௯
சகலநூலில்மறைத்தசூட்சம்	௭
சத்திமாரணம்	௨௭
சஞ்சீவிகற்பம்	௩௩
சலாநதியின்பை	௫௯
சவர்க்காரநீறு	"
சவர்க்காரமெழுகு	௫௭
சவர்க்காரவுப்பு	௫௮
சத்திகசதீட்சை	௯௨
சவ்வீரமெழுகு	௭௨
சாபநிவர்த்தி	௮௩

பொருள்	பக்கம்.
சலகங்கைபமூர்தம்	௯௨
சத்திப்பூநீர்	௯௪
சத்திமுப்புச்சாபநிவர்	௯௮
சத்திமுப்புத்திராவகம்	"
சவர்க்காரம்பசுமைநிறப்பூமி	௧௧௮
சல்லிபவித்தை	௧௨௧
சவர்க்காரவுண்டை	௧௨௫
சலவிந்து	௧௨௭
சரக்குவைப்புமுறை	௧௨௮
சதுர்முகசித்து	௧௩௬
சட்டமுனிகுருகுவைப்பு	௧௨௫
சததிசிவம்சித்திக்க	௧௮௮
சாதிலிங்கமெழுகு	௯௮
சாபநிவர்த்தி	௯௨
சாபநிவர்த்தி	"
சாபநிவர்த்தி	௯௪
சாபநிவர்த்தி	௱
சாபநிவர்த்தி	௰௧
சாபநிவர்த்தி	௧௬
சாபநிவர்த்தி	௱௰
சாயச்சியபதவி	௧௧௩
சாதிலிங்கமெழுகுகற்பம்	௧௧௪
சாதிக்காயத்தூள்	௧௧௭
சாரவைப்பு	௧௩௬
சிவவிந்துவீடு	௬
சிவமாரணம்	௨௭
சிவயோகபூசை	௬௩
சிவயோகமரவியோகம்	௮௧
சிவயோகபூசை	௮௭
சிவசத்திகங்கை	௯௧
சிவசத்திப்பூநீறு	௯௨
சிவமுப்பு	௯௪
சிவமுப்பு	௯௬
சிவமுப்புச்சாபநிவர்த்தி	"
சிவமுப்புத்திராவகம்	"
சிவமுப்புத்திராவகத்துக்கு	௯௭
சிவமுப்புச்சுண்ணம்	௯௯
சிவமுப்புசெந்தூரம்	௰௨
சிவமுப்புசெந்தூரவுண்டை	"
சிவசத்திமுப்புசெந்தூரம்	௰௩
சிவகேந்திரபூபதிசுண்ணம்	௰௫
சிவகேந்திரபூபதிகற்பம்	"
சிவயோகவாசி	௰௭
சவனசொல்லஉண்மைகேட்க	௰௯
சிவன்கொண்டகற்பம்	௧௧௧
சிவசத்திகொண்டகர்பம்	௧௧௨
சிவயோகம்பூசித்தடிபணிந்	௧௧௫
சிவயோகபூசை	௧௧௭
சீலைபாகம்	௧௯
சுத்தசலம்	௧௩
சுழிநாட்டம்	௨௫
சுழிமுனையின்கனவு	௨௬
சுத்தசலத்தெளிவு	௨௭
சுண்ணநிறமறிய	௪௩
சுண்ணத்தில்வாலைகற்பம்	௪௬
சுண்ணவங்கத்தில்தங்கவே	௪௯
சுழிமுனையில்வாசியொட்டி	௭௩
சுந்தரானந்தர்வெள்ளை	௧௫௩
சுகபானந்தர்கெந்திபாஷாண	௧௫௫
சுவாசதம்பனநாழிகை	௧௮௩
சுத்தசமதியானம்	௧௮௫
சுண்ணத்தால்தாம்பரவமம்	௧௯௩
சுண்ணநிறம்	௰௧
சோருபானந்தரிஷி	௧௪௬
சோதிரிஷி	௧௪௭
சோதிரிஷிகவ்வீரவைப்பு	௧௪௭
சௌமியசாகரத்திற்கருக்கா	௭௮
சௌமியசாகரம்சிவனுண்மை	௮௮
ஞானகாவியத்திலுள்ள	௩௰
தலைச்சனுடவிவேக	௪௨
தலைப்பிள்ளைகாமம்	௯௰
தலைச்சன்பெண்பணிக்குடம்	௯௧
தன்வந்திரியுண்டகற்பம்	௧௧௪
தாம்பரத்தங்கம	௯௩
தாளகமெழுகு	௯௮
தாம்பரசுத்தி	"
தாம்பரத்தில்தங்கவேதை	"
தியானம்	௯௧
திராவகத்துக்குசாபநிவர்த்தி	௯௯
திரிஞ்சலெரு	௰௨
திருமூலர்	௧௪௭
திருமூலர்சாதிலிங்கவைப்பு	௧௯௧

பொருள்	பக்கம்.
தூதகமெழுகு	௭௰
தூநசுகட்டு	௱
தூநசினைபெயர்	௧௫௩
தூனமாக்கருக்கு நாமியாதே	௮௯
தெரிசனம்	௨௪
தெளிவு அறிவுபருவம்	௯௰
தெய்வலோகத்தயிலம்	௧௮௪
தெய்வலோகச்சொக்குபோ	௧௮௯
தேவிமாரணமூலம்	௨௭
தேராதபேர்களுக்கு	௫௰
தேசிசெயநீர்	௭௰
தொண்ணூற்றாறுதத்துவம்	௩௫
தொழுகண்ணர்	௧௫௰
தொழுகண்ணர்தொட்டிபா	௧௭௩
நவநீதசஞ்சீவி	௨௩
நவநீதவைங்காயமெழுகு	௨௮
நவநீதசுண்ணம்	௨௯
நல்வினைதீவினை	௩௨
நவநீதம்	௩௮
நவநீதலேகியம்	௪௪
நவாரிஷை	௪௫
நவநீதத்திராவகம்	௪௯
நவநீதமெழுகு	௫௯
நவகோடிசித்தர்	௯௰
நவகோடிசித்தி	௮௰
நமனுக்குசமனவாய்	௮௯
நந்தீசர்கொண்டகற்பம்	௧௪௩
நந்தீசர்கற்பம்	"
நவகோடிசித்து	௧௩௩
நந்திகலைஞானம்	௧௪௫
நாதவிந்து	௫
நாதமெழுகு	௧௯
நாதாங்கள்தகவம்	௩௭
நால்வகைச்சாதி	௪௰
நாதசத்திபூநீர்	௯௩
நாதசத்தியுப்பு	௯௪
நாதசத்தியுப்பின்சாபநிவர்த்	௯௫
நாதசத்தியுப்புத்திராவகம்	,,
நாதசத்திமுப்பு	௯௭
நாதசத்திமுப்புச்சுண்ணம்	௱
நாடிசலசுத்தி	௧௨௨

பொருள்	பக்கம்.
நிலவுப்பு	௩௪
நிலத்தும்பைப்பூண	௮௪
பத்துநாளில்விதமாய்	௧௧
பஞ்சபூதவிபரம்	௨௧
பஞ்சபூததெரிசனம்	௨௫
பஞ்சபூதநிலை	௩௫
பத்தியமறிய	௪௪
பதினெட்டுலட்சங்காப்பு	௮௰
பதினைந்துநாள்பனியில்லை	௮௰
பதினைந்துநாள்பனியில்லை	"
பனிநீர்வெள்ளைக்கல்	௮௪
பஞ்சகாவியத்திற்குத்திர	௮௭
பஞ்சநாதாக்கள்	௧௧௧
பரிமளவாடை	௧௨௨
பத்மினிசாதியில்நாதம்வாங்	௧௨௫
படிகாரவைப்பு	௧௪௧
பராசரிஷி	௧௪௭
பராசரிஷிதொட்டிபாஷாண	௧௯௰
பாகங்கள்கிளிஞ்சிசெயநீர்	௭௩
பாஷாணமெழுகு	௭௫
பிண்டமெழுத்து	௪௧
பிராணையமூலம்	௯௩
பிராணையபூசை	௧௧௯
பிண்டசவாக்காரம்	"
பிண்டக்கருசவர்க்காரவுண்	௧௨௰
பிண்டசவாக்காரம்	௧௪௩
பிண்ணாக்கீசர்	௧௪௮
பிரமரிஷிகெந்திபாஷாணம்	௧௫௪
பிண்டசுத்தி	௧௯௧
பிரமதியானம்	௧௯௩
பிடிநாக்கிசர்லிங்கசவைப்	௧௯௫
புடபாகம்	௧௯
புடம்	௪௩
புத்திதேறுதல்	௪௫
புணர்ச்சி	௯௰
புடபாகம்	௯௯
புடபாகம்	௱௧
புடமிறம்	௱௪
புருவெச்சம்	௱௫
புவனேமும்மூலத்தியானம்	௧௨௫
பூசைகள்செய்யுமுறை	௨௩

பொருள்	பக்கம்.
பூமிக்குழி	ருஅ
பூரணசந்திரோதயம்	கூச
பூரணசெந்தூரம்	ஙரு
பூரணாதிகற்பம்	"
பூவுக்குச்சிவயோகபூசை	அசா
பூரகமகும்பம்	அகூ
பூநீறொடுக்கும்பூமி	சாஉ
பூநீறெண்ணெகழட்ட	கூங
பூநீர்திராவகம	
பூரணசித்தி	௰ங
பூநீறுஆறுமாதப்பிண்டம்	கககூ
பூநீறுநாதம்	கஉரு
பூரவைப்பு	கஉகூ
பூரவைப்பின்பெருமை	ககூ௰
பெரியோர்களிடஞ்சென்று	கஅக
பேரண்டம்ஏரண்டம்	ஙசா
பொதியைபாகம்	எச
பொதியைகிரிச்சாரல்	கஙங
பொட்டுலுப்புவைப்பு	கச௰
பொடிக்குத்தியானவெழுத்	கஅசா
போகரிஷி	கசஎ
போகரிஷிநாகவைப்பு	ககூங
மதியுப்புசசெயநீர்	கரு
மதிமெழுகு	அசா
மனோன்மணிவாலை	உஅ
மதியாமூர்த்தம்	எக
மதியுப்பு	அரு
மதிசெயநீர்	அசா
மதியுப்புச்செயநீர்	சாக
மதுசலம்	கூரு
மதனப்பால்	௰சா
மகேசுரதெரிசனம்	௰எ
மவுனபூசை	"
மண்டலமுண்ண	அ௰
மண்டலமிருபோதுண்ண	ககஉ
மலைபாடிதுருகம்	கஉங
மஞ்சணிறப்பூமி	"
மறைப்புமை	கஙங
மச்சமுனி	கசகூ
மச்சமுனிதுருசு	கசாக
மவுனகேசரக்குளிகை	களக

பொருள்	பக்கம்
மாக்கரு	சாஉ
மாரணபீடம்	உக
மாரணமெட்டெட்டு	உங
மானிடருக்குப்புத்தி	சரு
மாந்திரிகமட்டசித்து	ருக
மாந்தோலில்மாம்சமூலம்	ருகூ
மாளவபிரமகுலகாதம	கசரு
மாவிற்கு	"
முப்புமுறை	எ
முசலுப்பு	கக
முப்பூவுக்கு	கஎ
முப்புசுண்ணம்	கஅ
முப்புசுண்ணத்துக்குப்பூசை	உ௰
முப்புசெந்தூரம்	"
முப்புசெந்தூரசெயநீர்	உக
முப்புசுண்ணசெயநீர்	"
முப்புசெந்தூரசெயநீர்	"
முன்சொன்னவுப்	சங
முச்செயநீர்	அக
மூலமூலரோசகம்	சாசா
முப்புத்திராகவசாபநிவர்த்தி	கூஅ
முப்பூவின்மார்க்கம்	கஙசா
முன்சொன்னத்துக்குகியா	ககூஉ
முன்சொன்னவாலைசுண்ணசெந்தூரபாக	கசாஎ
மூன்றுமுப்பு	௰சா
மூலமதாரம்	உஅ
மூலதியானம்	கூ௰
மூன்றுதிங்கள்	கஉஎ
மெய்ஞ்ஞானப்பதி	எஎ
மெய்ஞ்ஞானகரு	"
மெய்ஞ்ஞானப்பரகெதி	கஙஎ
மெழுகுவகை	௰ங
மேல்கருவிமுறையாவன	கஙஎ
மை	ககஉ
ரவியுப்பு	கஎ
ரவிமெழுகு	கரு
ரவிமனமரோசகம்	அக
ரோசகம	௰க
விமகச்சட்டு	கசாசா
விவகாரமோ	"

பொருள்	பக்கம்.
வெளியுள்ளோர்	௨௯
வறுமைவருங்காலத்தில்	௩௧
வடகலைஇடகலை	௩௨
வழலை	௩௮
வட்டு	௬௧
வஸ்துதெளிவு	௬௯
வலைகிலுப்பு	௧௪௩
வாதமுறை	௰௨
வாலையப்பணிதல்	௨௰
வாலைமுக்கோணம்	௨௭
வாலைபூசை	௪௪
வாலைலேகியம்	"
வாதகாவியத்திற்குத்திறவு	௪௭
வாதசத்தூளிடை	௫௨
வாலைமூலவுப்பு	௬௪
வாலைதியானபாகம்	௮௫
வாலைதியானம்	௩
வாலைரசம்	௧௪௨
வாலைபூசைமிதுனராசி	௧௨௮
வாசிசித்தி	௩௩௨
வாலைபூசை	௧௩௫
வாதகாவியம்ஞானகாவியம்	௧௪௫
வாசுதேவர்	௧௬௧
வாலைசுண்ணம்	௧௬௩
வாசிப்பார்க்கும்வகை	௧௮௩
வாசியெழுத்து	"
வாசிக்குமூலமந்திரம்	௧௮௪
விந்துநாதம்	௯
வியாதிவிவரம்	௮௮
வீணருக்குகருவறிய	௧௫௨
வெடியுப்புத்திராவகம்	௪௭
வெள்ளிசெந்தூரம்	௬௧
வெள்ளிசெந்தூரவேதை	௬௩
வெள்ளிவித்தை	௭௨
வெள்ளிபொன்வட்டு	௭௫
வெண்காரவைப்பு	௧௨௯
வெண்காரப்பலகை	"
வெண்காரவைப்பு	௧௩௪
வேதையுப்பு	௨௮
வேதைகாண	௨௯
வேகாத்தலைசாகாத்தலை	௩௯
வேதரிஷி	௧௪௭
வேதரிஷிமிருதார்சிங்கு	௧௫௯
வைப்புமுறை	௫௫
வைகாதி	௯௰
வைசியகுலம்	௧௨௯
வைசியகுல பத்மினி பணிக்குடம்	௱௮௫

பொருளடக்கவகராதி

முற்றுப் பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

அகஸ்தியமுனிவாருளிச்செய்த

பஞ்சகாவியத்திற்குருநூலென்னும்

ஆயுறுவேதமாகிய

சௌமியசாகரம் - ௲௨௱.

ஆதியெனும்பூரணமாய்வெளியாய்நின்ற
　　வகண்டசதாசிவத்தினுடவருளேபோற்றி
நாதியெனுஞ்சுழிமுனையாய்பிறவையான
　　ஞானசௌமியசாகரத்தினருளேபோற்றி
வேதியெனும்பரவெளியாய்விளங்குஞ்ஞான
　　வேதாந்தப்பரப்பிர்ம்மசரஜோதிபோற்றி
வாதியெனும்வுற்பவித்தனுதவிந்தின்
　　வகண்டகணப்தியிநிடபீடங்காப்பே (௧)

காப்பானவேதாந்தபரமெய்ஞ்ஞான
　　கருவிகரணாதியுடகுருவேகாப்பு
மூப்பானதர்ப்பரத்தின்சுரூபமான
　　மூதன்டப்பதிபாசயுபநிடமேகாப்பு
யாப்பானமெய்ப்பொருளாய்ரூபமான
　　யந்தமென்றகருக்குருவினருளேகாப்பு
தாப்பில்லாசௌமியசாகரங்களான
　　சராசரங்கள்சூழ்ந்தகுண்டலிகாப்பாமே (௨)

குண்டலியெசுழினையிலேகூர்ந்துவொட்டிக்
　　குருவானபராபரத்தைப்பணிந்துநாமும்
மண்டமெல்லாம்பிண்டமதாய்மேவுஞ்சத்தி
　　யருள்பெருகும்சின்மயத்தையடிபணிந்து
மண்டலங்கள்மூன்றுரவிமதியால்கண்டு
　　மாயிதிரோதாயியைநாம்பூசித்தப்பால்
பிண்டமென்றகருக்குருவையறிவாற்கண்டு
　　பேரொளியேதெய்வமென்றுபேசினோமே (௩)

பேசினோம்சௌமியசாகரந்தானின்னூல் பேரண்ட மானதொருபிற பல்லியத்தால், தூசினோந்தொண்ணூறாத்தாற் கருவியான துதிபெறவேச டலமென்றகருவைக்கண்டோம், மாசினோமண்டாண்டங்கண்டோம்பாரு மதுக்கப்பாலாயிரதெட்டண்டங்கண்டோம், பாசினோம்பரப்பிர்மசுரூப ங்கண்டோம் பரிவானபசுபதிபார்சங்கண்டோமே. (ச)

கண்டோமேபசுபதியைமனக்கண்ணாலே காட்சியெல்லாமதுனாலே கண்டோம்விண்டோம், யண்டோமேயதுக்கப்பால்சராசரங்கள் அச்சரா சரங்களிலேயனேகங்காலம்,பூண்டோமேபூரணத்தினுதையங்கண்டோம் பூறுவத்தில்சௌமியசாகரங்கள்கண்டோம், மாண்டோமே மௌனசிவ யோகங்கண்டோம் மதிபிறையைக்கண்டுமன மகிழ்ந்தோம்பாரே (ரு)

மகிழ்ந்தோமேயாதாரம்மேலாதாரம் மகிழ்ச்சியுட னிரண்டினுடபீ டங்கண்டோம், யகழ்ந்தோமேயதுநிலையைமனத்தாற்கண்டோமர்ராறுப ணிரெண்டுவறையேகண்டோம், துகழ்ந்தோமேதுரியந்துரியாதீதங்கள் து ருவவரைமேல்வரைகள்கீழரையுங்கண்டோம், சகழ்ந்தோமே சௌமியசா கரங்கள்தன்னில் சச்சுதாநந்தவெளிசலங்கண்டோமே (சு)

கண்டதொருபருவமென்றசுரூபங்கண்டோம் கணக்கில்லாதீபவொ ளிபிறவைக்கண்டோம், தொண்டரொன்றநிலை கண்டோம் மண்டலங்கள் கண்டோம்துரியாதீதத்தலத்தில்சோதிகண்டோம், விண்டதொருகாவியந் தானஞ்சும்பாடி விரித்தபொருளனந்தமெல்லாம்விளங்கினோம்பார்? வ ண்டபிரான்தொண்டுமையாள் கொண்டேயென்னை வறைதோறுஞ்சேறை தெரிவனாக்கண்டோமே (எ)

வறையானமேலாறுவறையுங்கண்டோம் மகத்தானதுறைகீழாறுது றையுங்கண்டோம், பறையானப்பறைகண்டோம் பரமெய்ஞ்ஞானம் பா டினோமாயிரந்தான்ஞானஞ்சொன்னோம், துறையானமாந்திரிகமாயிரந்தா ன்சொன்னோம் தருவானவயித்தியமாயிரந்தான்சொன்னோம்,எறையான லெட்சணத்திலாயிரந்தான்சொன்னோம்யெடுத்தோமேவாதகாவியந்தான் பாரே (அ)

பாரப்பாபுலத்தியனேயஞ்சுனூறு பாடினதோர்காவியந்தானேந்தும் பார்த்து, ஆரப்பாசௌமியசாகரந்தானின்னூ லாயிரந்தான்திறவுகோலேந் துக்குந்தான்,காரப்பாகடலதிக சாத்திரமென்றும்பேர்கருவான நூலிதுதா னூர்தான்சொன்னூர், வேரப்பாயிந்நூலுசகலத்திற்கும் விதித்தவிதியுள்ள வர்க்குவிந்நூலாமே (கூ)

ஆமென்றயிந்நூலிலொடும்வித்தை யருளுகுறேம் புலத்தியனேயரு ளுறேம்நாம்,சோமென்றசுந்தரமேயகத்தியனுஞ் சொல்லுகிறேன்தெ

ஞுப்பினுட ஞுட்சங்கேளு, வாமென்றவாதவித்தை யனேகஞ்சொல்வோம்
வழலைமுறைமுப்புனுடவளங்கள்சொல்வோம், மாமென்ற சுண்ணங்கள்
செயநீர்சொல்வோம் மகத்தானதிராவகங்கள் வளஞ்சொல்வோமே (௯

சொல்வேமேசெந்தூரங்கோடாகோடி சுண்ணத்தில்வெகுகோடிசெ
யநீரில்கோடி, வெல்வோமேவேதையிலேயனேகங்கோடி விளங்கினதோ
ர்கடடுகளிலனேகங்கோடி, செல்வோமேதிராவகத்திலனேகங்கோடி செ
யலானபற்பங்களனேகங்கோடி, பல்வோமேயமுர்தபனிநீர்கள்கோடி பா
டலெல்லாஞ்சுருக்கியிந்நூற்பாடினேனுமே (௰)

பாடினேஞ்சுந்தரமேவைப்புகோடி பரிவானவைப்புகளில்கட்டுகோ
டி, சாடினேஞ்சரக்குகளில் அனந்தங்கோடி சமர்த்தானகட்டு சுண்ணஞ்
செந்தூரங்கோடி, தேடினேம்கட்டில்செயநீர்கள்கோடி தெளிவானதிரா
வகத்திலனந்தங்கோடி, மூடினேம்போடாமலத் துலக்கமாக முப்பூவிலு
ப்புவகைகோடிதானே (௰௨)

தானென்றசாத்திரங்களனந்தங்கோடி தருவானசக்கரங்கள் பூசை
கோடி, யானென்றயஷ்டசித்திலனந்தங்கோடி யறுபத்துநாலுசித்துமன
ந்தங்கோடி, மானென்றமயேந்திரத்திலனந்தங்கோடி மளவில்லாயிந்திரசா
லமனந்தங்கோடி, தேனென்றசெககரணம்கோகரணங்கோடி செப்பினே
ஞ்செப்படிவித்தைதானே (௰௩)

தானானசொக்குபொடிமோடிகோடி தருவான மைதிலர்தம் வூரடை
கோடி, தேனானதைலமதிர்கோடாகோடி தெளிவானதிருவுருவின் கருவி
ல்கோடி. மானானயோகவித்தையனேகங்கோடி மாய்கையிலேசதாகோடி
ஞானங்கோடி, யேனானவித்தையெல்லாமிந்நூலித்தானியம்பினேம்புலத்
தியனேயியம்பினேமே (௰௪

இயம்பினதோரொன்னவென்றால்புலத்தியனேகேளு யீசுரந்தானுமை
யவளுக்கெடுத்துரைத்தார், வுயம்பினதோருமையவளும் நந்திக்குச்சொன்
னாள்யுருத்திருடனந்திதர்மங்கிருக்குச்சொன்னார், இயம்பினதோர்தர்மங்கி
ரியசுவினிக்குசொன்னார் அருளினாருபதேசமருளக்கேளு, மயம்பினதோ
ரகத்தியனானயெந்தனுக்கு மருளினாரசுவனியுமருளினாரே (௰௫)

மருளினார்சௌமியசாகரந்தானிந்நூல் மகத்தானபொருள்க ளெல்
லாமுபதேசித்தார், வருளினார்வாமகனேயறுவுள்ளானே வரவழைத்துவ
லதுபக்கமாசனமேயிட்டு, குருளினார்குணக்குறிகள்நன்றாய்க்கேட்டு குரு
குலத்தில்மிகுதிகுலங்குணவானென்று, யருளினாருபதேசம்யெந்தனுக்கு
யிப்போதுபுலத்தியனேயருள்கண்டேனே (௰௬)

அருளானசின்மயத்தின்குறியேகேட்டேன் அக்குறியினிதானமெல்லாமடவாய்ச்சொன்னார், மருளானமவர்பதத்தில்பணிந்தேனப்பா மகத்தானவுபதேசமளித்தாரப்பா; வருளானவுபதேசம்சொன்னாரப்பா மகத்தானமண்டரண்டசராசரங்களெல்லாம், தெருளானதெளிவதனால்திசைதிகள்கண்டோம் தேவியுமைவாலையைனும்தெரிசித்தோமோ (௰௭)

தெரிசித்தோமவள்பதத்தில்பூசித்தோம்நாம் தெளிவாகவெந்தனுக்குத்தேவியாளும், வருஷித்தாள்சகலகலைக்கியானமெல்லாம் வாமகனேயென்றுசொல்லிவசனித்தாளப்பா, பரிட்சித்தாள் சகலசித்துக்குருவேசொன்னாள் பணிந்தோம்நாமவள்பதத்தில் முடிதான்தட்ட; யுரிஷித்தாளுபதேசமெனக்கேசொன்னாளுலகமெல்லாமொருனொடிக்குளாண்டோம்பாரோ (௰௮)

பாரப்பாபுலத்தியனேயையாவையா பாரேழுமவளுடையகிருபையாலே, யூரப்பாசுந்தரமேய்பதேசித்தோம்யுடன் சொந்தகருக்குருவாலுபாதி பெற்றோம், வாரப்பாவாதமென்றகடலில்மூழ்கி மகத்தானகடைனோட்டோம்சௌமியத்தில், காரப்பாகடைகொள்வாரிந்நூல்தன்னில் காசினியில்கோடியிலேயொருவர்தானே (௰௯)

தானென்றசௌமிசாகரத்திலிந்நூல் சதாகோடிநூல்கள்சொன்னோமிதுபோலுண்டோ,யேனென்றயிந்தனூலாயிரந்தான்மைந்தாயியப்பினோமசுவனியினுபதேசத்தால், யானென்றயின்னூலிலனேகங்கோடியறிவறிந்துசித்தர்கள்தான்தேறினார்கள், வானென்றவாக்கதினால்சொல்லப்போமோ வையகத்திலின்னூல்கண்டோர்பதனம்பண்ணே (௨௰)

முப்புமுறை

பண்ணுவதோர்காவியந்தானஞ்சுமைந்தா பரிவானசௌமியசாகரத்தோடாறும்,யெண்ணுவதோரொண்ணாறுமிதுக்கெல்லாந்தானியம்பினோநிகண்டோடேயேழுமைந்தா, மண்ணுவதோரிதுக்கெல்லா மதிதக்கோர்வை மைந்தனேசூத்திரங்கள்வலுவாய்நீயும்; யண்ணுவதோரித்தனையும்பதனம்பண்ணியாயிதிரோதாயியைத்தான்பணிந்துபோற்றே (௨௧

பணிந்துநீயவள்பதமேபோற்றிசெய்துபழுதில்லா சௌமியசாகரத்தைமைந்தா, யணிந்துநீபூசைசெயதுவித்தையெல்லா மாகுவாய்புலத்தியனேயாடக்கேளுவணிந்துநீவாதமென்றகுருவைக்காண வசனிப்போமின்னூல்வரிசையாகக், கணிந்துநீகருக்குருவையறிவால்காணு கற்பூரதீபமதில்கருத்துவையே (௨௨)

கருத்தில்வைத்துவொருமனதால்கருகுருவைக்காணு கருத்தில்லாவித்தையெல்லாங்காடாய்ப்போகும், யுருத்தமதாய்ச்சொல்லுகிறோம்புல

த்திடார்கேள், வொருமனதாய்நின்றையென்றால்வாதஞ் சித்தி மருத்துவது
சௌமியசாகரந்தானின்னூல் மாநிலத்திறமாண்பதருகின்னூல்மைந்தா
வருத்தமில்லாச்சொல்லுகிறேன் முப்புவித்தை வாழ்வோர்கள்சிவயோகம்
மவுனத்தோர்க்கே (௨௩)

மவுனமென்றமவுனமப்பாயார்க்குந்தோன்று மகத்தானமவுனமடா
யார்தான்காணபார், கெவுனமென்றகெவுனமப்பாயெவர்தான்காண்பார் கி
ருபையென்றகெவுனமதைக்கண்டாரானால், சவுனமப்பா வெகுசவுனமதி
தவித்தை சற்குருவின்கடாட்சமதால்தானேதோற்றும், கவுனமென்றகவு
னமதைசொல்லக்கேளு காட்டுகிறோம்பாகமதாய்மாட்டுறோமே (௨௪

மாட்டுகிறோமாதியடாயனந்தமைந்தா மவுனமந்தமாதியொளி தனி
லேகாணும், யாட்டுகுறோமவ்வெளியில்சோதிமின்னல் பார்பரிக்குச் சா
ணையடாயலையோமோதும், வாட்டுகுறோமவ்வலையைத்தாண்டிப்போனால்
வடதெற்குமேற்கிழக்குவதிதங்காணும், நாட்டிகிறோம்நால்திசையும் திக்
கெட்டுந்தான்நலமானக்கேணம்பதினாறுங்காணே (௨௫

காணப்பாயிக்கோணமகண்டாயானால் கண்மணியேயிருளமாய்கைக
ப்புங்கப்பும், மானப்பாமவுனமதினறத்தால்வெட்டி மாய்கையைதக்கடந்த
ப்பால்சோதிகாணும், யாணப்பாயருபமென்றசுரூபங்காணும் மச்சரூபங்க
ணடையென்றால்மாய்கைபோச்சு, நாணப்பாநாம்சொன்னோம் மிக்குரியைக்
காணுநாளிலத்திலார்சொல்வார்நாம்சொன்னோமே (௨௬)

நாதவித்து.

சொன்னமென்றுமலையாதேபுலத்தியாகேள் சுருபமென்றயருபமடா
விந்துவிந்து, என்னேமேமாய்கையதுநாதம்நாதம்நலமாகவிந்ததுவேனுத
த்திட்டால், யென்னேமேயிளக்கியதுவிந்துசாவும் யென்மகனேசெத்த
தென்றால்வானேவாலை, யன்னேமெய்வாலையடாயாலையானை யண்டமெல்
லாங்கொல்லுமடாயறந்தானாமே (௨௭

அறமானவாளெடுத்துவசியஞ்செயதால் அருளினேமெமன்னமந்த
ன்விலங்கிப்போவான், புறமானயிவ்வாலைச்சுன்னைபாக்கி புளனுக்குகொ
ண்டுவிட்டால்நீயோகர்த்தன், சரமானசாவேதுமறுபிறவிபோச்சு தானந்த
சிவயோகவாழ்வுமாச்சு, புறமானபரமனுக்குயீடுண்டோபார்பரவொளிபா
யின்றபிரமநீயாவாயே (௨௮)

ஆவாயேசித்தியுண்டோறகிதுவேபோதும் அளவற்றசாத்திரங்கள்
பாரார்மைந்தா, யேவாயேயிதுவறிந்தோனீசனீசன் யேமமென்றபரியேம
மிதனிலாச்சு, சாவாயேயிதுக்குத்தான்சதாகோடி நூலுசாத்திரதோர்சே

இயெல்லாமிதுதான்பாரு, தாவாயே யிதனுடையயொடுக்கந்தன்னை தாம்
விரித்துயொவ்வொன்ருய்நவிலுவோமே (௨௯)

சிவம்விந்துவீடு

நவிலுவோம்விந்துதித்தவீடேகேளு நகாரபிறதிட்டையுடபீடங்கே
ளு,யவிலுவோம்அகாரமடாவித்தின்பேரு மவ்விந்துக்குயிரதுதானயெழு
ததேயாகும், யொவிலுவோம்நாதமடிசத்திநாதம் வோகோகோநாதவீடுயி
ரோகேளு, வவிலுவோமஉகாரமென்ற யெழுத்ததாகும் வாலைபடாயதனு
லேவிந்துவாச்சே (௩௰)

சத்திநாதவீடு

ஆச்சடாநாதசத்திசிவமேவிந்து யப்பனேயிருவர்குடி வீடேகேளு
யோச்சடாஓங்காரமானவீடு யுலகமெல்லாமதுக்குள்ளேசமைந்தவீடு, வா
ச்சடைாவட்டமென்றகோட்டைக்குள்ளே மகததானசருகதுதான்மேலப்
பையாகும், மாச்சடாமதுவிந்தைவிந்துகற்கம்மக்களே நாதவிந்தைநாதங்
காற்கும் (௩௧)

நாதமென்றசத்தியடாவிந்துகாற்கும் நாதாந்தநாதமதை சிவமேகாற்
கும், வேதமென்றபிற்மமடாசருகுமேலே விளங்கியதோர்கிரிவளர்ந்துவ
டமேராகும், யாதமில்லைபாகமில்லையுருவில்லையாகி யண்டமென்றும்போத
மென்றும்பளவதாகி, சேதமொன்றும்வாராதுசிவமுஞ்சத்தி சிவப்பிரமம்
மூன்றுபேர்ச்செயலதாமே (௩௨)

அண்டவுற்பத்தி

செயலானயண்டமென்றுமதற்குப்பேரு செனித்துதடிசெனித்தவி
டமெங்கேயென்றால், யயலானயண்டமதாய வெள்ளைக்கல்லாய்பா நக்கு
ந்தோன்றுதபூருவக்கல்லு; யெயலானபிற்மக்கல் லதற்குப்பேரு யெல்லா
ருங்காண்பதருதாகுங்கல்லு,வெயலானவெள்ளைக்கல்லுற்பவித்த விதமெ
ல்லாஞ்சொல்லுகிறோம்விதமாயக்கேளே (௩௩)

எழுநூல்கோர்வை யிந்நூல்நுணுக்கங்காணுசல்,

கேளப்பாபுலத்தியனேயிந்நூல்மைந்தா, கிடைக்கிறதுயரிதப்பாகிட்
டாதப்பா, யேளப்பாயிந்நூல்யென்னூலப்பா யெவர்சொன்னார்சௌமிய
சாகரமபோலப்பா, ஆளப்பாயென்கோர்வை பதினறுலட்சம் யதையெல்
லாம்சுருக்கிமூணுலட்சமாக, வாளப்பாபாடிவைத்தோமதுக்கெல்லாந்தா
ன் வசனித்தோம்காவியந்தான்வாதநூலே (௩௪)

நூலானநூலப்பாயிந்நூல்காவியம் நுணுக்கங்கள் கண்டெரிந்தால
வனேயோகி, யாலானயரிதப்பாகோர்வைனூலு யப்பனேபாற்கும்படிசொ
ன்னேனபாரு, மாலானமறைத்தபொருளேதென்றுக்கால் மகததானகாவி

யத்தில்மூகிந்துதையா,கோலானகோலப்பாயத்தடியேகொண்டு கோர்வை னூலென்னவென்றால் யேழுனூலே (௩௫)

நூலென்றயேழுநூல்கோர்வைபார்த்து, நுணுக்கங்கள்கண்டறிவா ய்னுண்மையாகும்,பாலென்றபசும்பாலுயிந்நூல்மைந்தா பாடினேம்சௌ மியசாகரந்தானின்னூல், மூலென்றமுன்னூலுகாவியத்துக்காக மூதண்ட க்கடசினூல்முறையைச்சொன்னேம், காலென்றகாலப்பா தலையும்வாலுங் கருக்குருவுமிரண்டாச்சுக்கண்டுபாரே (௩௬)

அண்டக்கல்லு

கண்டுபார்முன்சொன்னயண்டக்கல்லு காணரிதுபிற்மமடாயரிதானக்கல் தெண்டுபார்கல்லுதித்தநேர்மைகாணும் சொல்லுகிறேம்புலத்தியனேஐ யாஐயா,யண்டுபாரண்டத்தில்மேகந்தானும் யாகாரவானமதுவ்ருஷிக்கும் பார், பெண்டுபார்பிரபவத்தோடறவதுக்குள்பேரானதிக்குகளில்சொல்ல க்கேளே (௩௭)

சொல்லக்கேள்சௌமியசாகரத்தில்மைந்தா சொல்லுகிறேம்மறை த்துவைத்தசூட்சந்தன்னை, அல்லக்கேள்கல்மழைதான் தேங்காய்ப்போ லே அண்டத்திலிருந்தல்லோவருஷிக்கும்பார், வெல்லக்கேளக்கல்லும னிதர்பேரில் விழுந்துதென்றால்தலையுடைந்துசேதமாவார், மல்லக்கே ள்கருங்கல்லுப்போலேமைந்தா மண்டையிடியிடித்துமே பொழியுந்தா னே (௩௮)

தானென்றநாடெல்லாஞ்சேதமாகி தவறுதலைவருகும்ப்பாதனதாய்ச் சொன்னேம், ஆனென்றசித்திரைஞளுத்திரத்தில் யாகாரபூருவபட்சப ருவந்தன்னில்,வேனென்றசுக்கிரனுள்கூடுமகூடும் விதமானகல்மழைதா ன்அன்னாருள்தன்னில், மானென்றயம்மழைதான்சொரிந்துமாறி வருட்சி த்துவிடும்போதுமாறக்கேளே (௩௯)

கேளப்பாயம்மழைதான்விடுத்தாலாகும் கிருபையென்றவேலைதன் னில்யூரில்மேயும், வேளப்பாவீடுகளிலடங்கிருந்து விதமானக்கோழிபது வந்துமேயும், தேளப்பர்தேங்காய்ப்போலிருந்தகல்கள் சிறுநெல்லின்மணி போலேகாசிறுக்கும்பாரு, வேளப்பானமனுக்கு வயதுபோல்மைந்தா வி ந்துபோலிருக்கின்றகல்லுதாமே (௪௦)

சகலநூலின் மறைத்தசூட்சம் சௌமியசாகரத்திற்
சொல்லுதல்சிறுமணிக்கல்லுண்டாகுதல்
விபரம் காவியமைந்திற்குத் திறவு

கல்லானகல்லதனையிக்கோழிதான் கண்டவுடனெடுத்து அதைவி ழுங்கும்பாரு; அல்லான அக்கல்லைவிழுங்கினக்கா லதுகெற்பமுண்டாகு மப்பாற்கேளு, மல்லப்பாவாரமதுக்குள்ளேமைந்தா மகத்தானகருவுபற்

றியுருவாயாகி, வல்லான்மறுவாரமதனுக்குள்ளே மகத்தான்வுருவாயதாம் ண்டமெல்லே (௪௧)

எல்லானமன்னுமப்பாகுக்கிரவார மென்மகனேயவையத்திலடங்கும் பாரு, பல்லானநால்நானகுபதினாறுதான் பரிவானவண்டமதையீன்றதுக் கால், அல்லான அவையத்தில் வைத்துப்பாரு அப்பனே பொரித்தத்துவ மடக்கினக்கால், வல்லானபரிட்சையதுதான்பாரு வசனித்தோம்நால்சா திவண்மைபாரே (௪௨)

வண்மையென்றபொரித்தவிடைபார்த்தாயானால் வதித்தமென்றால சாதிவதியிதுதானாகும், முண்மையென்றமுன்னான்கு மத்தினிசாதித்தா ன் மூதண்டப்பின்னான்குஞ்சங்கினியேயாகும், செண்மையென்றவறுநான் குஞ்சித்தினிதானகுந் செயமானவதற்குப்பின் பத்மினிதானாகும், உண் மையதாய்நாம்சொன்னோம்நாலுசாதி யுறுதியென்றசாதியைத்தான் ஓ கோகோகேளே (௪௩)

கேள்:-ாபுலத்தியனேயிந்நூல்மைந்தா கிருபையென்றசௌமியசாக ரந்தானாகும், காளடாகாவியந்தானேந்துக்கும்பார் கடலதிகமானதோர்திற வுகோல்தான், மாளடாமகேசக்கல்புருவயான மகத்தானகல்லினிட மா ர்க்கமெல்லாம், வாளடாவசனிப்போம்பழுதில்லாமல்மச்சக்கல்லுற்பவித் துவளங்காண்பாயே (௪௪

வளமானஅத்தியின்றுடையேகேளு வசனிப்போமாதமைந்துவளர் ந்துதானால், அளமான ஆண்கூண்டுவைத்தமாதம் அவர்கூடியானபின்பு அறையக்கேளு, வெளமானசுரோணிதத்தில் விந்துவீழ்ந்து விசிதமுட் ண்கருப்பற்றிபிண்டமாகி, மளமானஅண்டமுட்டை கோழியின்றுமச்சக் கல்முறுவத்தின்மகிமைபாரோ (௪௫)

பாரப்பாபுலத்தியனே யிருபத்தைந்து பரிவான அண்டமதையெடுத் துக்கொண்டு, போரப்பாஅத்தினியின்விடைசாதியில் புருஷனுடன்சேரு கிறபக்குவத்தில், ஆரப்பாஅவதரித்தமச்சவிந்து அதினுடையகிருபையி னால்பூருவக்கல்லு, ஏரப்பாஅக்கல்லுவுயர்ந்திருக்குமென்னசொல்வோம ணிபூரபீடந்தானே (௪௬)

கோலானது சௌமியசாகரமென் றறிப்வும்

விந்து பிடாகேசரியின்வர்னம்,

தானென்றபீடமடாவிந்துபீடந் தருவானவிந்திருக்கும் வீட்டில்மை ந்தா, பானென்றபுலத்தியனேபூர்வைப்பைத்தான் பண்மையென்றபைதனி லேவுடல்கல்லுத்தான், ஆனென்றவைந்துகல்லுவுயர்ந்திருக்கும் அக்கல் லுமுழுப்பச்சையாகும்பாரு,மானென்றஅக்கல்லுவிபரங்கேளு மச்சயிம் மழைக்கல்லின்விந்தாலாசசே (௪௭)

ஆச்சப்பா அவ்விந்தாலானகல்லு ஆரறிவார்பி
லு, பாச்சப்பாபலவிதமாய்த்தோன்றுங்கல்லு பஞ்சவர்ண
மதற்குப்பேரு, மாச்சப்பாமச்சக்கல்லாலத்தினிசாதிக்கு வளா
மூக்குமேல்சதைதானாகும், ஏச்சப்பாமச்சவிந்தால்விரல்பத்தாகும்
சொல்வேனத்தினிவெண்ணிறந்தான்பாரே (சஅ

நிறமானதேகமெல்லாம் வெண்ணிறந்தான்ரோமம் நிகழ்த்தினேனு
சடலமெல்லாம் பச்சையாகும்? பறமானகல்லதனையெடுத்துக்கொண்டு
பாங்கானவண்டமதையுடைத்துநீயும், வெறமானவிந்துநாதம் வெவ்வே
றேவாங்கி வேதாந்தரசப்பீங்கான்மதனிலிட்டு, நறமானநாதமதையோட்
டிவிட்டு நலமானவிந்துவைப்பீங்கானில்வாரோ (சகூ

விந்துநாதம்வெவ்வேறேவாங்குதல்

வாரப்பாவிந்திருந்தமோடெடுத்து மைந்தனேசௌபோக்கிசீலைதன்
னில், ஆரப்பாசீலைதன்னிலோடேவைத்து அப்பனேகிளியாக அளவாய்க்
ட்டி, வேரப்பாவிந்ததிலேயோர்நாழிவைத்து விளங்கவேநாமதிலோர்
ாழிவைத்து,ஏரப்பாவெடுத்ததனைரவியில்சாமம்என்னசொல்வோம்வை
த்ததனையெடுத்துப்பாரே (ருய)

எடுத்துப்பார்கிளியதனையவிழ்த்துநீயும் என்மகனேகல்வத்திலிட்டு
க்கொண்டு, வெடுத்துநிற்பார் விந்தைவிட்டுஆட்டுவாய்நீ விபரமென்றநா
தமதாலரைச்சாமநாட்டு, மெடுத்துப்பார்சுண்டையிலே மெழுகாயோடும்
மேலானமெழுகுதனில்பாலேகொண்டு, கொடுத்துப்பாரண்டமெழுகதனு
லப்பா குகைசெய்துவுடற்கல்லுவதற்குட்போடே (ருக)

அண்டசுத்தி அண்டமெழுகு கவசம்
மூன்சொன்ன கல்மணி

போடப்பாஅண்டமெழுகதனல்மைந்தா புகழானகவச மைந்துசீலை
யேழு! சேடப்பாசெய்துமுடிப்பித்துக்கொண்டு சித்திரைநாள்ரவிதனி
லேயெட்டுசாமம், வாடப்பாவத்தனைமூன்மெழுகிற்பாதி மகத்தானபெ
கெடுத்துவில்லைசெய்து, பாடப்பாபதினறுவிந்தால்சீலை பரிவான
ருகேசெய்துவையே (ருஉ

வையப்பாவில்லையதைபகலில்தாக்கு மகத்தானமேற்கல்லு வ்லுவ
ய்மூடு, ஐயப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து அடவானரவிதனிலேகாயப்போ
டு,மெய்யப்பாகாய்ந்தகுகையெடுத்துநீயும்மேலானயெக்கரிதானுலுங்
ன்,கைப்பாரிதுக்குள்ளே குகையைவைத்து கருவானவில்லையதைய
குள்வையே (ரு

...கு புகல் சுண்ணம் பூர்க்கும் அஞ்சு

...பாயிரண்டையுந்தான்வலுவாய்ச்செய்து உத்தமனே துருத்தி ...டுஊதுவாநீ, கொய்யப்பாகுகைக்குள்ளேயிருந்தகல்லு குருவான ...சக்கல்கூறக்கேளு,உய்யப்பாவுருகியது வைந்துகல்லுமொன்றுனவொ ...மணியாய்க்கட்டும்பாரு, அய்யப்பா அகலில்வைத்தஅண்டசுண்ணம் ...அப்பனேபூர்க்குமப்பாமட வைக்காணே (௫௪)

காண்டாபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு கருவானகுகையெடுத்துப்பார்த்தாயானல், ஆண்டா அக்குகையிலிருந்தகல்லு அதிசயந்தான்மெத்தவுண்டு ஆர்தான்காண்பார், மேணடாவுருகினதோர் மணியெடுத்து மேலான் அண்டசுண்ணம்விராகன்றொண்டு, வேணடாவிந்ததனுல்குழைத்துநீயும் மேலானமணியதற்குக்கவசஞ்செய்யே (௫௫)

செய்துஅந்தஅடல்மணியைரவியில்வைத்து திரும்பியதையெடுத்துவிந்தாலேழுசீலே, வய்துயந்தமணியதனேயிரண்டுநாழி வரகராரவிதனிலே காய்ந்துதென்றல், முய்துஅந்தமூன்னகலில்வைத்துயிந்த மூகண்ட...ற்கல்லுமூடுமூடு, மைதுஅந்தமண்சீலே யேழுஞ்செய்து மகத்தானரவிதனிலேவைத்திடாயே (௫௬)

வைத்துப்பாரிருநாழிகாய்ந்துதானல் வளமானமூன்கரிக்குளை...துநீயும், துத்துப்பார்துருத்திகொண்டு ஆரைச்சாமமூது துதிபெறவேவூதினதால்பூர்க்குஞ்சுண்ணம், கைத்துப்பாருடற்கல்லுசுணணமாச்சு, கண்மணியேயக...த்துசீலேவாங்கி அத்துப்பார்மணியிடைகவசம்வாங்கி அக்கல்லுசுண்ணமதைசீசாவில்வையே (௫௭)

அண்டம் பனிநீரு சுத்தசலம் நாதநீரு வாதமுறை
அண்டத்தைச்சுத்தி மாக்கருவுபூர்க்கிறசுத்தசலம்
அதிகாலம் ரவியில்வைக்கவும்

வையடாயென்மகனே புலத்தியனேயோகி மகத்தானகணபதிதன் ...சைசெய்து, ஐயடாஅண்டசுண்ணஞ்சீசாதன்னில் அப்பனேபூசைசெ...கம்பண்ணு, மெய்யடாசொல்லிவிட்டோ மிந்நூல்தன்னில்வே...ளமியசாகரந்தான்மைந்தா, ஐயடாகாவியந்தான்வாதநூலுஅற்கிதுநூல்திறவுகோலறிந்துபாரோ (௫௮)

அறிந்துபாரத்தினியினண்டமைந்தா மப்பனேயைந்துவண்டமெடுத்...ங்கொண்டு, பொறிந்துபார்பீங்கானிலுடைத்துவிந்தைப் பேருமலிவ்வி...லுடற்கற்சுண்ணம், வெறிந்துபார்விராகனிடைசுண்ணம்போடு விளங்...வஅண்டசுண்ணம்விராகன்போடு, மறிந்துபாரொடுத்துப்பீங்கான் மதி...வைத்தால் மகத்தானபனிநீர்தா ஞகும்பாரே (௫௯)

பாரப்பாபனிநீனாகணேசற்குப்பூசை பரிவாகசெய்துநீ சீசாவில்
த்து, மாரப் ராபதனமதாய்வைத்துநீயு மாயிதிரோதாயியைத்தான்பண
நீயும், ஆரப்பாவறிவார்கள்பனிநீர்வேகம் ஆத்தாளைவரங்கேட்டுவட
பண்ணி, வாரப்பாபனிநீனாநாமேசொன்னேம்மகத்தானசுத்தசலமரு
கேளே

பத்துநா ளிவ்விதமாய்ச்சேர்த்தால் விஷம்போச்சுது

மருளுகிறேஞ்சுத்தசலமண்டலமந்து மகத்தானத்தினியினன்
ங்கொண்டு, உருளுகிறேமுடைத்துவிந்தை பீங்கானிலிட்டு ஓகோகோ
தவிந்தைவெவ்வேறேவாங்கி அருளுகிறேமுடல்சுண்ணமண்டச்சுண்
மரகராவிராகனைடை ரெண்டுகொண்டு; வெருளுகிறேம்விந்ததிலேயிட
ண்ணம்போட்டு வேதாந்தபந்நீரில் விராகன்வாரே. (௬

வார்த்திதனைபனிதனிலேவைத்துநீயும் வளமாகயெடுத்திதனைப்பா
த்தாயானால், கோர்த்திதனைச்சுத்தசலம்நீராய்நிற்கும் குருவான அச்சல
தைசீசாதன்னில்; பார்த்திதனைப்பதனமதாய்மூடிப்பித்துத்தான் பரிவாக
கணேசன்பூசைபண்பாய்செய்து, ஆர்த்திதனையாயிதிரோதாயியைத்தா ள
டிபணிந்துசுத்தசலமடக்கம்பண்ணே. (௯௨

முதலுப்பு அகார விந்து சூரியன் ரவி

பண்ணப்பாபுலத்தியனேராசானந்தம் பண்மையென்றயோகசிவமவு
னிகேளாய், சொன்னப்பாசுத்தசலநாமேசொன்னேஞ்சொற்றவருசௌமி
யசாகரந்தானின்னூல், நண்ணப்பாமுன்சொன்னஇரண்டுநாதம்நலமானநா
தமதையொன்றாய்ச்சேர்த்து; உண்ணப்பாவுடற்சுண்ண[illegible]சுண்ண
மோகோகோவிதமப்பாவிராகன்காணே

இரண்டாமுப்பு உகாரநாதம[illegible]

காணுநீஇரண்டுசுண்ணமதிலேபோட்டுக்கருவா[illegible]
னிட்டு, நாணுநீபதிகாலம்ரவிமுன்பாக நன்றாகயிரண்டுநாழிகைதானப்பா
பாணுநீபார்த்ததையானால்நாதநீறு பானுவிதுக்கொவ்வாதுபவிகோடிக்தான்
ஆணுநீபின்னீசிசாதன்னிலதனிலிட்டுகணேசன் பூசையருளுவாயே ()

அருளானரவிசூரியன்மதிதான்சந்திரன் அப்பனே யிரண்டுடனக்கி
னிமூன்றச்சு, முருளானமூன்றையுந்தான்பதனம்பண்ணு முன்னேவவன்
வணங்கியருள்பதந்தைப்போற்றி, கருளானநாம்சொன்னேமின்னூல்தன
னில் நாதாந்தயசுவஸ்திகன்னருள்தன்னாலே, குருவானக்குருவருளால்முன்
னீருச்சுக்குறிமேனும்சௌமியந்தான்கிடையாதென்றே / (௯௩

வாதமுறையண்டத்தைலச்சுத்தி

கிடைவாதபொருளப்பாயாற்குக்கிட்டும் கிருபையென்றயே கிசளுக்
ங்கிட்டும், யடையாதஞானியடாமவுனியண்டம் மாருக்குந்தோணுதி
வித்தை, மடையாதமானிலத்தில்மனிதர்கட்கு மதியில்லாபத்தியினு
ங்கிஞர்கள், கிடையாதசிவயோகச்சித்தியாஞல் செயல்தருங்காண்
தசித்திக்ஷணத்திலாமே (சுசு)

வாதமென்றபூட்டதனைசொல்லக்கேளு மகத்தான திறவுகோல்யின்
ல்கன்னில், யாதமென்றயஸ்தினியினண்டமைந்தா யருளுகிறேமிருவ
ந்செடுத்துக்கொண்டு, பேதமென்றகாவியத்தில் சொனனேம்சத்திய
லமானயைந்துருவினதைலங்கொண்டு, நாதமென்ற யண்டமதையிரு
ழித்தான் நலமானதைலமதிலூறப்போடே (சுஎ)

மாக்கரு

போடப்பாபுலத்தியனேயண்டநதானும் புனிதமுடன் ஆறினின்றால்
லக்கேளு, யேடப்பாயண்டமதையெடுத்துநீதான் யென்னசொல்வோ
ாதநீரிலூறப்போடு, வாடப்பாயிரண்டுநாழிகைசென்றுக்கால் மைந்த
யெடுத்ததனைவளமாய்நீயும், யாடப்பாகல்லுறலிலண்டம்போட்டு யரு
ருகிறேமிருப்புலக்கையதனுல்தானே (சுஅ)

தானென்றநாதநீர்தன்னிலிட்டு தருவாசவோர்சாமஞ்சாடுசாடு, நா
னென்றநாதம்விட்டுசாடிஞக்கால் நலமாகவெள்ளமாவு போலேகாணும்,
பானென்றயம்மாவைக்கண்டேயானுல் அம்மாவில்நாதநீர்யைம்பலந்தான்
வாரு, சானென்றயன்னீரைவிட்டுநீயும் சாடுவாய்புலத்தியனேசாடுவாயே

குபோல்கட்டும்பாரு சாமமட்டுஞ்சாடிநீமருபடியும்
தயைம்பலந்தான்விட்டுநலமாகசாமமதுநாட்டு
குசொல்லக்கேளு யண்டமெழுபொன்னிரமா
களெடுத்ததனைப்பாண்டத்திட்டுயென்மகனேபணி
ருயெடுத்தவாரோ (எ௰)

வாரப்பாபுலத்தியனேயின்னீர்விட்டு மைந்தனேகலக்கியதைத்தெளிய
வைத்து. தேறக்கேள்தெளிவதனைமறுபாண்டத்திற் செயலாகத்தெளிவத
னையெடுத்துக்கொண்டு, யாறக்கேள்வடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி வசனிப்
போமப்பாண்டமடுப்பிலேத்தி, யேறக்கேள்யெவ்விறகானாலுந்தா னென்
மகனேஎரித்துடுவாய்சாமந்தானே (எக)

தாஞகயெரிக்கையிலேகுழம்புபோலாம் தருவானப் பதந்தனிலேயி
றக்கிக்கொண்டு, தேனுகத்தெளியவைத்துதெளிவேன்மைந்தா செயலானர

சப்பீங்கானதனில்வார்த்து, மாறுகமுன்தெளித்துதான்மைந்தா ம
னரவிதனிலேவைத்திடாய்நீ, சோறனச்சுத்தசெலமறுபடியுங்கேளு
ல்லுகிறேன்தெளிவிருத்தபாண்டத்தில்வாரே

சுத்தசெலம்

வார்த்திந்தச்சுத்தசெலங் கலக்கிமைந்தா மகத்தானமதி தனிமே
மம்வைத்தால், தோத்திந்ததெளிவிறங்குந்தேவியாலே தெளிவானதெ
வதனையிருத்திநீயும்,யார்த்திந்தப்பாண்டமதை யடுப்பிலேற்றி யக்கி
த்தீமூட்டுசாமந்தானும்,யோர்த்திந்ததீகொளுத்தி பதந்தான் யார்த்து செ
னசொல்வேனிறக்கியதைதெளியவையே

வையடாயென்மகனேதெளிவைக்கொண்டு மண்டாரசபீங்கானில்
ளமாய்வார்த்து,வையடாரவிதனிலேசந்தநீர்கொண்டு கலினமதாயெடுத்
வைப்பாய்நலமாய்நீயும், பொய்யடாசொல்லவில்லை புலத்தியனேகேளு
கழானயடியில்நின்றபுளியேகொண்டு, மெய்யடாநாதநீர் தன்னில்விட்
விளங்கவேகரைத்துநீயடுப்பிலேத்தே (எ

எத்தியேதீமூட்டி புலத்தியனேயையா யென்னசொல்வேன்கொதி
துபதமாகும்போது, கோத்துமேகுழம்பதுபோல்வருதல்கண்டு கூறிமே
மெடுத்திறக்கித் தெளியவைத்து, யாத்தியேபண்டாரசப்பீங்கானில்வார்
து யருள்பெருகுஞ்சின்மயத்தைப்பணிந்துபோற்றி நாத்தியோவிதனிமே
மூன்றும்மைந்தா நலம்பெறவேபந்துமுறைநவிலக்கேளே (எ

அதிகாலம்பத்த ரவியில் வைக்க

கேளடாயதிகாலமறவில்வைத்து கேள்மகனேயிருவத் தஞ்சுவ
கைதான்மைந்தா, யேளடாயிருந்துதென்றால்யெடுத்ததனைநன்றாய் யென்
மகனேக்கசுவதனையிறுத்திடாய்நீ, யாளடாரத்தம்போலிறங்கும்பாரு யண்
டபெண்ணைகக்குமப்பா யரைநொடியிலேதான் கோளடாவாறுது யிறுத்
துப்போடு கூறுகிறோம்பத்துமுறை யிவ்விதமாய்ச்செய்யே (எச

செய்யப்பாபத்துநாளிவ்விதமாய்ச்செய்தால் சிவன்சொன்னார்விஷ
ம்போச்சுசெயந்தானுச்சு, பையப்பாமுன்பீங்கான் பனிநீருப்பு படருமப்
பாவெள்ளுப்புபாறையுப்பு, ஐயப்பாகல்லுப்பு யடியுப்பாகும் யாகாரமுடி
யுப்புவெடியுப்பாகும், மெய்யப்பாசாரயுப்புபிண்டவுப்பு மேலானபலவ
தம்பேரிதுக்குமெய்யே (எள)

மெய்யப்பாசுத்தசெலமிரண்டாமுப்பு யென்னசொல்வோமதியுப்புசு
த்தவுப்பே, மையப்பாயண்டவுப்புயகண்டஞ்சூழ மரன்சொன்னார்வழலையு
ப்புசவுக்காரவுப்பு, மெய்யப்பாசொல்லிவிட்டோம்சூட்சம் வெகு

ளிக்நூல்பார்த்துவேதஞ்சொன்னார், சையப்பாசௌமியசாகரந்தான்
_ால் சதாகோடிவித்தையெல்லாம் க்ஷணத்திலாமே (எஅ)

உப்பின்பெயர்

ஆமென்றமூன்றாவதுப்புகேளு யுருளுகிறோமக்கினியென்றயிரவியு
காமென்றகழியுப்புகாரவுப்பு கண்மணியேபடிக்காரவெடிக்காரவுப்பு
னென்றநாதவுப்புவேதாந்தவுப்பு செயலான நவப்பிண்டபிறவுப்புமா
நாதவுப்பு, ஏமென்றயிதற்குப்பேர்யென்னால்மைந்தா யெடுத்துரைத்
ஞ்சகலத்துக்கும்பேர்சொன்னோமே (எகூ)

பேரான்முதலுப்புஅகாரவிந்து பேசினேஞ்சூரியன்தன் ரவியேயா
ம், யூரானயிரண்டாவதுப்பேர்கேளு ஓகோகோஉகாரத்தின்நாதம்நாதம்,
ரானமதிசந்திரனதுவேயாகும்மகத்தானயண்டசராசரங்களாகும்,மூா
மூன்றுமுப்புஉங்காரமாகும் மூத டக்கருவப்பாபிண்டமாமே, (அ௰)

ஆமென்றமூன்றுப்புமுடிந்தேயாச்சு அப்பனேவழலையென்ற குரு
வயாச்சு, ஓமென்றவுப்பெடுத்துச்சீசாதன்னி லோகோகோகணேசபூ
சைபாலைபூசை, பாமென்றபாபூசைசிவசத்திபூசை பரிவானபூசையெல்லா
செய்துமைந்தா, வாமென்றவுப்பதனை பதனம்பண்ணுவளமானபூரணத்
தமனதிலெண்ணே (அக)

எண்ணவொண்ணாயிவ்வுப்புஎவர்தான்சொன்னார் என்மகனேயகத்
தியனறியல்பாய்ச்சொன்னோம், நண்ணவொண்ணாசௌமியசாகரந்தானி
னால் நாட இலேயரிதப்பாயின்னால்தானும் வண்ணவொண்ணா நூலிது
காணாற்குக்கிட்டும் மகத்தானசிவயோகிசித்தர்க்கிட்டும், யண்ணவொண்
ணாயனுபோகியவர்க்கேனுமு மருளினோம் புலத்தியனேயருளினோமே ()

ரவியுப்பு வழலை செயநீர்

அருளினோம்வழலையென்றவுப்பேசொன்னோம் யாகார வழலைசெய
ணாக்கேளு, யருளினோம்முதலுப்பு விந்துப்புத்தான் ஓகோகோவிசே
பதிர்விபரங்கேளு, மருளினோம்முப்பெடுத்துப்பீங்கானிலிட்டு மகத்தான
ணிநீரிலம்பலந்தானிட்டு, வருளினோமச்சக்கல்சுண்ணம்போட்டு வள
மானயண்டமெழுநிலையேழே (அ௩)

ஏழானநிலையதுபேழுஞ்செய்து யென்மகனேபடிகட்டில் துவாரம்
போக்கிக், காழானரசக்கைசம்பூமிமேல்வைத்துக் கருவானபீங்கானையதி
ஞமேலவைத்து, சேழானசித்திரைநாள்முன்னேழநாள் செயலானநாள்த

ணிலேயெடுத்துவைநீ, ஆழானவோர்சாமம்வைத்தாயானு லதிலிறங்கு
செயநீரடவைக்காணே / (

ரவிமெழுகு

காணப்பாபுலத்தியனேசெயநீர்வேகங் கருவானசெயநீரைத்தான்ய
ன்சொன்னர், யாணப்பாயிதையெடுத்துக்கலசத்தில்நீயடவாகபார்
யென்றுலிந்திரகோபம், பூணப்பாவொவ்வாதுக்டுகுபட்டால்வோகோ
கல்மலைகள்நீருய்ப்போகும், சேணப்பாசீசாவில்பதனம்பண்ணி
கபூசைசெய்துசிறந்திடாயே / (

சிறந்திடாய்ரசப்பீங்கான்சீலைவாங்கிசிவசிவாபார்த்தையென்று
ழுகின்சோதி, அறந்திடாய்ரவிமெழுகுகாயடியில்நிற்கு மாலகால
கெடுத்துபரணில்வைத்து,புரந்திடாயகணேசன்பூசைவாலைபூசை
முடனசெய்துநீபதனம்பண்ணு, நரந்திடாய்ரவிமெழுகைப் பதனப்
ணிரளினமதாய்மதியுப்பைநன்றுய்க்கேளே // (அ

மதியுப்புசெயநீர்

கேளடாபுலத்திலேமதியுப்புத்தான் கிருபையுடன்பலமெட்டுசி
துக்கொண்டு, ஆளடாரசபீங்கான்மதனிலிட்டு அப்பனேமேல்ரசபீங்கா
ளவாய்க்கொண்டு,மாளடாமச்சக்கல்சுண்ணமிட்டுமகத்தானசுத்தசெ
ன்பலந்தான்விட்டு, கோளடாவராதுமேல்பீங்கான்மூடிக் குருவருளா
மெழுகேழுசீலைசெய்யே // (அ

செய்யப்பாசீலைசெய்துபடியில்கேளு செய்மானசில்லுபோக்கி
லாநீயு, ஙயப்பாபூமிமேற்கலசம்வைத்து யதின்மேலேபீங்கானையெ
துவைத்து, சையப்பாசித்திரைநாள்கடூரமான சைதன்னியநாள்தனி
மத்தாய்நீயும்,மையப்பாசொல்லிவிட்டோம் சாமமைந்தா விளங்கவே
த்ததனைவிரும்பிடாயே // (அ

விரும்பிடாய் மதிசெயநீரிறங்கும்பாரு மேலானசெயநீருயென்று
சொல்ல, நரும்பிடாய்நாவுமுண்டோபுலத்தியனேயையா நலமானக்
மதையெடுத்துக்கொண்டு, பரும்பிடாய்பார்த்தையென்றுல்சந்திரனே
டி பகல்போலேசோதியதாய்ப்பரிவாய்க்காணு,மரும்பிடாய்மதிசெய
சாகொண்டு மருளிறேும்பதனமதாபடக்கம்பண்ணே (அ

மதிமெழுகு

பண்ணப்பா மதிசெயநீர்கணேசன்பூசை பரிவானசிவயோகப்பூ
செய்து, மண்ணப்பாமதிசெயநீர்பதனம்பண்ணி, மகத்தானகுருபதத்
வணங்கிநீயும், அண்ணப்பாரசப்பீங்கான்சீலைவாங்கி யருள்பெருகுமதி

கப்பார்த்தாயானல், கண்ணப்பாமதிகோடிகோடாகோடி களங்கமற்ற
ழுகததனைப்பரணில்வையே // (கூ௰)

வையபடாபுலத்தியேவாலைபூசை மகத்தானபூசைசெய்துபதனம்ப
னு,மையமடாமதிசெயநீர்மெழுகேசொன்னேம் மானுக்கால்கானரிவா
னிதர்காணர், சையப்பாசௌமியசாகரத்தில்நாமுஞ் சைதன்னியமா
ல்லோசமர்த்தாய்ச்சொன்னேம், வையடாயார்சொன்னாசத்தியர்வாக்
ிளுமூன்றுவதுசெயநீராக்கேளே (கூக)

மூன்றுமுப்புநாதசெயநீர்

கேளுநீநாதசெயநீராக்கேளு கிருபையதாய் நாம்சொல்வோங்கேளு
தா; மூளுநீமூன்றுவதுப்பைக்கேளு முறையாகவெண்பலந்தான்யுப்
வாங்கி, நாளுநீரசப்பீங்கானதனிலிட்டு நளினமதாநாதநீரெண்பலந்தா
ங்கி,வாளுநீவார்த்ததிலேமசசக்கற்சுண்ணம் மகத்தானசுண்ணமதில்
கன்போடே// (கூஉ)

போடப்பாமேல்மூடிபீங்கானிலிட்டுப் புகழானவிந்ததனால்யேழுசீ
சேடப்பாசெய்துமுடிப்பித்துக்கொண்டு செயமானகவசமதைச்செய
ச்செய்து, ஆடப்பாரசக்கலசம்பூமிமேல்வைத்து யழகாகயதின்மேலே
ங்கான்வைத்து, நாடப்பாசித்திரைநாள்கடூமான ரவிதனிலேவைத்திடா
லமாய்த்தானே //, (கூ௩)

நாதமெழுகு

தானென்றரவிதனிலேசாமம்வைத்தால் தப்பாதுயிரவியென்றசெய
மைந்தா, யானென்றநாதசெயநீருதானும் யருளுகிறேனதானிறங்குமப்
களு, மானென்றயக்கினிபோல் பொன்னிறமாய்த்தானுமவசனித்தோர்
ங்குமப்பாவளமாய்க்கேளு, ஏனென்றக்கலசமதையெடுத்துப்பாருளன்
சால்வோமிதுதெளிவுமியம்பக்கேளே// (கூச)

இயம்பக்கேளிச்செயநீர்க்கின்போல்மைந்தா யிருக்குமப்பாநாம்சொ
ன்னேமெடுத்துக்கொண்டு,செயம்பக்கேள்சீசாவில்பதனம்பண்ணி செய
ணக்கணேசனிடபூசைசெய்து,வயம்பக்கேள்பராபூசைகுருபூசைத்தான்
னித்தோம்வாலையடாபூசைசெய்து, கொயம்பக்கேள்குருபூசை யடி
ந்து கூரினதோர்செயநீராப்பதனம்பண்ணே// (கூரு)

பண்ணடாரசப்பீங்கான்சீலைவாங்கி பரிவானமெழுகதனைப்பார்த்தா
னல், அண்ணடாயருணநிறமதுபோற்காணு மப்பனேபதையெடுத்து
ணில்வைத்து, மெண்ணடாமேல்பரணிபிரடைபோட்டு மெய்ஞ்ஞான
னத்தின்பூசைசெய்து,கண்ணடாசகலசித்துமாடுதற்குசமர்த்தானமெ
கததனைப்போற்றிடாயே // (கூசா)

செயலான ரவிதனிலே

...கையெடுத்துநீயும் அம்பாள்செ

...ராசதுப்பா, ...யப்பாசொல்லயில்லை சௌமியத்தி

ல் புவனையைத்தான்பூசை செய்து குகையைக்கொண்டு, மெய்யப்பாமுட்

பூவைய தனிற்போட்டு மேலான வீந்ததனால்சீலைசெய்யே // (௩௰௨)

செய்யடாசீலையதுயேபூஞ்செய்து செயமானமெழுகதனால்கவசஞ்

செய்து, அய்யடாரவிதனிலேமுச்சாமம்வைத்துயருள்தருகவேணுமென்

றுகுகையேகொண்டு, மெய்யடாகாட்டுமுட்டையிரண்டுகூடை. விளங்க

வேவிப்பூமிதனிலுமியைக்கொட்டி, நய்யடாயுமியின்மேலடுக்கி முட்டை

களினமென்றமுட்டைக்குள்குகையைவையே // (௩௰௩)

புடபாகமறிவது

வைத்துநீயக்கினியவலுவாயமூட்டி வளம்பேறவேகேசபுடமாகச்

செய்து, அத்துநீகாற்மேகத்தீயைமூட்டி யருளானயிருசாமஞ்சென்றுதா

னல், போத்துநீபுலத்தியனேமுப்பூச்சுண்ணம் பூற்குமடாகுகைக்குள்ளே

புனிதமாகப், பாத்துமேயிராதேநீதேவிவாலை பரிவானமாதனாப்பணிந்தி

டாயே // (௩௰௪)

பணிந்திடுவாயவள்பதத்திலடிபணிந்து பரிவானகுகைசீலைக்கவசந்

தட்டி, அணிந்திடுவாயக்குகையைப்பார்த்தாயானால் அதற்குள்ளேகோடா

கோடிகளேயேபோதானும், நணிந்திடுவாயக்களையைக் கண்டாயானால் நாமே

ன்னசொல்வமப்பாசிததர்கோடி, வணிந்திடுவாய்திருநடனம்புரிவாளாயா

லூலைநரற்பத்துருக்கோணமென்றே / (௩௰௫)

முப்புசெ

கேளப்பாமுப்புசெந்தூர
ண்டோபாரு, வாளப்பாமுன்சொல
மக்குகையில்முப்புவிட்டு, ஆளப்பாவ க்கல்லுசுண்ணமிட்டு, அண்ட சு
ண்ணம்பிண்டசுண்ணமதைப்பணர்தானிட்டு, நாளப்பாசுத்தசலம்பனிநீர்
விட்டு நளினமென்றபழச்சாறுகண்பாய்வாரே// (௱௰௮)

வாரடாபுலத்தியனேசெய்பாகமாக வசனித்தோம் வரிசையதாய்கவ
சஞ்செய்து, வேரடாவித்ததனுலேமூசீலே விபரமதாய்ச்செய்துமுடிப்பித்
துக்கொண்டு, நாரடாரவிதனிலேயுலரவைப்பாய் நவிலுவோம்சாமமது
வந்துதானல், ஆரடாயிப்பாகமறியப்போரார் அக்குகைகடைநீயெடுத்து
ஆடக்கேளே.// (௱௰௯)

ஆடக்கேள்புலத்தியனே அய்யாவையா அப்பனேமுன்போலேபுடம்
ன்போடு, நாடக்கேளப்புடத்திலிக்குகையைவைத்துநன்மைதரவேணு
மென்றுவாலைபூசை, ஏடக்கேள்சிதம்பரத்தினபூசைசெய்து இடம்வலமா
ச்சுத்திவந்துஅடிபணிந்து, பாடகேளக்கினியைவலுவாய்மூட்டி பரா
ரியைத்தொழுதுகெசபுடந்தானபோடே// (௱௨௰)

போடப்பாகெசபுடந்தான்போட்டாயானல் பூர்க்குமப்பா குகையி
லுள்ளே முப்புசெந்தூரம், ஆடப்பாயக்குகையை யெடுத்துநீயுமதனுடை
சீலையெல்லாமவிழ்த்துப்போட்டு, வேடப்பாகவசமதைக்கழற்றெறிந்து
விளங்கவேயக்குகையைப்பார்த்தாயானல், நாடப்பா கோளாதசெந்தூரசு
ண்ணம் நவிலுவோமிந்திரகோபமிரத்தொவ்வாதே// (௱௨௧)

...வபயர்

...டுக் கருவானமுப்புசுண்ணம்வி
...சுண்ணம்விராகனிட்டு செயமானயண்டசு
...ணமவிராகனிட்டு, ஆணடாயருளானகாயாதிசுண்ணம் அஞ்சுசுண்ண
ப்பீங்கானிலடவாயிட்டு, பேணடாபிசைந்ததனையுண்டையாக்கிப் பேணி
யே * ரவிதனிலேவைத்திடாயே (கஉ௪)

வைத்திடாய்புலத்தியனேயிருநாழிசென்றால் மகத்தானமுப்புசுண்
ணச்செயநீரையா, எத்திடாயிந்திரகோபமதுபோல்மைந்தா இறங்குமப்பா
செயநீருயென்னசொல்வேன், செத்திடாய்ரத்தம்போலிருக்கும்பாரு சிரா
மயமாய்நின்றஜெபநீரைக்கொண்டு, அத்திடாய் சீசாவில்பதனமபண்ணி
யருளானசின்மயத்தைப்பணிந்துபோற்றே, (கஉ௫)

போற்றியேசிவயோகபூசைசெய்து புவனதிரிபுரையினுடபூசைசெய்
து, நாற்றிசையும் வெண்ணுவரந்தாருமம்மா நாதாந்தசுரூபசிரோன்மணி
யேயென்று, வெற்றிபெறயிந்தசெயநீரோதானும் விவேகமுள்ளசீசாவிலப்
தனம்பணணி, வாற்றியந்தானபதினெண்வாத்தியந்தோனடயா வாலைசுப்
ரமண்யருடபூசைசெய்யே (கஉ௬)

முப்புசெந்தூரசெயநீர்

செய்யடாமுப்புசுண்ணச்செயநீர்சொன்னேம் செயலானசெந்தூர
சுண்ணஞ்செயநீரதனை, வையடாசௌமியசாகரந்தானின்னால் மகத்தா
னபொருளப்பாயார்க்குங்கிட்டா, பையடாயிம்முறையையொருவருக்குச்
சொன்னால் பானுசதாகோடியிடி லெபிக்கும்பாரு,

* ரவியென்பது சூரியன்

விராகன ...

அஞ்சென்றவகையெல ...
விநீர்விட்டு, பெஞ்சென்றபிசைந்ததனை ...
தனிலேயிரண்டுநாழி, நஞ்சென்றததுபோலவைத்தாயானால ...
குமப்பாசெந்தூரச்செயநீர், மஞ்சென்றசூரியன்றனொளியோகாந்தி மகி
கோடிரவிகோடிவர்ணந்தானே (கரு௰)

தானென்றசெயநீரையெடுத்துக்கொண்டு தகுமானசீசாவில்பதனம்
பண்ணி, வாவென்றயோகிசிவபூசைசெய்து, வாலைமனோன்மணியிடைபூ
சைசெய்து, ஆனென்றவாதாரபூசைசெய்து ஆயிதிரோ தாயியைத்தான்
றிதரிசித்தப்பால், நானென்றபுலத்தியனேசெந்தூரச்செயநீர் நவின்றிட்
டோமுப்புசெயநீரைக்கேளே (கருக)

உப்புசெயநீர்

கேளப்பாபுலத்தியனேயுப்புசெயநீர் கெடியானமுறையப்பாயார்தா
ன்காண்பார்,வாளப்பா மூப்பூவையெடுத்துநீயும்வசனித்தோம்பலம்பதினை
ந்துகொண்டு,காளப்பாரசககலசமதினில்விட்டுநாதார்தசுத்தசலம் பனிநீரை
ப்படிதான், வேளப்பாவிட்ட திலே கரைத்திட்டேநீவெண்மைபெறத்தெ
ளியவைத்துத்தெளிவைக்காணே (கருஉ)

கட்டுத்தெளிவு

காணப்பாயத்தெளிவைரவியில்வைத்தால்கலங்காமலிறுகியதுதுகட்
டிப்போகும், ஆணப்பாமெழுகதுபோலாகுமாகும் அம்மெழுகைநீயெடுத்
துப்பீங்கான்றன்னில், வாணப்பாவைத்திதனைச்சுத்தசலம்பனிநீர் வகை
யாகவரைப்படிதான்வளமாய்விட்டு, சேணப்பாசிவந்தசுண்ணச்செயநீர்ப
லமைந்து சிதறுமல்விட்டுநீயுமதியில்வையே (கரு[illegible])

லகலைச் ... பக
...யத்துக்குத்தான் விள...
...னென்றயன்னாலுமிந்நாலுந்தா...
...கானில...
(கூகூ)

அருளானபொருள்களெல்லா மின்னூல்தன்னில் அருளுகிறேன்சி
ன்மப்த்தினருள்தன்னாலே, பொருளானபொருளப்பா வாதகண்டால்
போகியென்றபேர்போச்சுபோகியாச்சு, தெருளானயோகிகட்குதெரியும்
பாரு செயலானபொருள்களெல்லாமவர்க்கேவிள்ளும் மருளானமருத்து
வங்கள்மவற்கேதோன்றும் மகத்தானசின்னமதைமாட்டக்கேளே,, (ரூ)

மாட்டுகிறேன்புலத்தியனேமூன்றுப்புத்தான் மகத்தானரசபிங்க
தனிலிட்டு, மூட்டுகிறேன்ரவிநீருமதிநீருந்தான் மூர்க்கமென்றநாத
ன்றுங்கொண்டு. நாட்டுகிறேன்மூன்றுநீறென்றுய்க்கூட்டி நளின வியில்
நா லந்தான்யெடுத்துக்கொண்டு, ஆட்டுகிறேன்யுப்பதிலேவிட்டு
வதி சிவயோகக்குகையில்செல்லே,, (ாக)
தைதை செல்லடாபுலத்தியனேயோகவானே செயமான வுப்பெடுத்துமே
டைமீதில், அல்லடாவைத்ததிலேபிசைந்துநீயு மப்பனேயோகசிவமண்
டலமேசெய்வாய்,கல்லடாகலந்தனிலேமூன்றுநீறுங் கண்மணியேவிட்ட
திலேசாத்தால்மைந்தா, வல்லடாவாரமட்டுமிவ்விதமாய்நீயும்வசனித்தோ
ம்மண்டலந்தான்காருகாரே,, (உக)

முப்பூவுக்குப் பூசைசெய்ய வறியவும்

காரப்பாமண்டலந்தான்போகபூசை கருத்துவைத்துமவுனமதில்சே
பித்தாயானால், தேரப்பாதெய்வபலமதனால்மைந்தா தெளிவாகபூர்க்குமடா,

ுவாகர...

ுப்பனே பூசைவிதிசெ...

செய்யப்பாகாற்பத்தில்மூக...

..தவைத்து, பையப்பாபரபூசையல ..திருதி... ...மைய... ...

பரிவாய்செய்து, யுய்யப்பாமுப்பூவையடிபணிந்துபருளானயகத்தினுட தி

யானஞ்செய்து கொய்யப்பாபூர்த்தமலொடுத்துக்கொண்டு, குருவான சுண்

ணைஞ்செய்யக்கூறக்கேளே (கசு)

கூரக்கேள்புலத்தியனேவழலைமுப்பூகுருவான முப் பூவைக் கொண்

டுசென்று, யாரக்கேளண்டோடுபலமபத்தப்பா யருளான சிப்பியோடுபல

...பத்தப்பா, வாரக்கேள்பேரண்டம்பலம்பத்தப்பா மகத்தானநண்டோடுப

...பத்தப்பாதேறக்கேள்நத்தையோடுபலம்பத்தப்பா தேகியெனறஞ்சேர

...சுங் கொள்ளே (கள)

...கொள்ளடாஞானியென்றயண்டோட ஞ்சங் கூறக்கேள்சலமதுவில்

சுத்திசெய்து, தெள்ளடாசீலையிலேகிளியாய்கட்டி தெளிவானப்பா... ...

ண்டுநாழி,யள்ளடாபூரினபிணவெடுத்துமைநதாயப்பனே பூநீருபலம... ...

கப், பள்ளடாபாண்டத்தில்தேசிநீர்கேள் படியொன்றுவீதமதாய்ப்பரகங்

குகேளே (கஅ)

கலுவ்பாகம்செய்பாகம்

பாகங்கேள்கனாத்ததனைதெளியவைத்துபரிவானத்தெளிவதனைப்பா

ண்டத்திட்டு, யாகங்கேளடுப்போற்றிக்கருங்காலிக்கொம்யா லப்பனேவக்

னியையடவாய்மூட்டி, நாகங்கேள்பாண்டத்தையடுப்பிலேற்றி நளினம

தால்நாழிகையஞ்சடவாய்செய்து,மோகங்கேள்கிளியனைதெளிவிற்போட்

டு மூக்கியமாயெரித்திடுவாய்யெரிக்கக்கேளே ,, (கக)

...ஙிமையைத்தான் பக
...ணச்செயநீர் மூதண்டசெந்தூர
...கானிலனைப்படிதானவிட்டு விளங்கவேகா
...துவால்கனாத்துநீயும்; ஆரப்பாதெளியவைத்துமறுபிங்கான்றன்னில் அ
ப்பனேயிருத்ததனைத்தெளிவைக்கேளே (௧௫-௬)

கேள்டாபுலத்தியனேயித்தெளிவைக்கொண்டு கெணிதமதாய்ரவித
னிலேபத்துநாளு, ஏள்டாயிந்தவிதம் ரவியில்வைத்தால் இறங்குமப்பாமு
துரசஞ்சீவியாகும், ஆள்டாயவ்வமுர்தம்சிசாவிற்றூன் அரகராபதனமது
யடக்கஞ்செய்து, நாள்டாசிவயோக சிதம்பரத்தின்பூசை நாதாந்தவாலை
டபூசைசெய்யே (௧௫-௭)

(நவநீதசஞ்சீவி)

செய்தந்தப்பிங்கானைப்பத்துநாளுஞ் செய்மாகயிவ்விதமாய்ரவியில்
வைத்தால், ஐதுவதில்நவநீதம்பத்துநாளு மருளிலேயுமிறங்குமப்பாநவநீ
த்தை,எய்தநதச்சிசாவில்பதனம்பண்ணு இருதயகமலமதின்மூவுனபூசை,
வெய்தந்தசிதம்பரத்தின்வாலைபூசை விவேகமதாய்ச்செய்துமுடிப்பித்துக்
கொள்ளே, // (௧௫-௮)

(அமுர்தசஞ்சீவியுப்பு)

கொள்ளவேயமுர்தசஞ்சீவியெல்லாம் குணமாகயிறங்கினபின்னடி
யிற்பிங்கான்; பள்ளடாவமுர்சஞ்சீவியுப்புப்படருமப்பாவெள்ளைக்கல்பர
மவுப்பு,அள்ளடாயவ்வுப்புக்கோடி அதன்வர்னம்நாதனுலருளப்போமோ
மெள்ளடாயிந்தவுப்புயெடுத்துக்கொண்டு மேலானவாலையுட பூசைசெய
யே (௧௫-௯)

ங்காரவாசல், நாளட...
மயவசிமவே, ஏளடாயாகாசய...
யேறு, கோளடார்வாராதுகுருநமசிவாயா...
ம் ஊம்மென்னே (௧...)

எழுத்துரேகை-சிவமூலம்-சத்திமூலம்

என்னவேயிருபத்தைந்தெழுத்துக்குள்தான் ரேகையதுயிருபந்தை ந்தெழுத்தைக்கேளு, நன்னவேயொவ்வுமென்று ரேகையெல்லாம் நாட்ட டாபுலத்தியனேசிவத்தின்மூலம்சென்னவேசிவமூலஞ்சொன்னேனமயா சிவசத்திமூலமதைச்செப்பக்கேளு, அன்னவே ஓம்ஜயும்கிலியும் சவ்வும் அறியும் ஒவ்வும் இறியும் நவ்வும் கிறியுமவ்வென்னே (௧௬௩)

மூலாதாரம்

என்னடாயித்தியானமறைதோறிட்டியிருந்தகடா ஓம்ஹ்ரீம் உரிமென் சுக்கி,அன்னடாயம்மூலமிம்மூலங்கொண்டு அனைதோறுமாறிபடையடவா ய்நீயும்,ஒன்னடாமூலாதாரம்சுழினைபொட்டி யோங்கென்றுதம்பித்துயுரு ட்டிப்பார்த்தால், நன்னடாமூலகணபதியிருக்கும் நளினமென்றசுழினையி லேநாட்டம்பாரே (௧௬௪)

தெரிசனம்

பாரடாயங்குமின்றுதம்பித்தாக்கால் பரசவையுந்தோன்றுமடா பரி வாய்க்கேளு, ஆரடாநயவசிம் யஞ்செழுத்தைக்கொண்டு அர்ச்சிப்பாயம் மூலமதற்கப்பாலே,வாரடாவாலையவள்குடியிருக்குமகத்தானபீடமதுதெ ரியும்பாரு, சாரடாயக்குமின்றுதம்பித்தாக்கால் சமர்த்தானயமூர்தசஞ்சீ விகாமேண (௧௬௫)

சுழிநாட்டம்,

காணப்பாமும்மூலவெளியும்தோற்றும் கருவிகாறுதியென்றசிவமும்தோற்றுங், ஆணப்பாயங்குகின்றுபார்த்தாயானல் அமூர்தமதுசொலிக்குமடாயவ்வமூர்தந்தானே , வாணப்பாவிண்ணுவாலண்ணுக்கொட்டி வாங்கடாகரமதுவால்வாங்கிறுக்கால், சேணப்பாவாலைசஞ்சீவிதானும் செணத்திலேயிறங்குமப்பாசெயமாய்த்தானே (கசகா)

பஞ்சபூததெரிசனம் அமூர்தமிறங்குகிறது

தானென்றவமூர்தத்தைப்பீங்கான்தன்னில் தருவாகவாங்கியதைமுண்சொன்னவுப்பு,ஈனென்றவாக்கதனுல்சுத்தசலம்பனிநீர் நலமானநவநீதமதனில்விட்டு. ஏனென்றவாலையைத்தான்தியானஞ்செய்து யென்மகனேயதைதசைந்துமுப்புச்சுண்ணம்,வேனென்றசெந்தூரசுண்ணமுடற்சுண்ணம் விவேகமுள்ளயண்டசுண்ணங்காயாதியாமே/, (கசஎ)

உப்புசெயநீர்

ஆமேதான்கடுகுவீதமைந்துங்கொண்டு அருளாகமுன்பிசைந்தவுப்பில்தாக்கி, வேமேதான்ரவிதனிலேயிரண்டுநாழி விவேகமதாய்வைத்திதனைவிளங்கநீயும், நாமேதானிப்பாகம்பிசகாமற்றான் ரவியிருந்தவமூர்தத்தைப்பார்த்தாயானல், ஏமேதானிறங்குமப்பாயுப்புசெயநீர் யெண்ணவொண்ணுச்செயநீரையெடுத்துக்கொள்ளே (கசஅ)

செயநீர்பூசை

கொள்ளப்பாசெயநீரைச்சீசாதன்னில் குருபூசைசெய்துவதைப்பதனம்பண்ணி, அள்ளப்பாயாத்தாளைப்பூசித்துநீ, யனுதினமுமறவாமல்சிவயோகத்தில்; நள்ளப்பாவத்திதனை ஓம் கிரியும் கிறியு மென்று நாட்டடாநூற்றெட்டுச்செபத்தைச்செய்து, வெள்ளப்பாசெயநீரைப் பதனம்பண்ணி வேதாந்திநீயானல்விளங்கச்செய்யே (கசகூ)

ஐங்காயமரியவும் பாடல் ஆயிரத்திருநூறு

செய்யப்பாபுலத்தியனேயுப்புசெயநீர்திறமாகச்சொன்னேமப்பாசெயலுள்ளானே, ஐயப்பாசௌமியசாகரந்தானின்னால் அருளினேம்உப்புசெயநீரைங்காயங்களு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேமொளியாமற்றான் விவேகமுள்ளவாயிரத்திருநூறையா, வையப்பாயிந்நூலைச்சித்தர்கண்டால் வசனித்தோம்விடாரையாவாழ்வோர்களே (கருய)

கேளடாபிமிதீவுதானப்புத்தேய்வு கெணிதமென்றவாய்வுவாகாசத்தோடைந்து, ஆளடாமூலவெளியகாரவுகார மருளினேம்பஞ்சமூர்தம்சி

ரசிற்காணும், சாள்டாயவ்வமுர்தங்கழற்றிநீயுந் தருவான்பீங்கானில்மெது வாய்வாங்கிஙாளடாநவநீதவமிர்தசஞ்சீவிசருவானசுத்தசலம்பனிநீரஞ்சே//

அமுர்தமிருப்பிடம்

அஞ்ஞானவமுர்தமிருப்பிடமேகேளு ஆத்மாவில்பஞ்சகர்த்தாள்குடி யிருக்கும், நஞ்சானவீடதுதான்மூலவீடு நவநீதமிரீங்கினதோராதாரவீடு, மஞ்சானவவர்வீட்டில்பஞ்சகர்த்தாள் வாழுமெஞ்ஞானவவ்வீடு மமுர்தந் தானு, மிஞ்சாமல்நீயெடுத்துவிவேகங்காண விளங்குகிறேம்பீங்கானில் வீதமஞ்சே (௧௫௨)

அஞ்சென்றபஞ்சமுர்தமொவ்வொன்றுக்கு அறைகிறேம்பலமொன்றுஅடவாய்க்கொண்டு, நஞ்சென்றமுன்சொன்னவுப்பில் பலம்பத்து நலமானஐந்துசுண்ணம்விராகனென்று,பெஞ்சென்றபீங்கானிலிதுவெல்லாந்தான் பேராகப்பிசந்திதனை ரவியில்வைத்தால், எஞ்சென்றனவங்காயமிருக்கும்பாருயென்னசொல்வேன்தன்பெருமையிறவாய்ப்பாரோ (௧௫௩)

மாரணபீடம் மையம்,

பாரடாயென்மகனேயிந்திரகோபம் பானுர்விசூரியன்போல் பிரகாசிக்கும், ஆரடாயிதன்பெருமையறிபப்போறூர் அகத்தியனுரைரிச்தப்பாவைங் காயத்தை. மாரடாமாரணத்துக்காதிபீடமகத்தானகருக்குருதான்வசனித் தோம்பார், வேரடாசகலத்திற்குமுயிர்தானிந்த வேதாந்தியானவர்க்கேப விதந்தானே// (௧௫௪)

தானனவங்காயம் பீங்கான்றன்னில் தருவான்பஞ்சமுர்தமதிலே கேளுஎனனயெடுத்திருத்துவமுர்தந்தன்னையென்னசொல்வேனதனுடைய ஆட்டமைந்தா, நானுன்ஞானியடாயண்டபிண்டம் நவநீதஞ்சகலருக்கு முடியிற்காணும், வேனனவமுர்தமடாயார்க்குங்கிட்டா வேதாந்தபஞ்ச முர்தவேகங்காணே (௧௫௫)

சுழிமுனைகனவு,

காணுகின்றவேகத்தையாராய்ந்துபார்த்தேன் கனவேகமென்னசொல்வேன்கருத்துட்கொண்டே, நாணுகின்றசுழிமுனைதான்சுக்குமேலே நாராசமென்றபஞ்சவாசலொன்று, வேணுநீயிவ்வாசல்பஞ்சவாசல் வேதாந்தத்தொனிமுழங்கும்விந்தவாசல், ஏணுநீ அகாரமிதுஉகாரவாசல் இருபுறமும்வடகலைதென்கலையைப்பாரோ (௧௫௬)

பார்ப்போர்கள்சிவஞானத்தவத்தோராயா படிப்படியாபேறவழியவர்க்கேசொல்வோம்,தீர்ப்போர்களின்னூல்தான்சௌமியசாகரந் தேசிகட்குங்கிடையாதுயரிதப்பாகேள்சார்ப்போர்கள்சௌமியசாகத்தைக்கொண்

சாய்த்துநீநன்றாய்த்தானும், ஏடப்பாயித்தங்கமெடுத்துப்பார்த்தா
சொல்வேன்வாலையடாயெண்ணுந்தானே, (கஅ௰)

வறுமைவருங்காலத்தில் மாறிக்கொள்ளவும்

தானானவாலைத்தானார்தான்காண்பார் தபோபலத்தில்மிகுதியுள்ளோரவரோகாண்பார், ஏனானயித்தங்கமென்னசொல்வே னிடை குறையாமாற்றிதுதானீசன்சொன்னார், வானானசிவயோகபூசைசெய்து வைத்திதனைச்சதாகாலமர்ச்சியப்பாநீ,கோனான்குருவினிடகிருபையாலே கூறினேமயத்தங்கங்கோடிமாற்றே (கஅக;

அயத்தங்கம்பதனம்பண்ணவும்

மாற்றான தங்கமதைப்பதனஞ்செய்து வறுமைவருங்காலத்தில்மாற்கொள்ளு, வாற்றான்வறுமையது அகன்றுபோகும்வருகாதுதரித்திரங்களொருநாளுந்தான், ஆற்றானயோகிகட்குதாயாதையா அண்டபிண்டமறிந்தமெய்ஞ்ஞானியோர்க்கு, கோற்றோநாம்சரம்போலேசௌமியத்தில் குருவானவித்தையிதுயறிந்திடீரே (கஅ௨)

இந்நூல்சௌமியசாகரம்பார்த்து இறக்கவேண்டாம்

அறிந்திடீர்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு அருளுகிறேன்மாணிடர்களறியச்செய்யா, தெரிந்திடு * நுலுத்தரொன்றகாமுகர்க்குச் செய்பாகமொருநாளுஞ்செப்பவேண்டாம், வறிந்திடீர்வசனித்தசௌமியத்தில்வாழலாஞ்சிவயோகமனந்தகாலம், இறந்திடவே வேண்டாமப்பாயிந்நூல்பார்த்து இறவாதேசதாகாலங்கற்பங்கொள்ளே, (கஅ

அமூர்தவிந்துமூலம்

கற்பமென்னவீடலுக்குவுறுதிசேளு காயாதிகற்பமடாயண்ட
அற்பமென்றுநினையாதேயண்டபிண்டம்ஆருக்குந்தோன்றாதயாதி
அற்பமென்னடகாரமடாஉகாரம்விட்டா லம்மாய்கையெல்லாமற்
கற்பத்தாலே, நிற்பமென்னகாயமடா தொண்ணூற்றாறு திருவிக
துவடாநாதவற்பே ,, (கஅச)

இதற்கு உயிர்நாதம்

வற்பமென்னஓங்காரமகாயிநின்றமகத்தானசச்சிதானந்தமாமே,சொற்பமென்றுநினையாதேசுழினையான சூட்சமடாதாரபீடபிரமம்பிரமம்,தெற்பமென்னதீபவொளியந்தமந்தம் தேவாரமானபதிசுழிக்கப்பாலே, நற்பமென்னநவநீதமருவிப்பாயும் நாதாக்கள்குடியிருப்புவமூர்தமாமே ()

---

* நுலுத்தரொன்பது - மூடர்கள்

இந்தநதிகள் தீவினையையொழிக்காமல் வருகாது.

அமூர்தமென்றவிந்துவடாமூலமூலம் அந்தமென்றநாதமடாபதற்கு யிதாகும், வமூர்தமென்றவ்வுயிராமைந்தாகாணு வசனித்தோர்பஞ்ச கர்த்தாள்வாழும்வீடு, மமூர்தமென்றயவ்வீடுபெரியவீடு மாணுக்களிருக் கின்றமெய்ஞ்ஞானவீடு, கொமூர்தமென்றகைலாசமேருவீடுகூடருவிபா யுநடாசலமதாமே (கஅசு

ஆமேதானவ்வீட்டில்சலந்தியுமுண்டு அச்சலாந்திதிர்த்தமருவிப்பா யும், வாமேதான்பாய்கினறசலத்தைதக்கேளு வசனிப்போம்சுத்தசலம்பனி நீராகும், மாமேதான்மாதியடாயார்க்குந்தோணு மவுனமடாசெம்பந்தியோ கதீர்த்தம், தேமேதான்றீர்த்தமதைக் காணவென்றால் தீவினையைத்தான நத்திநல்வினையைக்காணே (கஅஎ)

நல்வினை தீவினை மனக்கண்ணாற் பார்க்கவும்

காணடாநல்வினையைமனக்கண்ணாலே கண்டுசுழி முனையருனகவா சிபூட்டி, ஆணடாயநமசிவ வென்றுகும்பி அங்கென்றுதம்பித்துவங்கில் பாய்த்து, மாணடாமயேந்திரகிரிவலமாய்வந்து மகமேருகிரியிடத்தில்வாசி பூட்டி, ஓணடாஓங்காரமாகச்சத்தி பொருநிலையாய்க்கும்பித்துவுறுதிகா ணே (கஅஅ)

காணுகின்றங்கதிலேவங்கென்றுதம்பி கசிந்தருவி கலந்ததுவுமோ டிப்பாயும், காணுகின்ற அங்குவைந்துநர்ழிதப் பிராதாக்தநவநீதமிறங்கும்பா ரு, ஓணுகின்றமூலமடாசுவாதிட்டான மோகுறுதிபிலத்துதடாயுலுத்தகா ம், வாணுகின்றயக்காயம்பஞ்சவாசல் வடகலையுமிடகலையும்வசனிப்போ (கஅகூ)

வடகலைஇடகலை

போமென்றபுலையருக்குக்கண்ணோட்டந்தான் புகழ்ந்தரவிசோதிய வையாகும்; ஆமென்றயவ்வறிவுபூர்வக்கியானம் அப்பிரண்டுபத்தி ரண்டாய்க்கூடும், ஏமென்றகண்ணோட்டம்சித்தியானால் யேற லாமாவரையீராறுமட்டும், நாமென்றபனிரெண்டுகலையுங்கூடி நட்டமதாய் ரவிமதிபோல்நல்குந்தானே (ககூ0)

இந்நூல் குறிப்பறிய.

தானகக்கலையிருக்கும்நிலையார்கண்டார் தவநிலையைமறந்திடார்தவ றனையா, நானனசௌமியத்தில் நன்றாய்ச்சொல்வேன் நன்மைதீமையிர ண்டினிடகூறேசொல்வோம், வானனவப்பதியிலிருந்துபாரு வளமாகச் சொல்லுவதைவணங்கிக்கேளு, ஆனனவமூர்தஞ்சொலின் தருவிபாய்ந்த வமூர்தநதிவாசல்கடந்தப்பாற்செல்லே (ககூக

டு சாதாசிவத்தின்கொடிமுடியில்மனதையுண்ணி, கார்ப்போர்களதிகதவ
செல்வத்தோர்கள் கருவிவைந்துமறிந்துவைங்காயங்கூட்டே ,, (கருஎ)

தேவிமாரணமூலம்

கூட்டடாஷவங்காயம்கஸ்தூரிமஞ்சள் கொச்சிமஞ்சள்புழுகுடனே
கதழ்பந்தானும், மாட்டடாவாசமெல்லாம்பொடித்துத்துளாய்வடிகட்டித்
தூளெடுத்துவைங்காயமையில், நாட்டடாயிவ்வாசல்மதனிற்கப்பா ஞானி
யென்றசஞ்சீவிக்குளினடாக, வாட்டடா ஓம் ஸ்ரீயும்கிறியும் மையும், மா
ரடா இறியும் சவ்வும் ஆம் உளம்வென்னே, (கருஅ)

என்னவேயாயிமாயி ஓம்மாரணதேவி யநமசிவ கிலியும் மவ்வும் நவ்
வுமென்றோது, அன்னவே ஓங்காரவேதாளதேவி யம்பிகாசத்திவா ஓம்வா
லேதேவிவாவா, நன்னவேறுவா வசிய யம்பாளாயி நாதாந்தவாழ்மயிலேநா
யகியேவாவா, உன்னவேயாவாமிசிவகாமிவாவா உகாரவிந்துநாதமடாயொ
ன்றுலாச்சே ,, (கருகூ)

வாலைமுக்கோணம்

ஒன்றானவாலையடாமுக்கோணபீடம் ஓங்காரவிந்துவடாசுழியேபற்
றி, அன்றானவப்பீடவமுர்தபீடம் ஆருமறியார்களொரு வமுர்தவாசல், நி
ன்றானபிரமலபியிருந்தாலெய்தும் ஞானிகளேயொன்றுமறிந்தவரோயுண்
மை, அன்றானமூலமடாயார்க்குத்தோணு யண்டபிண்டமாயிருந்தவழி
ன்வாறே ,, (

சிவமாரணம்

அறிவானவைங்காயமென்னசொல்வேன் அரகரா[illegible]
க்கொண்டு, உருவானபஞ்சபூதத்தியானத்தாலே யுருவாகச்செபத்தியா[illegible]
ம் நூற்றியெட்டு, கருவானமாரணந்தான்கொண்டு நடுவணையைப்பிடித்து
மார்நூற்றியெட்டு, மருவானவைங்காயமதன்மேற்பூசி மாட்டடாயெதிரி
பேதனத்தைத்தானே,, (௧௬௧)

சத்திமாரணம்

தானென்றபஞ்சகர்த்தாள்குருவிருக்கும் தலைச்சேர்வையாகுமடாச
பித்தாயானல், ஏனென்றபிதிர்க்களெல்லாமங்கேபோச்சு யிறத்துமப்பா
வாய்வுபத்துமிறப்பதில்லை, நானென்றமாயாசத்தியோடிப்போனல் நவிலு
வோங்கிரியாசததிநாட்டம்போச்சு, ஏனென்றயோகசத்திஞானசத்தி யோ
கோகோமவுனசத்தியுறுதியாச்சே,, (௧௬௨)

ஆச்சடாபுலத்தியனேமாரணத்தினாலே யறுபத்துநால்வனாயுமடிக்க லாம்பார்,பேச்சடாசொல்லவில்லையகத்தியன்வாக்கியம் பேசினேம் சௌமியசாகரந்தானின்னூல், வாச்சடாவுந்தனுக்குமாரணத்தின்மைதான் மவுனசிவயோகிகளேமாய்கைமைதான், நேச்சடாசகலபிதிர்க்களையெல்லாந் தான் நிமிஷத்திலமாரணந்தானுக்கும்பாரோ (௧௬௫)

வேதையுப்பு.

பாரடானவங்காயக்கருவேசொன்னேம் பாடுகிறேன்வேதையப்புபரி ...ாய்க்கேளு,ஆரடாமுன்சொன்னவழலையுப்பு அருளானவுப்புபலமஞ்சதாகும், நாரடாயவ்வுப்பைபப்பீங்கானிலிட்டு நடுவுப்புகம்பியுப்புப்பாறையுப்பு காரடாகல்லுப்பு ஆண்டவுப்பு கருவானவுப்பெல்லாம்பலமஞ்சாமே(௧௬௪

நவநீதவைங்காயமெழுகு

ஆமேதானிவையெல்லாம்பீங்கானிலிட்டு அருளானசுத்தசலம்பனிநீர்படியொன்று, நாமேதானின்னீரைப்பீங்கானில்வார்த்து நளினமதாய்க்கரமதுவால்கரைத்திறுத்து, ஏமேதானிறுத்துப்பனிநீரைக்கொண்டு யென்மகனேரவியஞ்சுநாள்தான்வார்த்து, வாமேதாநாளைந்துமருவிப்பாயு மருவினதோர்வஸ்துவைத்தான்வசனிப்போமே॥ (௧௬௫)

வசனிப்போம்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு வளமானவஸ்துவடாசகலத்திற்கும், நசனிப்போமைந்துநாள்விடாதேபாயும் நாதாந்தநவநீதந் ...ாண்ணூற்றுறும், மசனிப்போந்தத்துவந்தா னிறுகிக்கட்டு ஊமங்காய ...ிதுபோலுண்டோ, பசனிப்போம் பீங்கானில்நவநீதத்தைப் பல ...ண்ணமுந்தானதனிற்போடே॥ (௧௬௬

...போட்டவுடனிளகிமைபோல் புனிதமாய்வரும்போது புழுகஸ்தூரி, நாடப்பாபுனுகுகொச்சிமஞ்சள்கூட்டி நளினமென்றகதம்பமருக்கொழுந்துங்கூட்டி, ஆடப்பாகல்வத்திற்பொடித்துத்தூளாய் ஊங்காயநவநீதமதனிற்போடு, பாடப்பாபோட்டவுடனிறுகிப்போகும்பசுமையுள்ளவைங்காயமெழுகிதாமே (௧௬௭)

மனேன்மணிவாலைதியானம் பூசைசெய்யவும்

ஆமென்றயிம்மெழுகைச்சுனைப்பாண்டி லடக்கமதாய்வைத்துசிவயோகபூசை,நாமென்றவாலையைத்தியானஞ்சொல்வோம் நயவசிம் ஓம் இரியும்சிறியும்ஐயும், வாமென்ற வறிம்கிலியும் சவ்வும்ஓமென்றுமாட்டடா வாலையுடதியானதனைத்தான், தேமென்றயித்தியானமுருநூற்றியெட்டு செபஞ்செய்வாயைங்காயமெழுகுக்காமே (௧௬அ

மாரணம் எட்டெட்டுமோடும்

ஆமென்றநூற்றெட்டுவுருவேசெய்து அட்டமாசித்துவருபத்துநான்கும், நாமென்றநவகோடிசித்துமாடும் நவநீதமைங்காயமெழுகிதப்பா,வமென்றபூசைசெய்துமாரணஞ்செய்தாக்கால் எட்டெட்டுமோடுமடாயிறைவாய்நீகேள், வாமென்றமூன்கைந்துநாளேபுப்பு மகத்தானபூபதிபோலார்செய்வாரோ (௧௬௬)

வெளியுள்ளோர்கள் அறிபவர்விந்துப்பு

செப்பவனென்றுங்காலபியுள்யோர்கள் சிவசிவாயமூர்தவுப்புயார்தான்காண்பார், அப்பவரோபரப்பிரமம்நீயேயாவாய் ஆதிபஞ்சகலசத்தினமூர்தழுளே,எப்பவரோதலையத்தாவெடுத்துக்கொள்ளு என்மேலேயாணைப்படிதலைச்சன்பிள்ளை, உப்பவரோயதிதவுப்புமதுதன்னாலே யுடன்சேர்ந்தவிந்துப்புவிதுவாமென்றே (௧௭௰)

என்றீரோயென்குருவேபஞ்சகர்த்தா விருக்கின்றசலாந்திதானமூர்தமாச்சு,அனறீரோயமூர்தமதால்வாதமாமோ ஆச்சுதப்பாபுலத்தியனேயமை யார்காண்பார், நன்றீரோயிவ்வுப்புவமூர்தவுப்பு நடுமுடியில்விளங்குகின்ற பிரமவுப்பு, வன்றீரோயியந்திடுவார்க்கிந்தவுப்புவாசம் வசனித்தோம்பட் தென்றால்வாழ்வார்தாமே // (௧௭

ஆத்த பூசிக்கச்சித்தி

வாழ்வோர்க்குயிந்தவுப்பைவசனித்தோம்பார் மைந்த தனம்பண்ணி, ஆழ்வோர்க்குயாதாரபூசைசெய்து மூதுயடிவணங்கி,நாழ்வோர்க்குயிந்தவுப்பில் பலமே ணிலிவ்வுப்பிட்டு, மாழ்வோர்க்குவமூர்தமைங்காயமைந் குவீதம்வைத்துப்பாரோ

நவநீதசுண்ணம்

வைத்துப்பார்நவநீதச்சுண்ணங்கேளு மாட்டுகிறேன்புலத்தியனே சௌமியத்தில், அய்த்துப்பாரதைப்பில்வைத்து அண்டமெழுகசனே கவசஞ்செய்து,வெய்த்துப்பார்விந்தகனமேல்பூசிலைவிவேகமதாய்செய்து விமுகத்தில்நாழி, மைத்துப்பார்வைத்தெடுத்துப்பிங்கானைத்தான் மை னேகவசமதுசீலைவாங்கே// (௧௭

வேதைகாண இக்குருவைச் சீசாவில்வைக்கவும்

வாங்கியேபார்த்தையானல்நவநீதச்சுண்ணம் பாராலேயார்கும்ப செய்யொண்ணாது, ஆங்கியேபூருவத்திலாணைவேண்டியடிபத்தஞ்செ றுதென்றாலருளுக்கேளு, மாங்கியேபூருவத்தின்தியானமானலமவர்செ

வார்நவநீதச்சுண்ணம்சுண்ணம், ஒப்பில்லையிச்சுண்ணமன்றியில்லாத ஓகோ கோடிவகைகளையுறுதியாமே // (௧௭௪)

ஆமென்றரவிசுண்ணம்காரசாரம் அண்டபிண்டம்நிறைந்தரவியாதி யுந்தம், நாமென்றசுண்ணமடாகோடாகோடி நாடாமல்வேதையிலேயனந் தங்கோடி. தேமென்றயிக்கருவால்சகலசித்துந் தெளிவாச்சுமகாவித்தை தொந்தங்கோடி, தாமென்றசுழிமூலமும்மூலந்தான் சராசரங்கள்முதலாகி ச்சமைந்தவாறே// (௧௭௫)

ஞானகாவியத்திலுள்ள ஆதாரபூசைசெய்யவும்

வாறானசுண்ணத்தைச்சேரகொண்டு வசனித்தோர்பதனமதாய்வைத் துநீயும், ஆறானஞானகாவியத்திலுள்ள ஆதாரபூசையைப்போலடவாய்ச் செய்து, நாறானசிதம்பரந்தான்வாலைபூசை நவசித்தாள்கந்தன்வீரன்வயிர வன்பூசை, பேறானபூசையெல்லாஞ்செய்துமுடிப்பித்துபிரியமதாய்த்தெ ரிசித்துப்பணிந்திடாயே // (௧௭௬

இச்சுண்ணத்தில் வேதையருளுகிறவிதம்

பணிந்திடாய்வாலையைத்தான்புலத்தியனேயையா பலகாலமறந்திடப் போறயப்பா, அணிந்திடாய்சுண்ணமதிலனேசவேதை யருளுகிறேமய செய்புயதீதவித்தை நணிந்திடாய்சேர்பத்துயெடுத்துக்கொண்டு நளின ...பீகை னில்நலமாய்வைத்து, வண்... டாய்செயநீருசுண்ணச்செய ...செந்தூரசெயநீர்பலம்பத்தே // (௧௭௭)

...லம்பனிநீர்பலம்பத்து பரிவாகப்பீங்கானில்பண்பாய் ... அயச்செம்பை யிரண்டுநாழி யூறவைத்துயெடுத்ததனை ...சி, செத்தானவிந்ததிறைற்சீலையேழு சிறப்பானமெழுகதனு ... வித்தான அக்குகைபைச்செய்துமுடிப்பித்து விளங்கவேர விதனிமேலவைத்திடாயே// (௧௭௮

அயச்செம்பில் நவநீதகுருபோடவும்

வைத்துநீயுலர்ந்தபின்புயெடுத்துக்கொண்டு மகத்தானசீலையெல்லா வாங்கிப்போட்டு, எத்துநீகுகையெடுத்து துருத்திகொண்டு என்மகனே ...நத்திவாய்கரியும்போட்டு, அத்துநீகரிக்குள்ளே குகையைவைத்து அ ...இனியைமூட்டி பயச்செம்பைமந்தா,உத்துநீயுருக்கப்பாவுருகும்போது வோகோகோநவநீதசுண்ணங்கடுகுபோடே . (௧௭௯)

போடப்பாவுருக்குமுகம்நன்றாய்ப்பார்த்து புகழானசுண்ணமதைப் ...பாட்டாபானல், ஆடப்பாநவநீதமாடுமாடு மாயிரத்தெண்மாற்றதுதானயத் ...நங்கங்கேளு; நாடப்பாகுகையெடுத்து அண்டசலம்விட்டு நளினமதாய்த்

ங்களிலேயிருக்குமுயிரெல்லலாம், வல்லையடாவைம்பூதம்சகலத்திற்கும் மறைப்பிலாச்சௌமியத்தில்மாட்டக்கேளே (௨௪௧)

ஐங்காயத்திலுப்பு

கேளப்பாபுலத்தியனேமவுனயோகி கெணிதமதாய்ச்சொல்லுகிறே ன்கேளுமையா, ஆளப்பாயனந்தமுயிரானதெல்லாம் வைம்பூதமென்றுநா மருளிச்செய்தோம், நாளப்பாமனிதராயுதித்ததெல்லாம் மாயாசத்திபெ ண்ணுதித்தவரலாமெல்லாம், ஏளப்பாவைம்பூதம்பஞ்சரிவுமுண்டு என்ம கனேயிதரண்டுமியம்பினேமே, (௨௪௨)

இபம்பினதோர்சோதியென்றால்சொல்லக்கேளு, இபல்பாகச்சொல் வமப்பாயின்னங்கேளு, அபம்பினதோர்காயமடாவைங்காயந்தான் அதிலெ டுத்தஅண்டவுப்புவசனல்மைந்தா, நயம்பினதோர்நவப்பிரமமதற்குள்ளா ச்சு நவசாராசரங்களெல்லாம்தற்குள்ளாச்சு, மயம்பினதோரைம்டுதமதற் குள்ளாச்சு மண்டபிண்டமாதியந்தமதற்குள்ளாச்சே, (௨௪௩

ஆச்சென்னபஞ்சறிவுமதற்குள்ளாச்சு அடிமுடியும்பரமாத்மாவதற் குள்ளாச்சு, காச்சென்றகருவிகரணாதியாச்சு கருக்குருவும்பஞ்சநதியதற் குள்ளாச்சு, வாச்சென்றவஸ்த்துவாலேபகிரண்டமாச்சு வசனித்தோம்ச கலநதிதீர்த்தமாச்சு, காச்சுதென்றவாண்பெண்ணாய்ப் பிரபஞ்சமாச்சு க சிநீரால்தல்லுப்புகம்பியாச்சே, (௨௪

...ண்டயெழுத்துமுன்சொன்னவுப்பிலுடற்குறி

ஆச்சப்பாபஞ்சமூர்தமதற்குள்ளாச்சு அண்டபகிரண் மெல்லாம ற்குள்ளாச்சு, நாச்சப்பாதலைப்பேறுபிண்டமாச்சு, நாதவிந்துசெ... துவேயாச்சு, ஏச்சப்பாயிளப்பானகடுஞ்சூலாச்சு இரவிமதிரவியுடனே பி ரவியாச்சு, வாச்சப்பாவஸ்துவென்றும்பானமாச்சு வசனித்தோமுடியாச் சுமூலமாச்சே, (௨௪௫)

ஆச்சென்றநீரெல்லாமதற்குள்ளாச்சு அருளினதோருப்பெல்லாமத ற்குள்ளாச்சு, மாச்சென்றமண்டலங்கள்மூன்றுமாச்சு. வாதபித்தசேத்து மமுமதுவேயாச்சு, ஏச்சென்றயேகவுப்புமதுவேயாச்சு! மியம்பினதோரு டற்கல்லுஅதுவேயாச்சு, தாச்சென்றதலைமண்டைவிந்துநாதம் தற்பரமு ஞ்சிற்பரமுமதுவேயாச்சே, (௨௪௬)

மதுவானநாதமடாஉகாரமாச்சு மாணவந்துவிந்துவடாஅகாரமாச்சு, அதுவானஓங்காரமண்டமாச்சு அண்டத்திலமூர்தசலப்பிறவியாச்சு, வது வானவஸ்துவதுவாலையாச்சு வசனித்தோம்பிறிதிவுதான்வுப்புமாச்சு, செ துவானதேயுவதுவாய்வுமாச்சு செனித்ததெடாகாசுமைந்துமாச்சே, ()

ஆச்சடாய்பதற்குப்பஞ்சகர்த்தாளாச்சு அதற்குள்ளே மேருவென்ற
றேளையாச்சு,மாச்சடா அதற்குமட்சரந்தானச்சு மளவில்லாத்தொண்ணூ
ற்றூர்தத்துவமாச்சு, வாச்சடாமாமிஷத்தோடெலும்புசதையாச்ச மச்சு
ரோணிதமுடன்மச்சைபாச்சு, ஏச்சடாயிரல்குடலுதிரமாச்சு இபம்பின
ச்தார் வேதமெல்லாமிதிற்குள்ளாச்சே// (உ௪அ)

சுத்தசலத்தெளிவு

ஆச்சுதிந்தவுடற்குறிகள்முன்சொன்னவுப்பில் அரன்சொன்னராண
பாதலச்சனகும், கோச்சுதிந்தவற்குப்பேர்கோடாகோடி கூறினேமேல
ண்டமதுக்கும்பேர்தான், வாச்சுதிந்தவுடற்குறியாலெல்லாமாச்சு மனுஷ
சென்மந்தனலே வழிலைபாச்சு,கோச்சுதிந்தநூலெல்லாம்ராசிபோர்க்குகூ
யினேமுண்மைபாய்ப்பலிதந்தானே// (உ௪௯)

பலிதமதுவருகவென்றால்ராசியில்லோன் பர்விகட்கு யென்னசொ
ஞல்தெரியுமோபார், நலிதமதுராசியிருந்தவற்கேகேளு நலமானசாத்திர
ங்களெல்லாஞ்சித்தி,கெலிதமதுவருகவென்றால் மற்றபேற்குக்குருசொல்
லப்பலிதமடாகுறைவாரது; வலிதமதுவருகவென்றால்லண்டங்கோழிமக
தானவிந்துவப்பா சுத்தசலமாமே/ (உ௫௰)

ஆமென்றசுத்தசலந்தெளிபவகைகேளு ஆராதாரத்தினுசிதலையண்
ம்வாங்கி, வாமென்றமூலமதுசிதறொட்டரால் [illegible] ன்தலைபபிண்ட
சுண்ணமாக்கி [illegible] ,ந்தமென்றசுத்தசலமண்டநீரிற்போடத்தெளியுமப்பாநவ
சம்போ [illegible] லையாகும், மாமென்றவத்தெளிவில் தலையண்டசுண்ணம்போ
[illegible] ல் மைந்தனேகோடாகோடிநீறதாமே// (உ௫௰

தலைச்சனுடவிவேகத்தால் தன்னைத்தானறியவும்

தாமென்றதலைச்சனிடவிவேசத்தாலே தன்னைத்தானறிய வேண்டுக்
கருவாய்நீதான், நாமென்றசௌமியத்தில்நன்றாய்ச்சொன்னோம்நவகோடி
வித்தையெல்லாமினிமேல்மைந்தா,வானென்றவிவேகத்தால்விளம்பினே
ம்பார் மானிடரிலறிவுள்ளோர்வாதஞ்செய்வீர்,யானென்றகீதமெல்லாமை
ந்ததமாகு மாதாரமறிந்தவர்க்கே வாதஞ்சித்தே// (உ௫உ)

வாதமென்றுஅலைந்துகெட்டமாடுக்களேகேளும் மகத்தானசாத்திரங்
களனந்தகோடி, போதமென்றபொன்னுவெள்ளிக்கதுவோபாடி போட
யில்லைநூல்களெல்லாம்பொல்லாக்காயம்,சேதமொன்றும்வாராமலனந்தக்
காலந்தேகசித்திபெறுவதற்குவாதஞ்சொன்னேம், ஆதமென்றகற்பமடா
வாதகற்பம் அக்கற்பங்கொண்டவனேயரனென்பாரோ// (உ௫௫)

போற்றிடாய்பூரணியேவாமகன்னி பூரணமாம்வாலைபுடபுகழினாலே ஆற்றிடாயாயிமாயிவள்தன்னாலே யாச்சுதப்பா மச்சக்கல்சுண்ணஞ்சொன்னேனும், பாற்றிடாய்பரம்பொருளாமஸ்தினியுப்புப் பாடினேஞ்செயநீர்க்கள்மெழுகுசொன்னேனும், நாற்றிடாரவியுப்புராவிசெயநீர்சொன்னேனும் நளினமதாய்ரவிமெழுகைநாட்டினேனே ॥ (௯௭)

நாட்டினேனமதியுப்புமதிசெயநீர்சொன்னேனும் மகத்தானமதிமெழுகே நாட்டினேனும்பார், வாட்டினேனும்நாதவுப்புயிரவியுப்பு நாதாந்தநாதசெயநீர் சொன்னேனும்பார், மாட்டினேனும்நாதமெழுகருவேசொன்னேனும் மைந்தனே யிவ்வளவுமாறினேனும்நாம், ஆட்டினேனும்அதினுடையவுப்புனாலே அனேகம்வித்தைசொல்வோமப்பாயினிமேல்தானே ॥ (௯௮

தானென்றபஸதினியினுப்பைச்சொன்னேன் ... வானசுண்ணமதைச்சாற்றக்கேளு, சாவென்றசௌமியசாகரந்தா ... தி யெல்லாம்சாற்றக்கேளு, வேனென்ற ... னேமின்னாலு விளங்கி ... அரசாபுலத்தி ...

முப்பூகேளு, பூரப்பாபூர்க்குகின்றமுப்புவாசம் பூலோகமென்றபரிமளங் கள்வீசும், ஆரப்பாயரிவார்கள்முப்பூகாணும் மதிகவர்ணசந்திரன்போல் விலாசந்தானே (௧௩)

தானென்றமுப்பூவும்பீங்கான்மேலே சருவாகப்பூத்ததுவும்பூப்போல்மைந்தா, மூனென்றமுப்பூவுக்குயிர்தான்மைந்தா மூதண்டவாயுவதுமூன்றைந்தாகும், ஆனென்றஅப்போதுசாணாபோலே யப்பனேசீறுமடாயறிந்துபாரு, மானென்றயதுபாகம்கண்டாயானால் மைந்தனேபீங்கானையெடுத்துக்கொள்ளே (௧௪)

முப்பூச்சுண்ணம் கிளியெழும்புகிறது

கொள்ளடாமுப்பூவையெடுத்துமைந்தா குருசெயலால்சீசாவில்பதனம்பண்ணு, அள்ளடாயகோரமெனச்செபத்தால்மைந்தா யப்பனேலேட்சமுருத்தியானஞ் செய்துமெள்ளடாயெடுத்துமேதான்சுண்ணந்தன்னைமெ ... ாயானால், அள்ளடாவெகுகோடிவேதையாகு ... (௧௫)

... செயமானசிதம்பரசக்கரத் ... காய் முப்பூவை

கைபாகம் செய்பாகம்.

எரித்தவுடன்கொதிக்குமப்பாகொதிக்கச்சேதான் யெழும்புமப்பாகி
ளியதுவுமென்னசொல்வேன், நரித்தகிளிவெளுத்துவரும்பாகங்கண்டு யழ
கானபாண்டத்தைபெறக்கிநீயும், கரித்தகிளியவுத்துயண்டவோடெல்லா
ந்தான் கணிதமதாய்ச்சுத்தசலமதனிற்போட்டு, நரித்தயண்டவோடுமிக
நன்றுயூரி நளினமதாயிருக்குமது பாகங்காணே. (௱௰)

காணடாபுலத்தியனேராசயோகிக் களிப்பானயூறினதோ ரண்டங்
கொண்டு, ஆணடாகலுவத்திலண்டோடிட்டு யப்பனேசுத்தசெலம் பன்
னீர்விட்டு, சாணடாசாமமதுயாட்டிணுக்கால் சமர்த்தானமெழுகதுபோ
லாகுமாகும், காணடமெழுகதுவ்வவழித்துக்கொண்டு நலமானதேஙகாய்
ப்போல்குகைதான்செய்யே. (௱௰௧)

சீலைபாகம் ரவிபாகம்

செய்யப்பாகுகையதுவைசெய்துமு...
குகையைவைத்து, அய்யப்பாகா...
மாயினயத்தா...

வாலையைப்பணிதல்

என்றானமுப்புசுண்ணஞ்சீசாதன்னில்யென்மகனேபதனமதாய்வைத்துப்போற்றி, அன்றானசிதம்பரத்தின்வாலைபூசை யண்டகணபதிபூசைகந்தன்பூசை, நன்றானவீரபத்திரன்வைரவன்பூசை நவசித்தாளாதாரமூலபூசை, சென்றான்பூசையெல்லாஞ்செய்துமுடிப்பித்து தெளிவானசுண்ணமதைப்பதனஞ்செய்யே. (௱௰௬)

முப்புசுண்ணத்திற்கு பூசைமார்க்கம்

பதனமதாய்முப்புசுண்ணந்தொழுதுபோற்றி பராபரத்தையுன் மனதற்பதிவாய்வைத்து, அதனமதாய்வழலைசுண்ணமுடிந்துமாச்சு அறுபத்துநாலுசித்துமாடலாச்சு, விதனமதாயிரார்கள்தான் மகத்தாஞ்சுண்ணம் விளங்கினேஞ்சௌமியசாகரமிந்நூல், குதனமென்றுநினையாதே குறுமுறைதானையா குருவானமுப்புசெந்தூரங்கேளே. (௱௰௭)

...ாம் செய்பாகம் புடமாகம் நிறமறியவும்

...ல்வோம் கெடியானயிம்முறைதானு

... வசனிப்போ

பஞ்சபூத விபரம்.

ஒவ்வாதபூரணந்தான்பிரிதிவியுமப்பு ஓ கோகோ மிராமயங்தேயுவாய்வு, அவ்வாதயாகபாசஞ்சத்தத்தோடஞ்சு அருளினேமிந்தவஞ்சினடவே கேளு,நவ்வாதபஞ்சபூதஞ்செந்தூரமாகும் நாம்சொன்னேமாதாரமதுவேயாகும், கவ்வாதகருவிகாரணதியெல்லாங் கருக்குருவாஞ்செந்தூரங்காணுங்காணே, (௱௨௨)

முப்புசுண்ணச்செயநீர் நாழிகையறியவும்

காணுகின்றமுப்பு செந்தூாஞ்சொன்னேம், கருவியென்றமுப்புசுண்ணச்செயநீர்கேளு, ஆணுகின்றவண்டத்தின் பீங்கான்கொண்டு அதனுள்ளேயாகாசவுப்பேபோட்டு, நாணுகின்றபலம்பத்துபீங்கானிலிட்டு நலமானபனிநீருசுத்தசலமைந்து, பாணுகின்றவிரண்டுமேசரியாகச்சேர்த்து பதிவானவிப்பதனில்பண்மைகாணே, (௧௨௩)

இந்தசெயநீருக்குப் பூசைசெய்ய தேவர்கள்

காணடாயுடல்சுண்ணம்விராகனி
ராகனிட்டு, சேணடாசெந்

னையடாபுலத்தியனே விவேகவானே நாம்சொல்வோஞ் செந்தூரச்செயநீ ர்கேளே (கஉள)

உப்புகளறிய

கேளப்பாமுன்சொன்ன முப்புபலம்பத்து கெடியான ப்புபலம்பதி னைந்தாகும், நாளப்பாகல்லுப்புபலந்தானைந்து நளினமென்றபாறையுப்புப லந்தானைந்து வேளப்பாகம்பியுப்புபலந்தானைந்து வெடியுப்புப்பலமைந் து அடியுப்பைந்து, கோளப்பாவாராதுமுடியுப்பைந்து குருவானபடிகார ம்பொட்டுலுப்பஞ்சே // (கஉஅ)

அஞ்சானசீனம்வெங்காரமைந்து அருளானவாகாசவகத்தினுப்பு, சு ஞ்சானசாரவுப்புபலமைந்தாகும் சமர்த்தானகாரவுப்புபலமைந்தாகும், வ ஞ்சானவகைபெல்லாம்பீங்கானிலிட்டு வளமானமுப்புசுண்ணம்செந்தூர சுண்ணம், மஞ்சானவண்டசுண்ணங்காயாதிசுண்ண மகத்தானயுடல்சுண் ...ஞ்சே // (கஉகூ)

... ம்பீங்கானிலிட்டு அப்பனேசுத்த சலம்ப ... யுண்டையாக்கிப் பேசென்றரவி ... நவநீதமிறக்

அமுர்தசஞ்சீவி

வைய்யடாபுலத்தியனேயிருநாழிவைத்தால் வெள்மாகக்குழம்பதுபோ
லிருக்கும்பாரு,ஐயடாயக்குழம்பையெடுத்துநீயு மதீதமென்றரவிதனிலே
யெடுத்துவைத்து, சைப்படாசாமமதுதைத்காயாலுல் சமர்த்தானவமுர்த
மதுயிறங்குமப்பா,மெய்யடாயவ்வமுர்தஞ்சீவாதனனில் விவேகமதாய்வை
த்திதனைப்பணிந்திடாயே// (௧௩௪)

(பூசைகள்செய்யும்படி மதுரசஞ்சீவி)

பணிந்திடாய்புலத்தியனே சிவயோகத்தில்பாபூசைகுருபூசைவாலை
பூசை, செணிந்திடாய்சிதம்பரத்தின்மவுனபூசை தெளிவான பூசையெல்
லாஞ்செய்துமுடிப்பித்து, அணிந்திடாயாதாரபூசைசெய்து அடிபணிந்து
தெரிசிப்பாயமுர்தந்தன்னை, நடந்திடாய்பின்காணிலடியில்நின்ற ர்தாங்கவு
ப்புதசெளிவதனைப்பாரே (௧௩௫)

பாரப்பாபின்காணுக்கடியில்நின்ற பரஞ்சோதி
ரொண்ணுது, மூரப்பாமுன்சொன்னசுன்
சுண்ணச்செயநீர் வேரப்பாபீ

செய்யப்பாநாற்பத்துமுக்கோணமேரு செய்துஅடிவடகலையால்கு
ம்பித்தேகி, ஐயப்பாரேசகபூரகும்பகமுஞ்செய்துஅரகராவீடருகிருத்தியு
காரவாசல், எய்யப்பாமடிபணிரண்டினிலேறி யெட்டிவழூட்டிபொட்டியி
ருத்திக்கும்பி, மெய்யபபாமூலவெளிக்கப்பால்நின்ற மேவுமெய்ஞ்ஞான
வீடிருபத்தஞ்சே (௧௪௰)

இருபத்தைந்தெழுத்து

அஞ்சானவீடதிலேமூலங்சேரு ஐயைந்துவிருபத்தைந்தெழுத்தை
க்கேளு, மெஞ்ஞானதேசிகன்வாழ்மூலவாக்கியம் விரும்பிடாய் நயவசிம
மேவிப்பாரு, மஞ்ஞானமூலவெளிக்கப்பால்நின்ற வசிமநய பிறிகிவியோ
டப்பதாகும், எஞ்ஞானமாயிரந்தான்சகலமூலம்யவசிமந வென்றவீடப்பா
கேளே (௧௪௧)

கேள்டாபுலத்தியனே வசிமநயவென்று கேள்மகனேயங்குநின்று ஓ
ாதேயுவிலேவாயுவேகும்பி சணத்திலேயங்குநின்று
சத்தகிலேநிற்கும் யநமசிவயென்றுநீயேறு
ாநுபரனென்சற்குருவே ஓம் ஆ

னேது, நாருன்சவுட்டுப்புவருப்புமேது நவிலுவேமதுகனாத்த சலந்தா னேது, தேருனயென்குருவேயகத்தியசுவாமி தேசிகீருசிகீ தெரிசிப் பீரோ, (௨௱௰௬)

தெரிப்பீரொன்குருவேதெட்சனையன் தேசியென்றவாறெல்லாந்தெ ளிவாய்ச்சொல்லும், அரிசித்தேனகத்தியரோவையாவையா அண்டபிண்ட முற்பவித்தயடவேசொல்லும்,நரிசித்தேன்புலத்தியனுனெளியேனுக்கு நவநீதவழலையுப்பைபகல்குவீர்தான் பரிசுத்தமாகவல்லோ புலத்தியனேகே ளு பாடுகிறேன்சௌமியசாகரந்தான்காணே (௨௱௰௭)

காணடாபுலத்தியனேசௌமியத்தில் கருக்குருவாய்ச்சொல்லிவிட் டேன்காணுகாணு, ஆணடாவைப்பூகமதற்குமுண்டு அருளினேம்டென் னுக்குமதுதானுண்டு, மாணடாபஞ்சறிவுமிரண்டுக்குத்தான் மற்றவொ ருசீவனுக்குமில்லையில்லை, ஏணடாயெறும்புமுதல் மரங்கள்பூடு இயம்பி னேம்பூநமஞ்சுயிறவாய்க்கேளே (௨௱௰௮)

இறவாமலிருப்பவர்க்குக்கற்பம்வேண்டும் யென்மகனேயுடர்க்குதா ன்விந்துநாதம், நிறவாமல்பிராமயமாடிதுவேகற்மம் நிருவிகற்பமதற்குப் பேர்சஞ்சீவிதானாகும், பறவாமலதைபறிந்து கற்பமுண்டால் பானுசதா கோடிகாலம்வாழலாகும், மறவாமல்நீகேளுபுலத்தியனேயையா மாறாட் டமில்லையடாயின்னால்தானே, (௨௱௰௯)

நாதாக்கள்தவப்பலன்

தானனதலையறிந்தாலவனேயோகி தலைப்பிள்ளைப்பேரறிந்தாலவனே வாதி, பேனைபிண்டபதையறிந்தோன்ஞானி பேசினேபண்டமறிந்திடு வோன்மவுனி, கானனகலையறிந்தோன்வேதாந்தியாகும் கண்டேனையாகுரு ந்தவனேதவ்சியாகும்,ஊனனவுருவறிந்தோன்சித்தன்சித்தன் உருவையே ன்றகல்லறிந்தோன்ரிஷிதான்பாரே (௨௱௨௰)

பாரப்பாயிவையெல்லாமறிந்தோன்கேளு பரப்பிரமமென்றநிலையறி ந்தோனீசன், ஆரப்பாவறிவார்களண்டபிண்டம் அழியென்றுங்கொடியெ ன்றுமதற்குப்பேரு,தேறப்பாபஞ்சபூத வாழ்க்கைகொண்டுதெளிந்தாக்கா ல்வாதியென்றுந்திறமாவாய்நீ, காரப்பாசற்குருவைத்தபே டாலத்தால்கொ ண்டவனேமெய்ஞ்ஞானிகுணமுள்ளோனேதேறே (௨௱௨௰௧)

ஆருதாரக்குறி

தேறப்பாசெயசித்திபெறுவதற்கு தேனருவிபாய்கின்றவமூர்த்தக்கே ளு, ஆரப்பாவம்மமூர்தமிருக்குமபீடம் ஆயிரத்தின்சொடிமுடிதானுந்தோ ன்கர்ண்பார், ஏரப்பாவாசியதினுலேயேறி யின்பரவியமூர்தநிலையிறவாய்க் கண்டு,வேறப்பாவிந்தினிடம்பருவங்கண்டு விவேகமுள்ளவாதாரங்காணு காணே (௨௱௨௰௨

வழலை - இந்தசௌமியசாகரம் சித்தருக்கு உயிராகிய நூல்.

காணடாயாதாரதெரிசனமேயானால் காணலாம்பட்சமூர்த்தகருவினை
த்தான், ஆணடாபெண்வேண்டும்பெண்ணுக்காணு அல்லாட்டாலொன்
றுமில்லையலைச்சலாகும், நாணடாயொடுக்கமெல்லாம் நன்றாய்ச்சொல்லு
ம்நவசித்தாள்சொன்ன நூற்கதிகமிந்நூல், கோணடாவாராது ஆறுதாரங்
கூறெல்லாஞ்சொன்னமப்பாகுறிப்பாய்த்தானே.// (௨௨௩)

குறிப்பானவழலையடாயார்தான்சொன்னார் கூறினேனமானதியந்தமந
தம், வறிப்பானவழலையென்றகுறிப்பைக்கேளு வசனிப்போம்தலைப்பின்
னைகொடியேகொண்டு, நறிப்பானமுழுதுடனே ரசம்போகாமல்நவிலு
வோமூலமதுயேட்டோடையா, கறிபபானகல்லுரலிலிவ்வண்டமிட்டுக்க
ணபதியைமுந்திமுந்திதெரிசிப்பாயே// (௨௨௪)

தெரிசித்துயிருப்புலக்கைக்கொண்டுசாடு தேனருவிபாயுமாடாயிர
ண்டுசாமம், அரசித்துச்சாடயிலேமாப்போலாகும் அம்மாவைத்தோண்டி
யொருபாண்டத்திட்டு, நரசித்துஅபபாண்டமதிலேகேளு நாதாந்தசுத்த
சலம்படிதான்ரண்டு, வெரிசித்துஅச்சலத்தையதிலேவிட்டு லிபரமுடன்
கரமதுவர்கனாத்தூக்கொள்ளே (௨௨௫)

கொள்ளடாயென்மகனேகனத்துநீயுங் குருசொன்னாட்பாகமந்நா
ள்முழுதும், நள்ளடாதெளியவைத்தால்மறுநாள்தன்னில் நவநீதமிறங்கிசு
ந்தெளிவதாகும், மள்ளடாயத்தெளிவைமறுபாண்டத்தில் மைந்தனே
யிறுத்தனைச்சொல்லக்கேளு, அள்ளடாயப்பாண்டமடுப்பிலேற்றி பக்கி
தியைமூட்டியருள்காண்பாய்த்தானே (௨௨௬)

காவியமைந்துக்கும் இந்நூல் குருநூல்

காணப்பாயிந்நூலுமகத்தாம்பின் கருவானவாயிரத்திருநூறுதான்
ஆணப்ப சித்தருக்குவுயிர்தாமிந்நூல் அருளினேஞ்சௌமியசாகரந்தான்
பாரு, காணப்பாகாவியமைந்துக்குமிந்த நாதாந்தசர்வேசபீடம்பீடம்கோ
ணப்பாகுருநூலுசித்தருக்கூறினேந்திறவுகோல்குருநூல்தானே// (௨௨௭)

நவநீதம்.

தானான முன்சொன்னநவநீதங்கேளு தனதாகச்சொல்லுகிறேன் தவ
றில்லாமல், நானானசாமம்ரண்டு அக்கினியைமூட்டி நன்னமென்றபாகம
சாவெரித்தாயானால்; கோனான குருவருளால்பாகுபோலாங் குருவானேபா
சிறந்திங்கூறக்கேளு, மானானபாண்டமதையிறக்கிநீயும் வசனிப்போம் பி
ன்னானிறுத்திடாயே// (௨௨௮)

இருத்துநீயிரண்டுரசப்பிக்கான்றன்லி லென்மகனேரவிதனிலேபத்துநாள்தான், திருத்துநீ ஞளொன்றுமுழுதும்கலைவத்து நேர்மைபெறவதின்கசிலைவயிறுத்துப்போடு, வறுத்துநீ மதிவிறக்கும்இந்திரகோப மகத்தானயெண்ணெயதுகழன்றுபோகும், அருத்துநீயிப்படியேபத்துருக்கையஞ் லருளானபஞ்சபூதவுப்புதாமே॥ (௨௨௯)

குருவுடன் சீஷன்தர்க்கம்,

உப்பானவுப்புக்குபேர்தானென்ன ஒருமூலைப்பாலுருளையென்றபேர்தானென்ன, அப்பானஅப்புக்குப்பேர்தானென்ன அடிமுடியென்றிதற்குப்பேராதியென்ன! நப்பானநவநீதமமூர்தமென்ன நாதவென்றும்விந்துவென்றும்பேர்தானென்ன, செப்பானமூலைமாதர்நால்வரென்ன செனித்ததென்னவுதித்ததென்னசெப்புவீரோ॥ (௨௩௰)

செப்பாதபொருளென்னஅண்டமென்ன செயலானபிண்டமென்னகருதானென்ன, தப்பாதவுறுதியென்ன தலைப்பேரென்ன தருவானகடுஞ்சூலாய் நின்றதென்ன; முப்பாலைதயொழிக்குமேலானதென்ன மும்மூலமுளைமூலமானதென்ன, எப்பாலைதயெந்தனுக்குயருள்செய்வீர்தா னென்குருவேசௌமியத்திவியம்புவீரோ॥ (௨௩௧)

வீரானநாரசமூலமையென்ன விதித்தவிதிவிட்டகுளைதொட்டகுளையென்ன, மாரானமதியென்னரவிதானென்ன மகத்தானபிறவியென்னும்பேர்தானென்ன, காரணகம்பியுப்புகல்லுப்பென்ன கருவானபாளையுப்புநடுவுப்பென்ன, ஆரானஅடியுப்புமுடியுப்பென்ன அருள்செய்வீரென்குருவேயருள்செய்வீரோ॥ (௨௩௨)

வேகாத்தலை சாகக்கால் பஞ்சபூதம் விபரம் பெயர்கள்,

அருளானமுத்தியென்னசத்தியென்ன அறுபத்துநான்கு சித்துமானதென்ன, வெருளானதலையென்னவமூர்தமென்ன வேகாததலையென்றபேர்தானென்ன; சருளானசாகாதகாலுமென்ன சற்குருவேகண்டென்னநாபியென்ன, பருளானபனிநீருசுத்தசலமென்ன பகராதபேரொன்னபரிவாயச்சொல்லே॥ (௨௩௩)

சொல்லையாயென்குருவேயகத்தியசுவாமி சூட்சமென்ன தூலமென்னதுதிதானென்ன, கல்லையாகருவிகரணதியென்ன கடுஞ்சூலாயிறந்தபாலன்பேர்தானென்ன, மெல்லையாமேருவென்னயட்சரந்தானென்ன மேகசததமாகாசம்வாயுவென்ன, தெல்லையாதேயுவென்ன அப்புவென்ன திருவென்னகுருவென்னபிரிதிவுதான்காணே॥ (௨௩௪

கோணுகின்றபிருகிவியோடஞ்சுமென்ன கனவென்னமவுனமென்ன யோகமென்ன, ஆணுநீசித்தமென்னஞானமென்ன அண்டசராசரங்களுடபேர்தானென்ன, காணிநீயாதாரமானதென்ன நவசராசரங்களுடபேர்தானென்ன, மாணுநீமண்ணென்னவினைதானென்ன மாய்கைவந்துசூழ்ந்துநின்றவரலாற்சொல்லே॥ (உ௬௫)

நால்வகை சாதிவிபரம்

சொல்லேதுஅல்லென்ன துக்கமென்ன துராதுனைப்பாவையென்ற துருவமென்ன, அல்லேதுமூன்றுபூஅதுவாறென்ன அத்தினிசங்கினிசித்தினிபத்மினிதானென்ன, மல்லேதுமண்டமுட்டை யதுவாலென்ன மார்க்கமென்னராப்பகலில்தான்வசனிப்பென்ன, கல்லேதுயதின்வாயிலுடற்கல்லென்ன கருங்கோழிமுட்டையதால்வாதமாமே॥ (உ௬௬)

ஆமென்றவூசிநீரோமநீரென்ன அக்குநீர்பேரென்னகிளிநீரென்ன மாமென்றமணநீர்சுத்தநீரென்ன மகத்தானசலாந்தின்காசிநீரென்ன, காமென்றவேகிநீர்தேசிநீரென்ன நலமானகேசரிநீர்கடல்நீரென்ன, வாமென்றகழிநீறுவுபர்நீரென்ன மகத்தானசலநீருவசனிப்பீரோ॥ (உ௬௭)

அகத்தியர்சொல்லுதல் புலத்தியர்கேள்வி

வசனிப்பீரென்குருவேயகத்தியசுவாமி வாலைநீர்பாலைவசனிப்பென்ன, அசனிப்பீரகத்துநீர துவாரென்ன ஆணீருபெண்ணீரு அருள்வதென்ன, நிசனிப்பீர்சிராமயமாய்நின்றபொருளென்ன நிற்குணநீர்நவநீதநதிநீரென்ன, நசனிப்பீர்சரசோதியின்தீர்த்தமென்ன நவினமதாயென்குருவேநவிலுவீரோ॥ ()

நவிலுவீரடிபேணுக்குக்கோதாவேரி நவினமென்ற செம்புந்திதீர்த்தமென்ன, எவுலுவீர்பமூனைநீர்முளநீரென்ன யென்குருவேசரவணப்பொய்கைநீரென்ன, அவிலுவீர்பூபதியென்ன யந்தமென்ன அருளானகுருவினடியானதென்ன, புவிலுவீர் புஷ்பநதிதீர்த்தமென்னப் புனிவமென்றபாவையெல்லாம் புகலுவீரோ॥ (உ௬௯)

புகலுவோம்புலத்தியனேராசானந்தயோகியுஷ்மமதிதீர்த்தமெல்லாம்புகலக்கேளு, அகலுவோமண்டபிண்டமாதியந்தம் அடிமுடிதானிதுவஞ்சும்பஞ்சபூம், மகலுவோமிதுவஞ்சாலெல்லாமாச்சு மாடுகோழிமாஞ்செடிகள்மிருகமெல்லாம், வகலுவோஞ்சலந்தனிலேவாழுயிரெல்லாம்மைந்தனேவைந்துபூதமறுவஞ்சில்லே॥ (உ௪௰)

இல்லையடாயெறும்புக்கடைபிரிதிவியில்வாழும் இபல்பான சீவனெல்லாமஞ்சபூதம், அல்லையடாயனந்தமுயிரனேகத்திற்கும் வைந்துபஞ்சபூதமடாவையாகேளு, நல்லையடாசகலவுயிர்புல்லுபூடுமுதல்தான் நவசராசர

சஞ்சீவிகற்பம்

செல்லடாவமுர்தங்கென்றவாசல் சென்றுநீமணிபூரம் பினாயேகானும், அல்லடாயங்குநின்றுமங்கொன்றேகும்பி னைந்துநாழிகைசென்றுவாசிபூட்டி, நல்லடாயவ்வாசியங்கேநின்று நளினமதாய்த்தம்பித்தால்நவமூலங்காணும், எல்லடாநவமூலமிறவியாகும்யேறடாமவுனகுளியேணிபோட்டே (௧௬௨)

போட்டுநீயேறுகையில்சஞ்சீவிபாயும் போடப்பா கெவுனகுளிசிங்கென்றேநீ, நாட்டுநீபோடயிலேபணுகதமும்காணும் நளினமென்றசஞ்சீவிப்பாலருவிபாயும், ஆட்டுநீஅங்குநின்றுவைந்துநாழியருளினோங்கும்பித்துதம்பித்தார்க்கேள், சாட்டுறவுயில்லையடாசஞ்சீவியான்பால்சகலசித்தின்மோட்சமுனக்கதிகந்தானே, (௧௬௩)

காந்தக்கிண்ணத்தில்சஞ்சீவிப்பால்வாங்கவும்

தானென்றசஞ்சீவிகாயகற்பந்தாயைப்போலென்னுஞ்சதமாய்வாழ, ஏனென்றயவ்வமுர்தமருவிப்பாயும் யேணிகொண்டுதெரிசிப்பாயிரவியாகும், நானென்றவாசியொட்டியத்தலத்தில் நவநீதமிறங்குமப்பா நாவதனால்வாங்கி, மானென்றநடுவிரலிற்சுழியைக்கோர்த்து வாங்கியந்தசஞ்சீவியைமாறக்கேளே (௧௬௪)

மாறக்கேள்புலத்தியனேகாந்தக்கிண்ணம்மவுனசஞ்சீவியப்பாலையதற்குள்வாங்கி, ஆறக்கேளப்பாநீபுலத்தியாகேள் அண்டவுப்புச்செந்தூரமணாப்பலந்தானிட்டு, வாறக்கேள்முப்புசெந்தூரங்கொண்டு மணாப்பலந்தான்விஷச்சுண்ணமணாப்பலந்தான்கேளு, தேறக்கேளிங்காயமணாப்பலந்தானிட்டு செயமானரவிதனிலேவைத்திடாயே (௧௬௫)

சஞ்சீவி கற்பஞ்சாப்பிடச் சகலவியாதியும்போய்ச் சட்டையுரியும்

வைத்திடாயணாநாழிசஞ்சீவிப்பாலை மகத்தானரவிதனிலேவைத்தாலையா, அத்திடாய்லேகியம்போல்வருதல்கண்டு அப்பேங்கான்றனேயெடுத்துப்பார்த்தாயானால், நைத்திடாயதிதகற்பஞ்சஞ்சீவிதானுச்சுஞானிகட்குங்கேதோணுதவ்வமுர்தமாச்சு, எய்த்திடாய்மவுனசிவ[illegible]சசெய்து யென்மகனேகெல்லிபருப்பின்பாகங்கொள்ளே (௧௬௬)

கொள்ளடாஞானிகட்குஅடுத்தகற்பம் கூறினேன்மெள்ளளவுங்குறையாதையா, நள்ளடாமண்டலந்தான்சிவயோகத்தில் நளினமதாயுட்கொண்டால்நவரசமுஞ்சிந்தும், வள்ளடாவாசியதனாலேவந்த வாதமெண்பதுவும்போமிரண்டும்போகும், எள்ளளவுங்குறையாதுயிந்தகற்பம்யெடுத்தசலத்திலுள்ளபித்தம்போமே (௧௬௭)

போமென்றபித்தமதுநார்ப்பதும்போம் புனிதமென்றரண்டானவிக்ற்பம்போகும், ஏமென்றசிலேற்பனமிருபத்தொன்றும்போகும் யென்மகனேசடலத்தின் சூடெல்லாம்போகும், வாமென்றவந்தகற்மமோடிப்போகும் வசனிததோம்சஞ்சீவியின் கற்பத்தாலே, நாமென்றநோயெல்லோமோடிப்போக நளினமதாய்க்கற்பமதைநாட்டினேமே (௧௯௮)

அமுற்த்தமதிகற்பம்

நாட்டினதோரொன்னவென்றால் புலத்தியனேயைபா நார்ாசமற்றுதடாகற்பத்தாலே, மாட்டினேமிந்தகற்ப மண்டலந்தான்கொண்டால் மாள்வதில்லைசஞ்சீவிதான்சட்டைபோகும், ஆட்டினதோரதுவேதுவென்றாற்கேளு, ஆயிசுதான்கோடாகோடியள்விடாது; எட்டிலேசொன்னதென்றுயெண்ணவேண்டாம் யிரவாதேகற்பமதையுண்டுதேமோ, (௧௯௯)

தோடாசிங்கிருந்துவங்கிற்பாய்ந்தால் சினைவயோகக்குகைபதுவஞ்சணத்திற்காணும், வேரடாவிசுத்தியறுகோணங்காணும் விபர்முடன்வங்கிருத்திவாசிபூட்டி, ஆரடா யங் மங் குஷாயாவென்று னையந்துநாழிவாசியதினுலேகும்பி, கோ்ரடாகும்பித்துத் தம்பித்தாக்கால் கோடாகோடிரவிமதிப்பால்சிந்துரமாமே (௨௱)

சிந்துகின்றமதிப்பாலைக்கண்டாயானால் செடலசித்தி வாக்கமுர்தமப்போசித்தி, கந்துபாய்ந்தருவிவருஞ்சாடை கண்டு காமென்றநடுவிறலில் வாசிபூட்டி, அந்துசலம்னுவதஞலமுர்தங்கக்கும் அவ்வமுர்தம்பீங்காணிலடவாய்வாங்கி, முந்துநீதேறுதற்குபஞ்சவமுர்தம் முக்கியமுள்ளபீங்கானிற்சொல்லக்கேளே, (௨௧)

கற்பலேகியம்

சொல்லக்கேள்பீங்கானிலமுர்தமதிவாங்கி சொற்பெரிபாலமுர்தப்சுத்தசலங்கொண்டு, அல்லக்கேளைந்துபலமிருநீர்கொண்டு அமுர்தமதிபால்தனிலேயடவாயிட்டு, நல்லக்கேளமுர்த*மதில்கற்பசுண்ணமிட்டுநாதாந்தரவிதனிலேயொருநாழிவைத்தால், வெல்லக்கேளமுர்தமெல்லாம்லேகியம்போலாகும் வெண்மைநிறமென்னசொவேன் விளக்கமாமே (௨௨)

விளக்கமென்னலேகியத்தை யெடுத்துப்பார்த்தால் விசையானமிதிநிகளோவிளங்கப்போமோ, கள்க்கமில்லர்லேகியந்தான் மகத்தாங்கற்பம் கருவிதொண்ணூற்றாறுமப்பாமண்டலத்திற், புளக்கமிது வெகுபெருமைந்தருக்குப்புகழ்பெற்றம்தியமுர்தகற்பமாகும், விளக்கமெல்லாமிதின்ள்வால்விளங்கவேணும் வேதாந்தமிந்நூற்குயெதிரில்லைதானே ()

---

* மதியென்பது - சந்திரன்.

தானென்றமதிகற்பஞ்சிவயோகபூசை சமர்த்தான சிதம்பரத்தின்வா லைபூசை,நானென்றபூசையெல்லாஞ்செய்துமுடிப்பித்து நாதாந்தலேகியத் தைப்பாகமாக, கோனென்றகுருபரனைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிடா ய்நெல்லிக்காயுட்பருப்பின்பாகம்,வானென்றகற்பத்தைதயுட்கொண்டேதா ன் வளமாகயாக்கிணையிலேவங்கென்றுபூட்டே.// (௨௧௪)

பஞ்சபூதநிலையறிய

பூட்டியேவாசியொட்டிக்கும்பித்தாயானல் புகழான மூலசுழிபொங் கும்பாரு, நாட்டியேயுங்குசின்றுபம்மென்றுவைத்து நாழிகைதான்தம்பித் தால்பஞ்சவாசல், ஆட்டியேதெரிசனமாமூலாதாரம் அரகராசுவாதிட்டா ணமணிபூரந்தோற்றும், மாட்டியேமம்மெனறுகும்பித்தாக்கால மனகைதமு ம்விசுத்தியாக்கினையுந்தோற்றும்// (௨௧௫)

தோற்றுகின்றவாகாசஞ்சத்தமாகி துருவானவாயுவது காற்றுமாகி, தேற்றுகின்றதேயுவதுநெருப்புமாகி திருவானவப்பதுவுஞ்சலங்களாகி,நா ற்றுகின்றபிறதிவியுமண்ணுமாகி நவமூல்மானவெளி யுயிருமாகி, ஆற்று கின்றஅகாரமது உகாரமாகி அதற்குயிருவோங்காரவட்டமாச்சே (௨௧௬)

தொண்ணூற்றாறு தத்துவம் கரணாதிகளறியவும்

வட்டமென்றவுள்வட்டமுடியுமாகி மம்முடியிலாதாரமாறுமாகி அ ட்டகசத்துவாரபாலர்களாகி யவ்வட்டப்பஞ்சகர்த்தாளமூர்தமாகி, நட்ட மென்றகண்ணேட்டஞ்சுழினையிலாகிமவச்ராசரங்களெல்லாமதற்குள்ளா கி, கட்டவொண்ணக்கருவிகரணாதியாகிக்கருவியென்றதொண்ணூற்றார் தத்துவமாமென்றே. (௨௧௭)

என்றானபஞ்சபூதமதற்குள்ளாகி யெண்ணவொண்ணாப்பிதிற்களெ ல்லாமதற்குள்ளாகி,தன்றான சச்சிதானந்தவெளியாகிச் சலவமூர்தசலாக தியுமதற்குள்ளாகி, அன்றான ஆத்துமாவுமதற்குள்ளாகி யாதியந்தஞ்சோ தியொளியதற்குள்ளாகி, தொன்றான துரியந்துரியந்துரியாதீதமாகித் தொ குத்தகாணாதிகளுமதற்குள்ளாச்சே (௨௧௮)

ஆச்சென்றசாக்கரமுஞ்சொற்பனமுமாகி யருளினதோர்சுழுத்திமுத லதற்குள்ளாகி,எச்சென்றரவிமதிமிரவிமதிவியாகி யெண்ணவொண்ணச் சூரியகலைசந்திரனாகி,பாச்சென்றசராசரமுஞ்சோதியாகிப் பதினெண்பேர் நவமூலமிரண்டுமாகி; நாச்சென்றசரிணயயொடுகிரிணயயாகிகளினமென்ற யோகமெய்ஞ்ஞானமாச்சே (௨௧௯

ஆச்சடாயளவில்லாநிதிகளாகி யருளானந்திக்குள்ளே யைந்துமாகி, பாச்சடாபஞ்சகர்த்தாள்குடியுமாகிப் பரமபதவெளியாகியொளியுமாகி,வாச்சடாவஸ்துவுடன்பானமாகி யண்டபிண்டமிரண்டாகிக் கடுஞ்சூலமாகி வச்சடாயேகவநீதமாகி யிசைந்தநவநீதமதில் பிறவியாச்சே (௨௱௰)

பேரண்டம் ஏரண்டம் தலைமதனை.

ஆச்சடாயாண்பெண்ணையதிவசத்தியாகி யம்மண்டலங்கள்மூன்றாகி யண்டமாகி, நாச்சடாயானைந்துபூதமாகி நாதாந்தப்பெண்ணைந்துப்பிறவியாகி, பாச்சடாசாலோகசாமீபமாகிப் பகருகின்றசாரூபசாயுச்சியமாகி,பேச்சடாபெண்ணுணைய்ப் பிரபஞ்சமாகிப் பேரண்ட மேரண்ட மானவாறே (௨௱௰௧)

வாறுனபேரண்டமார்தான்கண்டார் வசனித்தயேரண்டமார்தான்கண்டார், ஏறுனயேளப்பால்நிறைந்தபோதுயென்னசொல்வோந்தலைப்பிள்ளையவரோயாரும், நாறுனவவருடையமுடியில்நின்ற நாதாந்தவிந்துவடாகாளைகாளை, ஆறுனயக்காளைநவத் துவாரமெல்லாம் அருவியதுபாய்ந்ததுவும்விந்துவாச்சே (௨௱௰௨)

ஆச்சென்றவிந்துவடாபசளையாச்சு அவ்விந்துநாபியென்றுகுருவண்டாச்சு, நாச்சென்றதலைவிந்துயோகமாச்சு நவிலுவோமதியயங்கியதுவேயாச்சு, பாச்சென்றபதியாச்சுபனிநீராச்சு பரிசுத்தசலவிந்துவமூர்தமாச்சு காச்சென்றகருவிகொடிவேலியாச்சு கருவியென்றவெண்சாரை யதுவேயாச்சே (௨௱௰௩)

ஆச்சென்றுமதியாச்சுயறிவுமாச்சு ஆதாரமாராச்சுஆறாருயிருமாச்சு தேச்சென்றுந்திகைப்பூடுமதுவேயாச்சு திரிமூன்றுபேராச்சுமூன்றுப்பாச்சு, மூச்சென்றுமுப்பூவுமதுவேயாச்சு மூதண்டமும்மூலமதுவேயாச்சு வாச்சென்றுவழலையுப்புராகாதுப்பு வசனித்தோம்வேகாவுப்புஆகாசவுப்பே (௨௱௰௪)

ஆகாசவுப்பென்றும்சத்துப்பென்றும் ஆகத்திலேவிளைந்ததென்றும் வேகாதென்றும்,வாகாசவுப்பென்றுபூமியென்றுமப்பூமிநாதமென்றும்பூநீறென்றும், ஊகாசவுப்பென்றுமூணமையென்றுப் உடன்சேர்ந்தகருவென்றுஅண்டமென்றும், பாகாசவுப்பென்றும்பனிநீரென்றும் பங்குனிதான்சித்திரையின்பனியின்பேரே (௨௱௰௫)

உடற்கருவிந்து நாதம் கருக்குருவின்பெயர்

பேரானபனியேதுமாசமேது பிண்டமென்றுமண்டமென்றும் பேர்தானேது, ஆரானபூமியென்றும்பூநீறென்றும் அப்பூமிநாதமென்றுமய்ந்தா

முன்சொன்ன வுப்புவித்தையறிபவும்

பாரடாபுலத்தியனேமுன்சொன்னவுப்பு பாடுகிறேன்சௌமியத்தில்
பரிவாய்நாமும், ஆரப்பாவறிவார்களைம்பூதவுப்பு அகாரவுப்பு உகாரவுப்பு
ஓங்காரவுப்பு, மாரப்பாமூன்றுப்புமதன்பேனாக்கேளு மகத்தானகம்பியுப்
புகல்லுப்பாகும்,மாரப்பாபாறையுப்புமூன்றுப்பாச்சு மகத்தானசிங்காணி
லெடுத்துக்கொள்ளே// (௨௫௪)

கொள்ளடாபுலத்தியனேயென்மகனேகேளு, குருவானவுப்பினுட்
வர்ணமென்றால், அள்ளடாசொல்லவுமோநாவுமுண்டோ அகத்திலேவி
ளைந்தவுப்பு ஆர்தான்காண்பார், நள்ளடாயெடுத்து அதைப்பார்த்தாயானா
ல் நவநீதவமூர்தமதுமருவிப்பாயும். கொள்ளடாகுருவாக்கியம்சிதம்பாத்
தின்பூசைகோதையிளமாமயில்தன்வாலைபூசைசெய்யே (௨௫௫)

சிவயோகபூசை ஐம்பூதசுண்ணம்

செய்யடாசிவயோகபூசைசெய்து செயலான்வுப்பதனைப் பதனம்ப
ண்ணு, அய்யடாயந்தவுப்பிலேந்துபலம்வாங்கி, அருளானவைம்பூதசுண்
ணங்கேளு, மையடாபண்டமெழுகதனால்சமைந்தா மகத்தான குகைசெய்தூ
ரவியுலர்த்தி, மெய்யடாபக்குகையிலைம்பூதவுப்பு வேதாந்தவுப்பதனையதனி
னிற்போடே// (௨௫௬)

புடம்

போடப்பாபுலத்தியனேயிந்தவுப்பிட்டுபுகழானய்தன்மெழுகதன்மே
ற்கேளு, வாடப்பாகலசமதுவலுவாய்ச்செய்து வளமானசீலையேழுமண்
ணுஞ்செய்து, ஆடப்பாரவிசாமமுலர்ந்தபின்பு அருளானகுகையெடுத்து
ஆடக்கேளு, நாடப்பாகாட்டுமுட்டை வலுவாய்க்கொண்டு நவிலுவேங்
கெசபுடந்தான்போடுவாயே// (௨௫௭)

சுண்ணசிறமறிய

போடுவாய்கெசபுடந்தான்போட்டாயானால் புகழானவைம்பூதச்சு
ண்ணமைந்தா நாடுவாய்புடமாறியெடுத்துப்பாருநானென்னசொல்வமப்பா
யிந்தசுண்ணம், சாடுவாய்கவசமெல்லாந்தட்டிப்போட்டு சமர்த்தானசீலை
யேழுங்கழட்டடாய்நீ, ஆடுவாயக்குகையைப்பார்த்தாயானால் வைர்பூதச்
சுண்ணமெனலறையப்போமோ// (௨௫௮)

போமென்றசுண்ணமதைப்பார்த்தாயானால் புவனமேல்லாந்தங்கதிற
ம்போலேகாணும், ஆமென்றவகத்திலேவிளைந்தசுண்ணம் ஆருமறியார்க
ளுண்மையண்டசுண்ணம்,தேமென்றயிச்சுண்ணங்கோடாகோடி திரிமூன்
றுமூவுலகுஞ்சோதிகாணும், நாமென்றசுண்ணமதைச்சீஷாதன்னில் நவி
லுவோம்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே// (௨௫௯)

சுண்ணத்தில்வாலைகற்பமறிய

போற்றடாயென்மகனேபுலத்தியனேகேளு புதுமையென்றசுண்ணத்தில்கற்பங்கேளு, வாற்றடாவாலைகற்பமார்தான்செய்வார் மண்டலத்தில் மெய்ஞ்ஞானியவரோசெய்வார் ஆற்றடாயோகிசெய்வார் மவுனிசெய்வார் அருளினோஞ்சித்தர்முதலனைவோர்செய்வார், ஏற்றடாமண்டலந்தானு தினந்தோறுண்டால் என்னைப்போலாயிடுவா யிறவாய்க்காணே// (௨௬௰)

நவநீதலேகியம்.

காணப்பாபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு கருவானவாலைகற்பங்கருத்தாய்க்கேளு, ஆணப்பாதலையுப்பிலைந்துபலம்வாங்கி யருளானசுண்ணமதில்விராகனைந்துவாங்கி, பேணப்பாபிங்கானிலிதுரண்டுமிட்டு பேரானபனிநீருசுத்தசலமைந்து, நாணப்பாயதிலிட்டுரவியில்வைத்தால்நவநீதமிறங்குமப்பாயென்னசொல்வேன்// (௨௬௧)

சொல்லவொண்ணாநவநீதமெடுத்துக்கொண்டு சொற்பெரியமறுபிங்கான்மதனிலிட்டு, அல்லவொண்ணாமதிதனிலேயொருநாழிவைத்தால் அருகரானவநீதம்லேகியம்போலாகும், வெல்லவொண்ணாலேகியத்தையெடுத்துப்பார்த்தால் விசிதமதாயிருக்குமப்பாவிதமாய்க்கேளு, நல்லவொண்ணாலேகியத்துக்கணபதியின்பூசை நவிலுவோம்வாலையுடபூசைசெய்யே// ()

வாலைபூசை.

செய்யப்பாசிவயோகஞ்செய்யும்போது செயலானவாலைலேகியத்தைக்கொண்டு, அய்யப்பாநெல்லியுட்பருப்பளவாக அரகராநாவுதட்டாமற்கொள்ளு, நையப்பாகொண்டிடவேயுள்மூலத்தில்நளினமதாயக்கினியோமாண்டுபோச்சு, மெய்யப்பாமேகமிருபதொன்றிணலே விளங்கியதோர்பிரமூலமற்றுப்போச்சே// (௨௬௩)

வாலைலேகியங்கொள்ளும்விபரம்

போச்சப்பாபித்தத்தாலெழுந்தவாய்வுபுகழானவாழ்வதா லெழுந்தபித்தம்ஓச்சப்பாயுடலைவிட்டுயோடிப்போச்சுவொன்றானவாதத்தாலெழுந்தவாய்வு, வாச்சப்பாவாலையுடலேகியத்தால் மாண்டுதடாவாதபித்தசிலேட்டுமமும்போச்சு// ஏச்சப்பாமண்டலந்தான்பத்தியமாய்க்கொள்ள இயம்புகிறேனபுலத்தியனேயியம்பக்கேளே// (௨௬௪

பத்தியமறியும்விபரம்

கேளுநீபித்தத்தாலெடுத்தகறியெல்லாம் கெணிதமென்றபுளியுடன் நல்லெண்ணைசுண்ணம், ஆளுநீநாரமதுகடுகுநல்லரிசி ஆகாதுபுச்சரிசியடு

க்குமைந்தா, பேளு நீபுளியாரைகற்பூரசுண்ணம்பேசுகிறேன்மிளகுத்தூள் பசும்பால்நெய்தான், நாளுநீயிவ்விதமாய்மண்டலந்தான்கொண்டால் நவரத்னதேகவச்சிரமாகுந்தானே // (௨௬௫)

நரைதிரைமாண்டுபோக

தானென்றவாலைப்பாமண்டலத்துக்குள்ளே திருவானநரைதிரையு மாண்டுபோகும், ஏனென்றயிளம்பாலன்தலைச்சனைப்போல் இயம்பினோம் தவராதுயிதற்கீடுண்டோ, பானென்றபாடல்பதினாறுலட்சம் பாடினோஞ் சௌமியத்தில்பலனெல்லாந்தான், வானென்றபொருளைகவசனித்தோம் பார் வாலையுடகற்பமதைமாட்டினோமே // (௨௬௬)

மாட்டினோம்புலத்தியனேமகத்தாஞ்சுண்ண மறைக்கவில்லையிதுக ளெல்லாமுண்மையாக, சாட்டினோம்புசரம்போலேயிந்நூல் சாடினோம்பொருள்களெல்லாந்தவறில்லாமல், நாட்டினோம்சௌமியசாகரந்தானிந்நூல் நாதாந்தசித்தருக்குக்கருநூல்பாரு, ஏட்டிலேசொன்னதென்று பெண்ணவேண்டாம்யென மகனே லபியிருந்தாலெய்தும்பாரே // (௨௬௭

பாரடாமுன்சொன்னமூலவுப்பு பரிவானதலையுப்புசெயநீர்கேளு, ஆரடாவறிவார்களிந்தசெயநீர் அளவில்லாமுறைகளெல்லாங்குருமுறைதான்பாரு, வாரடாபீங்கானில்சுத்தசலம்பனிநீர் வகையொன்றுக்கைகந்நுட ம்பிறுத்துவிட்டு, பாரடாமும்மூலவுப்புபலம்பத்து பரிவானபீங்கானி றுத்துப்போடே // (௨

புத்திதேறுதல்

போடப்பாபுலத்தியனேராசானந்தயோகி புகழானபீங்கானில் கையெல்லாம், நாடப்பாகரமதுவால்பிசைந்துருட்டி நல்லரவிதனிலேலாரு நாழிகையேவைத்தால்,எடப்பாசெயநீருயென்னசொல்வேன் இறங்குமப் பாதலையுப்புசெயநீர்தானும், ஆடப்பாசெயநீரதிககாரம்அரன்சொன்னநீர் தமுறையாண்கண்டேனே // (௨௬௯)

மாணிட்ருக்குப்புக்திசொல்லுதல்

கண்டதொருசெயநீரையெடுத்துக்கொண்டு கருவானசீஷாவில்பதன ம்பண்ணி, அண்டர்தொழுஞ்சதாசிவத்தைமனதிலெண்ணி யகண்டசெய நீரதறகுவாலைபூசை, மண்டலங்கள்திருமடாபதினெண்வாத்திய மக்த்தா ன பூசைசெய்துமகிழ்ந்துபோற்றி, தொண்டனென்றுபேறுபெறச்செயநீர் தன்னை துதிசெய்வாய்சதாகாலமதியர்ற்றேரோ // (௨௭௰);

தேறுவதுமதியாலேதேறவேண்டும் தெளியவதுமதியாலேதெளிய வேண்டும், கோறுவதுமதியாலேயறிவேவேண்டும் நருசெயலுமதியாலே

புத்திவேண்டும், சேறுவதுமதியாலேசித்திவேண்டும் தெசதீட்சைபெறுவதுந்தான்மதியால்வேண்டும், பேறுவதுமதியாலே செல்வம்வேண்டும் பேரின்பச்சாத்திரத்தைப்பேணிப்பாரே// (உஎக)

சாத்திரந்தான்பார்த்துத்தெளியாதபேர்க்குத் தந்தைதாய்கொடுமையென்றுதவத்திலாதோர், யாத்திரைதான்போனதனாலாவதென்ன அறிவில்லாக்கொடுமையதாலேபியாதையா, கோத்திரந்தான்விளங்கவிந்துதத்துவத்தைதக்கண்டு குருவாதிநிலையளவுதானறிந்துபாத்திரந், தானிதக்கமில்லாப்பாவிகட்கு பார்த்துப்பார்தினந்தோறுமலைவார்தாமே// (உஎஉ)

அலைவோர்க்குயென்னசொன்னாலாவதென்ன அறிவறிந்தபிள்ளைகளேயன்பாய்க்கேளும், மலைவோர்க்குமாய்கையைத்தாண்டித்துத்தள்ளிமாதாரதெரிசனத்தின்பொருளைக்கண்டு நலைவோர்க்குத்தன்னைத்தான்தான்றுனென்று நவநீதலேகியத்தைநாடோறுமுண்ணே (உஎங)

நவநீததிராவகம்

உண்ணடாநவநீததிராவகத்தைக்கேளு வுறுதிபெறச்சொல்லுகிறேனுண்மையாக, நண்ணடாமூனசொன்னவழலையுப்புநவீனமென்றபலமைந்துவெடியுப்பைந்து, கண்ணடாகம்பியுப்புகலலுப்பைந்து கருவானபாறையுப்புபொட்லுப்பைந்து, மண்ணடாமதியுப்புரவியுப்பைந்து மகத்தாடிகாரவுப்புபலமைஞ்சே// (உஎச)

அஞ்சானவகையெல்லாம்பலமஞ்சாக அருளுகிறேன்மிடைகுறைநடுத்துக்கொண்டு, கஞ்சானரசக்கலசமதனிலிட்டுக் கருவானசுத்தசனிநீர்பலமைந்து, மிஞ்சாமலின்னீக்கலசத்திட்டு மேன்மைபெறமூகதனுற்கவசஞ்செய்துமஞ்சானவிந்ததனுற்சீலையேமூணமைந்தனேசெய்துமுடிப்பித்துக்கொள்ளே// (உஎரு)

கொள்ளடாயென்மகனேபுலத்தியனேயப்பா குருவானவண்ணுனடஅடுப்புபோல, சென்ளடாசெய்துமுடிப்பித்துநீயும் செயலானகலசமதையெடுத்துக்கொண்டு,அள்ளடாயடுப்புமேற்கவசம்வைத்து அப்பனேகலசமதின்பக்கத்துவாரம், மெள்ளடாசில்லுபோக்கி யக்கினிமூட்டி மேலானபாலைகொண்டுசொல்லக்கேளே// (உஎகா)

கேளடாயென்மகனேசில்லுசெய்த கெண்ணிதமென்றதுவாரத்திற்சரியாய்மைந்தா, பாளடாபாலையொன்றுசெய்துமுடிப்பித்துப் பரிவானபாகமதாய்வைத்துநீயும், காளடாகாளமேகம்போலத்தீயைக் கருணைதரவேண்டுமென்றுநரிகூர்ந்தையா, தேளடாகொடுமுடல்போல் திராவகத்தைமைந்தா தெளிவாகநீயிறக்கியிருத்துக்கொள்ளே (உஎஅ)

நாண்பதற்கு நாம்சொல்வோம்வெடியுப்புபலம்பத்து நல்மாணபொட்ரு
ப்புகல்லுப்புபத்தே// (உஅ...)

பத்தானநவாச்சாரம்சீனம்பலம்பத்து பரிவானபாறையுப்புகம்பியு
ப்புபலம்பத்து, நத்தானயிவ்வகைகள்கல்வத்திலிட்டு நளினமதாயொருசா
ந்தூளதாக்கி, சுத்தானரசக்கரகமதனிலிட்டு சுடுரமென்றயண்டமெழுகவ
சஞ்செய்து, தெத்தானவித்ததனு லேமூசீலைசெய்து செயம்பெறவேசில்
லுபோக்கிச் செயமாய்த்தானே// (உஅச)

தானென்றசுத்தசலம்பனிநீர்சேரு தண்மைபெறப்பலம்பத்துவிறுத்
...டுத்து, கானென்றகரகத்தைரவியிற்சாமம்வைத்து கருணைதரவேண்டு
...ன்றுயெடுத்துநீயும், பானென்றதுவாரமதில் பனிநீர்சுத்தசலம்விட்டு
...னவடுப்பேற்றிமுன்போற்றீயை,நானென்றபாலையடாயதுமையத்தி
ல்வைத்து நாதாந்தவக்கினியைமூட்டுவாயே// (உஅரு)

மூட்டுவாயக்கினியைக்காளமேகமாக மூக்கியமுடன் தீமூட்டியெரி
த்தாயானால், ஏட்டுவாயிறங்குமப்பாவெடியுப்புத்திராவகம் என்னசொல்
வேனதன்பெருமையெவருஞ்சொல்லார், ஆட்டுவாயதையெடுத்துசகவசீ
லைதட்டி ஆகாரகற்பத்தைப்பார்த்தாயானால், நாட்டிலேயிப்படியார்செய்
...போருர் நாதாந்தவெடியுப்புத் திராவகந்தான்காணே// (உஅசு)

இந்தநூலில்கோடிவித்தை

...நணப்பாபுலத்தியனேராஜயோகி கபடில்லாநூலிதுகா ணிதுபோலு
...டா, தோணப்பாதிராவகத்தைச்...சாவிற்றான் செயம்பெறவேயெடுத்
...டுச்செயலாயநீயும், நாணப்பாபதனமதாய்வைத்துப்போற்றி நாதா
...தம்பரத்தின்வாலைபூசை, சேணப்பாசெய்துமுடிப்பித்துநீயும் சிவ
...ப்பூசைசெய்துதேரிசிப்பாயே// (உஅஎ)

தெரிசிப்பாயென்மகனேபுலத்தியனேஐயா தெளிவானவெடியுப்பத்
...வகத்தைப்போல,நரிசிப்பாய்நாட திலேசெய்வாரோதான்நாம்செய்தோ
...ததியன்வாக்கமூர்தமாகும், அரிசிப்பாய்திராவகத்திலனந்தங்கோடி ய
...வில்லாவேதையெல்லாமாடலாகும், பரிசிப்பாய்சௌமியத்தில் பாடி
...ணும்நாம் பாடுபடவேண்டாமப்பா பரிவாய்க்கேளே// (உஅஅ)

கல்லுப்புத்திராவகம்

கேளடாவெடியுப்புத்திராவகத்தைச்சொன்னேன்கெடியானகல்லுப்
த்திராவகத்தைக்கேளு,நாளடாகல்லுப்புப்பலமோபத்துநடுவானபாறை
...ய்ப்புபலமோபத்து, வாளடாமுப்பூவும்பலமோபத்து வருஞ்ஞகிறேம் வே
...தயுப்புப்பலமோபத்து, தாளடாதலையுப்புப்பலமோபத்துதருளானவுப்
...ல்லானுசரியாய்ச்சேரே// (உஅகூ

கொள்ளப்பாமௌனரசானந்தயோகி கூறிநேன்திரால்கம்போனலொ
றுமில்லை, அள்ளப்பாமறுரசக்கலசந்தன்னி லப்பனேயிறுத்ததனைப்பத
மாக, நள்ளப்பாநவநீததிராவகத்தைநாம்சொன்னோம்சிதம்பரத்தின்வா
பூசை, செள்ளப்பாசெய்துமுடிப்பித்துக்கொண்டு செயல்தருகவேண்
டுமென்றுதெரிசிப்பாயே//
(உ௭அ)

செய்யப்பாதிராவகந்தானதீதவித்தை தேகியென்றயோகிகளேசெய்
வீனாயா, அய்யப்பாதிராவகத்தி[illegible]ன்மந்தாயளவில்லாக்கோடிவேதை
தானேயாடும், நய்யப்பாநவகோடிசித்துமாடும் நவசராசரங்களெல்லமெரி
ந்துபோகும், எய்யப்பாயிந்நூல்போலொருநூலுண்டோ இயம்பினே[illegible]
சௌமியசாகரந்தான்பாரே //
(உ[illegible]

இந்நூ[illegible]மேலா[illegible]ல்லை ஆயிரத்திருநூற்றில்
அறுபத்துநான்[illegible]துமாடும்

பாரப்பாபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு[illegible]கிறேன்மாயிரத்திருநூற்றி
ந்நூல், ஆரப்பாலறிவார்களளவில்லாத அப்ப[illegible]ன வெகுகோடிசித்துமாடு
ம், தேறப்பாயிந்நூலிலனேகஞ்சித்தர் தேறி[illegible]நாவதனால்சொல்லப்போ
மோ, ஊரப்பாயிடங்கொள்ளாதிந்தநூலு[illegible] [illegible]யதோர்
கெய்துமாமே//
(உ[illegible]

எய்துமப்பாயிந்நூலுமகத்தாம்பீடம் யெண்ணவொண்ணு[illegible]
க்கெல்லாமியம்பினேனப்பா, வைதுமப்பாவாதகாவியத்தின்பூட்டு[illegible]
பெல்லாந்திறவுகோலாய்த்திறந்துவிட்டோம் மைதுமப்பாபஞ்சகா[illegible]
துக்கெல்லாம்மகத்தானநவநீதபீடம்பீடம், ஐதுமப்பாயிந்நூலிலு[illegible]
யாக அரணையென்றுணையப்பாவிண்டேனே//
([illegible]

வாதகாவியத்திற்குதிறவுகோலிந்நூல்

விண்டோமேபுலத்தியனேயொவ்வொன்றாக விரித்துசொன்[illegible]
ராய்ந்துபார்ப்போரில்லை, அண்டோமேயொவ்வொன்றாய்ச் சோதி[illegible]
கால் அகப்படுங்காண் பாடுபட்டோர்க்கெல்லாமெய்தும், நண்டோமே[illegible]
சொன்னதிறவுகோலு நளினமதாய்த்திறப்பார்கள்ஞானிஞானி, கண்டே[illegible]
மேகருக்குருவையினூலில்விண்டோம் கருவானமௌனியென்று[illegible]
ணுவானே//
(உ[illegible]

வெடியுப்புத்திராவகம்

காண்பதற்குத்திராவகத்தைக் கருவாய்ச்சொன்னோம் கண்டத்தே[illegible]
ம்யோகிகட்குக்குருவைக்கேளு, ஆண்பதற்கு யின்னமொருதிராவகத்[illegible]
க்கேளு அருளுகிறேன்சித்தர்களேயாய்ந்துபாரும், மாண்பதற்குமகத்தா[illegible]
திராவகந்தான்மைந்தா மருளுகிறேன் வெடியுப்புத்திராவகத்தைக்கேளு

கல்லுப்புத்திராவகம்

சேர்த்துநீயிடைகுறையாதெடுத்துக்கொண்டு செயமானகல்வத்திலி
துவெல்லாமிட்டு, ஆர்த்துநீயொருசாமந்துளாக்கியத்தூளையெடுத்துநீகல
சத்திட்டு நார்த்துநீசுத்தசலம்பனிநீர்பலம்பத்து நன்றாககலசமதில்நன்பா
ய்வார்த்து, பார்த்திபனேபண்டமெழு கவசஞ்செய்து பரிவானவிந்ததிற
ற்சீலைசெய்யே, (உகூ0)

செய்யப்பாசீலையேழுசெய்துமுடிப்பித்து செயலானரவிதனிலேகா
யப்போடு, மெய்யப்பாயக்கலசமெடுத்துக்கொண்டு மேலானவண்ணாடு
ப்பின்மேலேற்றி, துய்யப்பாகலசமதுவாரம்போக்கித் துதிபெறவேபா
லையதற்கெதிரோதைத்து, அய்யப்பாயக்கினியைக்காளமேகமாக அப்பனேதீ
மூட்டியடவாய்ச்செய்யே, (உகூக)

செய்யடாசாமமதுயெரித்தாயானல் திறமானகல்லுப்புத்திராவகந்
தான்மைந்தா, எய்யடாயென்னசொல்வேனிறங்கும்பாலு யென்மகனேபா
லையிலேயியம்பக்கேளு, மெய்யடாயிறங்கினதோர் பாலையைத்தான் மேன்
மைபெறவைத்ததனைச்சொல்லக்கேளு, வையடாசிஷாவில்திராவகத்தை
விட்டு வசனிப்போம்சிதம்பரத்தின் வாலைபூசைசெய்யே, (உகூஉ)

சுண்ணவங்கத்தில்தங்கவேதை,

செய்துயிந்ததிராவகத்தைக்கடுகின்வீதம் திறமாகயெடுத்துநீகல்லிற்
பூசி, அய்துயிந்தபண்டமெழுகவசஞ்செய்து அப்பனேகோழியென்றபுட
ந்தான்போட்டால், தெய்துயிந்தக்கல்லெல்லாஞ்சுண்ணமாகுந் தெளிவா
னசுண்ணமதையெடுத்துக்கொண்டு, கொய்தமலர்வாசமதுபோலேயையா
கொடிதானவங்கமதுசேர்தாவெனட்டே, (உகூ௩)

எட்டானசேர்வங்கமெடுத்துக்கொண்டு எண்ணவொண்ணக்குகைத
னிலேயின்பமாக, உட்டானவுடற்சுண்ணம்விராகன்போட்டு உருக்குமப்
பாதுருத்திகொண்டுவுருகும்போது, கட்டானகல்லுசுண்ணங்கடுகின்வீத
ங்கருணைதரவேண்டுமென்றுபோட்டாயானல், அட்டானகனகமப்பாமாற்
றேசொல்வேன் ஆயிரத்தெண்மாற்றதுதான்யாகும்வாரோ, (உகூ௪)

வாரானவங்கத்தின்தங்கந்தன்னை வசனிப்போமண்டயச்சில்சாய்த்து
நீயும், ஓரானவொருநாழிசென்றால்மைந்தா லொன்றானதங்கத்தையெடுத்
துக்கொண்டு, ஆரானசிதம்பரத்தின்வாலைபூசை ஆதாரபூசைசெய்துபதன
ம்பண்ணு, தேரானபேர்களெல்லாமிந்நூல்மைந்தா தேறலாஞ்சௌமிய
த்தில்தெளியலாமே, (உகூ௫)

தோராதபேர்களுக்கு இந்நூல்வேண்டும்
பொட்ளுப்புத் திராவகம்

தெளிவதற்குவங்கத்தின் தங்கவேதைசொன்னும்தேசியென்றயோகி களேதென்பாய்க்கேளு, களிவதறகுப்பொட்ளுப்புத்திராவகத்தைக்கேளு கருவாகச்சொல்வமப்பாகளிகூர்ந்தயைர, வளிவதற்குப்பொட்ளுப்புபல மோபத்து வசனிப்போமுப்பூவும் பலமோபத்து, களிவதற்குநவாச்சாரம் பலமோபத்து நளினமென்றசீனம்பத்துவெங்காரம்பத்தே// (௨௯௫)

பத்தென்றபடிகாரம்பலமோபத்து பரிவான்பாறையுப்புபலமோபத்து, அத்தென்றவுப்பெல்லாமிடைவீதமாக அருளுகிறேன்கல்வத்திலடவாய்ப்போட்டு, நெத்தென்றததுபோலேசாமங்கொண்டு நீமகனேதூளாக்கியெடுத்துமைந்தா, அத்தென்றரசக்கலசமதனிலிட்டு அருளானசுத்தசலம் பனிநீர்பலம்பத்தே// ௨௯௭

பத்தப்பாவிரண்டுநீர்கலசந்தன்னிலிட்டு பண்ணமபெறவிச்சுண்ணம் வழலைசுண்ணமைந்தா, வித்தப்பாவிகாரனொடைகலசத்திலிட்டு வேதாந்தமெழுகத்னுறகவசஞ்செய்து,நெத்தப்பாவிந்ததிறலேழுசீலைசெய்து நீமகனேரவியுலர்த்தியெடுத்துக்கொண்டு, அத்தப்பாமுன்னடுப்பிலதுமேல் வைத்து அருளானகவசமதில் துவாரம்போக்கே// (௨௯௮)

போக்கின்றதுவாரமதினேரதாகப் புனிதமதாய்ப் பாலைவைத்துப்புகழாய்நீயும், மாக்குகின்றவக்கினியைக்காளமேகமதுபோல்மைந்தனேதீமூட்டிடுவாயையாகேளு, காக்குகின்றயிரண்டுசாமமெரித்தாயானால் கனகம்போலிரங்குமப்பாகாணுகாணு,எக்குகின்றபாலையைத்தானெடுதுக்கொண்டுயென்மகனேசீஷாவில்திராவகத்லைதவாரோ// (௨௯௯)

வாரடாயென்மகனேபுலத்தியனேகேளு வசனித்தோம் பொட்லுப்புத்திராவகந்தான், ஆரடாசிதம்பரத்தின்வாலைபூசை அடவாகச்செய்துமுடிப்பித்தேநீதான், ஆரடாதெரிசித்துஅடிபணிந்து யான்சொன்னதிராவத்தைப்பூசைசெய்து தேரடாதினமதுவுந்தெரிசித்தாயானால் தெளியலாந்திராவகத்தால்தேறலாமே// (௩௱)

அட்டமாரணக்கரு

தேரலாம்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு தேனருவிபாயுகின்றதலைச்சன்பிள்ளை, ஊரொல்லாந்திரிந்ததனுலாவதென்னவுடன்சேர்ந்தபிண்டமடாயண்டபிண்டம், சாரலாமுழுதண்டமூலத்தோடே சரகெடுத்துச்சுத்தசலம்பனிநீர்கொண்டு,ஏரலாமிரண்டுநீர்பலம்பத்தப்பாயென்னசொல்வேன் ரசப்பாண்டமதனில்வாரோ// (௩௱௧)

வாரடாவென்மகனேசுந்தரமேகேளு வசனித்ததலைச்சனடாமேபரண்டங்கொண்டு, பாரடாபாண்டமதிலிட்டுநீயும் பரிவானகொச்சிமஞ்சள்பலமிரண்டையா, ஆரடாபடிகாரம்பலந்தானரண்டு அணைகிறேன்வெண்காரம்பலந்தானரண்டு,சேரடாசீனமதுபலந்தானரண்டுசெயமாகயிதுவெல்லாம்வாசங்கேளே// (௫௱௨)

கேளப்பாசுந்தரமேராசயோகி கெணிதமென்றபுழுகுபலங்கஸ்தூரியிடைபத்து, ஆளப்பாயிவ்வகைகள்சரக்கெல்லாந்தான் அருளினேமிது வெல்லாங்கல்வத்திலிட்டு,தூளப்பாதுதிபெறவேதூளதாக்கிச் சொல்லுகிறேன்மஷ்டமாரணக்கருவைக்கேளு, ஏளப்பாயிததூளைப்பாண்டத்திலிட்டு யென்மகனேபிசறியேயியல்பாய்க்கேளே// (௫௱௨)

கேளேநீபுலத்தியனேஐபாவையா கெணிதமென்றபாண்டத்திற்குச் சொல்லக்கேளு, வாளேநீயண்டமெழுகவசஞ்செய்து வதன்மேலேசாணக்கைவளமாய்மூடி. ஏளேநீயிப்பாண்டம்சீலைசேளு யென்மகனேவிந்தனுலேமூசீலை, கோளேதும்வாராதுரவியில் சாமம்வைத்து குணமூடனேபாண்டத்தையெடுத்துக்கொள்ளே// (௫௱௪)

எடுத்துநீயிப்பாண்டம்பூமிதனிற்கேளு இயல்பாகமுழக்குழிதானிமவாய்ச்செய்து, அடுத்துநீபாண்டமதைக்குழிக்குள்வைத்து வதன்மேலே கையிட்டுமண்பரப்பி,நடுத்துநீமண்டலந்தான்சென்றபின்பு நளினமாதாயப்பாண்டமதையெடுத்துப்பார்த்தால், மடுத்துநீமண்டமெல்லாஞ் சிவப்புநிறங்காணும், மகத்தானகவசஞ்சாணக்கைவாங்கே// (௫௱௫)

வாங்கடாயென்மகனேபுலத்தியனேயையா மகத்தானசீலையெல்லாங் கழற்றெறிந்து,பாங்கடாபாண்டத்தைப்பார்த்தாயானல் பரனருளாலட்டமாரணநவநீதந்தான்,// ஆங்கடாநவநீதமருவிபாயும் அருளாகப்பாய்கின்றநவநீதத்தை,ஏங்கடாயெடுத்து அதைப்பிங்கான்றன்னில் இறுத்துநீவார்த்திடுவாயிறவாயென்னே// (௫௱௬)

என்னவேபிங்கானிலிறுத்தநவநீதத்தில் யென்மகனேபேரண்டச்சுண்ணம்பலமொன்று,அன்னவேபொட்டுப்புத்கிராவகந்தான்கேளு அனாப்பலந்தானீகத்திலடவாய்விட்டு,நணனவே ரவிதனிலேயனாகாழிவைத்தால் நாதாந்தமெழுகதுபோல்கட்டும்பாரு, மன்னவேமெழுகெடுத்துப்பார்த்தாயானல்மதியென்னயிதற்குநிகரில்லைதானே// (௫௱எ)

மாந்திரிகமட்டசித்து

தானென்றமெழுகெடுத்துச்சிவயோகபூசை தருவானசிதம்பரத்தின்வாலைபூசை,தேனென்றகணபதிதன்கந்தன்பூசை தெளிவானவீரபத்திரன்வைரவன்றன்பூசை, நானென்றநவசித்தாள்பூசைசெய்து நாதசத்திபூசை

செய்துநவிலக்கேளு,"ஏனென்றயவரவர்க்குலட்சமுருச்செய்து யென்மக னேயட்டசித்துமாடுவாயே// (௫௱௮)

ஆடுவாயெட்டெட்டுஞ்சித்தியாகும் அறுபத்துநான்குசித்தியாடுமா டும், நாடுவாய்மாந்தரிகசித்தியெட்டும் நவிலுவோமுனைவிட்டுப்பிரியானை யா, தேடுவாரனேகம்பேர்கருவைக்காணார் தெளிவாகச்சௌமியத்தில்தெ ரியச்சொன்னோம், ஏடுவாய்மாந்தரிகஞ்சித்திபெறவென்றால் இக்கருததா னுண்மையப்பாயெடுத்தாடுவாயே// (௫௱௯)

ஆடவென்றாலென்மகனேசொல்லக்கேளு அட்டமாரணக்கருவைய ருளிச்செய்தோம், பாடவென்றாலிக்கருவைப்பரண்டிக்கொண்டு பரிவாக யதில்வைத்தும்பரண்டிமூடி, நாடவென்றால்பொட்டகத்திற்பதனம்பண் ணு நளினமதாயென்மகனேநவிலக்கேளு, தேடவென்றால்மாரணத்தின்க ருவைக்கொண்டு தினந்தோருமடிபணிந்து தெரிசிப்பாயே// (௫௱௰)

ஐந்துருத்தைலம்.

தெரிசிப்பாய்புலத்தியனே கருவைச்சொன்னோம் தெளிவானவைந் துருவின்றயிலங்கேளு,அரிசிப்பாயைந்துருவின் றயிலஞ்சொல்வோம் அ றுபத்துநான்குசித்துமாடுதற்கு, வரிசிப்பாயென்மகனேயுடன்கட்டையே ரு ௦ வஞ்சிதிப்பாய்ந்தவள்தான்மாதுதலையண்டம், கரிசிப்பாய்கழுதாக்கு நகடும்பாலண்டங் கருவானமுழுவண்டங்கடுஞ்சூலாமே // (௫௱௰௧

வாசத்தூளினட.

ஆமென்றதலைச்சனடாயண்டபிண்டம் அருளானமுழுவண்டமெடு த்துக்கொண்டு,நாமென்றயெட்டுக்குளிறந்தபாலன் நவிலுவோமுருவெல் லாமாகும்மாகும், மாமென்றமஞ்சுக்குளிறந்தபாலன் மகத்தானவுருவெல் லாமெடுத்துக்கொண்டு, வாமென்றமனிதரரவம்படாதயிடம்போய் மைந் தனேவைந்துவின்வகைசொல்வோமே // (௫௱௰௨)

சொல்வோமேமாங்கிஷங்களெலும்புமண்டை சொற்பெரியமாகவே தான்வெவ்வேராக,கல்வோமேகண்டித்துப்படிகாரம்பலமைந்து கருவான சீனமைந்துவெடிகாரங்மந்து,அல்வோமேவெடியுப்பு கம்பியுப்பைந்து அ மூகானபாறையுப்புவழலையுப்பு// நல்வோமேநவாச்சாரம்பலந்தானைந்து நவி லுவோங்கொச்சிமஞ்சள்பலந்தானஞ்சே // (௫௱௰௩)

அஞ்சானபுழுதுயிடைமூன்றதாகும் அப்பனேகஸ்தூரியிடைடஞ்ச தாகும், மஞ்சானதிதுவெல்லாங்கல்வத்திவிட்டு மைந்தனேதூளாகப்பொ டித்துக்கொண்டு, துஞ்சாமல்பீங்கானில்சுத்தசலம்பனிநீர் துதிபெறவே பலம்பத்துயிட்டுநீயும், நஞ்சாணபொடித்தூளதனிவிட்டு நலம்பெறவேகு ழம்பாகிமுன்மாங்கிஷத்திற்பிரட்டே // (௫௱௭௰)

மாங்கோவில்மாங்கிஷமூலம் அண்டமெழுகுகவசம்

பிரட்டியேமாங்கோவிலதனிலிட்டுப் பேராகரவிமண்டலந்தானுலர்த்திச்சாட்டியேயுலர்ந்தசரகெடுத்துநீயும் சமர்த்தானரசப்பாண்டமதனிலிட்டு, அரட்டியேயதன்மேலேசாணகமைமூடி யாகாரயண்டமெழுகவசஞ்செய்து, தெரட்டிபேஷிந்ததிறலேமு சிலைசெய்து செயலாகரவியுலர்த்திச்செப்பக்கேளே // (௫௱௰௫)

குழித்தயிலம்

கேளடாயென்மகனேகணுக்காலாழம் கெடியானகுழிதோண்டி பாண்டத்தைத்தான், ஆளடாயக்குழியில்கலசம்வைத்து அருளானபாண்டமடிசில்லுபோக்கி, காளடாகலசமேற் பாண்டம்வைத்துக் கருவானகாட்டுமுட்டைக்குழிரொம்பக்கொட்டி, நாளடாவக்கினியாற்றீனயமூட்டி நவிவோங்குழித்தயிலம்மிறக்குவாயே // (௫௱௰௬

இறக்குவாய்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு யென்சொல்வேனேந்துருவின்றயிலமைந்தா, அறக்குவாய்கலசமதிலிறங்கும்பாரு அதனுடையமகத்துவத்தையென்னசொல்வேன், நறக்குவாய்சாபமூன்று சென்றுதானல் நவிலுவோம்பாண்டத்தைபெடுத்துநீயும், கறக்குவாய்க்கலசமதையெடுத்துக்கொண்டு கருணைதரவேணடுமென்றுபூசைசெய்யே // (௫௱௰௭)

செய்ப்பாசீசாவிலெடுத்துவிட்டுச் செயம்பெறவே சிதம்பரத்தின் வாலைபூசை,ஐயப்பாசெய்துமுடிப்பிததுநீயும அருள்தருகவேண்டுமென்றுதயிலத்தைத்தானே, பையப்பாபதனமதாய் வைத்துப்போற்றிப் பறிவானபொட்டகத்தில்பதனம்பண்ணு, நையப்பாதயிலத்திலாடும்வித்தை நிமிஷத்திற்கோடாகோடிசித்துதானே // (௫௱௰௮)

தானென்ற தயிலமதிலாடும்வேதை சதாகோடிசுண்ணத்திலதீதங்கோடி, நானென்றகட்டுகளிலனந்தங்கோடி நவமானசரக்குகளிலனந்தங்கோடி, சானென்றசரக்குகளில்வேதைகோடி சரக்குகளில்செயநீர்கள்கோடாகோடி, வேனென்றசெயநீரில்திராவகங்கள்கோடி வெகுகோடிசித்துகள்தான்விளம்புவோமே // (௫௱௰௯)

விளம்புமே யின்னூல்தானதீரபீடம் வேதாந்தியோகிமுதல்மவுனஞானி, அளம்புவோம்தவமுனிகள்ரிசிகள்சித்தர் அதீதமென்ற நாதாக்கள்பெரியோர்பண்போர், நளம்புவோம்வாசிசித்தர் வாதியானோர் நளினமென்றகற்றுருதான்சௌமியபீடம், புளம்புவோம்புண்ணியநல்லோராளுவர்க்கும் புனிதமென்றநூலிதுதான புகழ்ந்துபாரே // (௫௱௨௰)

புகழ்ந்துபார்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு புகழ்பெரியகாவியந்தானைஞ்சுக்கும்பார், அகழ்ந்துபாரைந்துக்கும்பொருளாய்நின்ற ஆதாரபீடமப்பாயுயிராமிந்நூல், நகழ்ந்துபாராயிரத்துயிருநூறைபாநாதாக்கள்பணியுமிந்தசௌமியந்தான், மகிழ்ந்துபாரிந்நூலைப்பூசைசெய்து மகத்தானபொருள்களெல்லாமாய்ந்துபாரே॥ (௫௨௧)

பொருளானபொருள்களெல்லாஞ்சொல்வோமைய புண்ணியராய்ப்பிறக்கரிதுபாண்செனமந்தான், பொருளானபிறந்ததனாலாவதென்ன பெண்மாய்கையிருக்குதப்பாதடையாகத்தான், அருளானதேதென்றால்மாயாசத்தி அன்பானகிரியாசத்திவாமசத்தி, மருளானவஸ்துசத்திசாமளாசத்தி மகத்தானயாமளாபஞ்சசத்திபாமே॥ (௫௨௨)

ஆமென்றபஞ்சபூதமொருபூதமாக யதித்தமென்றுபஞ்சசத்திபொருசந்தியாகி, மானென்றவாராதாரமாறுக்குந்தான் மாயாசத்தியாறுபேரிறப்பதில்லை, ஓமென்றயாகவிதின்விரிவைக்கேளு மொருபுத்தியறிவுடையோரறிந்துபாரு, நாமென்றசௌமியசாகரந்தானிந்நூல் நவநீதவருவித்துபாயுந்தானே॥ (௫௨௩)

பாய்கின்றவருவியதுதேன்ரசந்தான் பண்போர்கள்யோகிகட்கமுர்தந்தான், ஆய்கின்றவதிதரசமெல்லாஞ்சேர்ந்து அதிகக்கெவுனக்குளிகைபடாமவுனபேர்கள், மாய்கின்றபுரவியடாவாயவுவாசிவளர்ந்தயிடமூலம்விட்டுமருவிப்பாயும், மாய்கின்றமூலம்விட்டால்மேலேபனிரண்டு மதற்கடியில்பனிரண்டுநவிலுவோமே॥ (௫௨௪)

நவிலுவோம்பிறிதிவுதானப்புத்தேய்வு நாம்சொல்வோம் புலத்தியனேவாய்வுவாகாசம், மவிலுவோமாகாசஞ்சத்தயாகும் மாகமிதுஆறோடேயாராதாரம், மெவிலுவோமேலாதாரஞ்சத்தியாதார மேலானவலுவதற்குவைந்துபூதம், எவிலுமிந்தப்படியஞ்சுமாக மேவுசதாசிவத்தோடேயாறதாமே॥ (௫௨௫)

தாமென்றவாறுசத்திமயமோபோக்கும் தவப்பெரியபுண்ணியர்க்குபெல்லாஞ்சித்தி, ஆமென்றவாண்செனனமாகமைந்தா அருளிநேனும்பிறக்கரிதுபிறந்தாலென்ன, காமென்றகருவிகளைக்காணவேணும் காமவலையாசையைத்தான்தள்ளவேணும், நாமென்றபொறியோனையடுக்கவேணும் நாதாந்தசாத்திரத்தைப்பாருபாரே॥ (௫௨௬)

பாரடாவிசதுபால்கட்டவேணும் பரிவானகற்பங்களுண்ணவேணும், ஆரடாயப்பியாசஞ்செய்யவேணும் அருளிநேம்வாசிநிலைபறியவேணும், காரடாகாயாதிகற்பம்வேணும் கனவென்றசொற்பனத்தைக்காணவேணும், மாரடாயாதார்தெரிசனமேவேணும் மானதமாம்பூசைசிவபூசைகாணே॥ (௫௨௭)

காணப்பாமௌனவுணமெய்ஞ்ஞானபீடங் சாவியர்தானுயிரத்தின்சித்திவேணும், ஆணப்பாயதீதசித்திமந்திரசித்தி யாதாரசித்திபெறவதீதம்வேணும், ஊணப்பாவுடல்தெரிசனந்தான்வேணும்வுறுதிபெறத்தத்துவத்தையறியவேணும், பூணப்பா பூசையனுட்டானம் வேணும் புகழ்பெருகசௌமியமும்வேணும்பாரே // (௩௨௮)

பாரப்பாயின்னூலுயதீதபீடம் பரிவானசௌமியசாகரந்தான் மைந்தா, ஆரப்பாவறிவார்க ளகத்தியன்வாக்கியம் ஆயிரத்திருநூறுபதீதபீடம் வேரப்பாசகலத்துக்குஞ்சற்குருதானின்னூல் வேதாந்த நூலிதனைப்பதனம்பண்ணி, சீரப்பாபிசகாமலாய்ந்துபாரு செனிததபொருளதீதமெல்லாஞ்செயவீர்தாமே // (௩௨௯)

செய்வோர்க்குக்கருக்குருவாயிந்நூல்சொன்னோம், செயசித்தியாவதற்குயின்னூல்சொன்னோம், ஐவோர்க்குவதீதபொருளாகச்சொன்னோம் அனைவோருந்தெளிவுபெறப்பொருளைச்சொன்னோம், எய்வோர்க்குச்சற்குருதானிந்த நூலு யெமனொருநாள்நாடாதுயிந்த நூலு, மைவோர்க்குமவுனவேதாந்தபீடம் மகத்தானயிந்நூலைத்தெரிசிப்பீரே // (௩௩௰)

தெரிசிப்பாய்புலத்தியனேராசயோகி தெளிவாகச்சொன்னமையாயிந்நூலைத்தான், புரிசிப்பாய்சௌமியத்தைப்பதனம்பண்ணி பரபூசைசிவபூசைவாலைபூசை, செரிசிப்பாய்பூசைசெய்து பதனம்பண்ணு நீமகனேயடிபணிவாயதினந்தோறையா, நாசிப்பாயிந்த நூலிலனந்தசூட்சம் நாம்சொன்னோம்யோகிகட்கு அடுத்தவாரே // (௩௩௧)

வைப்புமுறைசவர்க்காரம்

வாரானவைந்துருவின்றயிலஞ்சொன்னோம் வசனிப்போம் வைப்புமுறைவணங்கிக்கேளு, ஆரானவேதாந்தஞ்சித்தர்கெல்லாம் அருளினோங் காவியத்தோடாறதாகும், நாரானசூட்சமெல்லாமாறுக்குள்ளே நாம்சொல்வோம்புலத்தியனேநன்றாய்த்தானும், மாரனயோகிகட்குபடிக்குமின்னூல்வாதிகட்குமெத்தநன்றுவைப்பைத்தானே // (௩௩௨)

வைப்பானசவர்க்காரமதீதவைப்பு வையகத்தில்வாதிசெய்வார் மற்றோர்செய்யார், ஐப்பானமில்லையடாயாதியந்தம் அருளானஅகாரமடாஉகாரந்தானும், கைப்பானபூரணமாம்நிராமயமாய்நின்ற கருவானவாதகாவியத்திற்சொன்ன, நைப்பானகைப்பாகப்பெருளாகத்தா நாம்சொன்னோமின்னூலில்சவர்க்காரவைப்பே // (௩௩௩)

வைப்பானயின்னூலுக்கின்னூல்வேணும் வாதியென்றால்கோர்வைனூல்வகையாய்ச்சேரும், ஐப்பானவைப்பெடுத்துயாடுதற்கு அறையக்கேளாதியென்றயண்டபிண்டம், செப்பாதேயொருவருக்குஞ்சீசாகேளு செ

யலானதலைச்சனு_முடியைவாங்கி, மூப்பானமுழுதண்டமூலத்தோடே மூதண்டமுடியெடுத்துச்சொல்லக்கேளே (௫௫௪)

சலாந்தியின்பை

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேயையாவையா சொற்பெரியமூலமதின் மேலேசவ்வு, சல்லக்கேளச்சவ்வைப்போக்கிநீயுஞ் சம்பிரமதாயக்கல்லுர லிலிட்டுமைநதா, எல்லக்கேளிருப்புலக்கையதனாலையா யிடித்ததனையொ ருசாமந்தூளதாக்கி; அல்லக்கேளுடன்சேர்ந்தமந்தமந்தம் ஆதியென்றச லாந்தியின்பையைவாங்கே (௫௫௫)

வாங்கியந்தப்பையெடுத்துப்புலத்தியனேகேளு வசனிப்போம்வகை விபரமாகத்தானும்; சாங்கியந்தச்சலாந்திதானுர்க்குத்தோணு சரவணப் பொய்கை யென்றபனிநீரையா, வேங்கியந்தப் பிராணுயமொடிங்கிநின்ற பெண்ணடிதானுகியடாபிரியாதையா,ஓங்குவதுமதனாலேயாடிபத்து மொ டிங்கிநின்றதலமதுதானுரணிப்பாரே (௫௫௬)

நஞ்சுக்கொடிசுண்ணம்

ஊனுவதுமதனாலேபுலத்தியனேயையா பொடுங்குவதுமதனாலே யோகோகேளு, பாணுவததும்பையறிவார்பெரியோர்சொன்ன பெருந்தா ப்பாளறிந்தவனேபரமஞானி, தானுவதுந்தன்னுக்குள்பிரியாநின்ற தவப் பெருமையறிந்தவனேதவத்தோனாகும், ஆனுவதுமடங்குவதுமதுதன்னு லே யறிவார்கள்பெரியோர்களன்னீர்காணே (௫௫௭

காணுகின்றதைபயெடுத்துச்சொல்லக்கேளு; கருவானயண்டரசக்கல ந்தன்னில்,ஆணுகின்றவந்நீரைக்கலசந்தன்னில் அருளினேமெடுத்துவிட் டுவையாகேளு, ஓணுமென்றுயோருறுதியாகநீயு முடணவஞ்சிக்கொடிசு ண்ணந்தன்னை, நாணுகின்றசுண்ணமதில்பணவிடைதான்கொண்டு நல்லசு த்தசலமதிலேபோட்டிடாயே (௫௫௮)

போட்டிடாய்போட்டவுடன்புலத்தியனேகேளு புதுமைப்னிநீரது சலமாய்ப்போகும்,ஆட்டிடாசலத்திலதைசேர்கொண்டு அருளானயண்ட ரசப்பிங்கான்றன்னில், எட்டிடாயின்னீரையெடுத்துருட்டு இபலானமுன் மாவையதனிற்போட்டு, நாட்டிலுள்ளோர்செயம்பெறவே கறத்தாற்கூட் டி நாற்பத்துமுக்கோணபூசைநண்பாய்ச்செய்யே (௫௫௯)

சவர்க்காரநீறு

செய்யப்பாபாலையுடதியானங்கொண்டுசேவிப்பாய்நீநூற்றெட்டுசெ பமேசெய்தால்,குயயப்பாகூட்டிவைத்தபனிநீர்வேகங் கொதிக்குமடாவக் கினிபோல்சுண்ணவேகம்,ஐயப்பாயப்பாகங்கண்டாயானல் அருளுகிறே ன்ரவிதனிலேயெடுத்துநீயும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்சௌமியத்தில் வேதாந்தசித்தர்களேவிளங்கக்கேளே (௫௬௰)

கேளடாரவிதனிலேயிரண்டுநாழி கெணிதமதாய்வைத்துநீயெடுத்து
ப்பார்த்தால்,நாளடாநாமென்னசொல்வோமப்பாநாதாந்தமகிமைசித்தர்நா
ட்டந்தன்னை, கோளடாவாராதுபுலத்தியனேயையா கூறினேனுஞ்சவர்க்கா
ரநீருய்கிற்கும், ஆளடாயந்நீரைமறுபிங்கான்றன்னில் அருளினேனெடுத்
துநீவிட்டுப்பாருபாரோ ,, (௩௪௧)

விட்டுநீபார்த்தையானலதன்மகிமை விளக்கொளியின் தீபசுடராது
போற்காணும், விட்டுகின்றசவர்க்காரமகிமைமெத்த மணியதுபோலிறக்கி
யதுகட்டும்பாரு, அட்டியொன்றும்பண்ணாதேயாயிபாதம் அன்பதினாற்
பூசித்துயருளேக்காணு, சிட்டர்தொழுஞ்சவர்க்காரமணியெடுத்து செயபா
கஞ்செய்யுகின்றசேதிகாணே,, (௩௪௨)

சவர்க்காரமெழுகு

காணுகின்றவகையென்னபுலத்தியனேயையா கருவானபாறையுப்பு
கம்பியுப்பு, ஆணுகின்றகல்லுப்புமூன்றுங்கேளு ஆறுபலம்வகையொன்று
வீதமாக, சாணுகின்றசரியிடையாயெடுத்துக்கொண்டு கருவானவாயிபத
ம்பணிந்துபோற்றி, நாணுகின்றமூன்றுப்பு மணியுங்கொண்டு நவிலுவோ
ங்கல்வமதில்நன்றாய்ப்போடே ,, (௩௪௩

போடப்பாபுலத்தியனேமுன்சொன்னபனிநீர் புகழ்பெறவேபலமெ
ட்டும்புனிதமாக, நாடப்பாமூன்றுவிசைபல்மிரண்டாக நளினமதாய்வகை
மூன்றுசாமவிதம், ஆடப்பாவிட்டதிலேமெழுகுபோலாடி ஆயிமனேன்
மணிகிருபையன்பில்வைத்து, சாடப்பாயாட்டையிலே மெழுகுபோலாகு
ம் சமர்த்தானமெழுவழித்துச் சாடக்கேளே ,, (௩௪௪)

கேளப்பாயண்டரசப்பாண்டத்திட்டுக் கிருபையதாய்ச்சுத்தசலம் ப
னிநீரிட்டு, நாளப்பாகரமதுவால்கூட்டிமத்தி நளினமதாய்க்கூட்டையிலே
குழம்புபோலாம், ஆளப்பாயக்குழம்பில்முப்புபலமொன்று அருளினேனும்
பொடித்ததனையதனிலிட்டு, காளப்பாகறபூரவாசபுங்ககாட்டி கருணைநந்தி
பதம்போற்றிக்கருவாய்க்காணே ,, (௩௪௫)

கருவானபாண்டமதின்மேலேகேளு கண்மணியேசாணக்கையதன்
மேல்மூடி,அருவானயண்டமெழுகலசஞ்செய்து அருளுகிறேன்விந்ததனு
ற்சீலையேழு, கருவானயச்சீலையேழுஞ்செய்து நளினமதாய்ப்புற்றுமண்ணு
சீலைசெய்து, மருவானபாண்டத்தைரவியிற்சாம மைந்தனே வைத்ததனை
யெடுத்துக்கொள்ளே ,, (௩௪௬)

பூமிக்குழி

கொள்ளடாபுலத்தியனேனய்யாவைய்யா கூறுகிறேன்பூமிதனில்குழி
தான்கிண்டி, கள்ளடாகணுக்காலுஆழக்குழிதான் கருவாகக்கிண்டியதை
க்கைப்பாகமாக, நள்ளடாவக்குழியில்பாண்டத்தைவிட்டு நவிலுவோமத
ன்மேலேபலகைமூடி, வள்ளடாயதன்மேலேமண்பரப்பி மண்டலந்தான்
சென்றுதென்றால்வகைகாய்க்காணே. (௩௪௭)

சவர்க்காரவுப்பு.

காணுமதியுள்ளவனாகருவாய்ச்செய்தால் கைபாகந்தவறாதுகருத்து
ள்ளோர்க்கு, நாணுமிப்படிசெய்தோம்வாதியானோம் நவசராசரங்களெல்
லாஞ்செயமேபெற்றோம், ஓணுமதியுறுதிபெறப் பொதிகையவாழ்ந்தோ மு
டன்சேர்ந்தகருக்குருவைமதியாற்கண்டோம், ஆணுமதியறிவுள்ளோர்செ
ய்துபாரீர் ஆத்துமாவின்றனுக்குட் குருவைக்காணே. (௩௪௮)

காணுதற்குச்சௌமியசாகரந்தானிந்நூல் கருவானவாயிரத்து யிரு
நூறையா, ஓணுமென்றாலோருறுதியாகக்காணு மொருமனதாய்ப்பாடுப
ட்டாலெலிக்குமைந்தா, பாணுதற்குமண்டலந்தான் சென்றாலையா படரு
மப்பாசவர்க்காரம்பரிவாய்க்கேளு, ஊணுதற்குச்சமாதியுப்புமௌனவுப்பு
வுடன்சேர்ந்தகல்லுப்புசவர்க்காரவுப்பே. (௩௪௯)

உப்பானசவர்க்காரமிதுபோலுண்டோ வுடன்சேர்ந்தகருவிதுதானி
துபோலுண்டோ, செப்பாதவப்பூவைக்கண்டாரானாற்சித்துவருபத்துநா
ன்குஞ்செயமாகும்பார், அப்பாகேள்புலத்தியனேபாணங்கொண்டு *அண்
டமெழுகவசமதின்சாணக்கைவாங்கி, முப்பானசீலையேழுந்தட்டிப்போட்
டுமுயற்சிபெறப் பாண்டமதையெடுத்துப்பாரே. (௩௫௰)

பாரப்பாராசானந்தமவுனயோகி பாடுகிறேன்மிந்நூல்தான்சௌமிய
த்தில், ஆரப்பாவறிவார்கள்வாதியானோர் அறிந்தவனாக்கவிடவேண்டா
மையா, சேரப்பாசெபகுருதான்சகலசித்துக்குஞ் சித்திபெறவேண்டுமெ
ன்றால் சவர்க்காரவுப்பில், தேறப்பாவயித்தியந்தானதீதவித்தை செய்கு
ருதானில்லாவிட்டால்சிதறிப்போமே. (௩௫௧)

போமென்றபுலையருக்குமனமங்கேது பொல்லாதகாமுகர்க்குப்பொ
ருளங்கேது, நாமென்றகசடருக்குக்கருவங்கேது ஞானியண்டமறியாதோ
ர்நாவங்கேது, காமென்றகன்மிகட்குக்கருவங்கேது கருவறியாப்பாவிகட்
குக்கருவங்கேது, தேமென்றதெளிவறியார்பொருளுங்காணார் தெருத்தெ
ருவாய்மாடுகள்போல் திரிவார்கேளே. (௩௫௨)

---

* அண்டமென்பது - கோழிமுட்டை - ஆகாயம

திரிவோர்க்குயென்னபுத்திவந்தாலென்ன தெளிவறிந்தபெரியோர்க ள்செய்தநேர்மை; அறிவோர்களவராசான்சொன்னாரானால் அறிவுகுரும னதாலேயறியவேண்டும், நறிவோர்கள்சௌமியத்தில்சொன்னதெல்லாம் ஞானிகளேயறிந்திடுவகா ணுரினமாக, பொரியோர்கள்வாக்கிதுதான் பி ழைவராது பேணிப்பாரண்டபிண்டந் தன்னுக்குள்ளே// (௩௫௩)

தன்னுக்குள்தலமாறுங்காணவேண்டும் தத்துவந்தான்றெண்ணூற் றுறுமேலாறுங்காணும், மண்ணுக்குள்நின்ற நேர்மைகாணும் மாத்துமா வில்பஞ்சபூதமறுவஞ்சுகாணும, கண்ணுக்குள்மணிதிபஞ்சோதிகாணும் கைலாசமுடிகாணுமுயிராக்காணும், விண்ணுக்குள்வாதம்நின்றநேர்மை காணும் விட்டகுறைதொட்டகுறை விதங்காண்பாயே// (௩௫௪)

விதங்காணவறிவாதான் விளங்கநன்று விதப்படிக்குயறிவறிந்துவிதங் கண்டாக்கால், சதமாகுஞ்சவர்க்காரமனந்தமான சதாகோடிவித்தையெ ல்லாம்சணத்திலாடும், நதங்காணசவர்க்காரவுப்பைக்கொண்டு நளினமதா ய்ச்சிஷாவிற்பதனம்பண்ணி, கதமானகணபதிதன்சுப்பிரமணியன் கரு ணைவீரபததிரன்வயிரவன்றனகாணே|| (௩௫௫)

காணப்பாகால்வழி-தியானபூசை கருணைதரவேண்டுமென்றுகனிந் துநீயும், ஆணப்பாயோகசிவபூசைசெய்து அடிபணிந்துசவர்க்காரந்தைதி னந்தோறுமையாவாணப்பாபூசித்துத்தாயைப்போற்றிவறுமைவாராடலெ னைக்கார்த்துரட்சி, கோணப்பாவென்றுசொல்லிக்குருபதத்தில் கூறினே ம்சதாகாலம்பணிந்திடாயே|| (௩௫௬)

அண்டசவர்க்கார வுப்பு

பணிந்திடாய்சவர்க்காரவைப்பைச்சொன்னோம் பாடுகிறேன்மண்ட சவர்க்காரவுப்பு, அணிந்திடாயண்டசவர்க்காரந்தன்னை அருளுகிறேன்புல த்தியனேயன்பாயக்கேளு, நணிந்திடாய்நாம்சொல்வோமையாவையா நதாந் தவண்டத்தின்பெருமைதன்னை, கணிந்திடாயண்டவைப்பையார்தான்கா ண்பார் கருவறிந்தபெரியோர்கள் காண்பாரையா// (௨௫௭)

காணவென்றால்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு கன்னிதிரோதாயினிட கனிவினாலே, ஆணவென்றாலண்டசவர்க்காரமைந்தா ஆரறிவார்மெய்ஞ்ஞா னியவரோகாண்பார், நாணவென்றால்நாம்கண்ட படியேசொல்வோம் நாதா ந்தஞாதியண்டப்பெருமைதன்னை, பேணவென்றால்பெண்ணடிதான்மூல மூலம் பேரானத்தலையுண்டு முழுதண்டங்கேளே // (௩௫௮)

கேளப்பாபுலத்தியனேராசயோகி கெணிதமென்றயண்டமதுமுழு
தாய்வாங்கி, காளப்பாகல்லுரலிலண்டமிட்டுக் கருவாளயிருப்புலக்கைய
தனுற்சாமம், பாளப்பாபோகாதுமுன்சொன்னபனிநீர் பரிவானபனிநீரில்
சேர்தாள்வாங்கி, மூளப்பாமூன்றுவிசையாகவிட்டு முக்கியமதாய்மாச்சி
தறத்தூளதாக்கே // (ருகுகூ)

ஆக்கியேமாவெடுத்துரசப்பீங்கானிலிட்டு அருள்பெருகுஞ்சுத்தசல
மதனில்சேரண்டு, பாக்கியேகூட்டிமத்தித்துச்சொல்லப் பானுவென்றர
விதனிலேவைத்திடாய்நீ, நாககியேயிரண்டுநாழிசென்றாலேயா நளினமதா
ய்ப்பாலைப்போல்நுரைபோலாகும், மாக்கியேயப்பாகக்கண்டாயானல் மக
த்தானகொடிசுண்ணம்பணவிடைதான்காணே /, (ருகூய

தாழிசை

காணும்விடைசுண்ணமதுசுழியாகியநஞ்சு காலாலதைக்கண்டுகளி
கூறுமனப்பூவால், வேணுமொருநிலையாகியகுருவாகியநாயன் வீதப்படியு
ணரும்மொழிமேல்சிற்றெருவாசல், ஓணுமொருநிலைபெற்றவர்கலையத்த
னைகண்டோ ருலகந்தனிலரிதாகியவொருமைப்படுமறிவோர் தோணுமெ
ணக்குருவாகியவருளாகியவாசான் தொழிலுமறிவாலறிசொல் நின்றிடமு
மறியே // (ருகூக)

அறிவாலறிகுருவின்மொழியுணர்வாலறிபாச மதுவாலறிபெரியோரி
டவர்சானிலையாகில், அறிவாலறிகொடிசுண்ணமேமூனையாகியதோ அம
ரும்பதிநஞ்சாகியமவுனப்பதியாகில், அறிவாகியமனமானதையறியாருல
கோர்கள் அறியப்படுமிநூலினிலறிவிலுணரறியும்அறிவாலறியிதுதாழி
சையறிவார்பெரியோர்கள், அருளுஞ்சௌமியசாகரமொழிநூலிதுபாரோ() //

இதுதானிடமகிமைமத்தனையெவர்காணுவராகில் இல்லம்பலதிசதீட்
சையிலியல்பார்சிவயோகி, இதுதானிடவுயிரத்தனை யியல்பாரொருக்காலு
ம் இபலும்பலகலைகண்டவர்மொழிவார்செயவாய்கு, இதுதானிடகுருவத்
தனைமொழிவோஞ்செவிகேளி இனிப்பப்படுந்தொனிசங்கமுமின்பப்படுமா
கில், இதுதானிடபேராதிடைகுறையாதிதுவாகில் இதனைக்குறிகொடிநஞ்
சுவின்குருசூண்ணமும்நன்றே /, (ருகூரு)

வேறு

நவநீதமெழுகு மேற்படி சிமிளில்வைக்கவும்

நன்றான்புலத்தியனேசுந்தரமேகேளு நவநீதபூப்திலையநண்பாயக்கே
ளு, சென்றானமுன்சொன்ன முறையைக்கேளு, செயசுண்ணப்பட்டவுட
ன்மெழுகாய்ப்போகும்; அன்றான விதற்குப்பேர்நவநீதந்தான் ஆரறிவார்

மெழுகினிடவதீதப்போக்கு! குன்றுமலம்மெழுகை யெடுத்துக்கொண்டு கூறுவோமப்பரண்டிலம்மெழுகைவையே// (௩௬௪)

குருவின்னருள்செயலும்படுமுழுவாகிதனுலே குறிபங்கமுமனவின் பழுங்குணமுமதியாகில், அருவினைகெதியுணரும்வெகுபருவநிலையறிவோர் தன்காபதிநதிகரனுவர்தனப்பதியாகில், அருவின்மூட விதுவாகுதலகருவத்தனையறியு நதியக்குருயிதுவத்தனைமகிழ்வார்பெரியோர்கள்,பருவின்கடுவிதிநோயிதன்படுவாரறிவார்கள் பாராதிதுயுணர்வோரிதின்பாவகதுறிகன்றே || (௩௬௫)

தியானம்

வைத்ததனைச்சிவமூலத்தியானந்தன்னை மைந்தனேசொல்லுகிறேன் மருவிக்கேளு, யைத்ததனைமைந்தனேயகோர சிமநயவவென்று, மறியாடச்சிவத்தியாரமுருநூற்றெட்டு, ஐக்ததனைச்சேவித்துப்பிராணயமொட்டியருள்பெருகச்சுழிக்கன்னில் மனதைவைத்து, நத்ததனைமனக்கண்ணுலொட்டிப்பார்த்தால் நாராசமணிவாசல்தோற்றும்பாரே (௩௬௬)

தோற்றுமணிவாசல்கண்டால்சிவமூலதீட்சை,தொண்ணூற்றுறகருவிக்குமேகதீட்சை, வாற்றுநவமூலமெழுத்தியாச்சுவருபததுநாலுசறக்குருகிப்போச்சு, நீற்றுமதுயிம்மெழுகுசறக்கெல்லாந்தா னிலைத்துதைபாவுருக்கிடங்கள்கோடாகோடி, சேற்றுதொந்தசறக்கெல்லாமித்துருகொண்டையா செணத்தில்வென்றுவருமெழுகாகும்பாரே (௩௬௭)

வெள்ளிசெந்தூரம் குப்பிமூசை

மெழுகானவெள்ளிசேர்வெகுசாய்க்கொணடு மேலானகுப்பிதனில் விதமாய்வைத்து,சுழுகானசெந்தூரமிதுபோலுண்டோ சூன்யமையாவெள்ளிவித்தையதிசமாகும், பழுவானமெழுகனில் [illegible] காணிட்டுப் பராபரியைத்தியானித்துவெண்கவசஞ்செய்து, சழுவான குப்பிவாய்சிறுகச்செய்து சைதன்னியமாகவுநீமூசைசெய்யே// (௩௬௮)

செய்தந்தமூசைதனிற்குப்பிவைத்துச் செயமாகத்துருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி,மைதுபெறக்கரிக்குள்ளேமூசைவைத்து மானதமாம்பூசைசெய்து அக்கினியைமூட்டி, பைதுபெறத்துருத்திவாய்பறக்கச்சாடி பசுமைகிசமதுபோலப்புகைத்தான்வீசும், செய்துநீயப்புகையைக்கண்டுகுப்பியதையெடுத்து நேரானசின்மயந்திறெளியைக்காணே (௩௬௯)

வட்டு

காணப்பாவுருகியதுவட்டமாய்போகும் கண்டுகண்வட்டெடுத்துப்பார்த்தாயானல், ஊணப்பாயென்சொல்வேனிறந்தான்பச்சை யுலகமதிலிவ்வித்தையார்தான்செய்வார், நாணப்பாவட்டத்திமேல் நஞ்சுகெடிசுண

ணம் நவமூலமெழுகுடனேயிரண்டுவகையாகில் பாணப்பாபணவிடைதா னிரண்டுவகைகொண்டு பனிநீராற்குழைத்துமேலதன்மேற்பூசே (௲௭௰)

சத்திதசதிட்சை பதினொன்றுஞ்சுத்தி

பூசியேரவியுலர்த்திக்குகைக்குள்வைத்துப் புதுமைபெறவதன்மேலேற்சீலைசெய்து, தேசியொருக்கொண்டுநீபுடத்தைப்போடு செயலானபுடம்போட்டுயெடுத்தாயானல், வாசிபதம்பெருவதற்குக் குகையெடுத்துமதன்சீலையேமுநீகழட்டெரிந்து, ஆதியேபீங்கானிற் போட்டதனைக்கேளுஅருணநிறமேலதிகமாகுந்தானே (௲௭௧

ஆகுமென்றசெந்தூரமதீதமாகும் அறுபத்துநாலுசரக் கதீதங்கொல்லும், வேகுமென்றவேதையெல்லா மிதனாலாடும் வேணவித்தைசெந்தூரமாடுமாடும், நாகுமென்றசெந்தூரம்பதனஞ்செய்து நளினமாய்ப்பிராணயவாசியொட்டி, சேகுமென்றசிவயநமவென்றுநூற்றெட்டு செபித்திடவேமூலசுழிதிரளும்பாரே (௲௭௨)

திரளினதோர்சுழிமுனைதான்திரண்டாலையா தெசதீட்சைசத்திபதினொன்றுஞ்சித்தி, அருளினதோர்செந்தூரம்பதனஞ்செய்துஆயிதிரோதாயிபகம்பணிந்துபோற்றி, பெருளினதோர்பிராணயசோதிகாணப் பெலத்ததொருசிவயோகக்குகையிற்சென்று, வருளினதோர்வஸ்துவைத்தான்மனதிலெண்ணி வசனித்தோம்செந்தூரமருவிக்காணே (௲௭௩)

மருவியதோர்செந்தூரம்பணவிடைதான்கொண்டுமகத்தானபனிநீரில்குழைத்துநீயும், அருவினதோரதிகாலம்பிராணசித்தியாகவென்றுசின்மயத்தையுச்சாடித்து, குருவியதோர்மனவிகற்பங்கொள்ளாமற்றான் கொண்டிடாயிருபோதுநாள்பத்துந்தான்; பருவியதோர்பத்தியமாய்க்கொண்டுதேறு பத்துநாளிருபோதுபரிவாய்க்கொண்டே (௲௭௪)

கொண்டிடவேமூலசுழிதிரண்டுபோச்சு கூடினதோர்பிராணயமொடுங்கிப்போச்சு, விண்டிடவேவிந்ததுவுங்கற்போலாச்சு விகற்பமெல்லாமொருமனதாய்க்கூடிப்போச்சு, மண்டிடவேமாயாசத்திகிரியாசத்திமயக்கமெல்லாமற்றுப்போய்மாய்கைபோச்சு, ஒண்டிடவேசித்தியெல்லாம் பரசித்தியாச்சு ஓங்ககாரக்கம்பம்போலொடுங்கிப்போச்சே (௲௭௫)

ஒடுங்கினதோர்வாயுவெல்லாமூலம்பற்றி யொருமித்துப்பாரிதுதான் பிராணயஞ்சேர்ந்து; அடங்கிநிற்குமோங்காரமோனதேவாசல் அதுவழி

யாலதுபோக்குவருதலாகும், மடங்குதடையிராதுமேவச்சிரகாயம் வசனி
த்தோமதுபோலவிருக்கிக்கட்டும், செடங்கமுழுமோமுண்டுணர்ந்தசெந்தூ
ர்கற்பம் செயராசபூபதிபோல்வாழலாமே // (௫௭௬)

வெள்ளிசெந்தூரவேதை.

வாழ்வதற்குவெள்ளிசெந்தூரவேதை வசனிப்போம்சௌமியத்தில்
வளமாய்க்கேளு, தாழ்வதொருநாளுமில்லைபுலத்தியனேகேளு தங்கமென்
றபாளமெல்லாமிதனாலாகும், நாழ்வதற்குத்தாம்பரந்தான்சேர்பத்தாகும்
நவிலுமேவாமதைநறுக்கிமணிபோலாக்கி, ஆழ்வதற்குக்கருங்கல்லு பலம்
பத்தப்பா அருளினேனுங்கல்வமதிலிட்டுத்தாக்கே,, (௫௭௭)

தாம்பரத்தங்கம்

தாக்கிடாய்வெண்கருவிட்டரைத்துச்சாடி சாடினபின் மெழுப்போ
லாமெழுவழித்து, ஆக்கியேயம்மெழுகைமூசைமேற்செய்து அம்மூசை
ரவியுலர்த்தியெடுத்துக்கொண்டு, நோக்கியேதாம்பரத்தின் சுத்திசெய்து
நுண்மையதாய்மூசையதற்குள்ளேவைத்து; வாக்கியதுருத்திகொண்டு
கரியைக்கொட்டி வதுக்குள்ளேமூசைவைத்துவழங்கிடாயே // (௫௭௮)

வழங்கிடாய்கருநொச்சியமுகண்ணிச்சார் வளமானசெம்பிரண்டை
சிறியாநங்கை, உழங்கிடாயுத்தாமணியஞ்சிலையுங்கொண்டு ஒருமையதாய்
சாரிடித்துப்பலந்தான்மூன்று, அழங்கிடாபலமூன்றுமிடைகுறையா அரு
ளினதோர்மூசையதுக்குள்ளேவிட்டு, தழங்கிடாய்சாம்மது சாடினுக்கால்
சத்தமேகமெழும்பும்புகையதுபோற்காணே // (௫௭௯)

காணுகின்றபுகையெழும்பும்பாகம்பார்த்து கருவான்செந்தூரமதில்
விராகனெடைகொண்டு, கோணுகின்றமூசையதில்போட்டாயானால் குல
வுமணிபோல்நின்றுஆடுமாடும், ஆனுகின்றவம்மணிபாலாடுநேர்மை யது
கண்டுயிறக்கியண்டச்சில்சாய்த்தாயானால், காணுமதினருவியதுபோல்பா
ய்ந்து கம்பியதாய்நின்றதுவுங்காணுக்காணே // (௫௮௰)

காணுகின்றபரியேமமிதற்கொவ்வாது கண்ணென்றமனக்கண்ணாற்
கண்டாயானால், தோணுமெய்ஞ்ஞானமெல்லாம்விளக்கமாகும் தொல்லு
லகில்நீயுமொருசித்தனாவாய்; ஊனுமென்றுயித்தங்கஞ்செய்துகொண்டு வு
லகம்திலெளியோர்போலிருந்துவாழ்வாய், வேணுமென்றுமாய்கைவிட்டு
நிராமயத்தையெண்ணி விளங்கினால்சகலகலைவிளங்குமபாரே ,, (௫௮௧)

விளங்குவார்சிவயோகியானபேர்க்கு விளங்குமின்னூல் சௌமியக்
தானதீதபீடம், களங்குவாரொன்னூலைசகலத்தோர்க்கும் களங்கமறுஞ்சி
த்தருக்குஞானத்தோர்க்கும், புளகிறேன் பெருமையுலகந்தன்னில்பொதி

யையருள்நாயனென்றுபூரிப்பார்த்தான், அளங்குவார் வெள்ளிசெந்தூரங்
கொண்டு அனேகம்பேர்சித்தவென்றுதிரிவார்பாரே ॥ (௫௮௨)

பூரணச்சந்திரோதயகாசிதேசம்நிலகல்லுசிவந்தபூமி

பாரப்பாபூரணசந்திரோதயந்தான்கேளு பாடுகிறேன்சௌமியத்தி
ல்பண்மையாக, நேரப்பாநிலக்கல்லுசிவந்தபூமி நேரானகாசிக்குமேற்கே
காதம், சேரப்பாநான்குதிசைச்சித்தர்தானும் சிறுவைவருங்காலமதிற்கூ
ட்டங்கூடி, மாரப்பாமாசிபங்குனிமாதந்தான் வ்ருசிக்குஞ்சித்திரைவைகா
சிகாலமென்றே ॥ (௫௮௩)

என்றானகாலமதிற்சத்தமேகம் இயம்பிலேமொருமித்து வொன்றா
ய்ச்சேர்த்து, வன்றானபனியதுதான்வருஷிக்கும்பார் வசனித்தோமர்சு
மொன்றுபதினைந்துநாள்தான், நன்றானமாசம்நால்படியேயாகும் நளின
மென்றகாலமதிலகுவாய்ச்சென்றால், அன்றானசித்தர்களேநன்றாய்க்கே
ளும் அப்பூமிநிலக்கல்லுபாறையதைக்கேளே ॥ (௨௮௪)

நிலவுப்பு

பாறையென்றநிலவுப்புசவுட்டுப்பாறை படைபடையாய்ப்பூர்க்கும
ப்பாயப்பூத்தானும், பாறையென்றவப்பாறைபோர்த்தாயானால் அனாமுழ
ந்தான்பாறையதுபோலேபேரும், நிறையானபாறையதைவெணமட்டு நீம
கனைகொண்டுமேலேயேறியேதான், சறையாமல்சசியாதேகுகைக்குள்ளே
இசைதன்னியமாகவிதைப்பதனம்பண்ணே ॥ (௫௮௫)

பண்ணுவதுநிலவுப்புச்செய்யவென்றால் பால்கந்தான்கடுஞ்சூலிற்ப
னிநீர்வாங்கி, பண்ணுவதுபாண்டமதிற்பனிநீர்விட்டுப் படிமூன்றுஅளந்
துவிதப்பாகமாக, பண்ணுவதுநிலவுப்புபாறைபடைமூன்று பாண்டமதி
ற்போட்டுநீயொருநாழிவைத்தால், கண்ணுமதுநீறுகுங்கரைந்தேபோகும்
கண்டுகொமதனைலேகரைத்திடாயே ॥ (௫௮௬)

கரைத்திடாய்கரைத்திட்டுமறுபாண்டத்தில் கலக்கமில்லா திறுத்து
மேயிறுத்துக்கொண்டு, மரைத்திடாயதன்மேலேசாணக்கைமூடி மன்னு
ளுமுழுதும்வைத்துமறுநாள்தன்னில், இரைத்திடாய்ப்பின்னுமொரு பா
ண்டந்தன்னி லிறுத்துமேயெடுத்ததனையடுப்பிலேற்றி, வரைத்திடாயக்கி
னிகொண்ட வாய்மூட்டிவஸ்துவைத்தான்கியானித்துமனதிலெண்ணே ॥

வாலைமூலம்உப்பு

எண்ணியேதீமூட்டியெரித்தாயானால் விறுகியதுசிவந்தநிறமியல்பா
ய்க்காணும், கன்னிமயேஸ்வரிவாலைதேவியைத்தான் கருத்திலெண்ணி
கிலியுங்கிறியுமென்ன, உன்னியேயுச்சரித்துயுச்சாடித்தால் ஓர்கொதி

யெழும்புமையாவுதட்டியாக, வன்னியுடகிருபையென்று யிறக்கிவைத்து மகத்தானவஸ்துவதையாறவையே // (௩அ௮)

எண்ணெய்கழட்ட

ஆறினபின்னெடுத்ததனைப்பீங்கான்றன்னில் அளவாகயிரண்டுபீங் ன்றன்னிலிட்டு, மாறியிடைகொள்ளாமல்மாதமாத மகத்தானசித்திராயி ன்ரவிகாலத்தில், தேறுஞ்சித்தரிம்முறைகண்டுசெய்தாரானல் செணத்தி லேயாடுமடாகிலக்கற்பாறை, கோறினேமுண்மையிது நாள்தான்பத்து கூறினேம்ரவியில்வைத்துயெண்ணெயதைவாங்கே// (௩அ௯)

கல்லுப்பு-கம்பியுப்பு-பாறையுப்பு.

வாங்கிடாரவிகாலம்ரவியில்வைத்து மதிகாலமெண்ணெபதையிறுத் துப்போடு, ஏங்கிடவேண்டாமையா புலத்தியனேகேளு மியம்பினேநாள் பத்துமிறுத்தாயானல், காங்கிடாகிலவுப்பின்கசிவேபோச்சு கல்லுப்புவத ன்மேலேபடரும்பாரும், தூங்கிடாயிந்தமுறைசித்தர்செய்வார் துரைராச பூபதியோர்செய்வார்தானே// (௩௯0)

தானென்றமணிமணியாய்த்திரளும்பாரு தருமண்டலங்கால்பத்துக் குவஸ்துவாகும், மானென்றபீங்கானையெடுத்துப்பார்த்தால் மணிமணியா ய் திரண்டதுவுங்கல்லுப்பாகும், கானென்றகம்பியுப்புக்கடியிலாகும் கரு வானவதற்கடியில் பாறையுப்பாகும், மூனென்றமூன்றுப்புமறைபறையா ய்ப் பூர்க்கும்மூலயகமடிவடியுப்பதாமே// (௩௯௧)

உப்பானமூன்றுப்பவெவ்வேறேவாங்கி யுசிதமென்றபீங்கான்றனு ராய்க்கொண்டு, செப்பானவுப்பெடுத்து வெவ்வேறாய்த்தானும்தெளிவான பீங்கானில்நன்றாய்ப்போட்டு, மூப்பாகவேண்டுமென்றுதேவியைத்தான் மூலபிரசன்னத்தியானந்தன்னை, எப்போதுமனதிலெண்ணிப்பனிநீரையா இயம்புகிறேன்பீங்கானில்பலந்தானெட்டே// (௩௯௨)

எட்டிரண்டும்பத்துடனே கால்மண்டலந்தானையா இடம்பினதோர்ப ந்தலிட்டுமேடைபோட்டு,வட்டுவதுபோலாகாவாலேதேவிவஸ்துவைத்தா ன்மனதிலெண்ணிமௌனங்கொண்டு, கட்டிவரபிதிர்க்களெல்லாமென்று தாமே கைலாசமுடியறிந்துமேடைமீதில்; செட்டுபலிமாதரசேகவிவாராம த் செயமானமேடைமீதில்பீங்கான்வையே // (௩௯௩)

வைத்திந்தப்பீங்கான்றனுறுமைந்தா வசனித்தோமண்டலந்தான் ப னிநீர்கொண்டு,தைத்துவாராகாருசெகதேவிமாயி தையனேயுன்பதனமை யுஞ்சவ்வுமென்று, சித்துவறுபத்துநாலதீக்மாடச் சிறி ஓம் கிலி யென்று

செபிப்பாய்லட்சம், முத்துமழை பொழிந்திடுங்காண் பீங்கான்றன்னில் முனையானநிலவுப்புமுப்புவாமே॥ (ருகூச)

ஆமப்பாசுந்தரமேபுலத்தியனேயையா ஆடலாமிதிற்கோடிகோடா கோடி, வேமப்பாவேதையெல்லாமிதனாலாடும் விளங்கினதோர்நிலவுப்பு பாறையின்றலே, நாமப்பாசொல்லிவிட்டோம் சித்தர்க்கெல்லாம் நவதிசை யிலுள்ளமெய்ஞ்ஞானிகட்கெல்லாம், ஓமப்பாமுப்பூவை யெடுத்துக்கொண்டு ஒன்றானசீசாவிற்பதனம்பண்ணே॥ (ருகூரு)

ஆறுப்பின்பெயர்

பண்ணப்பாபாயாறுப்பின்பேராக்கேளு பரிவானவகத்திலேவிளைந்தவுப்பு, நண்ணப்பாவேகாதசாகாவுப்பு ளினமென்றகல்லுப்புகம்பியுப்பு எண்ணப்பாபாறையுப்புவெவ்வேறதாக பெடுத்துணாத்தோமாறுப்பின்முப்பேசொன்னோம், கண்ணப்பாமனக்கண்போல்மனதில்வைத்துக காட்டியெல்லாமுப்பூவாற்காணுகாணே॥ (ருகூகா)

காணுகின்றவாறுப்புமெடுத்துக்கொண்டு கருவானசீசாவிற்பதனம்பண்ணி, ஆணுகின்றசிவயோகக்குகைக்குளேகி யருளானபராபரியைத்தியானஞ்செய்து, ஓணுகின்றஓமமடாயிதிரிசூலிவாவா ஓங்காரவாலைமகமாயிவாவா, தோணுகின்றயிறையுமாயி சிறியுங் கிலியும் ஓம் சிறியும் சிமநபவவாவாவென்னே॥ (ருகூள)

வென்னப்பா புலத்தியனேமூலமேகி விளங்கவேபிராணயம்வாசியோட்டி, மன்னவேவஸ்துவைத்தானமன திலெண்ணி மனக்கண்ணால்துரியமொட்டிப்பார்த்தாயானால்! புன்னைமலர்போலவல்லோர்பரிமளிக்கும்பூமலர்போல்தோற்றுமப்பாபிராணயபீடம், அன்னமென்றசிங்குவையாக்கிராணமாகில் அதில்தோற்றும்பாசியொட்டிக்கும்பித்துப்பாரே॥ (ருகூஅ)

தோற்றுமப்பாபிராணயங்கண்டாயானல் தோன்றுஞ்கூடச் சடாதார பீடந்தோற்றில், வேற்றுமைகளெண்ணாதே விசுத்தியறுகோணம் விளங்கியதோரதிற்சோதிவீசுமாகில், ஆற்றுமனமதில்நினைவாலொட்டிப்பார்த்தால் அதிற்கோடிபிரபையொளி யதிதங்காணும், கார்த்துநீதம்பித்தும்யாருநிலையாய்ததானுங் கதிரொளியைக்கண்டுகளிகூறுவாயே॥ (ருகூகூ)

அகத்தினுப்புச்செயநீர்

கூறுகிறேன்புலத்தியனேயுப்பினேர்மை கூறினதோர்சாத்திரங்களிதுபோலுண்டோ, தேறுபெறச்சௌமியத்திற்றேரலாகுந் தெளிவதற்குவகத்தினுப்புச்செயநீர்கேளு, பேறுபெற்றோர்சித்தரவ ரனந்தங்கோடி பேரானசெயநீரிலனந்தம்வேதை, மாறுபாடாச் சொல்லவில்லை செயநீர்வித்தை மாட்டுகிறேன்சித்தருக்குமாட்டுறேமே॥ (சா)

குருசெயநீர்

மாட்டுகிறேன்மகத்தினுப்புச்செயநீர்கேளு மகத்தானமுப்பதிலேசேர்பத்தப்பா, நாட்டுகிறேனுப்பெடுத்துப்பீங்கானிலிட்டு நல்லசுத்தசலம்விட்டுக்கூட்டுமத்தி, வாட்டுகிறேன்கரமதுவால் பிசைந்துருட்டு வளமானரவிதனிலேவைத்தாயானால், கூட்டுறவாய்நின்றவுப்புநீராயோடும் குருசெயநீரிதற்குப்பேரிறங்கும்பாரே॥ (சா௧)

இறங்குமப்பாகுருசெயநீரொன்னசொல்வே னியல்பான்சீசாவில்விட்டுநீயும், இறங்கினதோர்செயநீரைப்பதனம்பண்ணி இயல்பானவாலையுடனியானஞ்செய்து, வறங்கினதோர்வடிவில்நின்றமுப்புமைந்தா வசனித்தோங்குழம்பதுபோலிருக்கும்பாரு, அறங்கினதோரகுழம்பையெடுத்துநீயும் அருளானரவிதனிலேவைத்திடாயே॥ (சா௨)

வைத்துப்பார்புலத்தியனேவைத்தாயானால் வளமானகுழம்பதுவுமெழுகுபோலாகும், வைத்துமதைத்தானெடுத்துப் பரண்டில்வைத்துசைதன்னியத்தேவியைத்தான்றொழுதுபோற்றி, வைத்துப்பாரொன்தாயேவாலைதேவி கனிவுமதாயென்பங்கிலாடுவாய்நீ; குற்றம்பொறுத்தென்னைரட்சியம்பாளென்று குவிந்துமுடிசாய்ந்துநீ கூறுவாயே॥ (சா௩)

தாளகமெழுகு

கூறுவாய்தாளகத்தின்மெழுகுகேளு குறிப்பானகுருசெயநீர்பலமிரண்டையா, தேறுவாய்செயநீரில்தோய்த்துத்தோய்த்துச் செயலாகச்சுருக்கிடவேதெளிவாய்த்தாலும்,பாறுவாய்பத்துவிசைசுருக்குத்தாக்கப் பரிவானதாளகத்தினமெழுகதாகும், வாருவாய்பரண்டிதனில்மெழுகைவைத்து வாலைமனோன்மணியினிடபூசைசெய்யே॥ (சா௪)

தாம்பரசுத்தி

செய்யப்பாதாளகத்தின்மெழுகுசொன்னேன் செயமானயதில்வேதைசெப்பக்கேளு, தையப்பாதாம்பரஞ்சேரொட்டிவாங்கித் தருவானகுருசெயநீரிலூறப்போட்டு, நையப்பாநாள்மூழுதுமூறிற்றானால் நல்லவதின்கசிவுபோஞ்சுத்தியாகும், எய்யப்பா தாம்பரத்தையெடுத்துக்கொண்டு இயலானமூலிகையிதேயிதமாய்வையே॥ (சா௫)

தாம்பரத்தில்தங்கவேதை தங்கமாறிக் கொள்ளவும்

வையப்பாருத்திகொண்டுகரியைக்கொட்டி வகுத்தகரிநடுவிலேயாமூசைவைத்து, துய்யப்பாதுருத்தியால்சரித்துவாய்மூடி தொகும்பாகச்சாமமதுசாடினார்கால்,உய்யப்பாவுருகியதுநோய்ப்பாயுந் ஓகோகோயப்பா

கங்கண்டாயானால், தையப்பாதாளகத்தின்மெழுகிடைமூன்று தருவான பணவிடையாய்த்தருவாய்மூட்டே|| (௬௱௬)

மூடப்பர்யன்னீரில்மெழுகுபாய்ந்து மும்மூலமணிபோலவருவிபாயும்,சாடப்பாகுறட்டதனால்மூசையதைககொண்டு தனையிறக்கியண்டசசில்சாய்த்தாயனால்; நாடப்பாகமயிலையைப்போலருவிப்பாயும் நலமாகவாரினபின்னெடுத்துக்கொள்ளு,வாடப்பாதாளகத்தின்மெழுகதனால் வளமானதாம்பரத்தில்தஙகமார்ச்சே|| (௬௱௭)

ஆச்சடாபுலத்தியனேராசயோகி அருளினேமுனக்கெளிமைவருகுங்காலம், பாச்சடாவுளுந்தினிடைசடைபயருகொண்டு பரியேமதங்கமதைமதித்தாயானால், வாச்சடாயாறறதுதானென்னசொல்வேன்வசனிக்கவாயதனாற்சொல்லப்போமே,எச்சடாயித்தங்கங்கோடாகோடி இடைகுறையாதிருக்குமப்பாயியல்பாய்த்தானே|| (௬௱௮)

உரோமசெயநீர் ரோமமெழுகு

தானென்றதாளகத்தின்மெழுகதனாலே தாம்பரத்தில்தங்கமதைத்தருவாய்ச்சொன்னேம். தானென்றசாகாதமூப்பிலேயா சாற்றுகிறேன்ரோமசெயநீராக்கேளு, மூனென்றமுப்பெடுத்துப் பிஙகானிலிட்டுமூனேயானபனிநீருபலமைந்திட்டு, நானென்றகரமதுவார்க்கூட்டிமத்தி நலமானஉண்டையதுபோலச்செய்யே|| (௬௱௯)

செய்துாவிமுகத்தில்வைத்துயிருநாழிசென்றால்செயமானரோமசெயநீரிறங்கும்பாரு,செய்தந்தநீரதுவும்நிறந்தான்ண்மந்தாசெங்கற்றாழைவனமதுபோலேகாணும்,செய்தந்தச்சீசாவிற்செயநீர்விட்டுச்சிற்பனாயைமனதிலெண்ணித்தியானஞ்செய்து,கைதொழுதுபதனமதாய்வைத்துப்போற்றி கருணைபெறவடியில்நின்ற குழம்பைவாங்கே|| (௬௱௰)

வாங்கடாயடியில்நின்றகுழம்பைத்தானுமகத்தானரவிதனிலேவைத்தாயானால்,நோங்கடாரோமமெழுகதுபோற்கட்டும் நுண்மையதாம்ப்பதம்பார்த்துயெடுத்துக்கொள்ளு, தாங்கடாயிம்மெழுகைப்பரணில்வைத்துத்தாயானமனோன்மணியைப்பூசைசெய்து, எங்கிதிரியாதேயிம்மெழுகினாலே யெடுத்தமுறைசகலசித்தும்யெயதும்பாரே|| (௬௱௰௧)

சாதிலிங்கமெழுகு

எய்துகின்றசாதிலிங்கமெழுகைக்கேளு இயம்புகிறேன்புலத்தியனேயிபம்பக்கேளு, நைதுகின்றசாதிலிங்கம்பலமெட்டையா நவிலுவோஞ்சுத்திசெய்துயெடுத்துக்கொண்டு, நுய்துகின்றரோமசெயநீரிற்றானும் நுண்

மையதாய்ப்பத்துமுறைசுருக்குத்தாக்க, மெய்துகின்றமெழுப்போலாஞ் சாதிலிங்கம் மேலானமெழுகதனைப்பரண்டில்வையே // (௪௱௰௨)

காரீயத்தங்கவேதை

வைத்துநீபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு மகத்தானகாரீயத்தங்கங்கொண்டு, செத்துநீபிறக்காமலுபாயஞ்சொல்வோம் செயமானகாரீயஞ்சேர்பத்தையா, கைத்தபொருளொருவருக்குங்கருதவேண்டாங்காரீயத்தங்கமடாயதீதமாற்று, வைத்துமனக்கருத்திலெண்ணியறிவையொட்டு மனக்கருத்தைக்குருவொழியவேறில்லைதானே // (௪௱௰௩)

குருவானகாரீயஞ்சேர்பத்தையா கொண்டுவந்துரோமசெய நீரிற்சுருக்கி, மருவானநாள் முழுதுமூறவைத்து மறுநாள்தானதையெடுத்துச்சொல்லக்கேளு, பருவானமூசையதற்குள்ளேவைத்து பருத்ததொருதுருத்தி கொண்டுகரியைக்கொட்டி, சருவானகரிநடுவிலமூசைவைத்துச் சாடுவாய்த்துருத்தியாற்சாமந்தானே // (௪௱௰௪)

சாடயிலேநீரதுபோலுருகியாடும் சமயமதைக்கண்டுநீசேர்த்தாய்த்தானும், ஆடயிலேசாதிலிங்கமெழுதானையா ஆறுபணவிடையதுதானடவாய்ப்போட்டால், நாடயிலேசாதிலிங்கமெழுகுசாலும் நலமாகவிரண்டுமொன்றாய்ச்சேர்ந்துஆடும், வாடவேண்டாஞ்சுந்தரமேயொருநாளுந்தான் பகத்தானபூசைகொண்டுபிறக்கிவையே // (௪௱௰௫)

வைத்துஅண்டயச்சுதனில்சாய்த்தாயானால் வளமானகப்பிபதுபோலேயோடும், அத்துமணியருவியதுபெருகிப்பாயும் அருளினதோர்காரீயத்தங்கமாகும், சித்துயிதிற்கோடாகோடிசெணத்திலாடும் செப்பினேனுங்காரீயத்தங்கந்தன்னை, கைத்துயிதின்பொருளதனையொருவருக்கும் கருதாதேபுலத்தியனேகளிகூர்வாயே // (௪௱௰௫)

களிகூறச்சிவயோகஞ்செய்யும்போது கண்மணியேயுனக்கெளிமைவருகுங்காலம், கனிகூறக்காரீயத்தங்கமதிலேயா கணக்காகவிராகனெடைமூன்றுக்கொன்று, களிகூறக்கடைபசார்தன்னிற்சென்று கருத்தாகயிசத்தைமதித்தாயானால், களிகூர்வாரனேகம்பேர் கோடாகோடி காரீயந்தங்கமிதுகணக்கில்லைத்தானே // (௪௱௰௭)

தானானதங்கமிதைமாறிக்கொண்டு சதாகோடிகனயோகஞ் செய்தாயானால், பேனானபுராணயமொடிங்கிப்போச்சு பிலத்துதடாகற்போலக்காயந்தானும், மானானபிதிர்க்களெல்லாமொடிங்கிப்போச்சுமாயாசக்திகிரியாசத்தமயக்கம்போச்சு, நானானவல்லமையாற்சொல்லிப்போட்டேனடிதிலேதேறும்பேர்நவிலக்கேளே // (௪௱௰௮)

தேசிசெயநீர்

நவிலக்கேள்ராசானந்தயோகவானே நலமானதேசிசெய நீணாக்கே ளும், வெவிலக்கேள்வேகாதவுப்பதனைக்கொண்டு விளங்கியதோர்பீங்கா னிலுப்பதனைவிட்டு, அவிலக்கேள்சுத்தசலம் பனிநீர்சேரிட்டு அடவான கரமதுவாற்கூட்டிமத்தி, மவிலக்கேளுண்டைசெய்து ரவியில்வைததால் மகத்தானதேசிசெயநீரிறங்கும்பாரே || (சாயகூ)

பாரடாதேசிசெயநீர்சிசாகொண்டு பரிவானபனிநீரை யதனிலிட்டு, காரடாசிவபூசைகுருபூசைசெய்து களங்கமறவாலையுடபூசைசெய்து, நேரடாபதனமதாய்வைத்துப்போற்றி நீமகனேயடியில்கினறகுழம்பைக்கொண்டு, சேரடா ?; ரவிதனிலேவைத்தாயானல் தேசிமெழுகாகுமிதுதெளிந்துபாரே || (சூஉய)

அருசுமெழுகு

பாரப்பாசுந்தரமேபுலத்தியனேகேளுபாடிணேமெழுவழித்துப்பரண்டில்வைத்து, காரப்பாகன்னிசிவகாமிபூசை களங்கமரத்தியானஞ்செய்து பணிந்துபோறறி, ஆரப்பாவறிவார்களையாகேளு அருளினேம் தேசிமெழுகழகாய்த்தானும், தூரப்பாசகியாதேதுடுசின்மெழுகப்பா சொல்லுகிறேனகாபாதிதவித்தைகாணே || (சூஉக)

காணுகின்றதுருசினிடபோக்கைத்தானுங் காணர்களுலகமதிற்கட்டுவொதி, நாணுகின்றதுருசினிடவதிதப்போக்கு நாம்சொல்வோம்ராசபூபதியைக்கேளு, ஆணுகினறதுருசதிலேசேர்பதவதயா அளினேமெடுத்ததனைச்சுத்திசெய்து, வாணுகினறதேசிசெயநீரிற்ருனும் வளமாகப்பத்துவிசைதோய்த்துவாட்டே || (சூஉஉ)

வாட்டியேசுருக்கிடவேதுருசுமெழுகாகு மாணுக்காள்செய்வதரிதாகுமாகும், ஆட்டியேயம்மெழுகைப்பாண்டிதன்னில் அட்க்கமதாய்வைத்து நீபதனமாக, கூட்டியேசிவயோகப்பூசைசெய்து குருபூசைமானதமாம்பூசைசெய்து, நாட்டிலேயிந்தப்படியார்தான்செய்வார் நாம்செய்ததுரிசினிடமெழுகதாச்சே || (சூஉந)

அயச்செம்புத்தங்கம்

ஆச்சப்பாதுருசினிடமெழுகைச்சொன்னேம் ஆரறிவாரதில்வேதையாடக்கேளு, பாசசப்பாயைம்பத்துமேசர்தான்கொண்டு பரிவானதேசிசெயநீரிற்ருக்கு, மாச்சப்பாநாள்முழுதுமூறிற்ருனல் மறுநாள்தானதையெடுத்துப்பார்த்தாலையா, காச்சப்பாயயதத்கடுயற்றுப்போகுங் கசடற்றபோதேயையாசெம்பதாச்சே || (சூஉச)

?; ரவியென்பது - சூரியன்

செம்பானயச்செம்புயார்தான்செபவார் செகத்திலுள்ள வாதிக ளோசெய்யப்போறார், செம்பானசெம்பெடுத்துசொல்லக்கேளு சிற்பனை யைமனதிலெண்ணித்தியானஞ்செய்து, நம்பானசெம்பதுவைமூசைக்கு ள்வைத்து நலமானதுருத்திகொண்டுகரியைக்கொட்டி, விம்பானகரிநடுவி ல்மூசையதைவைத்து விளங்கவேயக்கினியைமூட்டுவாயே // (சஉரு)

மூட்டியேதுருத்தியால்சாமமொன்றாடு மூர்க்கமுடன்சாடிவாவுருகு ம்பாரு, நாட்டியேயுருகினதோர்பதந்தான்கண்டு நலமானதுரிசினிடமெழு கிற்கேளு, பாட்டியேபணவிடைதான்மூன்றுக்கொன்று பராபரியைமன திலெண்ணிப்பாகமாக, ஊட்டியேயுருகுமுகமதிலேயையா வொன்றுன துரிசினுடமெழுகைப்போடே // (சஉசா)

மெழுகானமெழுகதனைப்போட்டாயானால் மேலாகவுருகிவருமயச் செம்பிற்றான், கழுகாமற்கலந்தேபோர்மெழுகிதாம்பார் கலந்ததொருபதம் பார்த்துமூசையதைக்கேளு, எழுகானமூசையதையெடுத்தாறவைத்து எ ன்னசொல்வேனண்டயச்சில்சாய்த்துப்பாரு, வழுகானவருவியது போ லேபாய்ந்து மகத்தானகம்பியைப்போல்நீகண்டவாறே // (சஉஎ)

வாறானவயத்தங்கமிதுபோலுண்டோ வசனித்தோஞ்சிவயோகஞ்செ ய்யும்போது, ஊறானவுனக்கெளிமைவருங்காலத்தில் ஓகோகோ வயத்த ங்கவிராகனூற்கொண்டு, பாறானமகாராசபட்டணமேயேகிப் பரிவானக டைபசார்தன்னிற்சென்று, மாறானமாயிதைப்போஞ்செய்தால் மைந்த னேகோடாகோடியீவார்பொன்னே /// (சஉஅ)

ஈவார்கள்திரவியந்தானனந்தங்கோடி யீய்ந்ததொருதிரவியத்தைவா ங்கிக்கொண்டு, சேய்வார்கள்சிவயோகச்செலவுசெய்து செல்காலம்வரு காலம்பாருபாரு, மூய்வார்கள்மூன்றினுடகாலங்கண்டு மூபமூலச்சுழில் நின்றுமனக்கண்ணோட்டி, மாய்வார்கள்வாசிகொண்டுபிராணயத்தொட்டி மனமறிவால்சிலக்கண்ணாடிமகிழ்ந்துபூட்டே // (சஉகூ)

?: மதியமூர்த்த மெய்ஞ்ஞானப்பதி.

பூட்டியேமெய்ஞ்ஞானவாசல்தாண்டி பூரணமாந்துரியங்கண்டப்பா ற்போனால், மாட்டிருக்குஞ்சுழியதுவுமங்கேகாணும் மவுனபிறசோதியு மங்கேகாணும், ஆட்டியேயப்பதியேசென்றுபோனால் அருவியென்றமதி யமூர்த்தமங்கேபாயும், சாட்டியேயவ்வமூர்த்தங்கொண்டாயானால் சாவேது ச்தாகோடிகாலம்வாழ்வே // (சாய)

?: மதியென்பது - சந்திரன்

ஊசிசெயநீர்

வாழ்கவென்றுஅயத்தங்கலைம்தாசொன்னேன் மகத்தானவூசிசெய நீராக்கேளு; காழ்கவென்றுகல்லுபபுப்பீங்காணிவிட்டுக் கருவானபனிநீ ருபலமஞ்சிட்டு, தாழ்கவென்றுகரமதுவாற்கூட்டிமத்தி கருவானவுண் டைசெய்துபீங்கான்றன்னே, நாழ்கவென்றல்ரவிதனிலே யிருநாழிவைத் தால் நலமானவூசிசெயநீரிறங்கும்பாரே|| (௪௩௧)

ஊசிசெயநீர்மெழுகு.

இறங்கினதோர்செயநீராச்சீசாதன்னி லெடுத்துவிட்டுவெகுபதன மாக்செய்து, இறங்கினதோரடியில்நின்றகுழம்புதானும் யென்னசொல் வோம்ரவிதனிலேயெடுத்துவைத்தால், இறங்கினதோருசிமெழுகாகும்பா ரு மியம்பினதோர்மெழுவழித்துப்பரண்டில்வைதது, இறங்கினதோர் வ ஸ்துவடாவாமிபூசை இயல்பானவாலையுடதியானஞ்செய்யே|| (௪௩௨)

சவ்வீரமெழுகு.

செய்யப்பாவூசிசெயநீர்மெழுகைச்சொன்னேன் செயலானசவ்வீர மெழுகைக்கேளு, சையப்பாசவ்வீரஞ்சேர்பத்தையா சமர்த்தாகக்கொண் டுவந்துசொல்லக்கேளு, உய்யப்பாவூசிசெயநீரிற்றுக்கி யோர்சாமஞ்சுருக் கிடவேமெழுகாய்ப்போகும், பையப்பாமெழுகெடுத்துப்பாலைபூசை பைர வர்தன்பூசைசெய்துபதனம்பண்ணே|| (௪௩௩)

வெள்ளிவித்தை.

பண்ணியேசுந்தரமேசொல்லக்கேளு பாடினேஞ்சவ்வீரமெழுகைச் சொன்னேமே, அண்ணியேயதில்வேதைசொல்லக்கேளு அருளுகிறேன் வெங்கலததிலதீதவெள்ளி, உண்ணியேவெங்கலந்தான் சேர்பத்தையா யொருமையதாய்க்கொண்டுவந்துசொல்லக்கேளு, கண்ணியேமயேஸ்பரி யின்றியாணஞ்செயது கருவானவூசிசெயநீரிற்றுக்கே|| (௪௩௪)

தாக்கியேயூறவைப்பாயோர்நாளுந்தான் தனதாகவூறினபின்மறுநாள் தன்னில், ஏக்கியேயெடுததனைப்பார்த்தாயானல் யென்சொல்வேன்வெ ள்ளிசொக்கநிறம்போற்காணும்,மூக்கியேமூசையதற்குள்ளேவைத்து மூ ர்க்கமென்றதுருத்திகொண்டுகரியைக்கொட்டி, ஆக்கியேயக்கரிக்குள்மூ சைவைத்து வனல்சிதறுத்தீமூட்டிச்சாடுசாடே|| (௪௩௫)

சாடுவாய்சுந்தாமேசாமந்தானுஞ் சாடினவுருகியதுயருவிபாயும், எ டுவாயுருக்குமுகங்கண்டாயானு லியல்பானசவ்வீரமெழுகுதானும், மேடு வாய்விராகனெடை மூன்றுகொண்டு மெழுகதனையுருக்குமுகம் விட்டுத் தாக்கு, நாடுவாய்வெங்கலமுமெழுகுஞ்சேர்த்து நலமானவெள்ளிசொக்க ம் நவிலதாமே|| (௪௩௬

பாகங்கள்கிளிஞ்சிசெயநீர்

நவிலக்கேள்புலத்தியனேசுந்தரமேயையாநலமானவப்பாகங்கண்டா யானால், மூவிலக்கேள்மூசையதையெடுத்துநீயு மூலமென்றயண்டயச்சி ல்சாய்த்துப்பாரு.அவிலக்கேள்சாய்த்திடவேயருவிபாயுமருளினேகம்பி யதுபோலேநீளும்,மவிலக்கேளக்கம்பியெடுத்துமைந்தா வாலைதிரிபுவனை யுடதியானஞ்செய்யே || (௬௩௭)

செய்துநீவெள்ளியதைத்தான்பதனஞ்செய்து சிவயோகஞ்செயயும ந்தக்காலந்தன்னில்,செய்துநீயுனக்கெளிமைவருதலாகில் தெளிவானவெ ள்ளியதைமாற்றிக்கொள்ளு, மைதுநீகிரியாதேபிராணயயோக மதன்பிற குகனயோகமடவாய்ச்செய்யும்,ஊதுயிந்தவெள்ளிவேதைசொல்லிப்போ ட்டோம் நாடதிலேவாதிகளேநண்பாய்த்தேறே || (௬௩௮)

தேறும்பேர்கம்பியுப்புத்திறத்தைக்கேளுந்தெளிவானவுப்பெடுத்துப் பீங்கானிலிட்டு, கேறுமிதின்கிளிஞ்சிநீர் வகைபைக்கேளுங் கிருபையென றபனிநீருபலமாற்கொண்டு, ஊறுமுப்பில்பனிநீனாநன்றாத்தாக்கியுசிதமு டன்கரமதுவாற்கூட்டிமத்தி, வீறுமுன்னடைசெய்துநீரவியில்மைந்தா வி ளங்கவேயிருநாழிவைத்திடீரே || (௬௩௯)

வைத்திடவேகிளிஞ்சிசெயநீரிறங்கும்பாரு வளமாகச்சீசாவி லந்நீ ணாக்கொண்டு, எய்திடவேயெடுத்ததனைச்சீசாவிலிட்டு என்மகனேபதன மதாயவைத்துநீயும்,கைத்திடவேசிவயோகக்குகைக்குட்சென்றுகாமியபி ராமியைத்தான்றியானஞ்செய்து, முத்திபெறப்பிராணயவாசியொட்டி மூ லசுழிமுனையருகேகும்பிப்பாயே || (௬௪௰)

சுழிமுனையில்வாசியொட்டிதம்பிக்கவுமவுனம்

கும்பித்துச்சுழிமுனையில்வாசியொட்டி குமுறவேபிராணயத்தங்கி நாட்டி,வம்பித்துயிடைகலையால்தம்பித்தாக்கால் வருஷிக்குமதியமூர்தமு ண்ணுக்காலே, வெம்பித்துமதியமூர்தருசியைகண்டு விள்ளகவேயவ்வமு ர்தமுண்டாலையா,கம்பித்தபிதிர்க்களெல்லாமோடிப்போச்சுகழன்றிடுங்கா ண்தொண்ணூற்றுறுச்சட்டைபோச்சே || (௬௪௧)

கழன்றுபோம்சட்டையெல்லாமதியமூர்தத்தாலே, கழன்றுதென்று ற்காயம்பலப்பட்டுப்போச்சு, வழன்றுபோம்வச்சிரம்போல்தேகமாச்சு ம தியமூர்தமதனாலேசித்தியாச்சு, நழன்றுபோம்சிதம்பரமுமப்போசித்திநா ற்பத்துமுக்கோணவாலைசித்தி,அழன்றுபோம்மவுனம்பிலப்பட்டுபோச்சு ஆதாரமேலாதாரமடங்கிப்போச்சே || (௬௪௨)

பொச்சென்றகிளிஞ்சிசெயநீராச்சொன்னேம் புகழானவாயிரத்திரு நூறுபீடம், வாச்சுதப்பாபுலத்தியனேயிந்நூல்பீடம் வசனிப்போம்சௌ

ம

மியசாகரந்தான்பாரு, நாச்சுதென்றநாற்றிசையுந்திரிந்தாலென்ன நலமான யிந்நூலுக்கெதிர்நூலுண்டோ, தேச்சுதென்றசிவயோகிக்கிந்நூல்கிட்டுந் தேசத்திலபிசத்தோர்க்கிட்டாதென்றே॥ (சுசுங)

கெந்தகமெழுகு

என்றானகெந்தகத்தின்மெழுகுகேளு எடுத்ததுறைய்தீதமெல்லாமி தற்கிடுண்டோ, அன்றானகெந்தகந்தானெட்டுச்சேர்வாங்கியடவர்கச்சுத்தி செய்துயெடுத்துக்கொண்டு, நன்றாகவேயெடுத்துக்கிளிஞ்சிச்செயநீர் நல மானசெயநீரில்சுருக்குத்தாக்க, சென்றிடுங்கெந்தகத்தைத்தாக்கினுக்கால் செயநீரின்வேகம்பட்டுமெழுகதாச்சே॥ (சுசுச)

பொதியையகம் கும்பமெழுகு

ஆச்சப்பாகெந்தகத்தின்மெழுகுதானும் மாரறியப்போறார்களார்தா ன்செய்வார், நாச்சப்பாநாம்செய்தோம் பொதியைகங்கண்டோம்நலமான வேழுமிலைக்கும்பம்பாய்ந்தோம், வாச்சப்பாவுந்தனக்குக்கெந்தகத்தின்மெ ழுகு மகத்தானகோடாகோடி வேதையாடும், பாச்சப்பாவெள்ளிசெம்பில கைகடுகுமீய்ந்தால் பதினாயிரமாற்றுப்பரியேமமாமென்றே॥ (சுசுரு)

ஏமமென்றயேமமெல்லாமிதிலேசொல்வோ மியல்பானசித்தர்களே யின்னங்கேளு, ஏமமென்றபரியேமமிந்நூலிற் சொல்வோம் யெடுத்தொ ருமூலமெல்லாமிதிலேசொல்வோம், வாமமென்றவாலையடாவாலைப்பெண் தான் வாமியடாபத்துவயதானகன்னி, சேமமென்றசேமமதிலிருந்தாளையா செகமுழுதுமவனுக்குத்தெளிந்தவாரே॥ (சுசுசா)

வாரானவாமியைத்தான்மவுனங்கொண்டு மவள்பதமே யருள்பெற் றோமனந்தகாலம், சீராகமவுனமீதிலேணைக்கண்டாளப்பா சிரஞ்சீவிசாயு ச்சியபதமேதந்தாள், பேராகவவள்பதத்தைப்பூசித்தோம்பார் பிரபல்யமா கவல்லோவாழ்ந்தோநாமும், ஆரானபிராணுபமதீதஞ்சொன்னு ளாபிரத் தெட்டிதழனிலேபதுமுண்டோமே॥ (சுசுஎ)

உண்டதொருவமூர்தென்னவென்றாற்கேளு வுத்தமர்மனமல்லோசி த்தமாகில், கண்டதொருகாட்சியெல்லாமனதாற்கண்டோம்கருவிகரணாதி யெல்லாமறிவாற்கண்டோம், தொண்டனென்று பேருபெற்றோமனதாலை யாதொல்லுலகில்சித்தருக்குருவேயானேம் அண்டமெல்லாம்நிறைந்துநி ன்றகுண்டலியைக்கண்டோ மவர்பதமேபூசித்துவடிபணிந்தோம்பாரோ()॥

பாஷாணமெழுகு

பாரப்பாபுலத்தியனேமகாராசயோகி பாடுகிறேன்பாஷாணமெழுகு கேளு, நேரப்பாவெகுசுட்சமெழுகிதாம்பார் நேரறிந்தசிவயோகிசெய்வா

ணர்யா, ஆரப்பாவறிவார்கள்பாஷாணஞ்சேரொட்டு அட்டவானபாஷாணம தைக்கொண்டுநீயும், வேரப்பாசுத்திசெய்துயெடுத்துக்கொண்டு விளங்க வேமெழுகுசெய்யும்வித்தைகாணே// (சசசூ

காணுகின்றபாஷாணந்தன்னைவாங்கிக் கருவானகிளிஞ்சிசெயநீரிற் றுக்கி, வாணுகின்றசெயநீரில்சுருக்கிளுக்கால் வஸதுபோலமெழுகாகும ருவிடாய்கீ, ஒணுமென்றுபாடுபட்டாலெல்லாமெய்தும் வொன்றுனகழு விதுபாரோகோபாரு, வேணுமென்றுபாஷாணமெழுகைக்கொண்டு மே ன்மைபெறப்பாண்டில்வைத்துப்பதனஞ்செய்யே// . (சரு௰)

செய்யப்பாவெள்ளிசேரொட்டுவாங்கி செயலானபீங்கானில்வெள்ளி யதைவிட்டு, உய்யப்பாவூசிசெயநீர்பலந்தானிரந்து ஓகோகோகிளிஞ்சிசெ யநீரிற்பலந்தான்மூன்று, நையப்பாவிட்டுவதில்ரவியீற் சாமம்வைத்தால் நலமானவெள்ளிநிறம்போய் பொன்னிறமேயாகும், பொய்யப்பாசொல்ல வில்லைவெள்ளியதைக்கொண்டு பூரணசெந்தூரம்வைக்கு முறையைக்கே ளே// (சருக)

பூரணசெந்தூரம்.

கேளப்பாபூரணசெந்தூரநேர்மை கெடியாகச்சொல்லுகிறேன் கே ளுகேளு, நாளப்பாசெல்லாதுவெள்ளியதைக்கொண்டு நவிலுவோமூசை யதில்நண்பாய்வைத்து, தூளப்பா துருத்திகொண்டுகரியைக்கொட்டி துதி பெறவேயிதுநடுவில்மூசையதைவைத்து, கோளப்பாவாராதுசாமமதுசா டு குருவின்செயலருள்பெறவேயுருகுமபாரே// (சருஉ)

வெள்ளிபொன் வட்டு

உருகினதோர்மூசையதையெடுத்துப்பார்த்தால் ஓகோகோவெள்ளி பொன்வட்டதாகும், முருகினதோர்மூசையதையுடைத்துநீயு மேலானபூ ரணத்தின்வட்டைக்கொண்டு, அருகினதோர்வட்டு அதின்மேலேகேளு அருளினேம்பாஷாணமெழுகிற்பலமொன்று, நருகினதோர்கிளிஞ்சிசெய நீரிற்பலமொன்று நலமாகமெழுகில்விட்டுக்குழைத்திடாயே, (சருரு

பூரணுதிகற்பம்பிராணுபபூரணம்.

குழைத்துப்பொன் வட்டுமேற்பூசிநீயும் குணமாகவிந்ததனுற் சீலை யேழுசெய்து, அழைத்துரவிதனில்நாழிபுரைவைத்து அதன்பிறகுயெடு த்ததனைச்சொல்லக்கேளு, புழைத்துவொருகாடையென்றபுடத்திற் போ ட்டால் பொருமியேநீறியதுசெந்தூரமாகும், வழைத்துமனஞ் சகியாதே யெடுத்துச்சீலை வளமாகவாங்கியேபாருபாரே// (சரு௪)

பார்த்திடவேயதனிறந்தான்வெகுசேர்கோடி பதினறுகலையுமிதுக் கிடுண்டாமோ, பூர்த்திடவேபூரணமாஞ்செந்தூரமிதுபோற் புகழ்பெறலா

ம்வாதியோர்க்குருவிதாகும், நார்த்திசையும்வென்றுவரும் செந்தூரமிது பார் நவலோகமனேகமெல்லாம்நீற்றும்நீற்றும், பார்த்திபனேசரக்குவறு பத்துநான்கும் பண்மைபெறக்கட்டுமடாபூரணத்தினாலே // (சசரு)

பூரணமாஞ்செந்தூரமார்தான்செய்வார் பூவிலுள்ளமனிதர்செய்யார்சித்தர்செய்வார், வாரணமாம்பூமுலையாள்சொன்னகுருவிதுதான் வசனித்தோஞ்செந்தூரமதிகமாகும, காரணத்தாலெபியிருந்தாற்பூரணமேயெய்தும் சனகமென்றபாளங்களிதனாலாகும், சீரணமாயிராதுசெந்தூரங்கொண்டு சிமிளானசுணாப்பரண்டிலடைத்திடீரோ // (சுருசு)

அடைத்துநீசிவயோகக்குகைக்குளேகி யருளானசெந்தூர மருகேவைத்து, புடைத்துநீபூரணசெந்தூரந்தன்னை புகழாகவாகநீடை காத்திலேந்தி, மடைத்தனமாயிராதேநீகிளிச்செயநீரபணவிடைதான்ரண்டு மார்க்கமதாய்க்குழைத்ததனைக்கொண்டிடாய்நீ; துரைத்தினாராசபூபதிபோலாவாய் துதிபெறலாம்பூரணத்தின்கற்பமாமே // (சருஎ)

கற்பமெல்லாமிதற்கீடுண்டோசொல் கருவாகமண்டலந்தான் கொண்டுநீயும், அற்பமென்றுநினையாதேமும்மூலமேவி யருளானபிராணயத்தங்கிபூட்டி; விகற்பமொன்றுமெண்ணாதேசுழிகண்ணாடி விளங்கவேவாசிபூட்டிக்கும்பிததாயானால், நிகற்பமென்ற மறிங்கென்று தம்பித்தாக்கால் நிலைத்துதையாவாசியதுபூரணத்தாச்சே // (சருஅ)

ஆச்சென்றபூரணந்தானெங்கேயென்றாலருளினேம்பிராணயமருள்கண்டாக்கால், வாச்சென்றசோதிசுடர்பிரபைதோற்று மச்சுடரில்தீபமென்றமதிபோற்காணும், கூச்சுமனஞ்சகியாதேயசசுடரிற்றனுங் குருவிருப்பாரவர்பெருமைகூறப்போமோ, காச்சுதென்றவக்கருவைக் கண்டாயாயானல் கைலாசமுத்திதந்துகளிகூர்வாரோ // (சருகூ)

அயச்சுத்தில் அயவெட்டு.

கூறுகிறேன் அயச்செந்தூரங்கேளு குருவான அயமதுவில் சேர்பத்தப்பா, வாறுகிறேன் அயமதனைவாங்கிக்கொண்டு வளமானகிளிநீரிலடவாய்த்தாக்கி, சேருகிறேன்வோர்நாள்முழுதுமூறவைத்து செயமாகமறுநாளில்தானெடுத்து, ஆறுகிறேன்மூறையதற்குள்ளேவைத்து அடவானதுருத்திகொண்டுசரியைக்கொட்டீட // (சசும)

கொட்டியேகரிகடுவில்மூசையதைவைத்துக் குழுறவேசாமமதுசாடினக்கால், ஊட்டியேயயச்சுத்தியதிதமாகும் ஓகோகோமூசையதையெடுத்துக்கொண்டு, வாட்டியேயாறவைத்துமூசையதையுடைத்து வளமாகப்பார்த்தாக்கால்வட்டதாகும், மேட்டியாய்த்திரியாதே யயவட்டங்கொண்டு பேணியேகிளிச்செயநீர்பலமூன்றுவாங்கே // (சசுக)

வாங்கியேபாஷாணமெழுகதாகில் வளமாகமெழுகதனில்விராகனெ டையொன்று, தாங்கியேகரமதுவால்நடுவில்வைத்து தருவானகிளிசெய நீர்தருவாய்விட்டு, தூங்கியேதிரியாதேகுழைந்துக்கொண்டு துதிபெறவே யவ்வட்டுமேலேதாக்கி, ஆங்கியேரவியுலர்த்தியதன்மேற்கேளு அடவாக விந்ததனுற்சீலையேழுசெய்யே // (௪௬௨)

செய்துநீரவியுலர்த்தினூறெருவிற்புடம்போட்டால் செயமாகவயஞ் செந்தூரநீறிபாடும், பைதுநீயப்பாகக்கண்டாலேயா பண்மைபெறப்புடமா றியெடுத்துப்பாரு, கைதுநீயெடுத்ததனைச்சீலையேழும்வாங்கி கருணைபெற ச்சுனைச்சிமிளில்பதனஞ்செய்து, நைதுநீபிராணயபூசைசெய்து நன்றாக ச்சிவயோகக்குகைக்குச்செல்லே, (௪௬௩)

மெய்ஞ்ஞானப்பதி

சொல்லெனவேமகாராசசிவயோகியிதைக்கேளு செயமானசெந்தூர மருகேவைத்து, துல்லெனவேசிவயோகப்பிலக்கச்செய்து சிங்கென்றது ரியாதீதங்கடந்துயேகி! மெல்லெனவேபிராணபவாசிகொண்டிமுத்துமெ ய்ஞ்ஞானபதிகடந்துசென்றுயானல், துல்லெனவேபளிச்சென்று சோதி காணும் துதிபெறவேயங்குநின்றுபூசிப்பாயே/ (௪௬௪)

மெய்ஞ்ஞானக்கரு

பூசித்துவடிபணிந்துதெரிசித்தாயானல் புகழ்பெறவே குருசெயல் தானங்கேதோற்றும, ஆசித்துயாக்கினையைத்தொழுதுபோற்றி யருள்சதா சிவத்தினருளன்பாய்க்காணும், வாசிப்பார்சகலகலைக்கியானமெல்லாம்வ தித்கணேசதிட்சைபதினென்றுமீவார், மாசிப்பார்கெவனயோகபீடமீவார் மதிரசக்குளிகையீவாரட்டசத்துமீவார்பாரே/, (௪௬௫)

பாராய்நீபுலத்தியனேசுந்தரமேகேளு பாடினேமெய்ஞ்ஞானபதியறி தலாகும், வாராய்நீபதிபறிவோரிதற்குமதுபாரு வாசிநிலைபிராணயமதீத ங்கண்டோர், தேராய்நீமெய்ஞ்ஞானபதியைக்காணு சிவயோகிதலமறிவா ர்செய்வினையினுலே, பூாயச்சிவயோகமுத்தியதைப்பாரு பூரணதிகற்ப மதையுண்டுதேறே, (௪௬௬)

உண்டுபாரதனுடையமகிமைதன்னைக்கேளு உலுத்தமென்றகாயமெல் லாமழுத்தமாச்சு, கண்டுபார்சிவயோகியவர்தானுண்பார் கருதுமனக்கச டுதனைக்கருதுவார்பார், அண்டுவொருவருஷமுந்தானுண்டாலேயா ஆயிசு க்கோயழிவில்லைபயமோயில்லை, கொண்டனப்பாயிதைகற்ப மாண்டொ ன்றையா கோடாகோடிவெகுகாலயுகங்கண்டோமே // (௪௬௭

கண்டோம்நாம்புலத்தியனேமெய்ஞ்ஞானத்தால் கனாகாணுவெகு போக்குகருக்கள்கண்டோம், விண்டோமேமெய்ஞ்ஞானம்காணுவிட்டா

ல் விருதாகுஞ்சகலசித்தியெய்தாதையா, உண்டோமேமனக் கருத்தால் மெய்ஞ்ஞானங்கண்டோம் உலகத்துவிர்த்தாந்தந்தள்ளிப்போட்டோம், கி ண்டோமேயொருநிலையாய்மனதையுன்னி நிலையமிந்தோங்குருசெயலினறி வாற்றினே (சுசுஅ)

சௌமியத்திற்கருகாணவும்

தாமினன்றபலகலையும்பார்த்துத்தேறிச் சௌமியத்திற்கோடாகோ டிகருக்களெல்லாம், நாமெனன்றசித்துருக்குஞ்ஞானத்தோர்க்கும் நலமான மவுனத்தோர்யோகத்தோர்க்கும்; பாமெனன்றதேறும்பேர் தேராதோர்க்கு ம்பயனறிந்துமொழியெனவேயுரையாய்ச்செய்தோம், தேனென்றவிந்நூல் தான்சாகரந்தான்பாரு தெளிவதற்குச்சௌமியந்தான்தெளிந்துபாரே, ()

காந்தசுத்தி

தெளியலாந்தெளிவதற்குப்புலத்தியனேகேளு செயலறிந்துகாந்தத் தின்மெழுகுசொல்வேன், தெளியலாங்காந்தமதுசேர்பத்தையா செயமா கக்காந்தமதையெடுத்துக்கொண்டு, தெளியலாம்பின்கானில் கிளிசெயநீர் பலமஞ்சு தெளிவாகவிட்டுநீகாந்தமதையிட்டு, தெளியுங்காண்காந்தசுத்தி யதிதமாகுஞ் செயநீரிலூறவொருநாழிவையே, (சஎய)

காந்தமெழுகு.

வைத்துஅதையூறவொருநாள்முழுதும்வைத்துவாகாகயதையெடுப் பாய்மறுநாள்தன்னில், சத்துமதைத்தானெடுத்துக்கிளிமெழுகு மேற்றாக் கிசைதன்னியமாகவுநீரவிபிலொருநாழி, உத்திநீயுலரவைத்துயெடுத்துப் பாரு ஓகோகோகாந்தம்வெடிப்பாகுமதையறிந்து, கர்த்தனருள்வேணுமெ ன்றுபின்கானிலிட்டுக் கருவானசெயநீரோமநீயொன்றே, (சஎக)

காந்தம் சுருக்குத்தாக்குதல் சிவயோகதீட்சை

என்றானயிருசெயநீர் மும்மூன்றாறுபலங்கூட்டி யியம்பினதோர்கா ந்தமதைச்சுருக்குத்தாக்க, நன்றாகப்பத்துவிசைசுருக்கிட்டாக்கால் நற்கா ந்தமெழுகாகுமெழுகுதன்னை, ஒன்றாகவேயெடுத்துச் சுணாபரண்டிலிட்டு ஒருமைபரிபூரணத்தைமனதிலெண்ணி, செனறாகச்சிவயோகக்குகைக்கு ட்சென்று சிங்கிலி ஓம் மென்றுநீ பிராணயமொட்டே, (சஎஉ

ஒட்டியேசிவயோகதீட்சையிதினாலே வோங்காரமும்மூலத்தகங்கிள ட்டி, நாட்டியேகாந்தமெழுவிராகவிஞன்றுவாங்கி நலம்பெறவேகுருசெய நிருசௌவனகடுவில், வாட்டியேமெழுகதுவுஞ் செயநீருங்கூட்டி மத்தித்

துவுண்ணுவில்பிரளயேற்றி, காட்டியேகாந்தபற்பமென்றுபெரிதுதான் கைலாசமுதகிதனைக்காணுவாயே. (௪௭௩)

காணுவாய்வேதாந்திபதியேகாணும் கசடறவேமனக்கண்ணால்கருத் துபூதி, வேணுறவாய்பிறமலபியெழுத்தைக்காணு விளங்குகின்றசுழியித் தின்றலத்தைக்காணு,பரீணுவென்றயத்தலத்தைக்கண்டாயானால்பலகோ டிரவிமதியுமங்கேகாணும், பூணுறவுகொண்டு மனங்கலிந்துநில்லு பூரண த்தையென்னாளுமனதாலுமேண. (௪௭௪)

இரசபாகம்

மனமானவேதாந்தபதியேசொன்னோம் மநத்தானரசமெழுகின்மார்க் கங்கேளு,வனமானரசசூதஞ்சேர்தானபத்து வாங்கியேபீங்கானில்வைத்து நீயும், கனமானபனிநீருங்குருசெயநீர்தானும் கலங்கமறவாறுபலம்பீங்கா னிலிட்டு, அனமானரவிதனிலேயோர்நாள்முழுதும் அதைவைத்துவருளி னேனும்ரசசுத்திசூதமதுவாமே. (௪௭௫)

இரசமணிபதிறைறு

ஆமென்றபீங்கானில்ரசக்களங்கந்தானும் அருவிபோல்அடியில்நிற்கு மதுதான்பாரு,நாமென்றரசக்கலசம்கழன்றுதானால் நாடெல்லாய்ரசவே தையாகுமாகும், ஓமென்று அச்சூதம்வாலைரசமாகு மொன்றானரசச்சுத்தி யார்தான்காண்பார், வாமெனறயச்சூதமதிதசுத்தியாகு மத்தானசுத்திசெ யதரசத்தைவாங்கே. (௪௭௬)

முடிகுவிருத்தம்

வாங்குவாய்ரசமெழுகுசெய்யும்வகைகேளு வரிபெறச்சுத்திசெய்தசூ தந்தனைவாங்கி. பாங்குபெறப்பீங்கானில்சூதந்தனையிட்டுப்பரிவானகுருசெ யநீர்பலமுமைந்திட்டு, தூங்குறவே கெந்திமெழுபண்விடைதானப்பா து திபெறவேபீங்கானி லருள்பெறவே யிட்டு, தெங்கிமனஞ்சலியாதேசுந்தர மேயிதைக்கேள் தென்பாகரவியிலே,,ருநாழிவைத்துப்பாரே. (௪௭௭)

வைத்துப்பாரொருநாழி வைத்தெடுத்தேயிதைக்கேளும் வளமாகப் பார்த்தையென்றால்சூக்ஷமதுகட்டும், சித்துவறுபத்துமிதின்ரசமணிதானுடு ம்செகவசியம்ஸ்திரீவசியஞ்செனவசியமாடும, நைத்துமுனேராசபூபதிவசி யமாகுமவிலுவோம்புருஷரிடால்வசியமாகும், முத்தும்ரசமணியினுடபெ ருமைதனைக்கண்டோம் மூவுலகும்வசியமெனமுணர்வதிதின்மொழியே.

மூணர்வதிதின்ரசமதுவும்நாரதுபோல்நீளும்மூனபாகவதையெடுத் துவுள்ளங்கையிலிட்டு, உணர்வதிதினுருட்டிப்பதி னுறுமணியாக்கியொ ருமைபெரும்ரோமசெயநீரிலதைத்தைக்க, துணர்வதெனயிருநாழிசெய

ரிலதைத்தாக்கி துருவமதாயெடுத்திதனைப்பார்த்திடினுமாகில், கணூர்பெற வேசெகமுழுதுமெச்சுமிதைப்பாரும் கற்போலக்கட்டு மணிகுருதமணியாமே|| (௪௭௯)

மணியிதுபார்செகமதுவில்மனிதர்செய்யார்பாரு மவுனபதியோகிகள்தான்ஞானிசெய்வாராகில், செணியானசிவனுமைக்கு மணியிதனைச் சொன்னார் செயமாகத்தேவியுமேநந்திக்கிதைச சொன்னாள்,உணியிதுபார் நந்தியவரசமணியைச்செய்து வொருமையதாயத்தன்மந்திரிபகவானுக்குச்சொன்னார், அணியாகத்தன்வந்திரி மணிப்பெருமைகண்டு அசுவனிக்கு மகிழ்பெறவேயருளினார்பாரே,, (௪௮௰)

பதினெட்டுலட்சங்காப்பு பதினாறுலட்சங்காப்பு

பாரும்புலத்தியனேரசமணியாகில் பருவந்தனைக்கண்டுமவரார்பாடினார் நூலும், ஏறும்வரையாறினுடபெருமைதனைக்கண்டு யெடுத்துரைத்தார்பதினெட்டுலட்சங்காப்பாகில், கோறுமவர்பாடினதோர் நூலதனைக்கண்டு கூறுகப்பத்துமனமகதிகமதாய்சொன்னோம், தேருமதிமுன்னோர்கள் பஞ்சவர்களாகில் தேனமூர்தமைவருமே யெனக்கருளினாரோ (௪௮௧)

அருளினதோரொன்னவென்றால் சுந்தரமேகேளு ஐவரிட நூலிதுவினறிவதனைக்கண்டு, பருளினதோர்பதினாறுலட்சம்கவிசொன்னோம் பாடினோம்பஞ்சகாவியந்தனைப்பாரு, தெருளினதோரதனுடைய நிகண்டதனைப்பாரு தெளிவானசூத்திரங்கள்கோர்வை நூல்காணு, சருளினதோர்சௌமியசாகரந்தனைப்பாடி சம்பிரமதாய்ச்சிவனருகேயலங்கிருதமாமே (௪௮௨)

நவகோடிசித்தர்மதியமூர்தம்.

ஆமேபுலத்தியனேயிதையறிவாய்கேளு ஆதிசிவன்குகையிலிதையலங்கிருதஞ்செய்தோம், நாமேயிதன்பொருளறிந்துநன்றாய்ச்சொன்னோம் நவகோடிசித்தரொன்னருகதனைச்சூழ, வாமேபுலத்தியனேயிந்நூல் விருத்தாந்தங்கேளீர் வசனிததோம்சிவனருகேவாவென்றழைத்தார் தேமேதென்பொதிகையவளர்நாயனெனைமகிழ்ந்து தெளிவதனால்மதியமூர்தந்திகட்டினாரோ, (௪௮௩)

மவுனகுருபேர்கொடுக்கல்.

திகட்டினாவருமேசூகரசங்கண்டு தேவியுமெழுத்தாறுந்தெளிவாய்ச்சொன்னாள், அகட்டினார்சிவனுமையவருக்குமதிக அகத்தியனென்றும்பேரிட்டுச்சகஸ்திரத்தைக்கேட்டார், புகட்டினார்சௌமியசாகரந்தன்னைப்பூலோகமனிதர்களில் தேருஞ்சித்தருக்கும், மகட்டினார்சகலகுருவுக்குமதிகமெனக்கூர்ந்து மவுனகுருநீயென்றுபேரீய்ந்தார்பாரே, (௪௮௪)

இரசமெழுகு

ஈய்ந்ததொருவிர்த்தாந்தமென்னவென்றாற்கேளு மீயம்பினோம்சம
ணியின்பெருமைதனைச்சொன்னோம், மாய்ந்ததொரூரசமெழுகின்மகிமை
தனைக்கேளுமவர்சொல்லுமெழுகதற்கதிகமிதுவாகும்,மேய்ம்பினதோர்
முன்சொன்னரசமணிபோற்கட்டி முழுக்கட்டுச்சேர்பத்துவொருகட்டா
ய்க்கண்டு,காய்ந்ததொருபனிநீருங்குருசெயநீர்தானும்நவிலுவோங்கிளிசெ
யநீர்முச்செயநீராமே // (௪௮௫)

முச்செயநீர்

ஆமேயிதுமுச்செயநீரடவதனைக்கேளும் அருளினோமொவ்வொன்று
செயநீர்பலமஞ்சு,ஊமேநீர்பதினைந்துபலந்தான் ஒன்றாகக்கூட்டியொருபீ
ங்கானிலிட்டு, பாமேமுறைபத்துவிசைரசமணியைததோய்த்து பரிவாகச்
சுருக்கிடவேரசமெழுகதாகும், நாமேயிதன்பருவமதை நண்பாகச்சொன்
னோம் நவராசபூபதியைநளினமதாய்ச்செய்யே // (௪௮௬)

செய்ததொருரசமெழுகைச்சுணாப்பரண்டிவிட்டு சிவயோகக்குகை
தேடிரவியோகஞ்செய்தால், பைததொருபிராணைப வாசியதுகேளும் அங்
கென்றுசிங்குதனில் நங்கென்றுகூட்டி, மைததொரு மவுனசிவ யோகமது
வாகில்வாசிதனைச்சுழிமுனையில்தம்பித்துநின்றால்,கொய்தமலராக்கிராண
ம்பீடமதுகாணும் கும்பித்துவொருநிலையாய்த்தம்பித்துநில்லே // (௪௮௭)

நிற்கவேமுனைசுழியில்தற்பிராணயபீடம் நிராமயச்சோதியொளிகு
ருவினிலைகாணும், வற்கவேமகாராஜபூபதியைக்கேளு மவுனகுருபிரசன்
னமாயிடுவார்பாரு, அற்கவேயவரொளியை மவுனமதிற்கண்டால் ஆயிசு
கோடாகோடியதீதமென்னலாகும், கற்கவேகுருவினடிதெரிசித்தாயானா
ல் கைலாசமுத்திபரகதிவருகும்பாரோ // (௪௮௮)

அசுவனிதேவரருளிச்செய்தகருக்கிடை நூல்
ஆறும்பார்க்கவும்

பாரும்புலத்தியனேரசமெழுகின்போக்கு பாடினோம் குருவின்செ
யல்பதம்பெறவேதானும், ஆருமறியார்களிந்நூல் சௌமியத்தைக்காணார்
அருளினாசுவனியாயிரத்தெண்ணூறும், தேறுமதிசகலகலைஞானகுரு
பீடம் தெளியலாமந்நூலுக்கருக்கிடையைப்பாரு, மாறுபடச்சொல்லவி
ல்லையவருக்குமதிக மகத்தானநிகண்டாயிரத்தைந்நூறுபாரோ // (௪௮௯)

பார்க்குங்கலைக்கியானமாயிரத்தெண்ணூறும்பாருபரிவானநிகண்டா யிரத்தைந்நூறும்பாரு, சேர்க்குமுன்னூறதுதெண்டகத்தைப்பாரு சிவ யோகமிருநூறுகற்பமதைப்பாரு, ஆர்க்குங்கிடையாதரிதாகுமசுவனி யிந் நூலருளினார்பட்சணிநூற்றைம்பதுக்குள், ஆர்க்குமதிதெளிவாக வசுவ னிதான்கேளு புகட்டினார்காவியமாயிரத்திருநூறே || (௪௬௰)

நூரானயிவ்வளவுங்கருக்கிடையாய்ச்சொன்னார் நுண்மையாய்ப்பா ரும்புலத்தியனேயிதுவாகும், தேரான்முன்னோர்கள் பாடியதோர்நூலில் தெளியலாமசுவனிலதனைப்பாரும், ஆரானயந்நூலினமகிமைதனைக்கண்டு மருளினேஞ்சௌமியசாகரமிதாகும், வேரானகருக்கிடைகளதீதப்பொரு ள்கண்டுவிளங்கினேனங்கங்குநதிதேசக்கருக்காணே || (௪௬௧)

கங்குநதிதேசம் பொதிகைசித்தர்

காணுகின்றகங்குந்திதேசமதின்வளமை கருவாகச்சொல்லுகிறேன் புலத்தியனேகேளு, காணுகின்றபொதிகைராச்சியமதுவாகும் கருவான பருவதங்கிரிமேருவுண்டு, காணுகின்றபொதிகைச்சித்தராயிரம்பேராயா கருவாகக்கூட்டமிட்டுக்கூடிப்பேசென்று, ஓணுமென்றுசிறுமைவருங்கால த்திற்கேளுஓகோகோகங்குநதிதேடிவருவாரே || (௪௬௨)

பதினைந்துநாள்பனியில்லை

வாரானமலைச்சார்வுயடிவாரந்தன்னில் மகத்தானசதுரம்போல்நிலப் பூமியுண்டு, வேரானவப்பூமிவெளுமைநிறங்காணும் விளங்கினேம்யோஜ னைதூரமதுவாகும், காரானமாசிபங்குனிசித்திரையாகில்கருவானவைசிநா ளதனிற்கேளு, சீரானசத்தமேகங்களுஞ்சூழ்ந்து நிலையாகப்பனிபெய்யுநா ள்பதினைந்தே || (௪௬௩)

பதினைந்துநாள்பனியுண்டுநாலுமாதம்பனிபெய்தல்

அஞ்சானபதினைந்து நாளருவிவிட்டு மதுபனியும்பெயும்பதினைந்து நாளில்லை,வஞ்சானநால்மாதமப்படியேபெயுமகத்தானவப்பூமிமகிமைதனை க்கேளும், பஞ்சானபனிபெய்யுங் காலங்கள்தனில்படருவெளிர்கல்லுப்பும ணிமணியைப்போல, கஞ்சமலைச்சித்தர்கள்கல்லுப்பெடுப்பார் கல்லானச துரகிரிசித்தர்கல்லுப்பே || (௪௬௪)

கல்லானகாசிக்குமேற்கேயிருநூறு காதவழிக்கப்பாலே யஸ்தகிரியு ண்டு, அல்லானயக்கிரியில்வாழுஞ்சித்தர்கள்தான் ஐயாயிரம்பேர்கள்சித் தர்தானுண்டு, வல்லான்சித்தரவர்கூட்டங்கள்கூடி வருவார்கள் கங்குநதி

தேபவர்தானும், மல்லானவொருபக்கங்கல்லதனைக்கொண்டு வருவார்கள் கல்லினுட மகிமைதனைக்காணே // (௬௯௫)

கண்டிகதிர்காமதேசம் தன்வந்திரிசிஷர் பதினாயிரம்பேர்

காணும்புலத்தியனேகண்டிகதிர்காமதேசம் கடந்ததொருநூறுகாத வழிபோனயானால், சாணுமதுசமுத்திரமினாச்சலதற்கப்பால் தாண்டியோ ரைங்காதவழிகடந்தாக்கால், ஏனுமேமேயமகிரிபர்வதமுமுண்டு இருப்பார் கள்சோதிரிஷிசித்தபவர் பெருமை, நானுமிப்படிசொன்னேனெண்ணாயி ரம்பேர், நடந்துகங்குந்திநதிதேடிவருவாரோ // (௬௯௬)

கல்லுப்புநாலுதிசைசித்தர்

வருவார்கள்வெள்ளைக்கல்லுப்பதனைக்கொண்டு வாருவாரொருபக்க மெண்ணாயிரம்பேர், அருவார்கள்காசிதேச மதற்கப்பாலே அன்னூறுகா தவழிநடந்து அப்பால், மருவார்கள்வடபூமியுத்தராதிதேசம் வடமேருகி ரிசாரல்பருவதமுண்டு, பருவார்கள்பர்வதகிரிவாழுஞ்சித்தர் பண்மைபெ றுர்தன்வந்திரிசிஷருடபெருமை// (௬௯௭)

பெருமையென்றசித்தர்பதினாயிரம்பேர்கள் பேராகக்கூட்டங்கள் கூடிக்கொண்டு, அருமையென்றகங்குந்திசாரலதுதேடி அட்வான்வெள்ளை க்கல்லுப்பதனையெடுக்க, ஒருமையென்றவொருபக்கமவர்கூட்டமிட்டு ஓ கோகோவாருவார்கல்லுப்பிநேர்மை, வருமைவந்தனுகாதுவெள்ளைக்கல லுப்பின் வசனிப்போம்நாலுதிசைசித்தரெடுப்பாரே // (௬௯௮)

சாபநிவர்த்தி,

எடுத்துமேயவரவர்கள்குகையதற்குப்போவா ரிதன்பெருமைமகத் துவங்களென்னச்சொல்லவெளிதோ, அடுத்துயெனைக்காத்தாய்புலத்திய னேயிதைக்கெளும் அவ்வுப்பின்மகிமையுடவருடனையேபரவும், நடுத்துக ங்குமலைச்சாரலருகிலேகி நம்முடையதியானமதைச்செபிப்பாய்தானும்,க டுத்து ஓம் ஸ்ரீம் அரிகலிங்கிரியுமென்று கருவாகஓம ஐயும் சவ்வும் சிறிம மென்னே // (௬௯௯)

என்னவேவெகுகோடிசாபங்களிதனைலியம்பிடுலெட்சமுருசுக்கிரவா ரந்தன்னில், சென்னவேகுருவினடிசெயல்தனைக்கண்டுசேவித்துத்தூபதீ பங்கள்செய்து, கனனவேவெள்ளைக்கல்லுப்பருகேசென்று கருணைபெற வுன்க்குவேணமட்டுமெடுப்பாய், உன்னவேயுப்பதனையெடுத்துனைமந்தா பொருமைபெறக்குகைச்சார்புதேடிவையே // (௭௱)

குகைச்சார்புபிராணஸ்திரீ கடுஞ்சூல்

தேடிநீகுகையதற்குட்சென்றுநீயும் செயலானபதினாறுவயதுதானு இல், பேடியாந்திரியதேவிரமகுலமாகில் பிராமணஸ்திரீயின்றகடுஞ்சூ

லாகில், ஆடிநீயெவளின்றமுதற்பாலன்று னன்பிறக்கும்பனிக்குடந்தான
நீதம்வாங்கி, சாடிநீபாண்டமதிலிட்டுத்தாக்கிச் சமர்த்தான அண்டோட்
டின்சுண்ணங்கேளே॥ (௫௰௧)

கடுக்காய்த்தூள்.

கேளப்பாயண்டோட்டின்சுண்ணம்பலம்பத்து கிருபையென்றகடு
க்காயைத்தூளதாக்கி, ஆளப்பாபொடித்துவடிகட்டிநீயும் அச்சுண்ணமி
த்தூளுமொன்றாய்த்தாக்கி, தாளப்பாபனிநீரிற்போட்டுவொருசாமம் சைத
ன்னியமாகவல்லோரவியில்வைத்தால்,கோளப்பாவாராதுதெளிந்தசலமா
குங் கூறினேனுங்குருவாணையுண்மையிதுதானே॥ (௫௨

பனிநீர்வெள்ளைக்கல்நீறு

உண்மையென்றசலமதனைச்சீசாவிற்கொண்டு வொருமைபெறப்பத
னமதாய்வைத்துநீயும், வண்மையென்றபாண்டமதிற்சீசாவிலிட்டு மகத்
தானபனிநீரிலிரண்டுபடிவாங்கி, தன்மைபெறப்பாண்டமதிற்பனிநீரிட்டுச்
சம்பிரமதாய்வெள்ளைக்கல்லுப்புசேரிட்டு, துண்மையதுவாராமற்பனிநீர
திலிட்டுத் துதிபெறவேரவிதனிலேசாமமதுவையே॥ (௫௩

வைத்ததனைச்சாமஞ்சென்றடுத்துப்பார்த்தால் மகத்தானவெள்ளைக்
கல்நீரர்ய்ப்போகும்,பத்துமிதிலில்லையயாபனிநீருங்கல்லும் பருத்தசுத்
தசலமதுபோலருவிபாயும்,செத்ததனைப்பாண்டமதை யெடுத்துக்கொண்
டுசெயல்பெறவேமறுபாண்டங்கொண்டிடித்துப்போடு,ஐத்தனையப்பாண்
டமதிலிருத்தசலமதனை அடுப்புமேலேற்றியக்கினியைமூட்டே॥ (௫௪

பிலத்தும்பப்பூண்டு பீங்கான்வெள்ளைக்கல்லுப்பு

மூட்டியேபிலத்தும்பைப்பூண்டதனைப்பிடிங்கிமூர்க்கமுடன்ரவியுல
ர்த்தியுலருமதுவானால், காட்டியேயுலர்ந்தவேரொடுத்துமைந்தாகருணைபெ
றவடுப்பிலிட்டுயெரித்தாயானால், தாட்டிகமா யிடியிடித்துமின்னலதுபோ
லத் தான்சிதறும்பாவனைபொல்கொதிகொதிக்கும்பாரு, பேட்டியாய்த்தி
ரியாதேயப்பாசமதுகண்டால் பேரானபீங்கானுற்கொண்டதனைவாரே॥ ()

வார்த்துரவிபத்துநாள்முழுதுமதைவைத்தால் வாங்கிடுங்காணெண்
ணெசிவப்பாயிறங்குமபாரு, நாற்றிசையும்புகழ்பெறவேயெண்ணெயதை
கழட்டி நலமாகயிறுத்துவிடு நளிமதாய்த்தானும், சேர்த்துவதினீரொல்லா
ஞ்சுண்டிமதுபோகுந் தேனருவிபாயுமதுலுப்புகட்டும்,கார்த்துபத்துநாள்
முழுதும்பாகமதுவானால் கல்லானவெள்ளைக்கல்லுப்பதுவுமாமே॥ ()

மதியுப்பு.

உப்பானவுப்பதனைவைத்தெடுத்துப்பார்த்தா லுறுதிபெரும்வெள்ளைக்கல்லுப்பதனையாகும், செப்பானகிறமதுவுமென்னுற்சொல்லத் தெரியாதுயெடுத்தெல்லாஞ்சீஷாதனிவிட்டு, முப்பாகுஞ்சேதிதனைச் சொல்லக்கேளு மூர்க்கமுடன்பீங்கானிலுப்பதனையிட்டு, அப்பானமதியுப்புஅருளதனைக்கேளு, அடவானசுத்தசலம்பலமைந்துவாரே // (௫௰௭)

வார்த்துநன்ருய்க்கூட்டியதைமதியிலிதைவைத்து வளமாகவாரமட்டும்சுத்தசலமதன்மேல், தேர்த்துநன்ருய்த்தெளித்துசலமதியிலிதைவைத்தால் தெளிவான தும்பைப்பூநிறந்தான்போல, பூர்த்துநன்ருயிதழதுபோல்பரிமளிக்கும்புகழான பீங்கானில்நிறையத்தானும், கார்த்துஅதைத்தாடுத்துப்பீங்கான்றன்னைக் கருவானமதிமுப்பைச்சீசாதனிற்போடே // ()

வாலைதியானம்கைபாகம்

போட்டுநீமுப்பூவைச்சிவயோகக்குகையில் போய்நின்று வாலையுடதியானம்துலட்சம், சேட்டுநீபலிக்கும்படிசெகதேவித்தாயே செயமாக வெந்தனக்குவரமேதாராய், நாட்டிலேயுள்ளசித்தர்ஞானத்தோர்க்கும் நலமானமவுனத்தோர்சிவயோகத்தோர்க்கும், காட்டிகைப்பாகமதாய்ச்சொன்னேம்பாரு கருணைதருமனோன்மணியின்கருத்தாலாச்சே // (௫௰௯)

இரவிமுப்பு.

ஆச்சப்பாபுலத்தியனேமதியினுப்பு அருளினமின்னமொருமுப்புவகைகேளு, பாச்சப்பாரவிமுப்புப்புருவமதைச்சொல்வோம் பண்மைபெறசேர்மூன்றுவுப்பதனைக்கொண்டு, காச்சப்பாபீங்கானி லுப்பதனையிட்டுக் கருணைபெருங்கிளிசெயநீர்பலமாறுவாரு, வாச்சப்பாவார்த்ததனைக்கரமதுவாற்கூட்டி மகத்தானரவிதனிலேவாரமதுவையே // (௬௰)

எண்ணெய்கழட்ட

வைத்துரவிவாரஞ்சென்றெண்ணெயதைவாங்கு வளமாகநல்லெண்ணெய்போலதுதானிறங்கும், வைத்துபெறயெண்ணெயதைவாங்கியதைவிட்டால் பரிவான *ரவிமுப்புபீங்கானதிறபடருப; வைகத்துமேபூபூர்க்கும்கண்ணொளிவுமெத்த கடினமாம்வெகுகோடிவேதையாமே, வைகதுமல்லிப்பூவதுபோல்ரவியில்முப்புபூர்க்கும் கருவாகவதைக்கண்டு பீங்கானதை வாங்கே // (௬௰௧

---

* ரவியென்பது சூரியன்.

முப்பூவுக்குச்சிவயோகபூசை

வாங்கியேபீங்கானையெடுத்துக்கொண்டு வளமாகவதிலிருக்கு முப்
பைத்தானும், தூங்கியேதிரியாதேசீசாவதுகொண்டு துதிபெறவேவிமுப்
பையதிலேயிட்டு, தாங்கியேயந்தமுப்பையெடுத்துக்கொண்டு தருவானசி
வயோகபூசையதுசெய்து, பாங்குபெறப்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றி ப
ரிசுடையவிமுப்பைப்பணிந்துபோற்றே. (௫௰௨)

மதிசெயநீர்.

போற்றுவதற்கின்னமொருசேதிகேளு புகழானமதிசெயநீர்புகலக்
கேளும், வேற்றுமைகளில்லையப்பா மதிமுப்பைவாங்கி விளங்கியதோர்
சோறொன்றுபீங்கானிலிட்டு, சாற்றுவதுதேசிசெயநீர்பலமூன்றிட்டு சமர்
த்தாகக்கூட்டிமத்தியுண்டையதுவாங்கி, பார்த்துரவிமுகந்தனிலேசாமம
துவைத்தால் பரிசுடையமதிசெயநீறங்கும்பாரே. (௫௰௩)

மதிமெழுகு.

இறங்கினதோர்மதிசெயநீசொன்னசொல்வேணியல்பானசந்திரன்போ
ல்சிறந்தான்காணும், மறங்கமமுமதிசெயநீசீசாகொண்டு வளமாகப்பதன
மதாய்வைத்துப்போற்றி, அறங்கினதோரகண்டியிலங்கின்றதொருகுழம்பை
அழகானபீங்கானிலிட்டுத்தாக்கி, நறங்கினதோரவிமுப்பில்பணவிடைதா
ன்கொண்டு நலமானகுழம்பதனிலிட்டுத்தாக்கே. (௫௰௪)

தாக்கியேமதியிலொருநாழிவைத்தால் தருவானமதிமெழுகுதனதா
யாகும், ஆக்கியேயப்பாகக்கண்டாயானல் அம்மெழுகையெடுத்துவொரு
பரண்டிலிட்டு, வாக்கிலேநின்றுடும்வாலைதேவியெனறு மனோன்மணித
தாய்பூசைசெய்துபதனம்பண்ணி, நோக்கியேசிவ்யோகக்குகையிற்சென்
று பிராணயமோட்டி ருசியவங்கென்றுவாசிபூட்டே. (௫௰௫)

பூட்டியேவாசியோட்டிமவுனகுருபீடம் போதரவாயங்குநின்றுதம்
பித்தாயானல், சாட்டியதும்நாகமணிபோலையா சதாசிவத்திருக்கிணைபி
டிபடரும்பாரு, தாட்டிகடாயவ்வோனசகண்டபோது சதாகோடிபிதிர்க்
களெல்லாமற்றுப்போச்சு, பேட்டியாய்த்திரியாதேபரப்பிரமந்தான் பிரா
ணயகொலுவனிடதெரிசனமாமெனறே. (௫௰௬)

என்றுகதத்தெரிசித்துயர்ச்சித்தாக்கால்இயல்பானசோதிசுடர்பிரபை
தோற்றும், நன்றானபிரபையிலேவாசியோட்டி நலமானமனக்கண்ணாற்
பார்த்தாயானல், பன்றானவைம்பூதநிலையுங்காணும் பரமிருக்குநதலங்கா
ணும்பிரமங்காணும், பொன்றானபூசித்துதெரிசித்துநீயும் புகழாகவைவ
ளாயும்பூசைசெய்யே. (௫௰௭)

இரவிசெயநீர்

செய்யப்பாபுலத்தியனே மதிசெயநீர்சொன்னோம் செயலானரவிசெயநீர்செப்பக்கேளும், உய்யப்பாரவியின் முப்பு சேர்தாரென்று வுபாயமதாய்ப்பீங்கானிலிட்டுநீயும், மெய்யப்பாசுத்தசல மூகிசெயநீர் விபரமதாய் விதமொன்றுபலந்தான்மூன்று, வையப்பாபீங்கானில்செயநீர்விட்டு வளமாகக்கூட்டிமத்தியுண்டையாக்கே (௫௱௰௮)

(சிவயோகபூசை)

ஆக்கியேரவிதனிலேவைத்துச்சாமம் அருளாகப்பார்த்தையானுலிறங்கும்பாரு, வாக்கியேரவிசெயநீரொடுத்துப்பார்த்தால் மகத்தானயிந்திரகோயமதுபோற்காணும், தாங்கியேசீசாவிலெடுத்துவிட்டுச் சம்பிரமதாய்ச்சிவயோகக்குகைக்குட்சென்று, தாக்கியேதூபதீப நைவேத்தியஞ்செய்து துதிபெறவேபதனமதாய் வைத்துப்போற்றே (௫௱௰௯)

(இரவிமெழுகு)

போற்றியேரவிசெயநீரிறங்கும்பீங்கான் புகழாகப்பூச்சானிலடியில்நின்ற, கோற்றியேகுழம்பதுவாய்நிற்குமூலக் குருவதனைத்தானெடுத்துரவிமுப்புபண்ணவிடைதான், தூற்றியேகுழம்பதுவி லிட்டுத்தாக்கித் துதிபெறவேரவிதனிமேல பிருநாழிவைத்தால், நாற்றியேரவிமெழுகுயாகும்பாரு நலமானமெழுகெடுத்துப்பரண்டில்வையே (௫௨௰)

வையப்பாசுந்தரமேயின்னங்கேளு வசனிப்போமெழுகினுடவதீதஞ்சொன்னோம்! நையப்பாநானுமிந்தப்படியேசொன்னே னருள்பெறவேயகத்தியனென்றுபேரும்பெற்றோம், செய்யப்பாரவிமெழுகின்பெருமைதனைச்சொன்னோம் செபலறிந்துசித்தர்களேசெய்துபாரீர், மெய்யப்பாசொல்லிவிட்டோமிந்தப்படியாக மேலாந்திராவகத்தின்விதஞ்சொல்லக்கேளே

பஞ்சகாவியச்சூத்திர நூற்றெட்டுறையில்
சௌமியசாரச்சூத்திரத்தொகுப்பு

சொல்லுகிறோம் சௌமியசாகரமிதாகும் சொல்லொண்ணாப்பொருள்களெல்லாஞ்சொல்வேனாமும், வெல்லுவார்சித்தர்கள்தானிதனுடைய கருவை வெகுவிதமாயச்சொல்லிவிட்டோமெய்ஞ்ஞானமிதுவாகும், கல்லுவார்கக்குந்திதேசமிதின்வண்மை கருதவேகருவையெல்லாங்கருதினேம்பார், அல்லவேவெள்ளைக்கல்திராவகத்தின் வண்மை அருளுகிறோமதிதமெல்லாமறிந்துப்பாரே (௫௨௨)

அறிந்துபார்வாதகாவியத்தைப்பாரு அருளினோம்வயித்தியகாவியத்தைப்பாரு, வறிந்துபார்மாந்த்ரீககாவியத்தைப்பாரு, மகத்தானஞானகாவி

யத்தைப்பாரு, வெறிந்துபார்லட்சணகாவியத்தைப்பாருவிதிஷ்கோர்வை சூத்திரங்களாய்ந்துபாரு, மறிந்துபாரினாலுசௌமியந்தான் மகத்தான நூலினிடமகிமைகாணே. (௫௨௩)

மகிமையப்பாவாயிரத்திருநூறுபீட மாலயந்தான்சௌமியசாகரத்தி னோர்மை, குவிந்ததொருமூலமெல்லாரங் கருவாய்ச்சொல்வோங் கூறினோ மிந்நூலிற்சுருக்கங்கேளு, அகிமையென்றவிதைச்சுருகியெண்ணூற்சொ ன்னோம் ஆடலாமகாகோடாகோடிவித்தை; தெகிமையென்றதிரட்டைஞ் ஞூற்றீதகூட்சந் தெளிவானமுன்னூறுதிருவாம்பாரோ. (௫௨௪)

(வியாதிவிபரம்-இதற்கு இருநூற்றைம்பது.)

திருவானயிருநூற்றுவைம்பதுக்குள் செய்வினைநோயதர்க்கெல்லா மதிதஞ்சொன்னோம், மருவானமயேந்திரபூபதிசெந்தூர மாலைக்கண்ணே த்திரத்தின்மையைச்சொன்னோம், வெருவானவெடிசூலைகண்டமாலை விற் புருதிசிலைபுண்கள்வழூவன்கட்டி, வருவானவாய்ப்புற்றுகன்னப்புற்று மதி கணுக்கால்குதிக்கள்ளன் வாழைபறையாப்பே. (௫௨௫)

நன்றானநரிக்கள்ளன்சத்துக்கள்ளன் நடுவிரலினக்கள்ளன்தாமைக் கள்ளன், கன்றான துடைவாழைசநதுவாழை கருவானவிங்கப்புழுகள்ளன் குத்து, அன்றானபுண்புணாகள்மேகக்கட்டி யருளானவெடிசூலைகண்டக் கட்டி, குனறானநீகேளுகுன்மக்கட்டி குறல்கட்டிமுதுபுண்கள்மாந்தக்க ட்டியாமே. (௫௨௬)

சௌமியசாகரம சிவனுமையுங்கேட்டது

ஆமென்றவாதத்தாற்பித்தக்கட்டி அங்கத்திலெங்குவரும்பித்தச்சூட் டால், சேமென்றசிலேட்டுமத்தினதீதக்கட்டி தீராதகருமத்தால்வருநோ யக்கெல்லாம், பேமென்றபிளாஸ்திரியெண்ணெய்சிலைதான் பேராகநான்கு விதயெண்ணெய்சொன்னோம், தாமென்றகத்தியதுயேழுக்குந்திசையாக ஞ்செய்யுகிறவித்தைசொன்னோம். (௫௨௭)

விதமானயிதற்கெல்லாமவிழ்தஞ்சொன்னோம் விளங்கவேகியாழும தாய்நசியஞ்சொன்னோம், சதமானகலிக்கங்களசன்னிக்கெல்லாஞ் சாற்றி னோமிருநூற்றுவைம்பதுக்குள், சுதமானலோகபண்டிதர்க் காகத்தான் சொல்லிவிட்டோம்சௌமியத்தின்சுருக்கங்காணும், புதமானவதைக்குறு க்கிநூறுஞ்சொன்னோம் புதைப்பொருளாயதீதமெல்லாம்புகட்டினோமே.

புகட்டினோமைம்பதுக்குள்முப்புத்தானும் பூரணமாய்முப்பதுக்கு ள்சுத்திசொன்னோம், நகட்டினோமிவ்வளவுஞ்சொல்லிவிட்டோம் நரசெ

நபீசத்தோர்க்கேற்காணதயா,வகட்டினேமனமொன்றுபுத்தியொன்று வாழ்வித்தோர்க்கெய்துமென்று வகுத்தோநாமும், திகட்டினேம்திளைகடலினமூர்த்தத்தைத்தான் தெளிவதனுலுண்பதற்குட்செப்பினேமே// ()

செப்பினேம்சௌமியத்தைநன்ருய்ப்பாடி சிவனுமைக்குமெதிர்நின்றுதெளிவாய்ச்சொன்னேம், ஒப்பிதமாய்க்கேட்டு வவருணாசொன்னர்பாரு உலகசாகரமென்றும்பேருமீய்ந்தார், இப்புவியிலறிவோர்களாருமில்லையேகவுபனறிந்தபடியுமையுங்கண்டாள், துப்பறவாய்ச்சொல்லிவிட்டோம் சிவயோகிக்கு தூண்டினுடவருமைமயைத்தான்சொல்லொணுதே// (௫௱௰)

துன்மார்க்கருக்கு நூலீயாதே,

சொல்லொணச்சௌமியத்தைவெளிவிடாதே துன்மார்க்கப்பிசாசரோடுறவாகாதே ;கல்லொணுப்பொருளதனைமனதில்வைத்துக் கன்மவினைமனமறிந்துசெய்திடாதே, புல்லொணுவென்றமனமொன்ருய்க்கொண்டு பூச்சக்கரவில்வளைத்துநாணியேற்றி, வில்லொணுமனமதனையுண்டையாக்கி விட்டுவிடுரோசகத்தில்வாசிபூட்டே// (௫௱௰௧)

ரவிமனம் ரோசகம்,

ஓட்டியேரவியில்நின்றுமனதையுன்னிப் புனிதமாய்ச் சிங்கென்றுரோசகம்விட்டப்பால், பாட்டியேகும்பித்துமங்கென்றெழும்பி பாய்ந்துவிடுபூரகத்தில்தூரிநீயும், சாட்டிவிடுசந்திரயோகபூபதிதான்பீடம் சதுர்முகந்தான்பலகோடிநிறமாய்க்காண்பார், காட்டியேகைகுவித்துத்தெரிசித்தாக்கால் கைலாசமுத்திபரகெய்தும்பாரே// (௫௱௰௨)

பூரகம் - கும்பம்

எய்துகின்றசிங்கென்றுவாசிபூட்டி யெழும்பியேபூரகம்விட்டப்பாற்பாய்ந்தால், கொய்துகின்றகும்பகந்தானங்கேதோன்றுங் கும்பித்துவங்கென்றுதம்பித்தாக்கால், நைதுகின்றபிராணயஞ்சுவாதிட்டானம் நல்லமணிபூரகத்துக்கப்பாற்ருண்டி, ஐதுகின்ற வநாகதந்தான்விசுத்திதாண்டி ஆக்கினையின்பீடநடுக்கமலங்காணே// (௫௱௰௩)

நவகோடிசித்தி.

காணவேசதாசிவந்தானங்கேகாணுங் கனயோக கோடா கோடிபிரபைதோற்றும், நாணவேயங்குநின்றுதெரிசித்தாக்கால்நவகோடிசித்திகள்தானெய்தும்பாரு,ஓணுவென்றுவொறுமனதாயறிவையொட்டியோனிவாய்ச்சடலமதைக்கழட்டிப்போட்டு, தோணவேமவுனகுருநிலையைக்கண்டு துதிபெறவேகுளிகைகொண்டு கெவுனம்பாயே// (௫௱௰௪)

தெளிவு-அறிவு-பருவம்

பாயுகின்றதெளிவுண்டவறிவுஞ்சொன்னேம் பாடினேம் நூலினுட் தொகுப்புஞ்சொன்னேம், ஆயுகின்றதிராவகத்தின் கருவைக்கேளு அருளுகிறேன்மதனுடைய போக்கைத்தானும், வேயுகின்றவதன் கூற்கேள்தீதவேகம் வெட்டவெளியாகவுநான்விளங்குவோம்பார், தேயுகின்றதேயுவப்பாமதியைக்கேளு தேறுவோர்க்கதீதமடாசித்திதானே ,, (ருகடு)

புணர்ச்சி.

தானென்றசித்திரைநாள்பருவந்தன்னில் தனித்துவருஞ்சுக்கிரவாரவருக்கனுகில், ஏனென்றயிருவாரந்தனிலேமைந்தாயிப்புவியிலெச்சாதியாளுலையா, நானென்றரவிகாலம்பூரமாகும் ராகுகாலம்வருமுன்புபுணர்ச்சிசேளு, தேனென்றஸ்திரீபுருஷாள்கூடினுக்கால் தேய்வினிடபார்வைவந்துயெய்தும்பாரே ,, (ருகசு)

வைகாசி.

பாரப்பாபுலத்தியனேமகிபதியேகேளு பட்சத்தில்ஞாயிறுதானருக்கனுகும், ஆரப்பாபுணர்ச்சிசெய்தால்ரவியாணுதிக்கு மருருளேம்வைகாசியந்நாள்கேளு, தேரப்பாசுவாதிகுருயிந்திரன்பார்வை தேயுவிருப்பானபதிறுரிடத்திலாகும்; சார்ப்பாபதினைந்துக்குள்ளேபுத்திரன் சாயுச்சியநிலைகண்டுவுற்பவிப்பராமே ,, (ருகஎ)

தலைப்பிள்ளைநாமம்,

ஆமென்றதலைப்பிள்ளையவர்க்குநாமம் அப்பிள்ளை யுற்பவிக்குமுன்ப்தாக, தாமென்றபனிக்குடந்தான்விழுகுநேரந் தனைதனிலேதட்டாமல்குடத்தில்வாங்கி, நாமென்றபனிநீருசேரொன்றிருந்தால் நாலுபங்குகடுக்காய்தானலமாய்க்கொண்டு, வாமென்றமாசமஞ்சுக்குளகாடிவாங்கி வசனிப்போங்காடிதனிலூறப்போடே (ருகஅ)

கடுக்காய்த்தூள்

போட்டுரவிமுகந்தனிலேமுச்சாமம்வைத்து புகழ்பெறவேகடுக்காயையெடுத்துக்கொண்டு, சாட்டுநீகல்லுரலில்கடுக்காயிட்டுச் சார்பானயிருப்புலக்கைக்கொண்டுசாடு, ஆட்டுநீசாடியதைத்தூளதாக்கி யத்தூளைவடித்தெடுத்துயிருபலந்தானுக்கி, வார்ட்டுநீபனிநீரில்தாக்கு நாற்சாமம் வளமானசுத்தப்பனிநீரதாச்சே ,, (ருகசு)

ஆண்பனிநீர்சிவகங்கை

நீராணவாண்பனிநீர்சிவகங்கையாகும் நேராதபூநீறுநாதங்கட்டும், ஆராணயண்டக்கல்லிதில்சுத்தியாகும் ஆதிமுதல்திராவகங்களிதனுலாகும்,

தேரானசரக்குசுத்திதிராவகத்தாலாடும் சிவகங்கையிதனாலேமுப்புவாகும்,நாரானயின்னீருத்தெளிவைவாங்கி நலமானசீசாவிற்பதனஞ்செய்யே()//

செய்துசிவயோகமப் பூசைதனில்வைத்து செயல்தரவேபிராணய வாசியொட்டி, நைதுசிங்கென்றுலட்சம்தம்பித்தாக்கால் நல்லசிவகங்கையடாசாமம்போச்சு, வைப்துசிவகெங்கையிதைப்பதனஞ்செய்து பனிக்குடத்தினீரானவேபகிர்ந்துநீயும், கைதுரோசகந்தாண்டிபூரகத்தில்மின்று கைலாசபதியறிந்துகும்பகத்தில்நில்லே// (௫௪௧)

சிவசத்திகங்கைமாசியிரவையிடம்,

கும்பகந்தான்சித்தித்தால்குளிகைசித்தியாகுங் கூறினேமதன்பிறகு கெவுனசித்தியாகும், நம்பகந்தான்பனிநீரு நன்றாய்ச்சொன்னோம் நல்லசிவசத்தியுடநீரதனைக்கேளும், வம்பகந்தான்மதிகாலமாசியாகு மதியில்நிற்பானிந்திரனும்பார்வையிடங்கேளு, உம்பகந்தானுந்திதனில்பிரசோற்பதி தான்மைந்தா வுறுதிபடுமொன்பதாம்விடந்தானுமே (௫௪௨)

உத்திராடம் - திங்கள்

ஆகுமேநாழிகைதானிருபதிரண்டுஅருளினேமுத்திரந்தான்றிங்களாகும், ஏகுமேயிதின்பட்சம்சூரியனாகும் இயம்பினேம்சதிபுருஷரொன்றாய்ச்சேர்வார், நாகுமேநாதவிந்துசிவவிந்திற்சேரும் நாதசத்திவிந்ததற்குநாமமாகும்! வாகுமேயதுதலைச்சன்கடுஞ்சூலாகுமதிற்பிறவிபெண்ணிந்துவுற்பவித்தநாளே// (௫௪௩)

தலைச்சூன் பெண்-பனிக்குடம்-நாதநீர்பரவுதல்

நாளானபங்குனிதான்பட்சமாகும் நலத்தசந்திரன்பார்வைவரும்நலமாய்க்கேளு,தேளடாபதினெந்தாமிடமதாகும் தெசமிநாள்புதன்கிழமைதிருவோணமாகும்; கோனேதும்வாராதுகுருவுநிலைகாணுங் கூறினேமதிகாலமேகாதசியாகும், தாளானபதினென்றுநாழிக்குள்ளே தலைச்சுனுற்பவிக்குமைந்தாதண்மைபாரே// (௫௪௪)

பாரப்பாயென்பிள்ளையுற்பவிக்குமுன்பு பனிக்குடந்தானாதநீர்பரவும்பாரு, தாரப்பாதனைதட்டாப்பாண்டங்கொண்டு தருவானநாதசத்திகங்கையிதைப்பிடித்து,காரப்பாமுன்சொன்னபாகமதுவாகக்கடுக்காய்த்தூளிரண்டுபலம்சேரொன்றுக்கு,வாரப்பாநாதசத்திசிவகைபிற்போட்டு வளமாகவொருநாள்முழுதும்வைத்திடரே// (௫௪௫)

மதிபனிநீர்

வைத்துவொருநாட்சென்றுயெடுத்தாயானால் மதிபனிநீர்கங்கையமுர்தமதுவாகும்,ஐத்ததனையந்நீரையெடுத்துப்பார்த்தால் அதிகவெளிவாகு

மிதுசிசாதன்னில், நைத்துஅர்நீரைவிட்டுப்பிரடைபோட்டு நாதசத்திகங் கையென்றுநாமமதுவைத்து, கைத்துசிவயோகஞ்செய்யுமருகேவைத்து கண்ணுடிச்சுழிதனிலேவாசியோட்டே || (௫சசு)

சலகங்கையமுர்தம் நாதசத்திநீர்

ஒட்டியேபிராணயம் ஸ்திரீக்கென்றையா ஓருலட்சமவுனமதில்தம் பித்தாயானல்,நாட்டியேநாதநீர்சாபமதுபோச்சு நாடதிலேவாதிகளேநண் பாய்ச்செய்வீர், தேட்டியேநாதசத்தி கெங்கையிதனலே தேகசித்திவாசி சித்திகாயசித்தி, பாட்டிலேசொன்னதென்று மெண்ணவேண்டாம் பாவி கட்குயிந்நூலேக்காட்டிடாதே|| (௫சஎ)

சாபநிவர்த்தி.

காட்டிடவேண்டாமையாபுலத்தியனேகேளு கருவகாச்சொல்லிவி ட்டோம்சிவமுப்புசத்தி, பாட்டிடப்பருவமதைப்பாகமாய்க்கேளு பருசு டையபாலகனேப்பண்மையாக,பூட்டினிடதிறவறிந்துநிற்கவேணும் பூரண த்தில்மனதைவைத்துநிற்கவேணும், நாட்டிலேயிப்படியார் சொல்லுவா ரோநாம்சொன்னேம்நாதசத்திநீரைத்தானே || (௫சஅ)

பூநீரெடுக்கும்பூமி.

தானனபூநீறுமெடுக்கச்சொல்வோம் சார்வானநிலப்பூமிதன்மைகே ளு, மானனவசந்தகாலங்கடன்னில் மாசிபங்குனிசித்திரைவைகாசியாகில் நாலானமாதமதில்சத்தமேகம் நலமாதமொன்றுபதினைந்துநாள்தான், தே னனபனிபெய்யுங்காலந்தன்னில் தேசமதில்வைகையாற்கரையிற்றனே ()||

சிவசத்திபூநீறு

கரையானவாறங்கேயிருக்கும்பூமி காசினியில்மெத்தவுண்டுகண்டுபா ர்த்து,நரையானசவடதுதான்பூமிமேற்பொங்கி நளினமென்றசந்திரன்போ ல்வெளுமையாகி, வரையானநாதநீர்பூநீறிதற்குப்பேரு மதனருகேசிவப்பு னீறதர்ப்பிற்காணும், அரையானவாற்றோரமொருபக்கத்தில் அரிதாருங்கி டைக்கிறதுபூநீருமே|| (௫௫௰)

சாபநிவர்த்தி.

நீறனயந்நீரைச்சுக்கிரவாரம் நீமகனேயாற்றோரஞ்சென்றுதானும் ஓரானதும்கிலியுங்கிறிமென்றையா வுருலட்சந்தம்பித்துமவுனமாக,சாறன வொருவாரமங்கிருந்துசமர்த்தாகச்செபித்திடவேசாபம்போச்சு,வேறன சிவஞ்சத்தியிரண்டுநீறும் வெவ்வேறேசுரைச்சுடுக்கைகயடைத்திடுவோ ||, ()

அடைத்திடீர்வேணமட்டுமெடுத்துநீயும் அருளாகநீயிருக்குமில்லற
மேயேகி, படைத்திடீரபாண்டமதில் சேரண்டையா பண்மைபெறயிட்டு
மேசொல்லக்கேளு, நடைத்திடீர்சிவகங்கைபடிசேரண்டு நவிலுவோம்பூ
நீறில்வார்த்திடீர்தான், வடைத்திடீர்கரமதுவால்கலாத்தாயானால் மகத்தா
னமேல்வெள்ளம்வருதலாமே// (௫௫௨)

நாதசத்திப்பூநீர்-சுத்தசலம-வல்லாளாகம்பு.

வருதலாமோர்நாளுமுழுதுமதைவைத்து மறுநாளிற்பாண்டமதை
யெடுத்தாயானவ், அருதலாமத்தெளிவுசுத்தசலமாகும் அச்சலத்தைச்சீ
சாவிற்பதனம்பண்ணி, கருதலாமச்சலத்தைவேணமட்டுங்கொண்டு கண்
மணியேபாண்டமதிலெடுத்ததனைவிட்டு, வருதலாமடுப்பேற்றிப்பாண்ட
மிதையா வல்லாளாக்கம்பதனாலக்கினியைமூட்டே// (௫௫௩)

இரவியில்வைக்கவும்

மூட்டியேமுச்சாமமெரித்தாயானால் மோசமொன்றும்வாராதுபூநீர்
சலமாகும், நாட்டியேசாமமொன்றுக்கெட்டுக்கொதிகொதிக்கும் நலத்த
முச்சாமங்கொதிகொதித்துதானால், வாட்டியேபாண்டமதையிறக்கிவைத்
து வசனித்தோம்பீங்கானில்வார்த்திடீர்தான், பூட்டியேவார்த்துப்பூநீர்ச
லத்தைக்கொண்டு புனிதமென்றரவிதனிலேவைத்திடீரே// (௫௫௪)

பூநீரெண்ணெயகழட்டபூநீருப்பு

வைத்திடீர்நாள்பத்து முழுதுமதைவைத்தால் வளமானபூநீறிலெண்
ணெயதுகபனும்,எத்திடீரெடுத்தெடுத்துப்பத்துப்பத்துநாள்வீதமென்மக
னேயிறுத்திடுவாயெண்ணெயதுகயனும், ஆர்த்திடீரதுகழன்றால்சலசலப்
பையாகும் அப்பீங்கானிறையப்பூநீருப்பதாகும், போத்திடீர்பூநீறுப்பை
யெடுத்துக்கொண்டு புகழ்பெறவேபிராணயமூலமதையோதே// (௫௫௫)

பிராணயமூலம்-பூநீர்சாபம்நிவர்த்தி,

ஓதடாபிராணயமூலமதைக்கேளு ஓங்சிங்குகிறியுமென்று வாசியது
வொட்டி, வாதடாகும்பித்துந்தம்பித்தாக்கால் மகத்தானபூநீறுப்புசாபம
துபோச்சு, ஆகடாயச்சாபம்நிவர்த்திசெய்து அருளானபூநீறபபுசீசாவிலி
ட்டு,நாதசடாதாரகுருபூசைவாலெபூசைசெய்து நலமானபூநீருப்பில்சேரிர
ண்டுவாங்கே// (௫௫௬)

பூநீர்திராவகம்,

வாங்கியேபூநீறுதிர்ாவகத்தைச்சொல்வோம் வளமானபூநீருப்புமண்
கரகமதிலிட்டு, ஆங்கியேபூநீறுசலஞ்சேரொன்றிட்டு அருளானதுருசினி

டமெழுகுபணவிடைதான், தாக்கியேதாளகத்தின்மெழுகுபணவிடைதான் தருவானகரகமதிலிட்டுதகாக்கி, நாக்கியேகூட்டியுண்டையாக்கியேதான் நலமானகரகத்துக்கவசஞ்செய்யே|| (ருடுஎ)

செய்தந்தக்கரகமதைப்பீங்கானில்வைத்து செயமாகரவியிலிருசாமமதைவைத்தால், பெய்தந்தக்கரகமதின்மூக்கிலேயா பேருகவூறிட்டோடிப்பாயும்பாரு, பொய்தந்தப்பூநீறுதிராவகந்தானிறங்கும் புனிதமதாய்ச்சீஷாவில்நீபதனஞ்செய்து, நைதுழும்மூலமதில் வாசியொட்டி நலமானபிராணயங்கும்பித்துப்பாரோ|| (ருடுஅ)

சாபநிவர்த்தி,

கும்பித்துப்பூநீறுதிராவகத்தின்சாபம் கூறுகிறேம்-ஓ ஐயும்கிலியும் சவ்வுமென்று, தம்பித்துமவுனமதாபருக்கன்றன்னில் சாற்றுவாய்லட்சமுறுதம்பித்தாக்கால், அம்பித்துதிராவகத்தின்சாபம்போச்சு அருளிளதோர் திராவகத்தாலனந்தமாடும், நம்பித்தால்நவநீதங்களங்கமாகும் நல்லபூநீர் திராவகத்தாலுருக்கினங்களாமே|| (ருடுகூ)

சிவமுப்பு,

ஆமப்பாசரக்குவறுபத்துநான்கும் அருளினே மெழுகாகும்வைப்புமாகும், வாமப்பாவாலேரசமெழுககாகு மகத்தானதிராவகத்தாற்சுன்னமாகும், போமப்பாவேதையிதிலனந்தமாடு மோகோகோகுளிகைசாரணைகளாகும், நாமப்பாசிவமுப்புதிராவகத்தினாலே நாடெல்லாம்பொன்னாகும் நவகோடிசித்தே|| (ரு௬௰)

நாதசத்தியுப்பு,

சித்தானசித்தெல்லாம்மிதனாலாகுந் திராவகத்தின்மகிமையதைத்திறமாய்ச்சொன்னேம், சித்தானசிவமுப்புதிராவகத்தைச்சொன்னேம் செப்புகிறேம்நாதசத்தியுப்படைக்கேளும், சித்தானநாதசத்திபூநீர்சேரிரண்டு செயமானபாண்டமதிலிட்டுத்தாக்கி, நத்தானநாதசத்திப்பனிநீரையா நலமாகச்சேரிரண்டுபாண்டத்தில்வாரோ|| (ரு௬௧)

சத்திப்பூநீர்சலம்.

வார்த்துமுன்போலேயல்லோ கரமதுவாய்த்தனைத்து மன்னாள்தான் முழுதும்வைத்துமறுநாள் தன்னில், பார்த்துஅதையெடுத்தையென்றால்பூநீர்சலமாகும்பண்மைபெறுமத்தெளிவைமறுபாண்டத்தில். ஏர்த்துவதையெடுததுநன்றாயதனில்வார்த்து இயம்புவாய்பாண்டமதையடுப்பிலேற்றி, நார்த்துகருநொச்சிலேதன்கொம்பாலேயா நாள்முழுதுமக்கினியையமூட்டுவாயே (ரு௬௨)

நாதசத்தியுப்பின்சாபநிவர்த்தி

மூட்டியேயெரித்ததையென்றுல்புலத்தியனேஜயாமூர்க்கமதாய்க்கொ
தியெழும்பும்சாமம்நாலு, ஏட்டியேயொருஜாமமதுக்கெட்டுதாங்கேளு இ
டைவிடாகொதிக்குமப்பாயங்நீர்தானும், தாட்டியேயப்பாகக்கண்டாயானு
ல் தருவாகப்பாண்டமதையிறக்கிவைத்து; காட்டியேகைபாகஞ்சிதறும்மற்
றுன் கண்மணியேயாற்வைத்துப் பீங்கானில்வாரே॥ (௫௬௩)

வார்த்துரவிமுகந்தனிலேபத்துநாள்வீதம் வசனித்தோம் வைத்து
அதினெண்ணெயதையிறுத்து, பார்த்துபத்துநாள்முழுது மெண்ணெயது
போனுல்பண்மைபெறுநாதசத்தியுப்பதனிலாகும், நார்த்துமிந்தப்பீங்கா
னில்நிறையவுபபுப்படரும் நலமானவுப்பெடுத்துச்சீசாவிலிட்டு, கார்த்தந்
தப்பிராணயம்வாசிபதுவொட்டி கருவாகக்கும்பித்துதம்பிப்பாயே॥ (

தம்பிப்பாய்வாசியதைரேசகத்தில்மாட்டி தருவாகயங்குநின்றுபூரகத்
தையொட்டி, நம்பித்துக்கும்பகந்தான்வங்கென்றெழும்பி நமசிவய-ஓம்-ரீ
ம்-யங்குஷாபாவென்று,அம்பித்துமவுனமதிலட்சாமுஞ்செபித்தால் அதீ
தநாதசப்பின்சாபம்போச்சு, கம்பித்துப்பூசைசெய்துபதனம்பண்ணிக் க
டைத்தேறவொருமனதாயக்கருதுவாயே॥ (௫௬௫)

நாதசத்தியுப்புத்திராவகம்,

கருதுவாய்நாதசத்தி யுப்பைச்சொன்னோம் கருவாகச்சத்தியுப்பிற்றி
ராவகத்தைச்சொல்வோம், மருதுவாய்மண்கரகமதிலேகேளு மருளின
தோருப்பில்சேரிரண்டுதாக்கி,வருதுவாய்நாதசத்திபனிநீர்சேரிரண்டு வள
மாகக்கரகமதில்வார்த்துநீயும்,கருதுவாய்காந்தமெழுவிராகனிடைகொண்
டு கருவானரோமசெய்நீரிற்பலமொன்றுவாரே॥ (௫௬௬)

மதுசலம்,

வார்ப்பாவார்த்ததனைக்கரமதுவாற்பிசைந்து ம்த்தித்துக்கூட்டிமத்தி
யுண்டையாக்கி, காரப்பாகரகமதிலுண்டைவைத்துக் கருவானவிந்ததனை
சீலையேழுசெய்து,ஆரப்பாயதையெடுத்துப்பீங்கானில்வைத்து அடவாகா
விமுகத்திலிருசாமமைபா,கோரப்பாவைத்ததனைப்பார்த்தாயானுல் குபுகு
பெனறுமதுசலம்போ லிறங்கும்பாரே॥ (௫௬௭)

இறங்கினதோ திராவகந்தானென்னசொல்வேன் ஏகவுபசிடதேவியு
ப்பினலே, இறங்கினதோரிதற்குப்பேர்சொல்லக்கேளு என்னசொல்வோ
ம்நாதசத்தித் திராவகந்தான்பாரு, அறங்கினதோர்சீஷாவில்திராவகத்தை
விட்டு அடவாகயதற்குமைந்தாபிரபைபோட்டு, நறங்கினதோருனதருகே
வைத்துநன்றாய் நற்சாபநிவர்த்திதனைநவிலுவோமே (௫௬௮)

திராவகத்துக்குச்சாபநிவர்த்தி,

நவிலுவோம்சாபமதினிவர்த்திகேளு நயவசிம்-ஓம்-ஐயுமங்குஷாயா, அவிலுவோமாக்கினையில்மனக்கண்ணோட்டி யங்குகின்றுபிராணயம்வாசிபூட்டி, எவிலுவோமிடைகலையிலட்சமுருச்சேபி யெய்தும்பாழுதிதசித்திசாபம்போச்சு, மவிலுவோம்நாதசத்தி திராவகத்தாலையா மாண்டுபோம்சர்க்குவறுபத்துநாலே (ருகூகூ)

சிவமுப்பு,

நாலானசிவசத்திதிராவகத்தைச்சொன்னேம் நவிலுவோம்சிவமுப்புநேர்மையெல்லாம்,வேலானசிவவுப்பிலிரண்டுசேர்வாங்கிவிளங்கவேபீங்கானிலிட்டுத்தாக்கி, வாலானசிவகங்கையொன்றனாசேர்விட்டு மைந்தனேமத்தித்துக்கூட்டிமத்தித்து,மாலானம்திதனிலேவாரங்கொண்டையாமகத்தானசிவயோககங்கைதெளிந்திடாயே (ருஎய)

மும்மூலரேசகம்

தெளித்துமேவாரமதுசென்றலையா சிவமுப்புபீங்கானில் நிறையப்பூர்க்கும்,ஙளித்துமேமுப்பூவையெடுத்துநீயும் நலமானசீஷாவிற்பதனஞ்செய்து, களித்துமேகால்கொண்டுகலையிலொட்டி கண்ணாடிசுழிதனிலேமனதைவைத்து, முளித்துமேபிராணயவாசுபூட்டி மும்மூலரோசகம்விட்டப்பாற்பாயே (ருஎக

சிவமுப்புசாபநிவர்த்தி,

பாய்ந்திடவேசிவமுப்பு நிவர்த்திமைந்தா பாடுகிறேம்சாபமெல்லாம்பறந்துபோக, ஆய்ந்திடவே-யநம்சிவ-யரிவோமென்று அங்குஷர்யாஐயுமென்றுமவுனமேவி, நாய்ந்திடவேகும்பகத்தில் நிலைக்கண்ணாட்டி நலமாகப்பூட்டிலட்சமுருததானசேபி, தாய்ந்திடவேசாபமெல்லாமநிவர்த்தியாச்சு சதாசிவத்தினுப்பதற்குவுயிர்தானச்சே (ருஎஉ)

சிவமுப்புத்திராவகம்

ஆச்சப்பாசிவமுப்புத்திராவகத்தைக்கேளு ஆச்சரியமாச்சரியமார்தான்செய்வார், வாச்சப்பாசிவமுப்புயிரண்டுசேர்வாங்கி வளமானபீங்கானிலடவாயிட்டு, தேச்சப்பாசிவகங்கை யொன்றனாசேர்விட்டுத் தேசிசெபநீரிலேபலமஞ்சிட்டு, நாச்சப்பாலிங்கமெழுவிராகனெண்டையிட்டு நலமாகமத்தித்துஅக்காரத்தாற்கூட்டே (ருஎங

கூட்டியேயுண்டைசெய்துகரகமதிலிட்டுக்கூறுகவிந்ததனுற்சீலையேழுஞ்செய்து, நாட்டியேபீங்கானில்நடுவேவைத்து நலமாகயெடுத்ததனைரவியிற்றலும், வாட்டியேயிருசாமமடவாய்வைத்தால் வசனித்தோங்குபுரு

பென்றுவருவிபாயும், சாட்டியேயப்பாகங்கண்டாயானல் சாதுரியமாகவ
ல்லோயெடுத்திடீரோ // (௬௭௪)

எடுத்துநீசேஷாவில்வார்த்தையையாயின்பமுடன்பிரடையதைப்போ
ட்டுநீயும், அடுத்துநீயருகுவைத்துப்பிராணயமொட்டியரகராரோசகத்தில்
யங்கென்றுநாட்டி, தடுத்துமனக்கண்ணாலேசுழிக்கண்ணொட்டி. சம்பிரம
தாய்க்கும்பகத்தில்பாய்ந்தாயானல்,நடுத்துநீயகோரசிவம்தெரிசனமுமாகு
ம் நவகோடிசாபமதினிவர்த்திகேளே // (௬௭௫)

சிவமுப்புத்திராவகத்துக்குச்சாபநிவர்த்தி

கேளென்றசிவமுப்புதிராவகத்தின்சாபங்கிருபையதாச்சொல்லுகிறே
ன்நிவர்த்திதானும, ஆளென்றசிமநயவ சிமியும் கிறியுமென்று ஐயும் மங்
கிஷாயாவென்றுமவுனமேவி, நீவளென்றதம்பித்துலட்சமுருசாதி வெகு
கோடிசாபமெல்லாம்நிவர்த்தியாச்சு, நாளொன்றுஞ்சொல்லாதுவாதியோ
ர்க்கு நலமானசிவமுப்புதிராவகஞ்சொன்னேமே // (௬௭௬)

நாதசத்திமுப்பு

சொல்லுகிறேன்நாதசத்திமுப்புவதுகேளு துடியானசத்தியுப்பில்
சேர்தானொண்டு, அல்லுகிறேன்பீங்கானிலுப்பையிட்டு அருளானநாதக
ங்கையொன்றனாதான்சேரு, வல்லுகிறேன்வார்த்துநன்றாய்க் கிளிசெயநீர்
பலமாம் வளமாகமத்தித்துக்கரத்தாற்கூட்டி, நல்லுகிறேன்ரவிதனிலேபீ
ங்கான்வைத்து நலமாகவாரமதுசத்திகங்கைதெளிவே // (௬௭௭)

கும்பகசித்தி

தெளித்துநன்றாய்ப்பாகமதாய்வாரஞ்சென்றெடுத்தால் திருவானபீங்
கானில்முப்புபூர்க்கும, களித்துநன்றாயதினிறையச்சத்திமுப்புநவிலுவோ
ம்பூபூர்த்துயிருக்குமாகில்,வழித்துநன்றாயப்பூவையெடுத்துநீயு மகத்தான
சேஷாவிற்பதனஞ்செய்து, களித்துநீகருவிதொண்ணூற்றுறுமைந்தா கரு
தவேயொருமித்துப்பிராணயமோட்டே // (௬௭௮)

ஓட்டியேவங்கென்றுரோசகந்தான்செய்துஓகோகோகும்பகத்திலங்கி
பூட்டி, நாட்டியேபூரகத்தில்சிங்கென்றுநிறுத்தி நலமாகயங்குநின்றுவாசி
யொட்டி, மூட்டியேமூலமதில்வடகலேயினாலே மும்மூலச்சுழிமுனையில்
குளிகைநாட்டி, ஆட்டியேநாதசத்திமுப்பூவுக்கு அங்குநின்றுசாபமதினி
வர்த்திசெய்யே (௬௭௯)

* ரவியென்பது சூரியன்.

சத்திமுப்புசாப நிவர்த்தி.

செய்யப்பாரா தசத்திமுப்புசாபமசெப்புவோநிவர்த்தியுடதிறத்தைக் கேளு, ஐயப்பா நவசியம-ஓம்ஸ்ரீயும்-ஸ்ரீயும் நவிலுவோம்யங்கென்றுலட் சமுருஜெபியா; மையப்பாமவுனமதில்தம்பித்துநீயு மகத்தானசாபமெல்லா நிவர்த்திசெய்வாய், பொய்யப்பா சொல்லவில்லையசீத்தின்வாக்கு புகட்டி னேம்புலத்தியனேநிவர்த்தியாச்சே॥ (ரு அய)

சத்திமுப்புத்திராவகம்

ஆச்சென்றமுப்பினுடநிவர்த்திசொன்னேம் அடவானசத்திமுப்புக் திராவகத்தைக்கேளு; நாச்சென்றசத்திமுப்புயிரண்டுசேர்வாங்கி நலமான முப்பதனைப்பீங்கானிலிட்டு,வாச்சென்றசத்திகங்கை யொன்றனாதான்சே ருவார்த்து அதிலிங்கமெழுகுவிராகனெடைபோடு; நோச்சென்றரோமசெ யநீர்பலமுமொன்று நுண்மையதாய்மத்தித்துக்கரத்தாற்கூட்டே॥ (ரு அக)

கூட்டியேகரகமதிலிட்டுத்தாக்கிக்குருவானவிந்தனுற்சீலையேழு செய்து, சாட்டியேபீங்கானிற்கரகமதுவைத்து சமர்த்தாகாவிமுகத்திலிரு சாமம்வைத்தால், நாட்டிலேநவசித்தர்செய்யுமுறைக்கெல்லாம் நாதசத்தி திராவகத்துக்கீடுண்டாமோ,போட்டியாய்த்திரியாதேபுலத்தியனேஐயபா யோகசிஷாவில்திராவகத்தைவாரே॥ (ரு அஉ)

முப்புத்திராவகச்சாபநிவர்த்தி

வார்த்துமேயிரட்டையது நன்றாய்ச்செய்து மைந்தனேநீயிருக்கும்சா லைதன்னில், நார்த்துமேயருகேவைத்து மவுனமேவி நவிலுவோம்விசுத் தியதில்வாசிகொண்டு,போர்த்துமேபூரகம்விட்டுரேசகத்தையொட்டி புனி தமாய்வடகலையில்வங்கென்றுகும்பி, பூர்த்தமலர்கும்பகத்தில்மனதைநாட் டிபூரணமாம் நிலைகண்டுதம்பிப்பாயே॥ (ரு அங)

தம்பிக்கச்சத்திமுப்பத்திராகத்தின்சாபம் சார்பாகநிவர்த்தியுட நேர் மைசொல்வோம்,கும்பிப்பாய் மசிவயந குறோமயிறேமென்று கூறுவாய் ஆங்-ஊங்-ஐ-ஓ-மங்குஷாயா,அம்பிப்பாய்ச்சக்கரத்தில்மவுனங்கொண்டு அ டலானகும்பகத்திலறிவைநாட்டி, நம்பிப்பாய்பூரகத்தில்கும்பிப்பாய்நீநல மானரேசகங்கொண்டோடுதானே॥ (ரு அச)

தானுநமங்குநின்றுமவுனமாகித் தம்பிப்பாய்லட்சமுரு செபித்தாயா னால் வேனுகப்பார்த்துவிடுமதிகசாபம் வெகுகோடாகோடியிதிர்நிவர்த்தி யாகும்,தேனுகச்சொல்லிவிட்டோம்சௌமியத்தில் திசைசித்தர்நவசித்த ர்சாபம்போச்சு,மானுகச்சொல்லிவிட்டோமலையோர்சாபமகாகோடிசா பமெல்லாநிவர்த்தியாச்சே॥ (ரு அரு)

சிவமுப்புச்சுண்ணம்.

நிவர்த்தியென்றசத்திமுப்புந். திராவகத்தைச்சொன்னேம் நேர்மை பெருஞ்சாபமதினிவர்த்திசொன்னேம், அவர்த்தியெனறசிவத்தின்முப்பு அருளக்கேளு அடவாகச்சொல்லுகிறேன்மதிதச்சுண்ணம், பவர்த்தியென்றவாயிரத்திருநூறுக்குள் பாடுகிறேன்கோடாகோடிகருக்களெல்லாம், வவர்த்தியென்றபுலத்தியனேராசயோகி மகத்தான்சுண்ணஞ்செய்யும் வகையைக்கேளே // (ருஅ)

கேளப்பாசிவமுப்புச்சுண்ணந்தன்னைக் கெடியானமுன்னோர்கள் மறைத்தாரையா, நாளப்பாசெல்லாதுசௌமியத்தில ஞானிகள்தானனேகம்பேர்தேறினார்கள், வாளப்பாசிவயோகிக்கிந்நூல்வேண்டும் மவுனிகட்குந்தவசிகட்கு மிந்நூல்வேணும், கோளப்பாவூராதுசித்தர்க்கெல்லாம் குருநூலுசௌமியத்தைவெளிவிடாதே // (ருகூ)

குருசெயநீர்மெழுகு.

வெளியாகச்சொல்லுகிறேன்சிவமுப்புச்சுண்ணம் வேதாந்தஞானிகளேவிளம்பக்கேளு, அளியாதமுப்பதிலேசேரிரண்டிவாங்கி யடவாகவாகுருகுசெயநீர்மெழுகுபலமாறு, சுழியாதபீங்கானில்மெழுகதனையிட்டு சுத்தசலமூன்றுபலம்சுருக்காகயிட்டு, பெளியாகுமெழுகதனைப்பிசைந்துருட்டிப் பேரானகுகையதுபோல்செய்திடீரே // (சுய)

குகையைரவியில்வைக்கவும்

செய்திடீர்குகையதனைரவியில்வைத்துச் செயமாகக்குகையுணர்ந்ததால்செப்பக்கேளும்,ஐதிடீரக்குகையில்சிவமுப்பிட்டு அதன்மேலேயினிசெயநீர்மெழுகாலேயா,நைத்திடீர்கவசமதுநன்றாய்ச்செய்துநலமான விந்ததன்றச்சீலைபெழுஞ்செய்து,பைதிடீரவிதனிலேயிருநாழிவைத்துப் பாங்குமுகமலர்ந்துதென்றால்பகரக்கேளே // (சுக)

புடபாகம்.

பகரக்கேள்முசற்புழுக்கைப் பெருங்கூடைகொண்டு பண்பாய்பகைகெசபுடம்போல்பரிவாய்ச்செய்து, அகரக்கேளதுநடுவில்குகையைவைத்து அக்கினியைமூட்டிபுடம்போட்டாயானல், நகரக்கேள்புடமாறியெடுத்துமைந்தா நல்லகுகைக்கவசமதைச்சீலையெழும்வாங்கி, தகரக்கேளபார்த்ததையென்றால்புஷ்பமதுபோலாம் தனசுருபங்கோடாகோடி கண்டதன்றுமே. // (சுஉ)

வஸ்துதெளிவு

ஆமப்பாயச்சுண்ணம்பரிசையதுபாரு அடவானவஸ்துவதிலகதிர் வீதமிட்டால், காமப்பாசொல்லிவிட்டோமதூரதமதுவு துதச் சடதிசெ

துவதிகாம்சொன்னேம்பாரு,காமப்பால்திரையகற்றுமிந்தச்சுண்ணங் காயசித்திஞானசித்திமிதனலாகும். தேமப்பாதேகசித்தியோகசித்தி தெளியலாம்வாசிசித்தித்தேறலாமே. (ருகூக)

அமுர்தம்

தேறுவோர்க்கிந்தசுண்ணஞ்செய்தாரானல் செணத்திலே கோடாகோடிவேதையாடும், ஆறுவோஞ்சரக்கறுபத்துநான்கும் அணுநொடியில் மெழுகாகுங்களங்கமாகும்,தாறுவோம்நவரத்நமிதனலேயா தருவாகச்சுண்ணமுமாஞ்செந்தூரமாகும், பாருமிதுசுண்ணமிதைச்செய்துகொண்டு பலகோடிரவிமதியிலமுர்தமுண்ணே (ருகூ௨)

அமுர்தமாஞ்சுண்ணமதைச்சீஷாவிவிட்டு ஆக்கினையிலங்கிதனையடவாய்ப்பூட்டி, மமுர்தமாமவுனமதிலறிவைக்கொண்டு மகத்தானபிராணயவாசியோட்டி, வமுர்தமாமங்குநின்றுரேசகத்திற்பாய்ந்து வளமானகும்பகத்தில்சிங்கென்றுபூட்டி, திமிர்தமாங்கும்பகத்தி லொருமனதாய்நின்று தெளிவாகவர்ச்சித்துப்பூசிப்பாயே. (ருகூ௩)

சாபநிவர்த்தி.

பூசித்துரேசகத்தில்மவுனகுருபீடம் பிராணயசித்திபெற நிவர்த்தி கேளு, ஆசித்து யவசிமந-அரிஓம் ஐயும் அடவாக ஓம்கிலியும்சிறியுமென்று, தேசித்துச்சிவமுப்புச்சுண்ணத்திற்கு தியானமூலசாபமதினிவர்த்திதன்னை, நாசித்துத்தம்பித்துலட்சமுருச்செபித்தால் நவகோடிசித்தியெய்துஞ்சாபமதுபோச்சே. (ருகூ௪)

வாலைதியானம்

போச்சென்றசிவமுப்புச்சுண்ணத்திற்குப் புனிதமதாய்ப்பூசித்துப்பதனஞ்செய்து, வாச்சென்றயிந்தசுண்ணமார்தான்செய்வார் வாசிசிவயோகஞ்செய்வோரவரோசெய்வார், ஆச்சென்றசுண்ணமடாமகத்தானசுன்னம்ஆச்சரியம்வாலையுட தியானந்தன்னை,பாச்சென்ற சவ்வுங்கிலியு ஐயுமென்றுபண்மைபெறகிலியும்கிறியும்சிறிஓமென்னே. (ருகூரு)

என்னவேபிராணயமூலத்தேகி மியம்புவாய்மவுனமதிலச்சுண்ணத்திற்கு,வென்னவேலட்சமுருத்தியானஞ்செய்தால் விவேகமதில்வாலைபிரசன்னமாவாள்,உன்னவேயடிபணிந்துதெரிசித்தாக்கால் உனதுசெடக்காயசித்தியகந்தேசொல்வாள், நன்னவேநாயசொன்னேம்வாலைதியானம் நாட்டிலேவாதிகட்குநவிலுவோமே. (ருகூசா)

நாதசத்திமுப்புச்சுண்ணம்,

நவிலுவோம்புலத்தியனே நாதசத்திமுப்பு நலமானமுப்பினுடசுண்ணமதுகேளும், அவிலுவோங்கிளிச்செயநீர் மெழுகுப்ல்மாறு அன்பான

மெழுகதனைப்பீங்கானிலிட்டு, பவிலுவோநாதசத்திபலமைந்துகங்கைபரி
வானமெழுகதனிற்பண்பாயிட்டு, குவிலுவோமத்தித்துக்கூட்டிக்காமது
வால் கூறுகப்பிசைந்துருட்டிக்குகையதுவாய்ச்செய்யே // (௫௬௭)

புடபாகம்

செய்துகுகைரவியுலர்த்திச்சாமமதுவைத்துச் செயலானகுகையத
னிற்செப்பக்கேளு, முய்துசத்திமுப்பூவி லிரண்டுசேர்கொண்டு மூர்க்கம
தாய்க்குகையதனில்முப்பூவையிட்டு, நைதுவிந்ததனுலேசீலெமுசெய்
து ரவியிலிருசாமமதைநன்றாகவைத்து, மைதுமானபுழுக்கையதுகூடை
கொண்டையா வசனித்தோங்கெசபுடம்போடுவாய்த்தானே (௫௬௮)

சுண்ணநிறம்.

தானென்றபுடம்போட்டுமாறியெடுத்தாக்கால் தனதாகநாதசத்திச்
சுண்ணமதுவாகும், கோனென்றகுகையதனையாறியெடுத்தப்பா கூரான
சிலையதையேழுமதைவாங்கி, நானெனறபீங்கானிற்சுண்ணமிதையிட்டு ந
லமாகப்புலத்தியனேபாருமதன்வருணம், தேனென்ற பர்வசந்திரனுதித்
தாற்போலத் தெளிவானசத்திமுப்புச்சுண்ணமிதுகாணே // (௫௬௯

ரேசகம்

இதுவானசுண்ணமிதைச்சீஷாவிலிட்டு இயலானவாய்பிரட்டைமூ
டிநன்றாய், இதுவானமுனதருகேவைத்துநீயப்பா யியல்பானபிராணயபீ
டஞ்சென்றையா,வதுவானவாசியதுனலேகும்பிப்பாய் வளமானரேசகம்
விட்டப்பாற்கும்பகத்தில், அதுவானபூரகம்பாய்ந்தப்பாற்சென்று அங்கெ
ன்றுகும்பித்துத்தம்பித்துநில்லே // (௫௭௰)

சாபநிவர்த்தி

நில்லெனவேசிவசத்திசுண்ணமதற்கப்பா நிவர்த்திசாபமதினேர்மை
யதனைக்கேளும், அல்லெனவே சிவநய ஓங்கிறுங்கிறியும் ஐயுஞ்சவ்வுங்கிலி
யும் அிங் அங்ஷாயா, மல்லெனவேபிராணயபீடஞ்செனறையா விளங்க
வேதம்பித்துமவுனநிலைகொண்டு, மல்லெனவேமங்கென்று ரேசகம்பாயந்
துவாசியதைப்பூட்டிநீவங்கென்றுநில்லே // (௫௭௧)

நிற்கவேமவுனமதிலித்தியானங்கொண்டு நிராமயப்பூரணமேசுழிமு
னையில்நாட்டி, கற்கவேதம்பித்துவொருநிலையாய்நின்றுகருதவேலட்சமு
ருச்செபித்துநின்றக்கால் நற்கவேநவசாபம்திசைசாபம்போச்சு நவகோ
டிசித்தியதுயெய்தும்பாரு, அற்கவேயித்தியானமூட்டினலையா அளவில்
லாச்சாபங்கணிவர்த்தியதுவாச்சே (௫௭௨)

கைலாசசித்திமுத்திபொதிகை

ஆச்சுதேசிவசத்திசுண்ணமதின்சாபம் அருளினேமின்னமொருவட வதனைக்கேளும், வாசசுதேயிசசுண்ணமார்செயப்போறுர் வசனித்தோ மகததியனுநாம்செய்தோம்பாரு, காச்சுதேசசுண்ணகருவதுவினலே கை லாசமுத்தியதுசித்திபெறலாகும்; வேச்சுதேசர்க்கறுபத்துநான்குந்தான் விளங்கவேசெந்தூரசுண்ணமதுவாமே॥ (சூ௱௩)

ஆமப்பாமெழுகோடிகளங்கங்கள்கோடி அளவில்லாத்தயிலங்கள்தி ராவகங்கள்கோடி, தேமப்பாவெள்ளிபொன்வேதையில்கோடி தெளிவா னகற்பங்கள்செயநீர்கள்கோடி, நாமப்பாயிச்சுண்ணங்கடுகளவுபட்டால் நாடெல்லாம்வைப்புமுறைநளினமிதுவாகும், வாமப்பாசிவசத்திசுண்ண மிதைச்செய்து வாழ்ந்தோமேபொதிகைதனில் வெகுயுகந்தானே ॥ ()

சிவமுப்புச்செந்தூரம்,

தானனசிவமுப்புச்செந்தூரஞ்சொல்வோம் தருவாகநீகேளுபுலத்தி யனேயையா, மானனசிவமுப்புச்சேரிரண்டுகொண்டு வளமானபீங்கானி ல்முப்பதனையிட்டு, தேனனசிவகங்கைபலமைந்துசேர்த்து செயலானகு ருச்செயநீர்பலமூன்றுவாரு, வானனமதிசெயநீர்பலமிரண்டிட்டு மத்தித் துக்கூட்டியேயுண்டையதுசெய்யே॥ (சூ௱௫)

சிவமுப்புச்செந்தூரவுண்டை

செய்துநீரவிமுகமுதலாயதைச்செய்து செய்மாகயெடுத்துநீசெப்ப க்கேளு,ஐதுங்கிளிச்செயநீர்மெழுகுபலமாறு அம்மெழுகுபீங்கானில்ட வா ய்நீவைதது,ஏநதுமோரவிதனிலேநல்லதேங்கா யதுபோலகுகைதான்செ ய்துவைத்து,மைதுநீரவிதனிலேயொருசாமம்வைத்துமகத்தானகுகையு தனையெடுததுககொள்ளனறே॥ (சூ௱௬)

திரிஞ்சலெரு.

கொள்ளென்றசிவமுப்புச்செந்தூரவுண்டை குகைதனிலேவைத்து நீகுநமெருகுகவசம், தெள்ளென்றவிந்தஹற்சீலையேழுசெய்து செயமாக ரவிமுகமுகலாய்வைப்பாய்நீ, அள்ளென்றவிருசாமம்ரயுவிலரவைத்தால் அருளினேம்செழுமையதுயநீகமதுவாகும், கள்ளமேயில்லையதுவப்பாக நகண்டு கைபாகமாகவுநீயெடுத்துக்கொள்ளே॥ (சூ௱௭)

செந்தூரவர்ணம்

கொள்ளுவாய்திரிஞ்சலுடவெருக்கூடைகொண்டுகுமுறவேகசபுட க்குகையதனை வைத்து, அள்ளுவாய்க்கினியைமூட்டியிருசாமம் ஆலகாலு

விஷம்போலத்தீமூட்டுவாய்நீ, புள்ளுவாய்புடம்போட்டு மாறியெடுத்தாக் கால் புதுமையென்னவதனுடைய புகழுதனைக்கேளு, கள்ளுவாய்குகைக்க வசஞ்சீலையனைதவாங்கிக் கருவானபிங்காவிற்செந்தூரங்கொட்டே (சூ௱அ) //

கொட்டியேசெந்தூரக்குருவதனைக்கேளு கூறினோமிந்திரகோபமது போலாகும்,நாட்டிலிந்தசெந்தூரமார்தான்செயவார் நாம்செய்தோம்ஞானி கள்மவுனிசெய்வார்கள்,காட்டினோமிந்தசெந்தூரம்புலத்தியனே கைபாகந் தவறுமற்பாகமதாய்ச்சொன்னோம், ஏட்டிலேசொன்னதென்றுமலையாதே யெடுத்துச்செந்தூரமிதைச்சீஷாவிற்போடே // (சூ௱கூ)

பூரணசித்திசாபநிவர்த்தி

போடப்பாமேல்பிரடைபோட்டுநீமைந்தாபூரணமாகவேபிராணயபீடம் சாடப்பாசுழிமுனைமணக்கண்ணுலொட்டித்தம்பித்து அங்கென்றுங்கும்பி ப்பாய்நீயும், நாடப்பாகும்பித்துரோசகமும்நாட்டி நலமானகும்பகம்பாய்ச் சிடீர்தானும், ஆடப்பாயாக்கினைசதாசிவஞ்சத்தி அங்கென்றுதம்பித்துப்பூ சிப்பாய்த்தானே // (சூ௱ய

தானென்றசிவமூப்புச்செந்தூரசாபந் தருவானநிவர்த்தியுடதியான மதைக்கேளு, வானென்ற-வயநசி-ஓமென்றுநீயும் வளமானபிராணயம்வா சிகொண்டையா, மாமென்றரோசகமவுனங்கொண்டப்பா வளமாகத்தம்பி ப்பாய்லட்சமுருவாக, ஆமென்றுகும்பித்துபூரகம்பாய்ந்தால் அஷ்டசாப ங்கணிவாத்தியதுவாச்சே / (சூ௱யக)

ஆச்சென்றசாபங்கணிவர்த்தியாக அருளினோந்தியானமிதுயார்சொ ல்வாரையா, காச்சென்றசெந்தூரஞ்சாபமதுபோச்சு நாடெல்லாம்பொன் வெள்ளிவேதையிதிலாச்சு, பாய்ச்சுயனாகடுருவீதங் கல்மலைகளெல்லாம் பரிததங்கங்கோடிகளைமாற்றதிகமாகும், ஏச்சென்றசெந்தூரமிதைவிட்டா லையா எயதாதுவேதையினிசொல்லக்கேளே (சூ௱யஉ)

சிவசத்திமூப்புசெந்தூரம்

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேயின்னங்குருகேள் சொல்லுகிறேன்சிவ சத்தியுப்புசெந்தூரம், வெல்லக்கேள்சிவசத்திமூப்பிரண்டு விளங்கவேவீ ங்காணிவிட்டுநீயப்பா, மெல்லக்கேள்தேசிசெயநீருபலமாறு மேலானசிவச த்திகங்கைபலம்ரண்டு, அல்லக்கேளிவ்வகைகளிட்டுநீயப்பா அருளினோ மத்தித்துக்காமதனுற்கூட்டே // (சூ௱யங)

மெழுகுவகை

கூட்டியேயுண்டையதுசெய்துநீஐயாகூறுகரவிழுகமிருசாமம்வைத் து, காட்டியேகிளிசெயநீர்மெழுகுபலமாறு கருணைபெறப்பீங்காணிலிட்டு

நீமைந்தா,தேட்டியேசிவசத்திகெங்கையிருபலந்தான் தெளிவாகவிட்டுஅ ரைமத்தித்தானும், ஆட்டியேகுகையதுபோற்சீலைசெய்திடீர்தானும் அக் குகையைரவியுலரவைத்திடீர்தானே,, (௬௱௰௪)

வைத்திடீர்குகையதனையுலரவைத்தெடுத் துவளம்மாகச்செந்தூரவுண் டையதைக்கெண்டு, கொத்திடீர்குகைதனிலேயுண்டையதனை வைத்துக் கூறினேங்கிளிமெழுகுகவசமதுசெய்து, ஐக்திடீர்விந்துயதின்சீலையேழு செய்து அழகானரவிமுகமுலரவைசாமம், நைத்திடீரவியுலரவைத்தகு கதன்னை நவிலுவோம்பசுஞ்சாணங்கெசபுடம்போடே,, (௬௱௰௫)

புடவிரம்

புடமானகெஜபுடம்போட்டுநீயப்யா புனிதமதாய்ப்புடமாறியெடுத் துநீபாரு,அடமானகுகைக்கவசஞ்சீலைவாங்கியருளினேம்பீங்கானிற்செந் தூறத்தையிட்டு, சடமாகனிறைந்தனையேசம்பிரமதாய்ப்பாரு சார்வாகுங் கஸ்தூரியருணைவால்போலே, நிடமானவதனிறந்தானசெந்தூரமாகும் நீ யினைத்தபடிவேதையிதனுலாமே (௬௱௰௬)

சாபநிவர்த்தி,

ஆமெனவேசெந்தூரம்சீஷாவிலிட்டு அருளானசிவயோகக்குகையரு கேசென்று; வாமெனவேசெநதூரமருந்ததனைவைத்து வசனித்தோம்பிரா ணயவாசிதனையொட்டி,கும்மெனவேயெழும்பிரேசகந்தாண்டியப்பா கும் பித்து அங்கென்றுதம்பித்துப்பாரு, ஈம்யெனவேகும்பகம் கொண்டோடி வாசி நல்லமவுனப்பதிதாண்டிநீபோகே,, (௬௱௰௭)

போகவேயப்பதிதெரிசனமாகும் பூசித்துச்செந்தூரம்புகழ்பெறவே தானும், ஆகவேசிவசத்திபிரசன்னமாவாள் அடிபணிந்தங்ஙனைகனகச பைகாணுஞ், சாகவேயொருநாளுமிறப்பதுவுமில்லைசாயுச்சியபதவி யுண் டாகுமிதுபாரு, வேகமாஞ்செந்தூம்பூசித்தையாகு மெஞ்ஞானசாபமதி னிவர்த்தியதுசெய்யே,, (௬௱௰௮)

செய்யவேசிவசத்திசெந்தூரமாடச்செப்புகிறேஞ்சாபமதினிவர்த்தி தனைக்கேளு; ஐயவே-யநவசிம-ஓம்-றீங்-அறிங்-கெனறு அவ்வுமங்குஷா யாவென்றுருலட்சஞ்செபிப்பாய், தப்புதவறில்லாமல்மவுனங்கொண்டை யா தமர்த்துச்செந்தூரசோணவயனைதக்காணு, நப்புகிறேஞ்சிவசத்திசாப மதுபோச்சு நவசித்தாள்சாபமதுநிவர்த்தியதுவாச்சே,, (௬௱௰௯

ஆச்சப்பாசெந்தூரம்பூசித்துவைத்துஅனைவருமறியக்கோடாகோடி வேதை, வாச்சப்பாயிந்தசெந்தூரமிதனாலே வைக்கலாம்வெகுகோடிவை ப்புமுறைமைந்தா, நாச்சப்பாசிவசத்திமுப்புசெந்தூரம் நாம்செய்தோம்

நாட-திலேலமனிதர்செய்யார்கள், பாச்சப்பாயனாக்கடுதுசெந்நாரந்தன்னைப்
பாய்ச்சிறைப்பிரியேமங்கோடிமாற்றென்றே // (௬௨௰)

சிவகேந்திரபூபதிசுண்ணம்.

மாற்றானசிவகேந்திரபூபதிசுண்ண மாட்டுகிறேமார்சொன்னார்சௌ
மியத்தைப்போல, காற்றானசிவசத்திமுப்புசேரிரண்டு கருணைபெரும்பீங்
கானில்முப்பதனையிட்டு, சேர்த்தாகில்சிவசத்திகங்கைபலமைஞ்சு சிதறா
மற்பீங்கானில்பதறுமல்வார்த்து, மூத்தானகுருசெயநீர்கிளிசெயநீனாயா
முனையாகவொவ்வொன்றுபலமிரண்டுவாரோ // (௬௨௧)

புருவெச்சம்புடம்போடவும்

வார்த்துமத்தித்துநீகரமதனுற்கூட்டி வசனித்தோமுளங்கைபகலம
துபோல, சேர்த்துநீவில்லையது ஆகலமதாய்ச்செய்து தேசிமெழுகதனு
லேகவசமதுசெய்து, பார்த்துநீவிதைதினுலேமூசிலைசெய்து பரிவானசித்
தினாமுன்னேமூரவியில், கார்த்துநீவில்லையதை யுலரநீசெய்து கருது
வோம்புருயெச்சம்புடம்போடுவாயே // (௬௨௨)

போடுவாய்பெருங்கூடையெச்சமதைக்கொண்டு புகழாகவெசபுடம்
போட்டுவில்லை, ஆடுவாயதனடுவில்வில்லையதைவைத்து ஆலகாலமது
போலேபக்கினியைமூட்டி, நாடுவாய்புடம்போட்டுமாறியெடுத்ததனை நற்
கவசமதின்சீலையேமூம்வாங்கி, சாடுவாய்சிவகேந்திரபூபதிசுண்ணம் சமர்த்
தானபீங்கானிலெடுத்துநீபோடே // (௬௨௩)

சிவகேந்திரபூபதிகற்பம்.

எடுத்துநீகெந்துருவைப்பாத்திடினையா யென்னசொல்வேனதினி
றமதனைக்கேளு, அடுத்துநீபார்த்திடிர்மாற்றதிகங்கோடி அருளினேஞ்சங்
கிரனிறமதுவுங்காணும், தடுத்துவொருபணவிடைதானசிவகங்கைதன்னி
ல்தானுமதையெடுத்துமண்டலங்கொண்டிட்டால்,கடுத்துக்கொள்ளாதே
யிதுபரமபதஞ்சேர்வாய் கைலாசமுத்திதனைச்சேர்க்குமிதுவாமே (௬௨௪)

சேர்க்குஞ்சிவகேந்திரபூபதிகற்பஞ் செகத்திலேதேறும்பேர்கொண்
டிட்டாலையா, ஆர்க்குங்கிடையாதரிதாகுமிதுபாரு அருளினேம்சட்டை
தொண்ணூற்றாறுமதைக்கழட்டும், பூர்க்குமிதுகற்போலாஞ் சடலமதின்
வாழ்க்கை பொன்னிறமதுபோலாம் பூப்தியிதாகும், கார்க்குங்காயாதிகற்
பமிதற்கீடோ கனயுகயுகாந்தரங்கடத்தேறலாமே (௬௨௫)

ஏறலாஞ்சிவசத்திசுண்ணமதைச்சொன்னேம் என்போலேயார்சொ
ன்னாசுவனிதான்சொன்னா, தேறலாமசுவனிதன்னூலதனைப்பாரும் திர

ட்டாயிரத்தைந் நூறதிசயத்தைக்காணும், பாறெலாந்திரிந்தாலுமகத்தியனூல்போல பாடலிங்கிடையாதரிதாகுமிதுபாரு, சேறேநீபெண்மாய்கையோனிதனைவிட்டால் செய்வினையணுகாதுதிவினைதான்போமே (௩௨௬)

போமப்பாபுலத்தியனேசிவகேந்திரம் பூபதிகற்பமதைப்புகட்டினேம்பார், நாமப்பாசொல்லிவிட்டோம்சௌமியம்போலுண்டோ நவசித்தர்பாடியதோர்நூல்களுக்கெல்லாம், காமப்பாவென்னூலுகளாகாணுது கருவெல்லாந்திறந்து பின்னூல்குருவாய்ச்சொன்னேம், ஏமப்பாயிந்நூலுமரிதையாகே ளெடுத்தோமேயாயிரத்துயிருநூறுமே ॥ (௩௨௭)

அகோரகாலாக்கினியின்கற்பம்.

ஆமேதானின்னமொருகுருவைக்கேளு அகோரகாலாக்கினியின்கற்பங்கேளு, நாமேதானசொல்லுகிறோம் சிவமுப்பிருபலந்தான் நாதசத்திசிவமுப்புயிருபலந்தானையா, தேமப்பாபீள்காணிவிருமுப்புபுடமிட்டு விளங்கவேசிவகங்கைசத்திகங்கை-ஓமேதானெவ்வொன்றுயிருபலந்தானிட்டு உசிதமென்றசிவசுண்ணஞ்சத்திசுண்ணங்காணே ॥ (௩௨௮)

காணுகின்றவொவ்வொன்றுபணவிடைதானிட்டுக்கருவானகுருசெயநீர்தேசிசெயநீர், தோணுகின்றகிளிசெயநீருசிசெய்நீர் செயலானரோமசெயநீர்விதம்பணவிடைதான், ஆணுகின்ற சிவமுப்புசெந்தூரம் பணவிடைதான் அருளான்சத்திசெந்தூரம்பணவிடைதான், நாணுகின்றயிதுவெல்லாமொன்றாயிட்டு நல்லகரமதுவாலேமத்திப்பாயே ॥ (௩௨௯)

மதனப்பால்

மத்திக்கவயணமென்னசொல்லக்கேளு மைந்தனேகரம்பட்டால்வெந்துபோகும், கெத்தித்துச்செவ்வாமணக்கிலைச்சாறிழிந்து கிருபைபெறமுழங்கைதூரம்பூசிநீயும், அத்தித்துஅச்சாற்றில்மூன்றுபலங்கண்டு அருளினதோர்வகையதனிலொண்ணுய்ச்சேர்த்து, கத்தித்துக்கூட்டிநீமத்தித்தாக்கால் கருநாகப்பழமதுபோற்கற்பமாமே ॥ (௩௩௰)

கற்பலேகியம்

ஆமப்பாகற்பமென்றகருவைக்கொண்டு அருளினதோரவிதனிலேயணாச்சாமம்வைத்தால், வாம்ப்பாலருவியதுகசிந்துபாயுமகத்தானவருவியடாமதனப்பாலு, நாமப்பாசொல்லிவிட்டோமப்பாலைத்தான் நலமானசீஷாவிற்பதனஞ்செய்து, சேமப்பாலடியில்நின்றவகோரகாலாக்கினைதான் செயகற்பந்தனையேமதியில்வையே ॥ (௩௩௧)

சிவயோகவாசி.

வைத்துநீமதிதனிலேயிருநாழியானல் மகத்தானலேகியம்போல்வருதலாகும், பைத்துமேயப்பாகங்கண்டாயானல்பரிவானசுனைப்பரண்டில்பதனஞ்செய்து, நைத்துமேசிவயோகக்குகைக்குள்ளேகி நலமானபிராணபீடஞ்சென்று, கைத்துமேகற்பமதையருகில்வைத்துக் கண்ணடிச்சுழிமுனையில்மவுனங்கொள்ளே // (௬௩௨

மகேசுரதெரிசனம்.

கொள்ளவேவாசியத்தனலேயையா கும்பித்து அங்கென்றுகும்பித்தாக்கால், அள்ளவேரோசகத்திற்பாய்ந்தாயானல் அறுகோணமயேஸ்வரத்தின்பீடங்காணும், வள்ளவேமனதிலெண்ணிமவுனங்கொண்டு மகத்தானமகேஸ்வரனைத்தெரிப்பாய்நீ, கள்ளமேசொல்லவில்லைகற்பபூசை கருணைபெறமெய்ஞ்ஞானபூசைசெய்யே // (௬௩௩)

மவுனபூசைசாபநிவர்த்தி.

செய்யப்பாபளிச்சென்றுசோதிகாணுஞ் செகச்சோதி யொளிவில்நின்றுதெரிசிப்பாய்நீ, மையவேமவுனப்பால்பூசையாச்சு மகத்தானகற்பசாபநிவர்த்திகேளு, ஐயவே அறிம் கிறிம்-கிலியும-சவ்வும்ஐயும்-யங்குஷாயாவென்றுமவுனமேவி, தையவேபிராணயம்கும்பகத்திலேகித் தம்பிதது லட்சமுருச்செபித்துப்பாரோ // (௬௩௪)

பாரப்பாசெபித்தையென்றல்சொல்லக்கேளு பரிவானசாபமெல்லாம்நிவர்த்தியாச்சு, காரப்பாகற்பங்கள்பலிதமாகுங்கைலாசமுத்திபருள்பெறுவாய்நீயும், ஆரப்பாவறிவார்களிந்தகற்பம் அருளினேமுன்னோர்கள்சாபம்போச்சு, வேரப்பாயிந்தகற்பஞ்சடலத்திற்கு வெகுகோடியுகாயுகந்திரங்கள்காணே // (௬௩௫)

காணப்பாயகோரகாலாக்கினையின்கற்பங் கருவானகற்பமதிற் பணவிடைதான்கொண்டு, ஆணப்பாமதனப்பால்பணவிடைதான்கொண்டு அடவாகமத்தித்துநாவிலேற்றி, கோணப்பாவாராமல்மண்டலந்தான்கொண்டால் கூறினேமவாசியதைபிழுத்துக்கட்டும், தோணப்பாதொண்ணூற்றுற்சட்டைதள்ளுந் தேகவச்ரகாயமதாயாக்குந்தானே // (௬௩௬)

ஆக்குமப்பாவாதாரம்நிலைத்துப்போகும் ஆயுசுதான் வளர்ந்தேபோமவுனியாவாய், நாக்குமப்பாதராதங்கள்கடந்தேபோவாய் சதாகோடியுகமளவும் யோகஞ்செய்வாய், நாக்குமப்பாயிச்கற்பங்கொண்டாலையா நமனேதுநாடதிலேசித்தனவாய், வாக்கமுர்தஞ்செயசித்திகற்பத்தாலே வாழலாங்கோடாகோடியுகங்கடானே // (௬௩௭)

தானென்றகற்ப்பத்தாலட்டசித்துமாடுந் தாக்கானவறுபத்துநான்குச ரக்காடும், வேனென்றவேதையிலேயனந்தமாடும், வெள்ளிபொன்னுட தி லேகாடாகப்போகும், நானென்றஞானசித்தியிதனலாகும் நலமானசரக் கெல்லாஞ்சுண்ணமாகும், வானென்றசெந்தூரமெழுகுமாகும் வாதமெல் லாமிதனலேசெயமாமென்றே॥ (௬௩அ)

செயமானயோகிகட்குமின்னூல்வேணுஞ் செயலானஞானிகட்குமி ன்னூல்வேணும், மயமானமவுனிகட்குமின்னூல்வேணு மகத்தானசித்த ருக்குமின்னூல்வேணும், தயமானதவசிகட்குமின்னூல்வேணுந் தபோத னர்க்குமுனிகளுக்குமின்னூல்வேணும், வியமானரிஷிகளுக்கு மிந்நூல் வேணும் வேதாந்தியாவோர்க்குமிந்நூல்தானே॥ (௬௩௯)

தானனவாதிகட்குமிந்நூல்வேணுந்தருவானபண்டிதற்குமின்னூல் வேணும், காரணகாரியக்குருவுக்குத்தான் காரணக்குருவுக்குமின்னூல் வேணும், தேனனதேறுமபோதேறுதோர்க்குந் தெளிவோர்க்குமின்னூ லுவேணுமபாரு, கோனனகுருவின்மொழிசௌமியந்தான் குவலயத்தில் சாகரமென்றிதற்குப்பேரோ॥ (௬௪௰)

அண்டகாயாதிகற்பம்.

பேரானயகோரகாலாக்கினியின்கற்பம் பேசினேமின்னமொருசெய் திகேளும்,ஆரானயண்டகாயாதிகற்பம் அருளுகிறேன்புலத்தியனேயடவா ய்நாமும்,தேரானதெளிவுள்ளோரறிந்துபாரு தேகவதின்சட்டையெல்லா ங்கழட்டுங்கற்பம், பாராய்நீபுலத்தியனேயிந்தகற்பம் பாடுகிறேன்கருக்கி டையாய்ப்பாடக்கேளே॥ (௬௪௧)

கேளப்பாபத்தினியினண்டமதுபத்து கிருபையென்ற சங்கினியின ண்டமதுபத்து,தெளப்பாசித்தினியினண்டமதுபத்துதெளிவானபத்மினி யினண்டம்பதினென்று, நாளப்பாநாற்பத்தொன்றண்டங்கொண்டு நலமா னயிங்கானில்நாதம்விந்துவாங்கி,கோளப்பாயண்டமதின்சவ்வதனைப்போ க்கிகூறினேனண்டமதின்கோளாதனைப்போக்கே॥ (௬௪௨)

அண்டசவ்வு அண்டகோளாபோக்கவும்

போக்கியேகல்லுரலிலண்டமதுவிட்டுப் பகழாக நாதவிந்தையெடுத் ததனிலிட்டு,ஏக்கியேயிரும்புலக்கைகொண்டுநாட்டி இணைவிடாயிருசாம ஞ்சாடிணலையா, ஆக்கியேகடுஞ்சூலுமாவழிபோலாகும் அம்மாவைத்தோ ண்டியொருபாண்டமதிலிட்டு, சேக்கியேசிவகங்கைபடியொன்றிட்டுச் சி வசத்திசுத்தசலம்படியொன்றுவாரே॥ (௬௪௩)

வார்த்துகரமதனலேகனாத்தம்மாவை வடிகட்டிமறுபாண்டமதனி லிட்டு, மாதநுமாநாள்முழுதும்வைத்ததனைமந்தா மறுநாளிற்பாண்ட

மதையெடுத்துநீபார்த்தால், சேர்த்தப்பாபாண்டமதில்தெளிவதுவநீராம் செயமானநீரதனைமறுபாண்டந்தன்னில், கார்த்துசலம்விட்டதிலேயடுப்பு மேலேற்றிக்கருங்காவிவிறகதனால்தீமூட்டுவாயே // (௬௪௪)

மூட்டியேமுச்சாமமக்கினியைமூட்டி முனைவிடாரவிசிதரூதெரித் தாயானால், வாட்டியேநீரெல்லாம்வற்றிப்போகு மாமெழுகாகுமதுபாவது போல்காணீர், எட்டிலேயிவ்வண்ணஞ் சொல்வோரோதான் இறக்கியே பாண்டமதைச்சருகாமலேபா, நாட்டியேபாண்டமதையாறவைத்து நலமா னபீங்கானிற்கலையாமற்போடே // (௬௪௫)

காயாதியமூர்தம்.

போடப்பாயம்மாவுமெழுகதனையையா புகழாகபீங்கானிற்போட்டு நீமைந்தா, சூடப்பாசிவசங்கைசிவசத்திகளைகை சொல்லுவோமோவ்வொ ன்றுபலம்வீதமாய்வாரு, நடப்பாவூசிசெயநீர்பணவிடைதான் நலமான ரோமசெயநீர்பணவிடைதான், வாடப்பாகுருசெயநீர் இளிசெயநீனாயா வசனிப்போம்பணவிடைதான்வார்த்திடிரோ (௬௪௬)

வார்த்திடிர்தேசிசெயநீர்பணவிடைதான் மதிசெயநீரவிசெயநீரதுவு மிப்படிதான், சேர்த்திடிர்சிவமுச்சுண்ணம்பணவிடைதான சிவசத்திருப் புசுண்ணம்பணவிடைதான்சேரு, ஆர்த்திடிர்சிவசெந்தூரம்பணவிடைதா ன் அருளானசத்திசெந்தூரம்பணவிடைதான், கார்த்திடிர்பீங்கானிலிவ்வவி தமெல்லாஞ்சேர்த்துகரமதனால்முன்போலேமத்திப்பாய்த்தானே / ()

மத்தித்துக்கூட்டிபதமாக்கியையா மகத்தானரவிமுகம் சாமம்வைத் திட்டால், கத்தித்துக்காயாதியமூர்தமிறங்குங் கருவானசீஷாவிலெடுத்து விட்டு, கொததித்துக்குருவினடிபோற்றிப்பூசித்தும் குருவானவமூர்தம தைப்பதனஞ்செய்து, பெத்தித்துப்பீங்கானிலடியில்நின்ற பேரானகாயா திகற்பமதுகேளே (௬௪௮)

சிவன்சொல்ல உமைகேட்கஉபதேசம்

கேளப்பாபவ்வடியில்பீங்கானில்நின்ற கெவுனமெழுகாயாதியண்ட லேகியமாம்.காளப்பாகருநாகப்பழமதுபோற்காணும காயாதிகற்பமதைம திதனிலேவைப்பாய், ஆளப்பாய்நாசசாமஞ்சென்றதனையெடுத்தால அது வென்னவெகுபெருமையாருஞ்சொல்லார், வேளப்பாமுப்புரமெரித்தசிவ ன்சொல்லவெகுவிசுத்திபுமையவளும்விளங்கினாள்பாரே / (௬௪௯)

விளங்கினாள்நந்தியவர்க்குபதேசஞ்சொன்னாள் விபரமதாய்நந்திசர் தன்வந்திரிக்கருள், வழங்கினார்தன்வந்திரிபகவானுமையா வசனித்தாரசுவ னிதேவருக்கருள், உளங்கினாரசுவனித்தேவர்தானு முபதேசமெந்தனக்கரு

ளினர்பார், புளங்கினோமென்பெயரகத்தியன்றனையா புறத்தியனேயுந்த
னக்குப்பகட்டினோமாமே (௯௫௰)

கற்பூசை-யமூர்தபூசை-மவுனபூசை

புகட்டினோமென்னவென்றால்புலத்தியனேயையா பூதலந்தன்னிலே
தேறுமபேர்க்கெல்லாம், புகட்டினைங்காயாதிலேகியந்தன்னைப் புகழான
சுணாப்பரண்டில்பதனஞ்செய்து,புகட்டினோஞ்சிவயோகம்செய்யுங்குகை
தன்னில் பேரானவமூர்தலேகியமிரண்டுண்மையா, புகட்டினோம்பிராணய
பீடஞ்சென்று பேரானவாசிகொண்டிழுத்துத்தம்பிப்பாயே (௯௫௧)

கொண்டுநீவங்கென்றுரோசகமொட்டிகூறுஞ்சுழிமுனையருகேமன்ன
க்கண்ணைநாட்டி, கொண்டுநீபங்கென்றுதம்பிததாயானால் குருவினடிதெ
ரிசனமாகும்புலத்தியனே, கொண்டுநீகும்பகம்பூரகம்பார்ந்து குருபூசை
பரபூசைசிவபூசைசெயதால், கொணடுநீயமூர்தலேகியமதற்கையா கூறி
னோமவுனபூசையதுசெய்யே (௯௫௨)

சாபநிவர்த்தி

செய்துநீபகண்டகாயாதிகற்பம் செயசித்தியாவதற்கருளுவோம்பா
ர், செய்துநீயசாபநிவர்த்தியைக்கேளு செப்புகிறேன ஓம்-சிறிம-கிறியும்
மூன்றெழுத்தை, மூய்துநீமும்மூலம்வாசியதையொட்டிமூர்க்கமதாயப்பி
ராணயமகொண்டுநீயப்பா. வைதுநீபித்தியானம்லட்சமுருச்செபி நவசித
தாளசாபமதுநிவர்ததியாச்சே (௯௫௩)

மண்டலமுண்ணவும்

ஆச்சுதேகாயாதிகற்பமதற்கைபா அருளினோம்சாபங்கணிவர்த்தியா
ச்சு, பேச்சுதேசிவயோகஞ்செய்யுங்காலம் பேரானகாயாதிசற்பம்பணவி
டைதான், வாசசுதேகாயாதியமூர்தம்பணவிடைதா[illegible] மததித்துக்கரமத
னாற்கூட்டியேசென்று, ஓச்சுதேயோங்கார மூலசுழியேகி யொருமித்தும
ண்டலமிருபோதுண்ணே (௯௫௪)

உண்ணையிலேரவிமதியிதுபோதுண்டா லுடற்கூடுபுறச்கூடுமூலச்கு
டையா, அண்ணையிலேசெய்வினைகள் மச்சூடுந்தான் அற்றுப்போமொரு
போது அன்னமுண்டு கண்ணையிலேகளயோகஞ்சிவயோகஞ்சித்தி கருத
வேஞானமெஞ்ஞானமதுசித்தி,மண்ணையிலேமண்டலமுமுண்டபோதை
யா மகத்தானதோற்சட்டைகழன்றிடுந்தானே (௯௫௫)

நமனுக்குநமனாவாய்.

ஏறலாமண்டலமிருபதுகொண்டால் யெமன்பார்வையற்றுப்போம் ந
மனுநீயாவாய், ஏறலாமிந்தக்காயாதியுண்டோர்கள் இயல்செல்வபூபதியெ

ன்றறையலாம்பார், கோறலாமண்டலங்கொண்டபோதையா கொடியவய
தாகிலுங்காயம்பிலப்படுங்காண், பாரெலாந்திரிந்தலையாதேயிந்நூலைப்பார்
பாடினேம்சௌமியசாகரமிதாமே (௬௫௭)

குன்றின்மணிப்பிரமாணமகொண்டபேதே
சட்டைகழட்டும்.

ஆமென்றகுன்றின்மணிப்பிரமாணங்கொண்ட லதீதரொன்றபோதை
யாவோர்சட்டைகழலும், தூமென்றகுன்றிமணிதொண்ணூற்ருறுண்டா
ல் தோற்கருவிதொண்ணூற்ருறுமுறியும்பாரு! நூமென்றகுன்றிமணிநூ
றுமணியுண்டால் நுண்மைபதுவாகிலும்நூறுகோடிவயதாம்,பாமென்றப
தநூறுகுன்றிமணியுண்டால், பாடினேம்லோகாதிகர்த்தனீடாமே ()

ஆமேபுலத்தியனேநாமாயிரமணிதான் அடவாகக்கொண்டுநாம்பொ
தியையகஞ்சேர்ந்தோம், தேமேதெட்சணப்புறங்கர்த்தனுமானேம் திசை
யுகாயுகாந்தாம்புவனங்கள்பாய்ந்தோம்,நாமேபுலத்தியனேகேளநந்திசர்கற்
பம் நன்ருகமுந்நூறுமணியுண்டார்பார், தாமேதன்வந்திரிபகவானுமையா
தனதாகவதிற்பாதியுண்டார்கள்பாரோ (௬௫௯)

பஞ்சநாதாக்கள்தொகுப்பறியவும்,

பாரப்பாபசுவனிதேவனையாகேள் பண்மைபெறவதிற்பாதி யுண்டா
ர்களையா, ஆரப்பாவவர்களுட தபோபலத்தாலே ஆயுசுமிகப்பெருகவளர்ந்
தினையா, நாரப்பாகற்பததால்கனயோகஞ்செய்தோம்நவகோடியென்னு
டையசீஷர்தாமையா! காமப்பால்மாய்கைதன்னைவிட்டாலையாகருதவேவெகு
காலம்வாழ்ந்தார்கள்பாரோ (௬௬௰)

சிவன்கொண்டகற்பம்-பாஷாணகற்பம்

வாழ்ந்தார்கள்சிவன்கொண்ட கற்பம்தைக்கேளு வசனிப்போம்ரவி
செயநீர்மூன்றுவாங்கி, நாழ்ந்தார்கள்பீங்கனிற்செயநீர்விட்டு நலமானபா
ஷாணமெழுகுசேரண்டு, சாழ்ந்தார்கள்சிவகெங்கைபலமஞ்சிட்டு சரக்
கொன்றைசாரதிலேமூன்றுபலமிட்டு, கேழ்ந்தாகள்குருசெயநீர்பலமை
ந்துவாங்கி கெடியானகடுக்காயதின்பலமாறுபோடே (௬௬௧)

போட்டதிலேசாமமொன்றூறவைத்தாக்கல் பொடியாகுமதனுடை
யவேகம்பட்டையா, நாட்டிநீயப்பொடியைப் பீங்கானிலிட்டு நாதசத்திமு
ப்புசுண்ணம்பணவிடைதான்போட்டு, காட்டதிலேபோட்டுநீமத்தித்தா
யானல் கருநாகப்பழமதுபோலாகும்பாரு, சாட்டுநீரவிதனிலேவைத்துநீ
சாமம் ஊசதன்னியப்பாஷாணகறபமெடுத்தாடே (௬௬௨)

மண்டலமிருபோதுண்ண.

ஆடுவாய்சீஷாவிற்பதனமதாய்வைத்து அடவானகனயோகஞ்செயு ங்காலந்தன்னில்,தேடுவாய்பிராணயபீடஞ்சென்றையா தெளிவாகவங்கெ ன்றுகம்பித்துப்பூசி, நாடுவாய்குன்றிமணிப்பாஷாணகற்பம் நலமானசிவ கெங்கைசலந்தனிற்குழைத்து;சாடுவாய்நாவினிலேயெத்தியுட்கொள்வாய சார்பாகமண்டலமிருபோதுகொள்ளே (கூகூ௩)

கொள்ளவேசிவன்கொண்டபாஷாணகற்பங் குருவானகற்பமதைக் கொண்டிடும்போது, துள்ளவேதொண்ணூற்றுற்கருவிகளுந் தோன்றும் துதிபெறவேகட்டிடும்வாசியதைக்கட்டும், நள்ளவேதேகமதிற்சட்டதனை ப்போக்கும்நவநீதமதுபோலேதேகநிரமாகும்,மள்ளவேமண்டலமிருபோ துகொண்டால மகத்தானயுகாயுகங்கடந்தேறலாமே (கூகூச)

சிவசத்திகொண்டகற்பம்,

ஏரலாமீருறுமணிரண்டுவனாயுமியல்பானபாஷாண கற்பமிதனாலே தேறலாஞ்சிவன்கொண்டகற்பமிதாகுஞ் செயலானவுமைதேவிகொண்ட கற்பங்கேள், சேறலாம்பரமபதஞ்செயசித்தியாகுஞ் சிவசத்திகற்பதைச் சொல்லக்கேளையா, பாறலாந்திரிந்தலையாதேநீகேளும் பண்மைபெறும்பெ ரியோர்கள்சொல்லுமொழிவாக்கே (கூகூரு)

வாலைரசம்,

வாக்காயுமைதேவிகொண்டகற்பங்கேள் வசனிப்போம்வாலைரசமெ ழுகுசேரிரண்டு, நாக்கானவாலைரசகற்பமதாற்செய்வார் நாம்செய்வோம்பு லத்தியனேநன்றாகக்கேளும், சாக்கான ரசமெழுகுபீங்கானிலிட்டுச் சார் வானசிவசத்திகங்கைபலமஞ்சு, ஆக்கானவாணகெங்கைபலமூன்றிட்டு அ ருளினேனும்ரோமசெயநீர்பலமொன்றே (கூகூகூ)

குருசெயநீர்--ஊசிசெயநீர்;

ஒன்றானகுருசெயநீர்பலமொன்றுவாறு ஊசிசெயநீர்பலமோகோகோ வாறு,அன்றானகிளிநீர்பலமொன்றுவாறு அடவானமதிசெயநீர்பலமொன் றுவாறு, சென்றானரவிசெயநீர்பலமொன்றுவாறு தேசிசெயநீர்பலந்தெளி வாகவாறு, முன்றானவமுர்தமதிசேர்கொண்டுபீங்கான் முளகுசேரதிலிட் டுஆறவைப்பாயே (கூகூள)

ஊறநீமிளவதனைவைத்தீராகில்ஓர்சாமம்மதற்குள்ளேபொடியாகும் பார்,ஆறவைத்ததனையேயெடுத்துநீயப்பா அருளினதோர்முன்சொன்னபீ ங்கானிலிட்டு, ஏறவைத்தெழுத்தாணிபச்சிலைச்சாறு இயல்பாகப்பலமூன றுபீங்கானிலிட்டு, கூறவைத்ததனையேமத்தித்துக்கூட்டி குருவானரவித ணிலேவைத்திடீர்தானே (கூகூஅ)

ணைவத்திடியொருசாமம்வைத்தீராகில் மலைமஞ்சனிறமதுபோலேயா
கும், ஐத்திடிரவிதனைநேயெடுத்துநீயப்பா, அடவானசீஷாவிற் பதனஞ்
செய்னைதயா, னைத்திடிர்பிராணயபீடஞ்சென்றையா நவிலுவோம்அங்கெ
ன்றுகும்பிப்பாய்நீயும், செத்திடிரேசகங்கொண்டங்கேயோடுஞ் செயலா
னவாசியைச்சிங்கென்றுநாட்டே. (௬௬௯

சாயுச்சியபதவி.

நாட்டியேசிவயோகஞ்செயுங்காலந்தன்னில் ரசமெழுகுவாலையுடக
ற்பமதைக்கொண்டு, பூட்டிடுகுன்றிமணிமண்டலமிருபோது துறுதிபெ
றுஞ்சிவசத்திகெங்கைபணவிடையில், சாட்டிடுமத்தித்தூவதனிலேற்ற
சட்டையதுதொண்ணூற்றாறுமதுகழட்டும், மீட்டியேநாளொன்றுமிரு
போதுண்டால் மேலானசாயுச்சியபதவிபெறுவாயே (௬௭௰)

நந்தீசர்கொண்டகற்பம்.

பெறுவதற்கின்னமொருகற்பமதைக்கேளும் பேரானநந்தீசர்கொண்
டகற்பங்கேள், அறிவதற்கின்னமொன்றுசொல்வோமையா அவர்கொண்
டகற்பமதுயார்கொண்டார்பார், நறுவதற்கருளுவோம்நந்தீசர்கற்பம் நாம்
சொல்வோம்புலத்தியனேநன்றாய்க்கேளு, வெறுவதற்கருளுவோம் வீர
மெழுகையா விளங்கவேயிரண்டுசேர்கொண்டுபோரே (௬௭௧)

கொண்டுநீவீரமெழுகற்பமதைக்கேளுங் குருவானநந்தீசரவர் மகி
மைமெத்த, கண்டுநீபீங்கானில்வீரமெழுகிட்டுக் கருவானசிவகங்கைபல
மாறுவிட்டு, அண்டுநீசிவசத்திகெங்கைபலமஞ்சு அடவான குருசெயநீர்
மெழுகோர்பலந்தான், துண்டுநீபோகாமலேயச்செயநீர்பலந்தான் துரு
வானரோமசெயநீருபலமொன்றே (௬௭௨)

நந்தீசர்கற்பம் சாமீபம்பெறுதல்.

ஒன்றானயன்னீருமெழுகுபலமொன்று ஓ கோகோ கிளிசெயநீர்பல
மொன்றுவாரு, நன்றானயன்னீருமெழுகுபலமொன்று நலமானகெந்திசெ
யநீர்பலமொன்று, குன்றாமலனனீருமெழுகுபலமொன்று கூறினேம்ரவி
செயநீர்பலமொன்றுவாரு, சென்றானயன்னீருமெழுகுபலமொன்று செய
லானமதிசெயநீர்பலமொன்றுவாரே (௬௭௩)

வாரப்பாரவிமெழுகுபலமொன்றுபோடுவசனிப்யோமூசிநீர்பலமொ
ன்றுவாரு, ஆரப்பாயதன்மெழுகுவொன்றுபோடு அடவானமுப்புசுண்ண
ம்பணவிடைதான், பாரப்பாசிவசத்திசுண்ணம்பணவிடைதான் பரிவான
சிவசெந்தூரம்பணவிடைதான், காரப்பாசிவசத்திசெந்தூரமப்படிதான் ந
விலுவோஞ்சிதேவிசாறுபலமூன்றே (௬௭௪)

மூன்றானயச்சாறுபீங்கானில்வார்த்து மூசிநீர்பலமஞ்சில்சேங்கொட்டைகேளு, ஆன்றானயக்கொட்டைபலமெட்டுவாங்கி அங்நீரில்நாள்முழுதுமூறினாலையா, தூன்றான்பொடியாகும்பொடியைத்தானும் துதிபெறவேயவ்வகையிலொன்றாகச்சேர்த்து. கன்றாகமத்தித்துக்கரமதுவாற்கூட்டி கருதவேரவிமுகமிருசாமம்வையே॥ (௯௭௫)

தன்வந்திரியுண்டகற்பம்.

வையப்பாயிருசாமம்வைத்தீரோயாகில் வளமாகசங்குநிறமதுபோலாகும், பொய்யப்பாபுலத்தியனேசொல்லவில்லைபாரு புகழானலேகியம்போலதுவாகும், ஐயப்பாநீபாகங்காண்பீரோயாகில் அப்நீங்கான்லேகியத்தடவதனைக்கொண்டு, மெய்யப்பாசீஷாவிலேகியமிட்டு மேல்பிரடைபோட்டுநீமேவிநிற்பாயே॥ (௯௭௬)

மேவுவாய்வீரமெழுசற்பமதைக்கொண்டு மேலான்சிவயோகஞ்செயுங்காலத்தில், பேவுவாய்பிராணயபீடமேசென்று பேரானசுழிமுனையில் வாசிகொண்டிழுத்து, ஆவுவாயக்கென்றுரேசகமொட்டி அதுகடந்தப்பாலேபூரகம்பாய்ந்து, நாவுவாய்கும்பகமூலமருகேகி நண்பாகமவுனகுருபீடமதுகாணே॥ (௯௭௭)

காணவேசிங்கென்றுகும்பகம்பாய்ந்தால் கருதவேகுருவினடிகாணும்புலத்தியனே, தேணவேதெரிசித்துப்பூசித்தாயானால் தெளிவானசெயசித்தியாகும்புலத்தியனே, வேணவேவீரமெழுகற்பமதைக்கொண்டு விளங்கவேமண்டலமிருபோதுமை, கூணவேகுன்றிமணிப்பிரமாணமையா குருவானசிவகெங்கையதனில்குழைத்திடீரோ॥ (௯௭௮)

குழைத்ததைநாவதனிலேற்றிவையையா கூராகமண்டலமூண்டீரோயாகில், தழைத்தசடமேற்றோலுசட்டைதொண்ணூற்றாறு தருவாகக்கழட்டிடுந்தங்கம்போற்றிரேகம், அழைத்ததொருபிராணய வாசியதுதானும் அடக்கியேயொருமித்துவொடுங்கியதுபோச்சு, பழைத்தவாதாரமேலாதாரமாகில் பனிரண்டுமொடுங்கியேபண்மைபெறுந்தானே॥ (௯௭௯)

பண்மைபெறுமண்டலமிருபோதுங்கொண்டால் பரிவானவாயுளுக்கழிவில்லைமைந்தா, தண்மையிதுகொண்டுதபோபலமாகில் தருவிக்கும்யுகாயுகந்திரங்கள்நிலைகாண்பாய், வண்மையிதுவீரமெழு கற்பமுண்டாக்கால் வாதசித்திகைகூடுமிதுமிகவும்பாரு, நண்மைபெறும்நந்தீசருண்டகற்பந்தான் நாம்சொன்னோம்சாமீபகளினமிதுவாமே॥ (௯௮௰)

சாதிலிங்கமெழுகு.

வாமென்றதன்வந்திரியுண்டகற்பங்கேளும் வசனிப்போம் புலத்தியனேவண்மையிதுபாரீர், நாமென்றசாதிலிங்கமெழுகுகற்பம் நவிலுவோம்

நன்றாகளினமிதுவாகும், பேமென்றபீங்கானிலிங்கமெழுகுகேளு பேராகணொண்டுசேர்கொண்டுமையயாகேள், ஆமென்றபீங்கானிலிங்கமெழுகிட்டு அடவானசிவகெங்கைபலமஞ்சுவாரே // (சூ அக)

அங்சானசிவசத்திகெங்கைபலமஞ்சு அருளினேம்ரோமசெயநீருபலமொன்று, வஞ்சானயதன்மெழுகுபலமொன்றுவாரு வகையானகுருசெயநீர்பலமொன்றுவாரு, கஞ்சானவதன்மெழுகுபலமொன்றுவாரு கருவானகிளிசெயநீர்பலமொன்றுவாரோ, நஞ்சானதேசிசெயநீர்பலமொன்றுநவிலுவோமிதின்மெழுகுபலமொன்றுபோடே // (சூ அஉ)

பலமானவூசிசெயநீர்பலமொன்று பரிவானவதன்மெழுகுபலமொன்றுபோடு, சலமானரவிசெயநீர்பலமொன்றுவாரு சார்வானவதன்மெழுகுபலமொன்றுபோடு, அலமானதிதிசெயநீர்பலமொன்றுவாரு அதன்மெழுகுபலமொன்றுவளமாயதிற்போடு, வலமானமதியமுர்தம் ரவியமுர்தமப்பா மடவாகயொவ்வொன்றுபலம்போடுவாயே // (சூ அரு)

போடுவாய்சிவசுண்ணம்சிவசத்திசுண்ணம் புகழானசெந்தூரஞ்சிவசெந்தூரம், ஆடுவாயொவ்வொன்றுவீதம்பணவிடைதான் அடவானசிறியானின்நங்கையின்சாறு, சாடுவாய்மூப்பலஞ்சாற்பிழிக்கையா சைதன்னியமாகவேபீங்கானிலிட்டு, வேடுவாயிவ்வீதமொன்றாகச்சேர்த்து விளங்கவேலிஞ்சிசேர்விசிதமதாய்க்கொள்ளே // (சூ அசு)

கொள்ளவேயிஞ்சிதனைரவியுலரவைத்துக் கூறாகக்கல்லுரலிற்குணமாகயிட்டு, வள்ளவேயிருப்புலக்கைகொண்டுமேயையா மாசிதறயிடித்துமேதூளதாக்கிமைந்தா, முள்ளவேமுனசொன்னபீங்கானிலிட்டு மூதண்டமாகவேமததித்துகூட்டி, கள்ளவேயில்லையிதுரவிசாமம்வைத்தால்கருதவேசெழுகைமகிறகற்பமிதுவாமே // (சூ அரு)

இதுவானசாதிலிங்கமெழுகுகற்ப மியம்பினேஞ்சீசாவிற்பதனஞ்செய்து, அதுவானசிவயோகஞ்செயுங்காலத்தில் அடவானபிராணயவாசிதனையொட்டி, சதுவானரேசகஞ்சிங்கென்றுநாட்டிச் சம்பிரமதாகவேமவுனகுருபீடம், ததுவாகத்தம்பித்துக்கும்பித்தாயானல் தருவாகமவுனகுருதேரிசனமாமென்றே // (சூ அகு)

சிவயோகம்பூசித்தடிபணிதல்.

தெரிசித்துயங்கென்றுகும்பகமேவித் தெளிவாகலிங்கமெழுகற்பத்துக்கையா, அரிசித்துப்பூசித்துஅடிபணிந்தாகில் அடவானசித்திமுத்தியங்கேயெய்தும், பரிசித்துச்சாதிலிங்கமெழுகுகற்பம் பரிவாகக்குன்றிமணிப்பிரமாணங்கொண்டு, தெரிசித்துச்சிவகெங்கைபணவிடை தன்னிலிருபையதாய்க்குழைத்துமண்டலங்கொள்ளே // (சூ அஎ)

கொள்ளவேமண்டலமிருபோதுங்கொண்டால் கூரானசட்டலமிதற் கழிவோயில்லை, துள்ளவேதொண்ணூற்றுச்சட்டையுந்தான் தொகுதி பெறமண்டலத்துரித்தங்கேபோகும், வள்ளலேவாசியதையிழுத்தங்கேகட்டும் வசனித்தோம்தேகமதுகற்போலாகும், தெள்ளவேதேகவச்சிரகாயமாகும் செணப்போதிற்காயசித்துவதுவாமே॥ (சூ ௮௮)

வாகுமேமண்டலமிருபோதுண்டால் வாழலாம்யுகாயுகாந்திரங்களிதுவாகும், சாகுமேபிதுர்க்கவெல்லாமோடிப்போகுஞ் சாயுச்சியபதவிவந்தெய்துமிதுபாரு, நாகுமேநவநீதமமூர்தமதுபாயும் நலமானகுளிகையது சித்திக்கும்பாரு, ஆகுமேதன்வந்திரிகொண்டகற்பந்தான் ஆர்செய்தார்நாம்செய்தோமவர்செய்தார்பாரோ॥ (சூ ௮௯)

செய்ததொருதபோபலமிருந்ததேயாகில் சித்திக்குஞ்சாதிலிங்கமெழுகுகற்பம், நைததோருகற்பத்தால்நவகோடிசித்தர் நலம்பெறவேகாயசித்தியதுவானார், எய்ததொருயிக்கற்பம்நன்றாய்ச்சொன்னோம் யென்குருவசுவனிதேவருடகற்பம், பொய்தததொருபூமலர்வாசமதுபோலப் புகழாகவசுனிப்போம்புலத்தியனேகேளே॥ (சூ ௯௰)

அசுவனிதேவருண்டகற்பம் கெந்திமெழுகுகற்பம்.

கேளென்றவசுவனிதேவருண்டகற்பம் கெடியானகற்பமதைக்கிருபையதாய்ச்சொல்வேன், நாளொன்றுஞ்செல்லாது நாம்செய்தோம்பாரு நலமானவசுவனிதேவருட்மகிமை, தேளென்றகொட்டுதல்போலேயிக்கற்பம் செயகற்பமகிமைதனைச்செப்புவோனமையா, பாழொன்றும்வாராதுகெந்திமெழுகற்பம் பாடுகிறேன்நன்றாகப்பரிவாய்க்கேளே॥ (சூ ௯௧)

பரிவானகெந்திமெழுகிரண்டுசேர்கொண்டு பண்மைபெறும்பீங்கானில்மெழுகதனையிட்டு, வரிவானகாந்தமெழுசேரதுதானிட்டு வளமானதுரிசினுடமெழுகுசேரிட்டு, வரிவானதாளகமெழுகுசேரிட்டு விதமானகுருசெயநீர்பலமொன்றிட்டு, அறிவானயதன்மெழுகுபலமொன்றுபோட்டு அருளினேங்கிளிசெயநீர்பலமெழுகுவாரோ॥ (சூ ௯௨)

ஒன்றானயம்மெழுகுபலமொன்றுபோல ஓ கோகோ ரோமசெயநீருபலமொன்று, அன்றானமெழுகுபலமொன்றுபோடு அடவானகிளிசெயநீர்பலமொன்றுவாரு, வன்றானவம்மெழுகுபலமொன்றுபோடு வசனிப்போமூசிசெயநீருபலமொன்று, குன்றுமலதன்மெழுகுபலமொன்றுபோடு கூறினேம்தேசிசெயநீருபலமொன்றே॥ (சூ ௯௩)

நீரானவம்மெழுகுபலமொன்றுபோடு நீமகனோரவிசெயநீர்பலமொன்றுவாரு, மாரானவம்மெழுகுபலமொன்றுபோடு மதிசெயநீர்பலமொன்றுவம்மெழுகுபலந்தான், வாரானரவியமூர்தம்பலமொன்றுவாரு வசனப்

போமதியமூர்த்தம்பலமொன்றுவாரு, சேரானசிவகங்கை சிவசத்திகங்கை செப்புவோமிரண்டுபலஞ்சேர்த்தங்குவாரோ || (௬௯௪)

சாதிக்காய்த்தூள்.

வாரப்பாசிவமுப்புச்சுண்ணம்பணவிடைதான் வசனிப்போஞ்சிவசத்திசுண்ணம்பணவிடைதான, சோப்பாசிவசெந்தூரம் பணவிடைதான் சிவசத்திசெந்தூரஞ்செப்பும்பணவிடைதான், காரப்பாயழுக்கண்ணிச் சாறுபலமஞ்சு கருதவேவகையெல்லாமொன்றாகச்சேர்த்து, சாரப்பாசாதிக்காய்பலமாறுவாங்கி சார்வானகல்லுரலிற்போட்டங்குகாணே || (௬௯௫)

காணவேசொல்லுகிறேன்மிருப்புலக்கைகொண்டு கருதவேமாவதுபோல்தூளதாயிடித்து, வாணவேவடிகட்டித்தூள்கொண்டுநீயும் மகத்தானமுன்சொன்னமுறையதனிற்போடு, சாணவேமத்தித்துக்கூட்டியேயப்பா சார்பானரவிமுகஞ்சாமம்வைத்தாக்கால், நாணவேகருநீலிவன்னமதுபோலாம் நலமானலேகியம்வருதலதுகாணே || (௬௯௬)

சிவயோகபூசை

வருதலதுகண்டுநீபிங்காதனமடுத்து வளமானசிஹாவிற்பதனமதாய்ச்செய்து, அருதலதுபோகாமல்பிராணயமேவி யங்கென்றுரேசகம்கும்பித்தாயானால், குருதலதுகாணுமதுசிவயோகந்தன்னில் கும்பித்துக்குருவினடிபோற்றிநீசெய்து, கருதலதுவாகவேமவுனங்கொண்டையா நந்திபதம்பணிந்துநீபூசிப்பாய்த்தானே || (௬௯௭)

பூசித்துச்சிவபூசைசெய்யுங்காலத்தில் புகழாகக்கெந்தியுட கம்பமதைக்கொண்டு, வாசித்துயிருபோதுமண்டலமுறைமையா வசனித்தோங்குன்றிமணிப்பிரமாணங்கொண்டால், நாசித்துநந்தியொளிபிரசன்னங்காண்பாய் நனாதினாயுமற்றுப்போமண்டலந்தன்னில், பாசித்துப்பரமபதமனாரொடியிற்காண்பாய் பசுபதிபாசவுபாடமதனைக்காணே || (௬௯௭)

மதுவானகற்பமதையுண்டுநீயப்பா மகத்தானசிவயோகம்பிராணயமொட்டி, வதுவானரேசகம்வாசியதைக்கொண்டு வங்கென்றுயிழுத்துநீகும்பித்தாயானால், கதுவானமுத்தியதுகாயம்பெலப்படும் காயசித்தியாகுமதுதேகசித்தியாகும், அதுவானசடலமதுகற்போலேகட்டும் ஆயுசுக்கழிவில்லையெமன்பாரவைபோச்சே || (௬௯௯)

போச்சென்றகெந்திமெழுகற்பமேயுண்டால் பொன்னிறம்போலேதேகமதுவாகும், வாச்சுதேவாதமேசித்தியதுவாகும் வாசிசித்திகாயசித்திதானுமதுவாகும், ஏச்சென்றயெழுகுவச்சிரகாயமாகும் என்னசொல்வேன் கோடாகோடிவயதாகும், தூச்சும்தகொண்ணூற்றுறுசட்டையதுதள்ளுந் தொகுதிபெறக்கழட்டிவிடுஞ்சுருதிசொன்னோமே || (௭௱

சொன்னமேகெந்திமெழுகற்பமதையா சொல்லுமசுவனிதேவருண்டகற்பந்தான், அன்னேமேயவர்கொண்டகற்பமதனாலே அதீதமுறைகற்பங்களகத்தினும்கொண்டோம், முன்னேமேகொண்டதொருமுன்னோர்கள்கற்ப முறையாகச்சொல்லிவிட்டோம்பாருநீமைந்தா, வன்னேமேயின்னூலுசௌமியந்தன்னில் வசனிப்போம்வாதமுன்றசவர்க்காரப்போக்கே ||

சவர்க்காரம் பசுமைசிறப்பூமி ஏலகிரிதேசம்.

போக்கானசவர்க்காரவைப்பைக்கேளு பூதலந்தன்னிலேபசுமைசிறப்பூமி, வாக்கானயப்பூமிதேசமதிலுண்டு வளமானதேசமடாயேலகிரிராச்சியம், தாக்கானயக்கிரிசாரலடிவாரந் தருவானகுளமேரிமடுவுகளிலேயா, சாக்கானகிளியூறலேரிபெதிர்வாயில் தன்மொழிபோல்பரவும்கிளியானையாமே || (எ௱௨)

ஆனகிளிநீளஞ்சாணஞ்சாறுகொண்டு அருளுவோமதனோடு கத்திகொண்டெடுத்து, வானமதினாயுடசவ்வதனைப்போக்கி வளமானகோனாயுதுநஞ்சதுவும்வாங்கி, கானகிளியானையைநீகல்லூரலிற்போட்டுக் கருதவேயிருப்புலக்கைநீகொண்டுமேதான், மானமுடனசாடியொருபாண்டத்திலிட்டு மகத்தானசிவசத்திகன்னையதில்வாரோ || (எ௱௩)

வார்த்துகரமதனாலேகனைத்திரோயாகில் மாக்குழம்பதுபோலேபாகமதுவாகும், மூர்த்துமுன்சொன்னதொருசிவசத்தியுப்பு மூதண்டவுப்பதனிற்சேர்கொண்டுநீயும், கார்த்துமுன்கனைத்தகுழம்பதுவுலுப்பிட்டுக்கருதவேகுருசெயநீராறுபலம்விட்டு, சேர்த்துவெட்பாலே விறகுகொண்டையா செயமாகவடுப்பேற்றியவிந்திடாய்தானே || (எ௱௪)

தானாகவவித்திட்டுச்சாமமதுவானால் தருவானபாண்டமதை யிறக்கியேநீயும், ஆனாகவப்பாண்டமாறவைத்ததனை அதுவாகப்பார்த்தையேயாமாகிற்கேளு, பாகைப்பாறையதுபோலேயதுகட்டும்பரிவாகவதனையே கல்லூரலிலிட்டு, ஏனைகக்கிளிசெயநீர்சேர்கொண்டுநீயும் இயம்புவோமூரல்தனிலின்னீருவாரோ || (எ௱௫)

ஐந்துமாதக்கடுஞ்சூலப்பணிக்குடம்.

வாரப்பாயன்னிருவார்த்துக்கல்லூரலில் வளமாகயிருப்புலக்கைகொண்டுமேநீதான், ஏரப்பாசாமமதுயிடித்ததனைக்கேளு இயல்பாகக்குமிறியதுபிசினிபோலாகும்; ஆரப்பாயப்பாகங்கண்டபோதையா அதைத்தோண்டிப்பாண்டமதிலடவாகயிட்டு, மாரப்பாமாதகஞ்சமதனிற்கேளு மகத்தானகடுஞ்சூலுபாலன்பணிக்குடமே || (எ௱௬)

குடமானபனிநீரைச்சுத்தசலமாக்கிக் கூறுவோம்சவர்க்காரம்பாண்டமதிலிட்டு, மடமாகமத்தித்துக்கூட்டியேஐயா மலையாமதற்பிசைந்ததனையுண்டைசெய்வாய்நீ, படமான்பசுமைநிறச்சவர்க்காரமாச்சு பரப்பிரமவஸ்ததனைபணிந்துபூசித்து, திடமாகச்சிவபூசையோகஞ்சாதித்துத் தீபவொளிசோதிதனில்நேமஞ்செய்திடீரே// (௭௱௭)

பிராணயபூசைஞானமூலம்.

செய்திடீர்வாசியைநீபிராணயமொட்டி செய்கும்பரேசகம்பூரகமும்பாய்ந்து, கைதிடீர்கருணைபெறக்கமலவிதழ்தனிலே கைகுவித்தடிபணிந்தருள்பெறவேமூட்டி, சைதன்னியநிலைகண்டுகும்பமலர்சாற்றி தாயானமனோன்மணிபாதமர்ச்சித்து, மூய்திடீர்சவர்க்காரஞ் செயசித்திபெறவேமூலமுதலாறுவரைஞானப்பொருளோதே// (௭௱௮)

ஓதவே சிமநயவ ஓம்-நீயுமென்று பூட்டுவாய்லட்சமுருஸ்தாபித்தாலையா, வாதவேசித்தியதுமுத்தியதுவாகும் மவுனமெய்ஞ்ஞானமுதல்செயசித்தியாகும், சேதமொருநாளுமிதுவாராதையா செயமானசவர்க்காரஞ் செப்பினேன்பாரு, பூதமேவைம்பூதபிறிதிவியினாலே பூநீறாக்கைவிடலாகாதுபாரே // (௭௱௯)

பிண்டசவர்க்காரம் சகதேவிதுருவம்.

பூநீறேகுருவொழியவேறென்றில்லை பூதலந்தனிலேசகதேவிதுருவம், காணீரோயத்தேசம்வெளுமைநிறப்பூமி கருதவேயக்கிரிசாரலடிவாரம் தேன்மாரிபொழியும்பனிவெகுதூரமையா செயமானசவர்க்காரஞ்செப்பினேன்பாரு, போநீரோயாமாகில்சாரலடிவாரம் புகழான சித்தராறுயிரம்பேரே. // (௭௱௰)

அடிவாரசித்தர் ஆறுயிரம்பேர்.

பேரானசித்தராறுயிரம்பேரும் பெருமையதாய்க்கிரியை விட்டிறங்குவார்பாரு, வாரானநாற்றிசையுஞ்சூழ்ந்தக்குகூட்டி வாருவார்பூநீறைவசனித்தோரு, ஆரானயச்சார்புமலையடிவாரம் ஆறுகுளமேரியெதிர்வாயலதுகேளு, பேரானபூநீறுமெத்தவுண்டங்கே புகழாகப்புலத்தியனேவேணமட்டையா, சூரானசுரக்குடுக்கைகொண்டுநீபோய் சுயம்பெறவேபூநீறையெடுத்தங்குவாயே (௭௱௰௧

பூநீறு ஆறுமாதப்பிண்டமாக்கறு.

எடுத்துஅதைநீயிருக்குமில்லஞ்சென்று இசைவானபிண்டத்திலிட்டுநீதாக்கி, தடுத்தவாறுமாதங்கடுஞ்சூலுபாலன் தருவானபனிக்குடஞ்சலகங்கைவாங்கி, கடுத்துநீசடுக்கான்கடுஞ்சுத்திசெய்து கருதவேபூநீறில்படிமூன்றுகங்கை, வெடித்துகொள்ளாதேயதில்விட்டுநீகரைத்து விளங்கவேமுழுதுமொருநாள்தெளியவையே // (௭௱௰௨)

பிண்டக்கருசவர்க்காரவுண்டை.

வைத்துமறுநாள்தனிலேதெளிவைவாங்கி மறுபாண்டங்கொண்டுநீ வார்த்துநீ ஐயா, தைத்துமடுப்பேற்றியேபாண்டமதையும் தருவாகவைத்துமேயெரித்திடுவாய்சாமம், பைத்துவ்தில்வாராது பாகதுபோலாகும் பாகமதைக்கண்டுநீபாண்மதையிறக்கி, ஐத்துமாறுமாதங் கடுஞ்சூலபாலன் அடவாகவுருகுலையர்தெடுத்துகுடல்வாங்கே.// (௭௱௰௩)

வாங்குவாயுள்மூலமூத்திரப்பையை மகத்தான்பெருக்குடல்மலப்பையைவாங்கு, தாங்குவாய்பிச்சதின்சலப்பையைவாங்கு தருவானமண்ணீரல்கவிச்சதனைப்போக்கு; பாஙகுபெறக்கோணையதின் சவ்வதனைப்போக்கி பாணுவென்றரவிதனிலேசரகதுவாயுலர்ததி, காங்குவாய்பல்லூரலில்மாவதுபோலிடித்து கருவரனமாத்தோண்டிவடித்துக்கொள்வாயே// (௭௱௰௪)

கொள்ளவேசீஷாவில்மாவனையிட்டுக் கூறுகவம்மாவில்சேர்கொண்டுநீயும், முள்ளவேமுன்சொன்னபூநீறுபாகை மூதண்டமாகவேகல்லூரலிலிட்டு, தெள்ளவேயிம்மாவைக்கூடநீசேர்த்துத தேசிசெயநீரதிலேசேர் கொண்டுவார்த்து, எள்ளவேயிருப்புலக்கையிற்கொண்டையா யிருசாமமிடித்திடவேபிண்டக்கருவாமே (௭௱௰௫)

ஆமென்றபிண்டக்கருபிசின்போலாகும் அக்கருசீஷாவில் பதனமதாய்ச்செய்து, சேமென்றகருவதனில்சேரொட்டுகொண்டு சிவகங்கைமூன்றுசேர்கருவதனிலிட்டு, மாமென்றுமத்தித்துக்கூட்டிப்பிசைந்தாக்கால் மகத்தானபிண்டசவர்க்காரமதுவாகும், ஊமென்றுசவர்க்காரமுண்டையதாய்ச்செய்து உருட்டியேயுண்டை தனைப்பதனஞ்செய்வாயே// (௭௱௰௬)

மூலதியானம்.

பதனமதுசெய்துநீசிவயோகமேவிப் பண்பானபிராணயை வாசிதனையொட்டி, சதனமதுரேசகத்தில்சிங்கென்றுநாட்டி சதுர்முகப்பரப்பிரமவொளிவதனிலேகி, வதனமதுவாய்வுயபானமேலேறி வருஷித்துக்கும்பித்துப்பூரகம்பாய்ந்தால், மதனமதுலேகிபரிபோல்வருசிக்கும்பாரு வயநமசி-ஓம் ஸ்ரீரிமடவாய்ச்செபிலட்சம்// (௭௱௰௭)

அடவாகமேவுமிதுபூவைப்போல்தோற்றும் அழகாகயங்கென்றுதெரிசிப்பாய்த்தானே, அடவானபூமலர்கமலயிதழகாணும் அறிமென்றுபூசித்துயர்ச்சிப்பாய்நீயும்; தடமானமஞ்ஞனமணித்தாயபிரசன்னமாம் மூங்கென்று சவர்க்காரப்பிண்டமதைவைத்து, நடமாடும்தேவியையத்தியானமதாலோத ஞானசித்திகைக்குள்ளாகுமிதன் குறியே// (௭௱௰௮)

குறியான பிரிதிவியின் கூறினாலே குறிப்படுமண்டபிண்டமதின் கூறு
கும், சிறியானசிவவிந்து ஆரறியப்போறார் சிறப்பானவாச்சரிய நாதவிந்த
தனால், பிறியாதுவொருக்காலுமதியிதனைவிட்டால் பிரியுமோரவிபீசம்
பேசொண்ணாது, தறியானமடமட்டையுலகப்பேய்காணார் தசைவிந்துசுக்
கிலத்தின் தன்மையறிவீரயே. (எ௱௰க

அண்டசவ்ர்க்காரம்-எட்டுத்திங்கள்பிண்டம்.

அறிவோர்க்குயின்னமொருசவர்க்காரங்கேளு அண்டசவர்க்காரமதி
னறிவதனைப்பாரு, பிறியாதமாதமதுயெட்டுதனிற்கேளு பேசவொண்ணா
க்கருவதனைப்பேசுவோநாமும், தெறியாதகருவப்பாவறியா ருலகோர்கள்
தெரியும்படியகத்தியனுந்தெளிவதனாற்சொல்வோம், குறியாகமுன்சொன்
னதுருசுமெழுகையார்கூறினேம்பணவிடைதானெடுத்துக்கொள்வாயே.()

கொள்ளுவாய்குருசெயநீர்பணவிடைதான்வாங்கி குருவானமெழுக
தனைக்குழைத்துநீயப்பா,தள்ளுவாய்கருப்பற்றும்ஸ்திரீசாதிகெற்பந்தனை
க்கழட்டவுபாயமதாய்த்தருவிப்போம்பாரு, மெள்ளவேபேரீச்சம்பழத்து
ள்வைத்து விளங்கவேயுள்ளுக்குக்கொடுத்திடுமைந்தா, கள்ளமேயில்லை
யிதுகுருவாணைசொன்னேன் கைப்பாகம்பிசகாமல்கருவதனைவாங்கே ()

கெற்பக்கழட்டமருந்துகியாழம்.

வாங்கவேயொருநாழிசென்றதுவுமானால் வசனிப்போம்சிவகங்கை
சேர்கொண்டுநீயும்,தூங்கவேசட்டிதனிற்சலகங்கைவிட்டுத் துதிபெறவே
சுக்குவளைப்பலம்நருக்கிப்போட்டு, ஆங்கவேயடுப்பேற்றியதன்மேற்சட்
டிவைத்து அரைச்சேருசிவகங்கையாகுமட்டுமெரிப்பாய், ஏங்கவேயெரித்
ததனையிறக்கிவைத்து இயலரனஸ்திரீசாதிக்குட்கொடுத்தே (எ௨௨)

ஜல்லிய வித்தை.

கொடுத்துவளைநாழிக்குள்கடுஞ்சூலபாலன் கூறினேம்வீறிட்டுப்பூ
மிதனில்வீழும், அடுத்ததன்மேல்மாக்கருவென்னசொல்வோம் அதைவ
ழித்துச்சுணாப்பரண்டில்பதனஞ்செய்து, இடத்தன்மாய்த்திரியாதேசல்லி
யவித்தை யிதனாலேயாடுமடாயிபம்பினேம்பார்,கடுத்துநீசில்லாதேகுரு
செயநீர்பலந்தான் கருவானமாககருவில்விட்டுமத்தித்தே (எ௨௩)

மத்தித்துயெக்கலாதேவியுடதியானம்மண்டலமிருபோதும்வசனிக்
கக்கேளு, அத்தித்து-அங்-சிங்-அறிங்-உங்-ஐ-ஓ-யவசிமந-கிலியும்-சல்வும்

வாவாதேவி, எத்தித்துயெக்கலாதேவியைத்தான்றெழுது இயம்பிஞேமி ருபத்ஞதயாயிரஞ்செபித்து, வத்தித்துவந்துமுன்பூவைப்போற்ருேன்று ம் வாவாவாதேவியெனவசியங்கொள்வாயே (எஉசு)

எட்டாந்திங்கள்.

கொள்ளுவாயெட்டாமாதக்கடுஞ்சூல்பாலன் கூறுவோமதைக்கொ ண்டுசொல்லக்கேள்மைந்தா, நள்ளுவாயொருநாழிக் குள்ளேதான்கேளு நாவறண்டுவுயிரதுவும்போய்விடும்பாரு, அள்ளுவாயதைக்கொண்டுகத்தி யிறைற்கீறி அதன்குடலெழுத்திரப்பைபயைநீவாங்கி, மள்ளுவாய்மலப்பையு ம்பிச்சுசவ்வும்போக்கி மகத்தானகோளரயதினஞ்சதுவுமவாங்கே (எஉ௫)

நாட்டுசலசுத்தி.

வாங்கியேநாட்டுசலங்கொண்டுசுத்திசெய்து வளமானபொட்டிலுப் புபடிகாரவுப்பு, தாங்கியேகறியுப்புமூன்றுப்புங்கொண்டு தருவாகத்தூளா க்கிமஞ்சள்தூக்கி, ஆங்கியேயதன்வாயிலுப்புத்தூளிட்டு அடவானவயிற தனிற்றூளுமிட்டு, வாங்கியேகதம்பகஸ்தூரிகந்தகம் நவிலுவோமுட்கொ ண்டுபூசிட்டாயே (எஉசு)

பரிமளவாடை.

பூசியேமனிதருட அரவம்படாதபூமிதனில்வைத்துரவிசரகுலாச்செ ய்து, பாசியேகல்லுரலிலிட்டுமைந்தா பருத்தயிருப்புலக்கையதனாலநீசாடு தாசியேமுச்சாமஞ்சாடினாலையா சம்பிரமதாகவேயண்டமாத்தூளாம, வா சியேவடிகட்டிமாலதனையெடுத்து வளமான்சீசாவிற்பதனஞ்செயயே ()

அண்டமாக்கரு.

பதனமதாய்ச்செய்துநீயண்டமாத்தூளில் பண்மைபெறச்சேர்கொ ண்டுமாவதனையெடுத்து, விதனமதாயிராதேமுன்சொன்னபாகில் விளங் குவோமூன்றுசேர்விபரமதாய்க்கொண்டு, கதனமென்றகல்லுரலிலதனை யிட்டுக் கைபாகமாகவேகுருசெயநீர்சேர்தான், அதனமதாய்முச்சாமஞ் சாடினுயா அண்டசவர்க்காரமெனும் பிசின்போலாமே. (எஉஅ)

அண்டப்பிசின் அண்டசவர்க்காரம்.

ஆமென்றசவர்க்காரப்பிசினதனைத்தானும் அருளுவோஞ்சீசாவிற் பதனஞ்செய்யையா. வாமென்றஅண்டக்கருவிதற்கெதிருண்டோ வசனி ப்போமிக்கருவில்மூன்றுசேர்கொண்டு, போமென்றபாண்டத்தில்கருவத னையிட்டுப் பெருமைபெறவூசிசெயநீருசேர்வார்த்து, கோமென்றுகரமத னுக்கூட்டிமத்தித்தால் கூறுவோமண்டசவர்க்காரமிதுவாமே (எஉகூ)

பிண்டசவர்க்காரவைப்பு.

மிதுவானசவர்க்காரப்பிசினைத்தானும் மேலானவுண்டையதுவினங் காய்போலச், சிதறுமற்செய்துநீயுடையதாய்ச்செய்துசிவயோகவாசிகொண்டிழுத்துப்பூசிப்பாயடி வதுவானரேசகமுனைசுழிபிலேயா வங்கென்றுபரப்பிரமவொளிவதனிலேகி, நதுவானகும்பகம்பிராணயமொட்டி நங்கென்றுபூசித்துயர்ச்சிப்பாய்தானே (எ௬௰

அர்ச்சித்துஅண்டசவர்க்காரவைப்பை அனுதினமுமாயிப்பதமவள்ப்தமேவைத்து, பர்ச்சித்துவவள்பதமேபணிந்திட்டாலையா பரமபதமுனக்களிப்பாலவள்தான்பாரு, துர்ச்சினவுலகதுறமாற்கறிவாரோ துதிபெறலாமண்டசவர்க்காரமதனலே, வர்ச்சித்துச்சவர்க்காரவுண்டையதைத்தானும் வசனித்தோம்பதனமதாய்ச்செய்திடீரே (எ௬௧)

மலைப்பாடிதுருகம்.

செய்திடீர்புலத்தியனேயின்னமொருகாரஞ் செயலானபிண்டமதின் சவர்க்காரவைப்பை, நைதிடீர்நாம்சொல்வோம்நாடதிலேகேளு கலமான கிரியொன்றுமலைப்பாடிதுருகம், மைதிடீரதில்வாழுஞ்சித்தரவர்கேளு மக்களேயவர்பெருமைமனிதறிவாரோ, எய்திடீரேழாயிரம்பேர்களையா இறங்குவார்கிரிவிட்டியின்னுஞ்சொல்வோமே (எ௬௨)

மஞ்சள்நிறப்பூமி.

சொல்வோம்நாமக்கிரிமலையடிவாரஞ் சொற்பெரியகுளமடுக்கள்தானுண்டு, அல்வோம்நாம்குளமேரியெதிர்வாயில் அலர்ந்தசெந்தாமரையதுமகிமைமெத்த, கல்வோம்நாம்புலத்தியனேபம்மலைராச்சியம் நலமானமஞ்சணிறப்பூமியதுவாகும், சொல்வோமேயம்மலைராச்சியந்தன்னில்செயலானகருவேங்கையதுமகிமைகாணே (எ௬௩)

பூநீறுநாதம்.

காணுநீகருவேங்கைப்புலியதுவுமாகில் காணர்களுலகமதில்மானிடர்கடானும், சேணு சித்தரவாகாணுமவராகில் செயலானயக்கிரிச்சாரலடிவாரம், தோணுநீசிறியாறங்கையதன்னகம் தேவிநாதசத்திப்பூநீறுவிளையும் ஆணுநீயந்நீறுபூநீறுநாதம் அப்பூமிநாதமதினருட்னைப்பாரே (எ௬௪)

பாருநீசித்தரேழாயிரம்பேரும் பண்மைபெறுஞ்சித்தனாயில்கிரிவிட்டிழிவார், ஏருநீகிரிவிட்டுப்பூநீறுநாத மெடுப்பார்களகாற்றிசையுஞ் சூழ்ந்தங்கேமைந்தா, சூருநீசுனைக்குடுக்கையதனிற்பூநீறை சோரவதிற்பூநீறு

டைத்துக்கொண்டையா, வாரிநீயெடுத்தங்கனேமலைப்புடிதுருகம் வசனித்தோங்குகையேகிச்சொல்லுவார்பாரோ (௭௱௫)

மூன்றுதிங்கள்பனிக்கும்.

பாரப்பாபுலத்தியனேயின்னங்கேளையா பரிக்கடையபூநீற்றை வேணமட்டுங்கொண்டு,சூரப்பாசுணைக்குடுக்கையதனில்ரொப்பி சிவயோகக்குகைக்குநீசென்றங்குயேகி, மாரப்பாபாண்டமதிற்பூநீற்றையிட்டு மகத்தான மூன்றுதிங்கள்பனிக்குடங்களுந, மூரப்பாமுன்சொன்ன துருசுமெழுகூட்டி மூலமாதர்க்கியாமப்பனிநீரைவாங்கே (௭௱௬)

வாங்கியேபாண்டத்திலன்னீரைவிட்டு மத்தித்துக்கூட்டிகரவளமாய்க்கனாத்து, ஆங்கியேயங்காள்முழுதுந்தெளியவைத்ததனை அருளினேமறுநாளில்பாண்டமதையெடுத்துநீ, தூங்கிநீதிரியாதேயத்தெளிவைத்தானுந் துதிபெறவேமறுபாண்டந்தெளிவிறுத்துநீ, தாங்கியேயடுப்பேற்றியதுமேற்பாண்டம்வைத்து தணல்மூட்டிமுச்சாமமெரித்திடுவாய்நீயே ()

எரித்துயப்பாண்டமதையிறக்கிவைத்ததனை இயல்பாகவாறினலதுபாறையாகும், மறுத்துநீயெடுத்ததனைக்கல்லுரலிலிட்டு மகத்தாகமுன்சொன்னமாக்கருவையா, தரித்துநீயிரண்டுசேருரல்தனிலிட்டுத்தளமாகத்தேசிசெயநீருசேரொன்று, குறித்துநீவிட்டதிலேயுலக்கைகொண்டையாகூருகமுச்சாமஞ்சாடுவாய்த்தானே (௭௱௮)

சாடவேபிசின்போலவருதலாகும் சார்பாகவதைக்கண்டு தோண்டியெடுத்ததனை, ஆடுவாயண்டமதிலிட்டுநீயப்பா அருளினேங்குருசெயநீருசிசெய்நீர்தான், வாடவேயொவ்வொன்றுசெயநீர்பலமாறு வசனித்தோம்பாண்டமதில்வளமாகவிட்டு, நாடவேமத்தித்துபிசைந்ததனையையா ரவியில்லைச்சாமம்வைத்திடீர்தானே (௭௱௯)

ஆறுதாரபூசைஅட்டமாசித்திமூலசுழிவாசிபதம்.

வைத்திடவேகற்போலாம்பிண்டசவர்க்காரமதையெடுத்துவுண்டையதாய்ச்செய்திடீரையா, ஐத்திடவேபிண்டசவர்க்காரமதுவாச்சு அருளினேம்பதனமதாய்வைத்துநீர்பாரீர், சைத்திடவேபிராணயவாசிதனையொட்டி கருணைபெறரோசகமங்கென்றுநாட்டி, மூத்திபெறமூலசுழிமுனையருகுநின்று மூலமுதலாறுவனைபூசிப்பாய்தானே (௭௱௰)

பூசித்துநயனமிருமனக்கண்ணாலொட்டிப் பூரணமாம்வாலைமனோன்மணிபாதம், ஆசித்துவவள்பதமேதெரிசித்தாயானல் அட்டமாசித்தியுனக்கருளுவாள்பாரு,பேசித்துத்தவப்பொருளிருந்ததேயாகில் பிண்டசகர்த்

காரமதுசித்தியதுவாகும், மூசித்துயதுசாரூபமுனக்கெய்தும்பாரு மூலசுழிமுனையருகில்வாசியதுகாணே (௭௬௧)

காணுநீபிண்டசவர்க்காரஞ்சொன்னோம் கருணைபெருஞ்சித்தர்களே கைலாசமுத்தி, நாணுநீவாசிபதங்கண்டதேயாகில் நால்மறையின்கருவினுடகுருவினருள்காண்பாய், ஆணுநீபுலத்தியனேயதுவப்படியென்றால் அருளுவோமின்னமொருசவர்க்காரங்கேளு, வாணுநீபிறிதிவியின் வலுமையினாலே வஸ்துவுடமகிமைதனைவசனிப்போங்கேளே (௭௬௨)

பத்மினிசாதியில்நாதம்வாங்க.

வசனிப்போம்பிரமகுலவங்கிஷந்தன்னில் வடிவானபதிவிருதா பத்மினிசாதி, அசனிப்போம்சாதிதலைச்சனதுவாகும் அடவாகப்பத்தானுள் மெத்தநன்று, கசனிப்போங்கன்னியுடநாதமதைக்கழட்ட கருதுவோம்விரமெழுபணவிடைதான்கொண்டு, நசனிப்போம்புளியானையனைத்துவனைப்பலந்தானதற்குள்ளேமெழுகதனைநவிலுவோங்கேளே, (௭௬௩)

கேளப்பாபுலத்தியனே மெழுகதனைக்கொண்டு கெடியாகவதிகாலை மூட்டியையா, வாளப்பாயவ்வுண்டையுண்டுவுனாநாழி வளமாகக்கெடுவீதமானலதுகேளு, சூளப்பாமுன்சொன்னசுக்குக்கியாழம் துடியாகவுள்ளுக்குக்கொடுத்திட்டுநீயும், ஆளப்பாவுதன்பிறகுபுலத்தியனேகேளு அருளுவோம்குய்யபீடம்பீங்கான்வைககச்சொல்லே (௭௬௪)

புவனைமும்மூலத்தியானம்நாதக்கரு.

சொல்லவேபீங்கான்வைத்திட்டாலையா சொரியுமதுவருவிபோல்நாதவிந்தையா, அல்லவேயவ்விந்துசொரியுமதன்பிறகு அப்பீங்கான்வாங்கிபொருசீஷாவிற்கேளு, கல்லவேநாதமதைச்சீஷாவிலிட்டு நவிலுவோம்புவனையுடமும்மூலத்தியானம், உல்லவே-ஓம்-றீயும்-அவ்வும்-உவ்வும்- நவ்வென்றுவுருலட்சஞ்செபிப்பாயே (௭௬௫)

செபித்துநீபுலத்தியனேசொல்க்கேளையா செப்புவோம்பத்மினிகளைவந்துஎய்தும், அபித்துமுன்சொன்னதொருசிவகங்கையதனி லாறுபலங்கொண்டுபசும்பாலனைப்படிதான், ஒபிதது அதையொன்றாகக்கலந்துவுள்ளுக்கு ஓ கோபார் கொடுத்துவிடக்களைதெளியும்பாரு, தபித்ததொருமூன்சொன்னமாக்கருசேரண்டு தருவானபாகுசேர்சரிவிதமாய்த்தானே()

சவர்க்காரவுண்டை.

தானுனகல்லுரலிலிரண்டையுமிட்டுத் தருவானபத்மினிநாதமதுசேர்தான், வேனுநவிட்டதிலேயிநப்புலங்கைகொண்டு விசிதமதாய்முச்சா

மம்விளங்குவாய்பாரு, காணகக்கருப்போலாமப்பாகங்கண்டு கருணைபெற நாதகருசீஷாவிலிட்டு, தூனை தூபதீபமதுகொடுத்து துதிபெறவேயதில் சேரிரண்டுவாங்கே (௭௪௭)

வாங்கியேபாண்டமதிலிக்கருவையிட்டு வளமாகக்கிளிசெயநீர்பனிரண்டுபலந்தான், ஆங்கியெயக்கருவிலினனீரைவிட்டு அருள்பெறவேமத்தித்துக்கூட்டிநீவாங்கி, நாங்கியேரவிமுகமிருநாழிவைத்தால் நவிலுவோமதன்கசிவுரத்தம்போலிறங்கும், தாங்கியெபாண்டமதிற்கசிவையிறுததுத் தருவாகவுண்டையதாய்ச்செய்திடீராமே (௭௪௮)

ஆமப்பாபுலத்தியனேநாதசவர்க்காரம் அதனுடையமகிமைதனையாரறிவார்பாரு, ஓமப்பாசொல்லிவிட்டோப்சிவயோகஞ்சென்று ஒருமித்து வாசியதைப்பிராணயமொட்டி, வாமப்பாவங்கென்றுகும்பகம்நாட்டி வசனித்தோககும்பித்துத்தம்பிததாயானல், கோமப்பாவாமப்பால்வழிந்தருவிபாயுங் குருபூசையக்கென்றுதெரிசிப்பாய்தானே (௭௪௯)

தானென்றகுருவினடிகண்டதேயாகில் சவர்க்காரசித்தியதற்கெய்துமதுபாரு, நானென்றகுருமொழிதான்போகிகட்கையா நளினமதாய்ச் சௌமியமாய்நண்பாகச்சொன்னேம், ஏனென்றவிந்தமொழியாகவெயதும்பாரு என்போலமனமுடையோர்க்கெய்துமின்னூல்தான், மானென்றமொழியுடையோரறிவாளியாகில் மவாக்கெய்துமொன்றுனசேதியிதுபாரோ (௭௫௰)

வைசியகுலம்-மீனராசி-சுவாதி-புருஷர்
விந்துவாங்கயிடுமருந்து.

பாருமிதினாலுடையபெருமைதனைக்கண்டோம் பாடினேம்நாதசவர்க்காரமதைச்சொன்னேம், ஆருமறியார்களிந்நூல்பொருடனையேகாணார் அசடர்யெத்தவுலகமதிலனேகம்பேருண்டு, கூறுமவரோடேயொருநாளுஞ்சேராதே குரும்பர்சண்டாளருடபேச்சுங்கேளாதே, தேறுஞ்சிலயோகியுடமறுமமதையறியுந் தெளிவதற்கவருடையதிறத்தையறிவாயே (௭௫௧)

திறமானகாரமிதுசாரமிதுபோலச் செகத்திலேமனிதரறியார்களிதுபாரு, வறமானவைசியகுலமீனமதின்ராசி வசனித்தோஞ்சோதிசக்கிரவிவாழமாகும், பரமானபங்குனிசாமசூரியனும் பண்மைபெறுயிந்திரனுடபார்வையதுகேளு, சரமானவந்நாளில்வைசியகுலபாலன் சமபிரமதாயுற்பவிக்குஞ்சைதன்னியங்கேள் (௭௫௨)

சைதன்னியமென்றபதினாறுவயதானல் தருவாகபவனாநீநல்லகுணமாக, சைதன்னியகுருபீடங்கொண்டுமேயெத் தாயானமனோன்மணியூ

சையதனில்தான், கொன்னியுமென்றவளாநீகொண்டுசென்று கூடிமேனமா
னதமாம்பூசைதனிலே, கன்னியமாம்பூரணதிசெந்தூரங் கருதவேபணவி
டைகொண்டுநீகேளே (௭௫௩)

கொண்டுசெந்தூரமீதைமுன்சொன்னமெழுகு குருவானமெழுகதனி
ல்பணவிடைவாங்கி, செண்டுசெந்தூரமதைமெழுகினில்வைத்துச் செய
லானபுளியாரைத்துண்டையதற்குள், கண்டுகைபாகமாயவரைநீ யழைத
துக் கருதவேயுள்ளுக்குமெள்ளக்கொடுப்பாய், வண்டுநீகொடுத்தவஞமு
ன்சொன்னகியாழம் மைந்தனேகொடுத்துவிடுவள்மாகத்தானே (௭௫௪)

சலவிந்து.

கொடுத்துஅரைநாழியதுசென்றதேயானல் கூறுவோமரையுட் கார
வைத்துப்பிங்கான, அடுத்தபீங்கான்வைத்து அடுத்தடவாகக்கேள் அரு
வியதுமலசலம்போல்குபகுபெனப்பாயும், வெடுத்ததொருவிந்துவுமவீ
றிட்டுப்பாயும் விளங்கிறேம்விந்தனில்சிவமுப்புச்சுண்ணம் தடுத்துஅ
ரைபணவிடைதானிட்டீரானல் சைதன்னியசுத்தசலம்விந்துவாமே ()

ஆமென்றவிந்ததனைச்சீஷாவிலிட்டு அடவானதேவியுட பூசைசெய்
தப்பா, மூமென்றமுன்சொன்னமாகிக்குருவையா மூர்க்கமதாயச்சேரண்டுக
ல்லுறவிலிட்டு, பாமென்றபூநீறுபாகுசேரண்டு பண்மைபெறக்கூட நீசே
ர்த்துமேவையா, வேமென்றவிந்துசேர்வீட்டதிலேநீயும் விளங்கவேயிரு
ப்புலக்கையதுவுமாமே (௭௫௬)

கசிவிருக்க.

அதுவரகமுச்சாமஞ்சாடியதைத்தோண்டி அன்பானபாண்டமதிலி
ட்டுக்கேளு, விதுவானகுருசெயநீர்தேசிசெயநீர் வீதம்பலமஞ்சுவொவ்
வொன்றாய்க்கொண்டு, பதுவானபாண்டத்திலிட்டுநீயப்பா! பண்மைபெற
மத்திதுக்கூட்டிப்பிசைந்து, நதுவாகரவியிலரைச்சாமம்வைத்ததனை நல்
லகசிவிறங்கிவிடும்நவிலுவோங்காணே (௭௫௭)

காணுநீகசிவதனையிறுத்து விட்டையா கருணைபெற வுண்டையது
செய்திடீர்தானும், நானுமிந்தப்படியாகவிந்துசவர்க்காரம் கண்பாகச்சொ
ல்லிவிட்டோம்பாருமிதுமைந்தா, தோணுமதுசிவயோகஞ்செயுங்காலத்
தில் துதிபெறவேவிந்துசவர்க்காரமதைவைத்து, பேணுநீபிராணயவாசி
யதையொட்டிப் பெருமைபெறச்சிங்கென்றுகும்பிப்பாயதானே (௭௫௮)

தானென்றரோசகந்தம்பித்தாயானல் தாயானமனேன்மணி தவநிலை
யைக்காண்பாய், நானென்றபெருமையதனுலிதைச்சொன்னேம் நாடதி

லேஞானிகளேநண்பர்கச்செய்வீர், தேனென்றமொழியதனற்சொல்லிநா
ம்விட்டோம் தேசமதிமவுனிகளேசெய்மாகப்பாரும், வானென்றவிந்துசு
வர்க்காரமதற்கையா வாலைமனோன்மணியினுடபூசையதுசெய்யே (௭௫௯)

வாலைபூசைமிதுனராசி.

செய்துபார்சென்மராசிபலனிருந்தால் சித்திக்குமித்தொழில்கள்செ
யசித்தியாகும், கைந்துபார்விட்டகுறைதொட்டகுறையாகில் நவிலுமோ
மிந்தப்படியிருந்ததேயாகில், சைதுஞ்சைதன்னியப்பொருளிதுவேயாகும்
சாமீபசாரூபசாயுச்சியம்பெறுவாய், பெய்துமிதுசாலோப மிதுனமிதின்ரா
சி யியம்பினோம்விந்துசவர்க்காரமிதுவர்ச்சே (௭௬௰)

ஆச்சென்றவிதன்பெருமையாரறிவார்மைந்தா யவனிதனில்சிவயோ
கியவரறிவார்பாரு, கோச்சென்றமிருசெயலினனுகிறகத்தினுலே கூறினோ
ம்சௌமியசாகரமிதாகும், வேச்சென்றதிந்நூலையார்க்குமீயாதே விவேக
வானறிவாளியவர்க்கியுமிந்நூல், வாச்சென்றகமூதைமாந்தருக்கீய்ந்தால் வ
ருகுமண்டையிடியுந்தலைசிதறுமதுவென்றே (௭௬௧)

சரக்குவைப்புமுறைசீனக்காரவைப்பு.

அன்றானபஞ்சவிதசவர்க்காரஞ்சொன்னோம் அருளுகிறோம்வைப்
புமுறையதீதமிதுவாகும், சென்றானசீனக்காரமதின்வைப்பு செகத்திலே
யாரறிவார்சிவயோகிகாண்பார், தென்றானயிவ்வைப்புநானுமிதைச் செய்
தேன் தெளிவானபுலத்தியனேசெப்பும்வகைகேளும், பன்றானபாறையுப்
புபடிக்காரவுப்பு பருங்கம்பிபொட்டிலுப்புவிதுநாலுஞ்சேரோ (௭௬௨)

சேர்த்துயிதைக்கல்லுறலிலிட்டுச் சிவகங்கைசெப்பும்வகைசேரொ
ன்றுவார்த்துநீயப்பா, கார்த்துநீயிருசாமஞ்சாடிதனிலையா கருப்பற்றுமதின்
சீனக்கைபாகங்காண்பாய், நார்த்துசலமதனுலேசாமமிகமாட்டி நலமான
குருசெயநீர்சேர்கொண்டுவையா, வார்த்துநீகல்வமதில்மறுதாமுஞ்சாமம்
மைந்தனேயாட்டிவழித்திடுவீரதுபாரோ (௭௬௩)

பாருமிதனொருபாண்டமதனிலிதைவைத்து பண்மைபெறுமேற்சவ
சச்சீலையேழுஞ்செய்து, ஆருமிதையசியாமற்குழிதோண்டியெருவை யத
ற்குள்ளேபாண்டமதையருள்பெறவேவைத்து, மேருபதினொருவடுக்கிச
மாதியக்குகையில் மேன்மைபெறவாலையுடதியானமதைச்செய்வாய், மா
றுமதின்மண்டலம்பாண்டமதுவிருந்தால் மகத்தானசீனக்கார வைப்பது
தானுச்சே (௭௬௪

வைப்பானசீனமதுபூர்த்துவைப்பாகும் மப்பாகங்கண்டுபாண்டம தையெடுத்து, கைப்பானகவசமதுசிலையேழும்வாங்கிக் கருணைதருஞ்சீன மதைச்சீஷாவிலிட்டு, செப்பான-சிறி-அறி-மென்றுவுருலட்சம் செபித்த தனைச்சித்திபெறமுத்தியுண்டாக்கி,மப்பானபிராணயவாசியதையோட்டி வங்கென்றுயிழுத்துநீதெரிசிப்பாய்தானே (எகூடு)

வெண்காரவைப்புவகை.

தாவென்றவெண்காரவைப்பதனைக்கேளு தாரணியிலாரறிவார்தவ சிகள்தான்காண்பார், வேனென்றபிறிதிவுதான்பூமியுடநாதம் விளங்குகின் றநாதமடாபூநீராகும், காவென்றகாரமதுசாரமதுவாகும் கருவாகுங்குரு வாகுமுருவதுவுமாகும், தேனென்றதெளிவாகுமத்தெளிவினாலே தேறி னதோர்கல்லுப்புதேசியதுவாமே (எகூசு)

வெண்காரப்பலகை.

வதுவாளக்கல்லுப்புசிலவுப்புகேளு மகத்தானவழலையடா மதியுப்பு மூன்று, ஓதுவானவொவ்வொன்றுசேரதுதான்கொண்டு ஒருமித்துக்கல் லுரலிலிட்டுநீஜயா,சதுவானசிவகங்கைதேசிசெயநீருசார்வாகவொவ்வொ ன்றுபலமாறுவாங்கி, கதுவானவுரல்தனிலிருநீரும்விட்டுக் கருணைபெற முச்சாமமிடித்துநீசாடே (எகூஎ)

சாடயிலேகருப்போலமாக்கருவைத்தோண்டி சம்பிரமதாய்ப்பாண் டமதிலிட்டுநீதாக்கி, ஆடயிலேசிவசத்தியிருசேருவிட்டு அப்பாண்டமதி லிட்டுக்கனாத்துநீயப்பா, மாடயிலேயடுப்பேற்றியக்கினியைமூட்டி வள மாகயிருசாமமெரித்திடாய்பாரு, வேடயிலேயோர்கொதிகொதிக்குமதுபா ரு விளங்கினேம்பாண்டமதையிறக்கிவையே (எகூஅ)

வைத்ததனையண்டச்சில்சாய்த்திரேயானால் மருவிப்பாய்ந்ததுபோ லேயருவியதுபாயும்,வைத்ததனையிருநாழிசென்றெடுத்தாக்கால் பண்மை பெறும்வெண்காரப்பலகையதுவாகும், வைத்ததனையிப்பலகைகொண்டுநீ யையா நலமானசிவபூசைசெய்திடீர்தானும், கைத்துவதின்வெண்காரப்ப லகைதனைக்கொண்டு கருதவேபதனம்தாய்வைத்திடீர்காணே (எகூகூ)

பூரவைப்பு

காணப்பாவெண்காரவைப்பதனைச்சொன்னேன் கருதவேபூரமதின் வைப்பதனைக்கேளும், நாணப்பாசொல்லுகிறேன்நாம்வெளியதாக நலமா னசௌமியசாகரமின்னூலில், சேணப்பாசினகாரஞ் சேரொன்றுதானும் செயலானவெண்காரஞ்சேர்கொண்டுநீயும், வாணப்பாசிவவுப்புபலமாறு கொண்டு வசனித்தோமிதுமூன்றுங்கல்லுரலிற்றூக்கே (எகூகூ)

மாவைபிரம்குலநாதம்

தாக்கியேபிரமகுலநாதவிந்தையா சைதன்னியநீரதிலேசேர்கொண்டுவார்த்து, ஆக்கியேமாவதுபோல்தூளதாயிடித்து அம்மாவைக்கொண்டுவொருபாண்டத்திலிட்டு, நாக்கியேகுருசெயநீர் சிவகெங்கையிரண்டும் நவிலுவோமொவ்வொன்றுக்காறுபலந்தூக்கி, பாக்கியேபாண்டமதிலிந்நீரைவிட்டுப் பண்ணமபெறமத்தித்துக்கூட்டியதைக்காணே (௭௱௧)

கலசம்-தானியம்.

காணவேய்தைக்கொண்டுகலசமதிலிட்டுக் கருவானயண்டமெழுகவசமதுசெய்து, சேணவேசீலையதுநீயேழுஞ்செய்து செயலாகமறுபாண்டஞ்செயமாகக்கொண்டு, மாணவேமணக்கத்தைநெல்லதுதான்கேளு வளமாகயிருப்த்தைந்துபடிநெல்லு, ஏணவேயிட்டதனில்சலமாறுபடிதான். இயல்பாகவார்த்ததனிற்கலசமதைவையே (௭௱௨)

மாவிற்கு.

வைத்துமேவடுப்பின்மேற்பாண்டமதைவைத்துமாவிற்குகொண்டுநீயிருசாமமாகில், எத்துபடயெரித்துதணலிருசாமமூட்டி என்னசொல்வேன்பூரவைப்பதுவுமாகும், மத்துபெறவித்ததனைப்பாண்டமதையிறக்கிமடவானகலசமதின்சீலையதைவாங்கி, புத்துபெறப்பார்த்திரோ யாமாகிலையா பூரவைப்பிதற்கீடோபுனிதமிதுவாமே (௭௱௩)

பூரவைப்பின்பெருமை.

புனிதமென்றும்பூரமதைசிஷாவிலிட்டுப் பூரகந்தட்டநீவாசியதைக்கொண்டு, உனிதமெனும்உங்கென்றுதம்பித்தாயானல் உறுதிபெறப்பூரமதுசித்தியதுவாகும்,வனிதமெனும்வங்கென்றோசகமொட்டி வாலைமனோன்மணியினுடபூசையதுசெய்து, கனிதமெனுங்கருணைபெறப் பூரகமதற்கையா கைதொழுதருள்பெறவேகருதுவாய்த்தானே (௭௱௪)

கருதுமதின்பூரகத்தின்வைப்பின்பெருமை காணார்களுலகமதிற்கவசடரவர்கேளும், விருதுபெறும்பூரமிதைவிட்டா லொன்றுமாகா விசையானவேதைக்குப்பூரமிதுவேணும், வருதுமிதுவழலைக்குயிப்பூரம்வேணும வளமானமுப்பூவுக்கிப்பூரம்வேணும், சருதுமிதின்சாரத்துக்கிப்பூரம் சவர்க்காரமிதற்குமிப்பூரந்தானே (௭௱௫)

தானென்றமுப்பூவுக்கிப்பூரம்வேணும் சார்வானசெயநீருக்கிப்பூரம்வேணும், மூனென்றவாசியதற்கிப்பூரம்வேணும் மூலவனாயாறுக்குமிப்பூரம்வேணும், தேனென்றதிராவகத்துக்கிப்பூரம்வேணும் செயலானசு

ண்ணமதற்கிப்பூரம்வேணும், சேனென்றகற்பமதற்கிப்பூரம்வேணும் செ
ந்தூரமிதற்கெல்லாமிப்பூரந்தானே (௭௭௬)

தானனதொழிலெல்லாமிப்பூரத்தாலே தருவானசித்துகளுமிப்பூரத்
தாலே, நானனஞானமதுமிப்பூரத்தாலே நலமானமவுனமதுமிப்பூரத்தா
லே, கோனனயோகமதுமிப்பூரத்தாலே குருவெல்லாமிதனாலேகூறினே
ம்பாரு, கானனகாயசித்தியிதனாலேதானும் கனயோகமிதனாலேகருவுமித
னாலே (௭௭௭)

நாலானசதாகோடிவித்தையிதனாலே நவகோடிசித்துகளும்பூரமித
னாலே, வேலானவேதமறைபூரத்தினாலே விளங்கினேமந்திரசித்துமிதனா
லே, கோலானபூரமிதைக்கைவிடலாகாது கூறினேன்கைவிட்டால்குருசி
த்தியில்லை, மாலானமப்பூவுமுப்பூமதனாலே வசனித்தோம்பூரத்தின்வை
ப்பிதுவுமாச்சே (௭௭௮)

ஆச்சப்பாபூரமதின்வைப்பிதோசொன்னேம் ஆரறிவார்வையகத்தி
லாருமறியார்கள், பேச்சப்பாவெறும்பேச்சுபேணியேதிரிவார் பேரின்ப
சாத்திரமிதின்மகிமையறியார், வேச்சப்பாவெறும்பேச்சாய்வேடங்கள்பூ
ண்டு வேதாந்தியவர்போலவிளங்குவாரையா, வாச்சப்பாயனேகம்பேருல
கமதிலுண்டு மயக்கியேதிரிவார்கள்வைப்பையறியாரே (௭௭௯)

குருவின்மகிமைமவுனகேசரக்குளிகை.

அறிவானகுருவதனைச்சொல்லக்கேளையா ஆரணியிலெளியோர்போ
லதீதமாய்த்திரிவார், வறிவானவுலகமதில்பிச்சையுண்டெடுப்பார்மாய்கை
யிலேயதீதமதாய்மாராட்டஞ்செய்வார், குறிவானகுருவவர்தானவர்மகி
மைமெத்த கூறினேன்காணரிதுகண்டதேயாகில், மறிவானமையதனைத்தி
லர்தங்கொண்டையா மவுனகேசரக்குளிகைபாய்வாரவர்தானே (௭௮௰)

கருநாய்மை.

அவரானயவர்மகிமைகாணவொருமைதான் அருளுகிறேன்புலத்தி
யனேயன்பாகக்கேளும், சவரானதலைச்சனுடகபாலவோட்டையா சைதன
ணியமாகவேபெரும்நாடாய்க்கொண்டு, கவரானகருநாயின்பிச்சதின்கண்
ணும் கருதவேபதனுடையகொழுப்பைமிகக்கொண்டு, பவரானநாலுகன
சட்டிதனிலிட்டுப் பனிநீருபலஞ்சட்டிதனில்மிகவும்வாரே (௭௮௧)

வார்த்ததையடுப்பேற்றியேசட்டிதனைவைத்து வளமாகயேரிஞ்சிக்
கம்பதனாலையா, ஆர்த்துவதினக்கினியைமூட்டியொருசாமம் அடவாகப்பு
லத்தியனேயதைநன்றாயக்குருக்கி, நீர்த்து அதைநீருக்கிப்பாகமதாய்க்கொ

ண்டு திமிஷத்திலெடுத்ததனைப்பிங்கானிலிட்டு, சேர்த்துநீசிவசெந்தூரபூ
பதியே செணத்திலேவிராகனுடை பிங்கானில்தாக்கே (௭௮௨)

தாக்கியேகுருசெயநீர்சேர்கொண்டுமிட்டுத் தருவாகமத்தித்துக்கூ
ட்டிக்கரமதுவால், ஆக்கியேயயச்செம்புவகல்தனிலேவார்த்து அடவான
செந்தாமணநூலைத்திரியாக்கி, மாக்கியேயக்கருவில்தோய்த்துநன்றாக வ
சனித்தோஞ்செப்பகதில்திரியதனையிட்டு, நாக்கியேதீபமதையேற்றிமிகந
ன்றாய்நவிலுவோங்கபாலவோடதனின்யேற்கவிழே (௭௮௩

கவிழ்த்துநீயிருசாமந்தீபமதையையா கருணைபெறவேற்றியேயெரி
த்தாயேயானால், அவிழ்த்துமேயவ்வோடுஅதன்மேலேமைதான் அருளி
னேம்பற்றுமதுமையினுடபெருமை, தவிழ்த்துயதைவழித்துமாங் கொம
ம்புபரண்டியில்தான் தருவாகப்பதனமதாய்வைத்துநீகேளு, பெவிழ்த்து
நீபிராணயவாசியதையொட்டிப் பேருக-ஓங்-சிங்-அதியும்ஐயுமென்னே ()

மை.

என்னவேயிவ்வெழுத்தோதவேகாலு மியம்பினேம்லட்சமுருவோசக
முமொட்டி, நன்னவேகும்பித்துச்செபித்துமிகப்பாரு நலமானகருநாயின்
மைசித்தியாகும், புன்னவேபூவைப்போலங்கனேதோற்றும் பூசித்துவா
லையைத்தெரிசிப்பாய்நீயும், கன்னமொழிமாதுகிரோன்மணிவாலைதானும்
கனவசியமாய்விடுவள்கண்டுநீபாரோ (௭௮௫)

கண்டுநீதூபதீபமதுகொடுத்துக் கருணைபெறக்கருநாயின்மையதனை
க்கொண்டு, செண்டுநீசிவகெங்கைபணவிடைதான்வாங்கிச் செயலான
மையதனையுளுந்தின்வீதமெடுத்து, துண்டுபோகாமலேமத்தித்துக்குழை
த்து துதிபெறவேஸ்ரீறிமென்றுநூற்றெட்டோதி, வண்டுநீநெற்றிதனில்
திலர்தங்கொண்டையா வளமானநகரோகியேநீயேசெண்ணே (௭௮௬)

செண்டுநீபோவதற்கின்னமொன்றுகேளு சித்தருடமுறைப்பெல்லா
ஞ்சணத்திலேகாண்பாய், மண்டுதற்கின்னமொருமையெதிருமுண்டோ
மாற்றமாமென்றதொருமைகளுக்கெல்லாம், அண்டுமேநீமாற்றமையதனை
யிட்டு அனேகம்பேர்திரிவார்கள்சித்தரவனையா, தொண்டுசெய்யவேண்
டாங்குருமையிதாகுந் தொகுப்பாகக்கோடாகோடிகாண்பாரோ (௭௮௭)

வாசி சித்தி.

காண்பார்கள்சித்தர்வுனைக் கண்டுகைதொழுவார் கருநாயின்மையி
னுடபொருளதனையேகேட்பார், வீண்பாகச்சொல்லாதேதலைதெறிக்கும
ப்பா விநதானசித்தரவர்னக்கடுமைபாவார், சாண்பார்களிம்மைபாற்சக

லமைசித்து தழிக்கலாம்வெள்ளரிக்காய்கள்போல, ஆண்பார்சிளவருடை யபொருளெல்லாங்கேளு அருளுவார்வாசிசித்தியதுதானே (௭௮௮)

தானென்றவாதசித்தியதைச்சொல்வார் தருவானஞானசித்தின்கரு வதனைச்சொல்வார், பேனென்றபெருமையாயதனைச்சொல்ல பேரானமவு னகுருநிலையதனைச்சொல்வார், வானென்றமுக்கருவுமக்கருவிலாச்சுமகத் தானகோடிவித்தையிதிலேதோன்றும், கானென்றகருக்குருவுங் கைபாக ஞ்சொல்லிக் கனயோகஞ்செய்யும்விதங்காண்பிப்பாரே (௭௮௯)

பாரப்பாவாதத்தின்குருவதனைச்சொல்வார் பண்மைபெறுந்தெசதீ ட்சைபகருவார்மைந்தா, பேரப்பாயவர்பெருமைமகிமைதனைச்சொல்வார் பேரானகெவுனகேசரகுளிகைசொல்வார், தேரப்பாரசகுளிகை காயாதிகற் பந்தெளிவானயட்டமாஞ்சித்துமவரளிப்பார், பாரப்பாவறுபத்துநான்குக லைசொல்வார் பண்பாகயாதாரமேலாதாரஞ்சொல்வார் (௭௯௦)

மறைப்புமை.

சொல்லுவார்சகலசித்துமுனக்களிப்பார் சொல்லவொண்ணக் கரு வெல்லாஞ்சொல்லுவாரையா, அல்லுவார்யுகாயுகாந்தரங்கள்மிகவாழ்வார் அருளுவார்சாயுச்சியமென்றும்பதிஞராய், நல்லுவாரவருடையகருவெல் லாஞ்சொல்லி நவிலுவார்கருநாயின்மையதனைக்கேட்பார், சொல்லொண ய்ப்போருய்நீயின்னமொருசேதி சொல்லுகிறேன்புலத்தியனே நன்றாகத் தானே (௭௯௧)

நன்றாகக்கருநாயின்மையிலெவ்ளிடைதான் நலமானதேசிசெயநீரு முளுந்திடைதான், கன்றானவுள்ளங்கரமதுவில்வைத்துங் கருதவேமத்தி த்துக்குழைத்துநீமைந்தா, நன்றானநெற்றிதனில்திலர்தங்கொண்டையா நீமகனேகுளிகைடேறுவாய்கேசரம், வன்றானவன்போகமாகவேயேகி வ சனிப்போம்பொதிகைதனில்வந்துவிடுவாயே (௭௯௨)

பொதிகைகிரிச்சாரல்கருவேங்கைமரம்தியானம்.

வந்துநீபொதிகைகிரிச்சாரலடிவாரம் வசனிப்போங்கருவேங்கைமர மாறுவுண்டு, அந்துநீபம்மரமடிவாரந்தன்னில் அடவாணயாசனமாந்தோலி ன்மீதில், குந்தியுட்கார்ந்துநீயென்னுடையதியானங்கூறுவீர்-ஓம்வசியநம வென்றுதானும், அந்துநீ-அறிம்-ஐயும்-கிலியும் கிறிசவ்வும் அருளுவாய் கிலியும அங்குஷாயாவென்றுருவே (௭௯௩)

நவகோடிசித்து.

உருவானதியானமதுநூற்றெட்டாக உச்சரிப்பாய்நீயும்புலத்தியனே கேளும், கருவானகரடிப்புலிசிங்கம்வெருயாளி கண்டபேரண்டமிருகமெ ல்லாந்தான், குருவானவென்னுடையதியானஞ்செபித்தால் கூறிநேமிரு

ங்களோடிவிடும்பாரு, சருவானயென்னுடையபொதிகையகபீடஞ் சார்வாகவாருப்புலத்தியனேநீகேளே (எ௯௪)

ஞேளப்பாயென்னிடம்வந்தையாயென்றாக்கால் இருமைபெறுஞ்சாயுச்சியபதவியுனக்கீய்வேன், சாளப்பாசௌமியசாகரத்தின்பொருளைச் சார்வாகவெளியரங்கமாகவுநாம்சொல்வோம், ஏளப்பாகுருவாணை யென்மீதிலாணை யேறும்பிராணையபீடகருசொல்வேன், நாளப்பாசெல்லாதுநவகோடிசித்துநவதீட்சைகுருதீட்சைநாமளிப்போமே (எ௯௫)

அளிப்போமேயாதாரம்நிராதாரஞ்சொல்வோம் அதனுடையவுபதேசமருளுவோம்பாரு, களிப்போநாம்ஞானகருமவுனக்கருசொல்வோம் நவகோடியுகாந்திரங்கள்நிலைகள்மிகசொல்வோம், களிப்போமேசாகரத்திலனேகவிதப்பேறுகருவிகொண் ணூற்றறுபத்துவமுஞ்சொல்வோம்,அளிப்போமேமகத்தானபொருள்களெல்லாந்தான் அகத்தியனைப்போலேநாம் வாழ்விப்போங்காணே (எ௯௬)

காணப்பாகருநாயின்மைபெருமைமெத்த கண்டாக்காலவன்யோகிசித்தனவனாகும், நாணப்பாநாம்சொன்னோம்கருநாயின்மையை நாடதிலேமனிதர்செய்வாரறிதாகுமையா, வீணப்பாமற்றொருமை யெல்லாமைந்தாவிருதாகுமிம்மைபோலொருமைமிகயுண்டோ, ஆணப்பாவிம்மையைச்செய்வரோயாகில் அவர்காண்பார்சித்தருடமாய்கையறிவாரே (எ௯௭)

வெண்காரவைப்பு-சந்திரன்வாளம்.

அறிவதற்கின்னமொருகருவதனைக்கேளு அருளுவோம்வெண்காரஞ்சந்திரன்போல்வர்னம்,அறிவதற்கருளுவோம்வெண்காரவைப்பு அறைஇறேன்புலத்தியனேவண்மையிதுபாரீர், தரிவதோராருமறியார்களிதுபாருஞ் சைதன்னியமாகவேசொல்லக்கேளையா,நறிவதிதுவெடியுப்புமாக்கருவையா நலமாகமுன்சொன்னபாகுவதுவாமே (எ௯௮)

ஆமேதானெவ்வொன்றுசேர்கொண்டுநீயும் அருளானகல்லூரவிவிட்டுமிகதாக்கி, நாமேதான்முன்சொன்னவெண்காரஞ்சேரு நவிலுமோமதுகூடயிட்டுநீதாக்கி, சேமேதானசிவகெங்கையிரண்டுசேர்விட்டுச் செயமாகவிருப்புலக்கைகொண்டுமையா, வாமேதானிடித்ததனையாத்துள்போல்வசனித்தோம்தோண்டியொருபாண்டம்திற்போடே (எ௯௯)

போடப்பாபுலத்தியனேசிவசத்திசெஞ்சை புகழானயூசிசெயநீர்குருசெயநீரு, சேடப்பாவொவ்வொன்றுபலம்நாலுவாங்கிச் செயமானபாண்டமதிவிட்டுநீகேளு, நாடபபாமத்தித்துக்கூட்டிகரமதனால் நவிலுவோங்கைாத்துநீநண்பாகக்கேளும், ஆடப்பாயுடுப்பின்மேல்பாண்டம்வைத்து அருளுவோங்குறிசல்விறகுதீயெரியே (அ௱)

எரித்துநீமுச்சாமம்பிவ்விதமானால் யென்சொல்வேனப்பாகோடிகோ டிக்கும்பாரு, அரித்துநீயப்பாண்டமிறக்கிநீவைத்து அண்டயச்சிலினைதச் சாய்த்திடாய்மைந்தா, சரித்துநீய்ப்பாண்டஞ்சாய்த்ததேயாகில் சலநீருவ ற்றியொருபாறைபோலாகும், மரித்துநீயப்பாறையாரின்தோர்பிறகு மகத் தானவெண்காரவைப்பையெடுத்திடாயே (௮௱௨)

வாலைபூசை காயசித்தி.

திடமானயிப்பாறைவெண்காரவைப்புச் செகத்திலே யார்வைப்பார் செப்பினேன்மைந்தா, மடமாதுதேவிமனோன்மணிவாலையையா மவள்பத ம்வைத்துநீபூசிப்பாய்பாரு, நடமாடுஞ்செகமாயியவளுடையகிருபை நாள் தோறுமவள்பதந்தெரிசிப்பாய்மைந்தா, செடமானதிரோகமதுசெணப்போ திலையா செயலானகாயசித்தியதுவாமே (௮௱௨)

மெய்ஞ்ஞானபரகெதி.

சித்திக்கயின்னமொருவயணமொன்றுகேளு செப்பியதோர்வெண் காரப்பலகைதனைக்கொண்டு, முத்திதருமெய்ஞ்ஞானப் பிராணயபீடம் மூலமுதலாறுவளா சிமையவ வென்று, சித்திதரும்ரோசகம்பிராணயத்தொ ட்டி சரமாகத்தம்பித்துக்கும்பித்தாயானால், வெத்திதருசகலசித்தியுனக் கெய்தும் மெய்ஞ்ஞானபரகதியுமிகவெய்தும்பாரே (௮௱௩)

காரவைப்பு.

பாருமிதுவெண்காரப்பலகைதனைக்கொண்டு பதனமதாய்வைத்துநீ ப்ணிந்துபூசித்து, தேறுநீகாரவைப்பதனைக்கேளு செகத்திலேயார்செய் வார்செப்புகிறேன்பாரு, சேருநீசிவவுப்புசிவசத்தியுப்புச்செயலானயிரண் டுப்புமோவ்வொன்றுசேர்தான, பாருநீசவர்க்காரவுண்டையதிற்சேர்தான் ப்ரிவாகயிவ்வகைகள்கல்லுரலிற்ருக்கே (௮௱௪)

தாக்கியேசுத்தசலம்படியொன்றிட்டுத் தருவானவிருப்புலக்கைகொ ண்டையா, சாக்கியேமுச்சாமஞ்சாடினாலதுவுஞ் சார்வாகப்பிசினதுபோ லதுவுமாகும், வாக்கியேயதைக்கொண்டிப்பாண்டத்திலிட்டு வளமான ரோமசெயநீர்சேயொன்று, ஆக்கியேகிளிசெயநீர்சேயொன்றுவார்த்து அ தைக்கூட்டிமத்தித்துக்கரமதனுல்வாரோ (௮௱௫)

கனாத்துநீகனாத்ததொருப்பாண்டமதைக்கொண்டு கருதவேயடுப்பி ன்மேலேற்றியேயப்பா, நினாத்துநீயக்கினியைமூட்டிநீகன்றாய் நிலைபெற வேதணல்மூட்டியெரித்திடாய்பாரு, வனாத்துஅந்நீர்வற்றி மாக்குழம்பு போலா மடவாகச்செய்வோர்கோடிகோடிக்குமதுபாரு, இனாத்துநீயப்பா ண்டமெடுத்துநீயையா இயலானயண்டச்சில்சாய்த்திடீரோ (௮௱௬)

சாய்த்திடர்சாய்த்திடுமப்போதுமையா சார்வாகக்காரமது பலகை போல்பாயும், ஆய்த்திடவாறினதோர்பிறகெடுத்ததனை யருளானசிவயோகக்குகைக்குட்சென்றையா, பார்த்திடப்பிராணயபீடமேசென்று பருவாசியனாலேசகம்வங்கென் றுநாட்டி, ஏர்த்திடவேமூத்துக்கும்கும்பித்தால்தானும் யேகவுபதெரிசணம்மாமிதுதான்பாரே (௮௱௪

பாரப்பாபுலத்தியனேயங்கென்றேகிப் பரபூசைகுருபூசைபணிந்திட்டுநீயும், காரப்பாபதனமதாய்க்காரவைப்பதனைக் கருணைதாப்பூசித்துக்கனிந்துபாரையா, காரப்பாகாரவைப்பதனைச்சொன்னோம் காடதிலேஞானிகளேசெய்துமாரிதனை. வேரப்பாவேதைக்குவேகமிதுபாரு வெட்டவெளியாகவும்நாம்விளம்பினேனங்காணே (௮௱௫)

சாரவைப்பு

காணடாசாரவைப்பதனைச்சொல்வோம் காரஞ்சேர்கல்லுப்புச் சேரொன்றுவாங்கி, வேணடாவெடியுப்புச்சேர்கொண்டுநீயும் விளம்புவோம் கம்பியுப்புசேரொன்றுகொண்டு, நாணடாயிவ்வகைகள்கல்லுரலிலிட்டுநாதநீர்சேரொன்றுநன்பாகவார்த்து, கோணடாவார்த்துமேயிருப் புலக்கைகொண்டு குழறவேமுச்சாமமிடிததுத்தூளாக்கே (௮௱௬)

ஆக்கியேயத்தூளைத்தோண்டியொருபாண்டம் அடவாகத்துளதனைப்பாண்டத்திலிட்டு, தேக்கியேதேசிசெயநீருசேரண்டு தெளிவாகப்பாண்டமதில்தென்பாகவிட்டு, வாக்கியேகனைத்ததனைக்குழம்புபோலாக்கி வடுப்புமேலிப்பாண்டம்வளமாகயேற்றி; நாக்கியேயக்கினியைமூட்டிநீநன்றாய் நலம்பெறவேமுச்சாமமெரித்திடாய்தானே (௮௱௭)

எரித்திட்டுப்பாண்டமதையிறக்கியேநீதான் இயல்பெறவேயண்டச்சில்சாய்த்துநீபாரு, அரித்திட்டுவாறினபின்னெடுத்தனைப்பார்த்தால் அதன்பெருமைமெத்தவுண்டுயாருமிதைச்சொல்லார், குறித்திட்டசாரமதின் வைப்பதனைக்கொண்டு குருபூசைபரபூசைசெய்துநீயப்பா, பறித்திடவேவைப்பதனைப்பதனமதாய்ச்செய்து பணிந்துநீவாலையைத் தெரிசிப்பாய்த்தானே (௮௱௰௧)

தெரிசித்துவாலையையர்ச்சித்தவள்பாதம் தினமவள்கமலபதம்பணிந்துநீபோற்றி, வரிசித்துப்பிராணயவாசிகொண்டையா வசனித்தோம்லோசகம்வங்கென்றுநாட்டி, தரிசித்துக்கும்பித்துத்தம்பித்தாயானால் தலமாறுதெரிசனமுந்தான்காணும்பாரு, உரிசித்துவுள்மூல தெரிசனமேயாச்சுதுலோகோ சாரத்தின்வைப்பதுவுமாசசெ (௮௱௰௨)

முப்பூவின்மார்க்கம்.

ஆச்சென்றபின்னமொருகருவதனைக்கேளும் ஆச்சரியமாரறிவாருப்பினுடனேர்மை, மூச்சென்றமுப்பூவின்மார்க்கமிதைபாரு முறையாகக்கா

ணர்கள்காணக்கருச்சொல்வோம், வாச்சென்றவெள்ளைக்கல்கல்லினேர்மை வளமானபிரமகற்பமதுதான்பாரு; மூச்சென்றமூலமதனுவுருளையாகும் முறுதிபெறுங்கோசபீசமதுதான்பாரே (அ௱௰௪)

பாரப்பாயப்பீசம்அகாரமதுவாகும் பண்மைபெறுங்கோசமதுஉகாரமதுவாகும், தேரப்பாகருவுருவோங்காரமதுவாகும் திருவானநகாரமதுவுயிரதுதானுகும், பேருமதுபிண்டமதுவகாரமதுவாகும் பேரொளிபோல்நின்றதொருமகாரமதுவாகும், ஆருமறியார்களிதுபிரமவொளிகாணுர் அகாரமதுஅண்டக்கல்லடிமுடிநடுவாமே (அ௱௰௪)

ஆமென்றவிந்ததுவும்அகாரபீசந்தான் ஆனேரசவிந்ததுவுமதற்குட்பீசந்தான், நாமென்றநர்தமதுவுகாரபீசந்தான நாதவிந்துமூலமதற்குட்பீசந்தான், ஓமென்றவோங்காரபிண்டபீசந்தான் உட்காருநகாரமெனு முருள்பீசந்தான், பேமென்றசுரூபமதுயெங்குநிலைகாணுர் பேரானயண்டக்கல்பேசாவுயிராமே (அ௱௰௫)

உயிரானகல்லுக்குப்பேர்தானுமென்ன உடன்சேர்ந்த கருவுக்குப்பேர்தானுமென்ன, உயிரானகல்லதுவும்அண்டக்கல்லாகும் உடன்சேர்ந்தகருவதுவும்நாதவிந்தாகும், உயிரானவடிவென்னவுப்புக்கருவென்ன வுறுதிபெறுமுடியென்னமூலநடுமென்ன, உயிரானமுடிவிந்துவென்ன நிறமாகும் ஓகோகோநாதமதுமஞ்சளதுவாமே (அ௱௰௬)

கோழிமுட்டைமனிதர்கருபூமிபூநீறு.

அதுவானஅண்டமென்றுஞ்செனனமெத்த அதுவாறுயென்ருவேயருளுவீர்தாலும், பதுவானபுலத்தியனேபாகமாய்க்கேளு பாடுகிறேன் சௌமியசாகரமிந்நூலில்,நதுவானவெண்கருக்கோழிமுட்டைப்பார் நாதவிந்ததுவுமனிதருடகருபார்,சதுவானபிறிதிவுதான்பூமியதுவாகும் சார்வானபூநீறிதுதானபடருமென்றே (அ௱௰௭

மேல்கவிமுறைபாவன

என்றுனயிதுமூன்றுல்முப்பூவுமாச்சு யேமென்றபரியேமமதுவுமாச்சு, கொன்றுனகோழிமுட்டையென்பார்சிலர்பேர் குருடர்களேவயித்தியத்துக்குருவதுவுமாச்சு, உன்றுனவுன்னுணையென்னுணையதுதான்ஓகோகோபாரதிருலேவயித்தியஞ்சித்தி, கன்றுனபனிநீருசுத்தசலங்கேளு கருவிதொன்னூற்றுறில்பனிநீருமாச்சே (அ௱௰௭

ஆச்சப்பாமனிதருடசடலமதிலுண்டு அருளினேம்பனிக்குடம் பெண்ணுடவிலாகும், பேச்சப்பாகுருவாணையிதைவிடப்பனிநீர் பேரானவுலகதனிலில்லைபாரு, போச்சப்பாபூநீறுபூமிதனிலுண்டு பிறிதிவியின்சாரம

துபூமிகாதந்தான், வாச்சப்பாயிதுமூன்றால்சகலசித்துமாச்சு மாராட்டமா
ய்ச்சொன்னார்முன்னோர்களாமே (௮௱௰௯)

முன்னோர்கள்பாடியதோர் நூலெல்லாந்தான் முறையதனைச்சொன்
னார்கள்கருவதனைமறைத்தார், வன்னோர்கள்பாடியதோர் நூன்முறைக்கெ
ல்லாம் வசனித்தோம்சௌமியசாகரமிதாகும், நின்னோர்கள்கருவதனைக்
கண்டுகாணமையா நீடுலகுசித்தருக்குநிலைபெறவேசொன்னோம், அன்னோ
ர்களிம்முறைமூன்றதுவினாலே அருளுவோங்கோடாகோடியுப்புமுறை
யாமே (௮௨௰)

உப்புப்பிங்காணெட்டு

முறையான்திங்களெட்டினிலையாகேளு முன்சொன்னபனிநீருமூன்
றுபடிகொண்டு, அறையானவிந்துசேரதுதான்கொண்டு அடவானபெண்
விந்துநாதஞ்சேர்கொண்டு, பறையானயிந்நீருவிதமெல்லாந்தான் பண்ணம
மைபெறும்பாண்டத்திலிட்டுநீதாக்கி, வெறையானவெண்கோழியஸ்தியா
கும் விளங்குவோமதினண்டம்பதினாறுவாங்கே (௮௨௧)

வாங்கியிருபிங்கானில்விந்துநாதத்தை வளமாகவெவ்வேறுவாங்கிதா
க்கி, ஆங்கியேமண்டோட்டின்சவ்வதனைப்போக்கி அடவானகல்லுரவிலி
ட்டுநீதாக்கி, மூங்கியேமுன்சொன்னபூநீர்சேரண்டு மூர்க்கமதாயண்டோ
ட்டில்கூடநீசேர்த்து, நாங்கியேமூன்றுதிங்கள்பனிநீரிருசேரு நலமாகவத
ன்கூடவார்த்துநீதாக்கே (௮௨௨)

தாக்கியேமுச்சாமமிருப்புலக்கைகொண்டு தருவாகயிடித்துமாத்தா
ள்போற்சாடி, ஆக்கியேமுன்சொன்னபாண்டப்பனிநீரில் அடவானயித்
தூளைத்தோண்டியதிலிட்டு,சாக்கியேகரமதனுக்கணைத்ததனைமைந்தா சார்
வாகவக்காள்முழுதும்வைத்துமறுகாலில்,தேக்கியேபார்த்தாக்காலையாகே
ளுதெளிவாகுமத்தெளிவைமறுபாண்டத்தில்வாரே (௮௨௩)

வார்த்ததனைப்பாண்டமதைய்டுப்பிலேற்றி வளமானசிச்சிலிவிறகத
னாலே, ஏர்த்ததனையிருசாமமெரித்துநீயப்பா மியம்பினேன்கொதிகொதித்
தானபிறகையா, பார்த்ததனைப்பாண்டமதையிறக்கிவைத்தந்தப் பரிவாக
வாறியதுசமயமிதுகண்டு, வேர்த்ததனைப்பத்துபிங்கானதனிலிட்டு விசித
மதாய்ரவிமுகமெட்டுநாள்வையே (௮௨௪)

வைத்திடவேகாளொன்றுக்கிருசாமம்வைத்து வசனித்தோமதைக்
கொண்டுபார்த்தாயாகில், முத்துப்போலெண்ணெய்கசிவதுதானிறக்கும்
முறையாகயிவ்விதம்பத்துமுறையையா, சத்துமதையிறுத்துப்போட்டோ

த்தவுப்பாகுஞ் சார்வாகவாரமதுயிவ்விதமாய்ச்செய்தால், உத்துப்பிங்கா
னைப்பார்த்துநிறையப்பா மோகோகோபிங்காவெனட்டுமெடுத்திடே (அஉரு)

சதுர்முகசித்து.

எடுத்திட்டுப்பிங்கானதையெட்டுங்கொண்டையா யியம்புவோம் - ம
சிவயக-கிலியுங்-கிலிரிம்ஹமென்று, தடுத்திடாய்பிராணயம்வாசியதைநாட்
டி தனையேறிகும்பகம்பூரகம்பாய்ந்து, நடுத்துநீயித்தியானம் நூற்றெட்
டோதி நவப்பிரமசதுர்முகனைப்பணிந்துபூசிப்பாய், அடுத்துஅவர்பிரசன்
னமாவார்சதுர்முகனும் அதிதசித்தியுனக்களிப்பாரவர்தான்பாரே (அஉசு)

வெடியுப்புவைப்பு.

பாரும்புலத்தியனேநீயின்னக்கேளையா பரிசுடையவுப்புமுறைவை
ப்பதனைக்கேளும், ஆருமிதையறியார்கள்வெடியுப்பினேர்மை அடவாகமு
ன்சொன்னயெட்டுப்பிங்கானில், ஊருமொருபிங்கானதுயெடுத்ததையாகே
ளு ஓகோபார்கல்லுரலிலுப்பதனையிட்டு, வாருபெறமுன்சொன்ன மாக்க
ருவுசேர்தான் வாங்கியேயுப்பதனிற்கூடவதைச்சேரே (அஉஎ)

சேர்த்துநீசிவகங்கை குருசெயநீரையா செயலாகவொவ்வொன்று
வைந்துபலம்வாங்கி, ஊர்த்துநீயுரவிலிட்டுஅங்கீரைவார்த்து ஓகோபாரியி
ருப்புலக்கையதனிலிருசாமம், வார்த்துநீசாடுவாய்சாடையிற்கேளு மகத்
தானதுளாமாவதுபோல்மைந்தா, கார்த்துநீயம்மாவைத்தோண்டியொரு
பாண்டங் கைபாகந்தவறாமலதிலிட்டுநீபாரே (அஉஅ)

இட்டுநீசிவகங்கைநாதநீரொவ்வொன்று இன்பமுடன்சேருவிதமாக
வதிலிட்டு, செட்டுநீசெயசித்தியதுபலிதமதுவாகச் செயலானகரமதனால்
கரைத்ததனைமைந்தா,நீவட்டுமதுபாண்டமதையடுப்புமேலேற்றி வசனித்
தோமிருசாமந்தனல்மூட்டிட்டு, எட்டுநீயெரித்திடுவாயோர்கொதிகொதி
க்கும் இபல்பாகவப்பாகங்கண்டுமிதையிறக்கே (அஉகூ)

ஜங்கோலநீர்

இறக்கியேயுப்பதனைவைத்ததனையேகேளு இபலானபிங்கானிலிட்டுநீதாக்
கி, வறக்கியேவார்த்ததனைரவிபத்துநாளும் வளமாகயிருசாமம்வைத்தீரா
னால், புறக்கியேவைங்கோலரவிநீரிறங்கும் புனிதமதாய்ப்பாண்டமதிலரு
வியதையிருப்பாய், நறக்கியேயிவ்விதம்பத்துநாளுந்தான் நலமாகவைங்
கோலநீரிறக்கிடீர்பாரே (அகூ0)

இறக்கிட்டேப்பார்த்திடவேபத்துநாளானால் இயல்பானவெடியுப்பு ம
ல்லிகைப்பூப்போலே, பிறக்கிடவேபூநூர்க்கும்பூவைத்தானும் புனிதமதா
ய்ச்சீஷாவில்பதனமதாய்ச்செய்செய்வீர், அறக்கிட்டுமூலாதாரமே புக்கி

யருளானவெடியுப்பையருகுநீவைத்து, வறக்கிட்டுஞெங்கென்றுவாசியதை
க்கொண்டு வருஷிப்பாய்ரோசகம்தம்பிப்பாய்தானே (௮௱௧)

தானானதமர்வாசல்மூலமேபுக்கித் தம்பித்துவொருநிலையாய்க்கும்பி
த்தாயானால், ஆஞ்ஞகுண்டலித்தாய்பிரசன்னமாவாள் அவள்பதமேபூசி
த்தாலெல்லாஞ்சித்தி, ஓனுமென்றசித்திதனையுனக்கீவாள்பாரு ஓகோ
கோவெடியுப்பின்மர்மங்கள்செய்வாள், வேணுமென்றபொருடந்துரட்சி
ப்பாளப்பா விளம்பினேனும்வெடியுப்பின்வைப்பிதுவுமாச்சே (௮௱௨)

பொட்டுலுப்புவைப்பு.

ஆச்சப்பாவெடியுப்பின் வைப்புமுறைசொன்னேனும் யருளுவோம்
பொட்டுலுப்புவைப்பிதைக்கேளும், பேச்சப்பாபின்னுமொருபிங்காணிலுப்
பைப்பேராகிக்கொண்டுநீகல்லுரலிலிட்டு, மூச்சப்பாமுன்சொன்னமாக்க
கருசேர்தான் மூதண்டமாகவேயுப்பதனிலிட்டு, பாச்சப்பாசிவசத்திகங்
கைடிற்சேரு பண்பாகவூசிசெயநீருசேர்வாரோ (௮௱௩)

வார்த்துநீயிருப்புலக்கைகொண்டாலேயா வளமாகயிருசாமஞ் சாடி
னலப்பா,மார் த துவுமாப்போலாமம்மாவைத்தோண்டி வசனித்தோம்பா
ண்டமதிலிட்டுநீதாக்கி, சேர்த்துநீயெட்டுதிங்கள்பனிநீருசேருசெயலான
நாதவிந்துவொவ்வொன்றுசேர்தான், கார்த்துநீமாட்டாடபாண்டமதிலிட்
டுக் கருணைபெறக்கரமதனாற்கலக்கியடுப்பேற்றே (௮௱௪)

ஏற்றியேயிருசாமம்விறகிட்டையா யெரித்திரோயாமாகிலோர்கொதி
கொதிக்கும், வாற்றியேயப்பாகங்கண்டுநீமைந்தா வளமாகப்பாண்டமதை
யிறக்கியாறவைத்து, சாற்றிசையும்புகழ்பெறவேபிங்கானில்வார்த்து நல்ல
ரவிபத்துநாள்வைத்துயிருசாமம், பூர்தருமலருப்பாகுமைங்கோலநீருபுக
ழ்பெறவேயிருக்குமதுயிறுந்திடீர்தானே (௮௱௫)

தானென்றமுன்பாண்டநீரதிலேயையாசைதன்னியமாகவேபத்துவி
சையிறுப்பாய், பாவென்றபத்துவிசையிறுத்தீராகில் படருமதுபொட்லு
ப்புபிங்கானிறையத்தான், வாவென்றயப்புவைவெடுத்துவேசீஷா வளமா
கவதிலிட்டுபிரடையதுபோடு, நானென்றபிராணுயவாசிகொண்டையா ந
ல்லசுவாதிட்டானம்-நங் கென்றுயேகே (௮௱௬)

ஏகியே-ஓம்-நமசிவாயமென்றுருநூறு இயம்பினேம்ரோசகம்கொண்
டுசெபித்தால், பாகியேபரப்பிரமம்பிரசன்னமாவார் பணியுமவர்கமலபத
ந்தெரிசிப்பாய்நீயும், தேகியேதெரிசித்துயர்ச்சித்தாயானால் தெளிவா கம
வுனசித்தியதுதருவார், ஈகியேகெவுனகுளிகையதுமீவார் நலமானவா தசி
த்திதான்தருவாயே (௮௱௭)

படிகாரவைப்பு.

தருகவேயின்னமொருவைப்பைக்கேளு சைதன்னியமாகவேபடிகா ரவைப்பு, வருகவேநாம்சொல்வோம்புலத்தியனேயையா நாடதிலேயிவ் வைப்புமெவர்செய்வார்பாரு, புருகவேபின்னுமொருபீங்கானிலுப்பை பு னிதமதாய்க்கொண்டுநீகல்லுரலிலிட்டு, சருகவேமுன்சொன்ன மாக்கரு மைந்தா சார்வாகச்சேர்கொண்டுகல்லுரலிற்குக்கே (௮௩௮)

தாக்கடாரோமசெயநீருசேரொன்று தருமான்னாதவிந்துபலமுமஞ் சு, சேக்கடாசிவகங்கைசேரொன்றிட்டுசெயலானயிருப்புலக்கையதனிலு லே, நாக்கடாயிருசாமந்தாக்கினலையா நல்லமாத்துாளதுபோலாகுமிதுபா ரு, வாக்கினலமூர்த்தமதாய்நாம்சொன்னேம்பாரு மம்மாவைத்தோண்டி யொருபாண்டமதிற்போடே (௮௩௯)

போட்டுநீமாசமெட்டில்பணிநீராயா புனிதமதாய்ச்சேரண்டு பாண் டமதில்வார்த்து, நாட்டிநீசிவசத்திகெங்கைபலமாறு நலமாகவிருநீதும்வி ட்டுக்கனைத்திட்டு,திட்டமதாய்ப்பாண்டமதையடுப்பின்மேலேற்றிதீயெரி ப்பாயிருசாமம்நீயுமதுவாக, நாட்டுநீயத்தணலெரித்தகதேயாகில நல்லகொ திகொதிக்கும்பார்பாண்டமதையிறக்கே (௮௪௰)

இறக்கியேயாறவைத்ததனேயையா இயலானபீங்கானிலதை யெடுத் துவார்த்து, நறக்கியேரவிமுகம்நாள்பத்துவீதம், நல்லவொருநாளுமிருசா மமதுவைத்தால், அறக்கியேபீங்கானிலேங்கோலநீ ரருவிபோலிறங்குமது முன்பாண்டந்தனிலே, மிறக்கியேநீரோடேநீரதனேவார்த்து விலேபாகபத் துமுறையிப்படியேயிறுத்திடே (௮௪௧)

இறுத்திட்டுநாள்பத்துஞ்சென்றதேயாகில் என்னசொல்வேனதிற் பீங்கான்றனிலே, பறுத்திட்டபடிகாரவுப்பதுவும்பூர்க்கும் பளிங்சென்று சந்திரன்போல்வர்ணமாகும், அறுத்திட்டுவைப்பாகங்கண்டேரானல் அருளா னபடிகாரவுப்பதனைக்கொண்டு, செறுத்திட்டச்சீசாவிலுப்பதனையிட்டுச் செயலானமேல்பிரடைசெய்புவீராமே (௮௪௨)

செப்புவோம்புலத்தியனேமணிபூரஞ்சென்று சிவநயவ ஓம்மென்று வாசியதையொட்டி, நப்புவோம்பிராணயபீடமேசென்று நலமாகமங்கெ ன்றுரோசகம்பாய்ந்து, அப்புவோமங்குநின்றுதம்பித்தாயானல் அருளான விஷ்ணுவும்பிரசன்னமாவார், கப்புவோமவருடையகமலபதமேவிக் கை தொழுதர்ச்சித்துப்பூசிப்பாயத்தானே (௮௪௩)

பூசித்தால்விஷ்ணுவும்வேணதுமளிப்பார் புகழானபடிகாரசித்தியும ளிப்பார், ஆசித்தாலாதாரமுத்தியுங்கொடுப்பார் அடவானவாதமேசத்தியு ங்கொடுப்பார், காசித்தால்காயாதிகற்பமுமளிப்பார் காயசித்திகைகூடும்

பொருளதுவுஞ்சொல்வார், வாசித்தால்வாதசித்தியுமளிப்பார் வாசிசித்தி கெவுனகுளிகையதைக்கொடுப்பாரே (௮௪௪)

இந்துப்புவைப்பு

பாரப்பாபுலத்தியனேபடிகாரவைப்பு பண்மைபெறச்சொல்லிவிட் டோமின்னமொன்று, வாரப்பாயிந்துப்புவைப்பதனைக்கேளும் வசனிப் போமின்னமொருபிங்கானிலுப்பை, தேரப்பாயவ்வுப்பைக்கொண்டுநீமை ந்தா தெளிவானகல்லுரலிலிட்டுநீதாக்கி, சேரப்பாயெட்டுதிங்கள்மாக்கரு த்தான் செயலாகச்சேர்கொண்டுவுப்பதனிற்சேரே (௮௪௫)

சேர்த்துநீகிளிசெயநீர்சேர்கொண்டுவார்த்து செயலானாதவிந்து சேர்வார்த்து, பார்த்துநீயிருப்புலக்கைகொண்டிருசாமஞ்சாடு பரிவான மாத்துருபோலதுவாகும், கார்த்துநீயம்மாவைப்பாண்டத்திலிட்டுக் கரு வானவைந்துதிங்கள்பனிநீருமேதான், வார்த்துநீரதிசெயநீர்கொண்டுதா க்கி வளமானகரமதனுற்கரைத்திடீர்பாரே (௮௪௬)

கரைத்ததம்மாவிருந்தபாண்டமேகொண்டு கருணைபெறவடுப்பேற் றித்தீயமிடுமையா, தெளைத்ததீமூட்டியேயெரிப்பாயிருசாமம் தெளிவாக வேர்கொதிகொதிக்குமதுபாரு, அரைத்ததீகொதித்ததேபாமாகிலையா அ ப்பாண்டமிறக்கியேயாறவைத்ததனை, பொரைத்தபிங்கானிலேவார்த்தத னையையா போராகநாள்பத்து ௦ரவிமுகமேவையே (௮௪௫)

வைத்துநீராளொன்றுக்கிருசாமம்வைத்தால் வளமாகவைங்கோலநீர விப்பாயும், பைத்தநீமுன்பாண்டநீரிலிந்நீரைப்பரிவாகயிறுத்துவிடுபண்மை யதுவாக, நைத்துநீநாள்பத்துமிவ்விதமாயிருந்தால் நலமானயிந்துப்புபூ க்குமிதுபாரு, கைத்துநீயிவ்வுப்புபிங்கானிறையத்தான் கருணைபெறப்பூ க்குமதுகைபாகமறியே (௮௪௮)

அறியவேயப்பிங்கானெடுத்துமேவையா அருளானயிந்துப்பைச் சீ ஷாவிலிட்டு, மயியவேயச்சீஷாயருகுநீவைத்து மகத்தானவாசியையருக தமோட்டி, செறியவே சிவயநம வென்றுவுருநூறு நோானரோசகங்கொண் டுநீயொட்டி, வறியவேயங்குமேகின்றுகும்பித்து வளமாகச்செபிப்பாய்ரு த்திரனைத்தானே (௮௪௯)

செபிக்கச்சேருத்திரனும்பிரசன்னமாவார் தெரிசிப்பாயவரைநீபூசிப் பாய்மைந்தா, செபிக்கவேயவரொளிவுநன்றாகக்காணுந் தேகசித்திகாயசித் தியளிப்பாரிகபாரு, நபிக்கவேயிந்துப்புமகாசித்தியாகும் நவகோடிசித்தி யுமுனக்களிப்பார்பாரு, கபிக்கவேயவரைநீகைதொழுதுமைந்தா கருணை பெறயிந்துப்பைக்கைதொழுவாயே (௮௫௰)

௦ரவியென்பது-சூரியன்.

வளையிலுப்புவைப்பு.

கைதொழுவாயிந்துப்பின்வைப்பதனைச்சொன்னோம் கருதுவோம்வளையிலுப்பினதுவைப்பு, கைதொழுவாய்புலத்தியனேயின்னமொருபீங்கான் கருவானபீங்கானிலுப்பதனைக்கொண்டு, கைதொழுவாய்கல்லுரலிலுப்தனையிட்டுக் கருணைபெறுஞ்சாரஞ்சேர்கூடச்சேர்த்து, கைதொழுவாய் நர்தவிந்துபலமாறுவிட்டுக் கைபர்கமாகவேசுத்தசலஞ்சேரே/ (அடு௧)

சேரானரவிசெய்நீர்சேர்கொண்டுவார்த்து செயமான மாக்கருசேர் கொண்டுவிட்டு,ஏரானயிருப்புல்க்கையத்துலேதான் யிருசாமமாவதும்பேர் ல்சாடுவாய்மைந்தா, சாரானசாடயிலேமர்த்துள்போலாஞ் சமர்த்தானவம்மாமைத்தோண்டிநீபையர், வாரானபாண்டமதிலிட்டுநீதாக்கி வளமான சிவகங்கைவார்த்துச்சேர்கனாயே/ (அடு௨)

கனாத்திட்டுவடுப்பின்மேற்பாண்டமேற்றிக் கனலானதிமூட்டியிருசாமமெரித்தால், அனாத்திட்டகுழம்பாகுமோர்கொதிகொதிக்கும் அப்பாகங்கண்டுநீயாண்டமதையிறக்கி, வனாத்திட்டவாறினபின்பிறகதனைக் கேளு வள்மானபீங்கானில்வார்த்துநீமைந்தா, நனாத்திட்டரவிபத்துநாள் மூன்றுமுறைதான் நண்பாகவைத்ததனையங்கோலநீரே/ (அடு௩)

நீரானநாளொன்றுக்கிருசாமம்வைத்தால் நேர்மைபெறுமைங்கோலநீரிறங்கும்பாரு, ஆரானயங்கீமுன்பாண்டநீரில் அருளினேம்நாள்பத்துமுறையிவ்விதமாயிருத்தால்,சேரானவுப்பதுவுமிதுக்குள்ளேயாச்சுசெப்புவோம்வளையலுப்புவிதிற்படரும், வேரானயவ்வுப்புபூர்த்துப்பீங்கானில் மேல்நிறையநின்றுவிடும்வளையிலுப்பாமே/ (அடு௪)

உப்பானவுப்பதனையெடுத்துசிஷாவில் ஓகோகோயிட்டுநீசொல்லக் கேளையா, அப்பானயிவ்வுப்பையருகினில்வைத்து அருளுவோம்-மநயவசி-ஓம்-சவ்வும்-ஐயும், செப்புநீயிருநூறுவிசுத்தியதுயேகிச் செயல்லான்ஆராணயபீடமதிற்சென்று, வப்பானவாசியதைவிசுத்தியதிலொட்டி வங்கென்றுரோசகமேகிச்செபிப்பாயே/ (அடு௫)

செபித்துநீகும்பிததாலங்குநின்றையா செயலானமகேசுரனும்பிரசன்னமாவார், கபித்தவனாக்கைதொழுதுதெரிசிப்பாய்மைந்தா கருணையவர்கூர்ந்துனக்கருள்செய்வார்பாரு, குபித்தவனைப்பூசித்துதெரிசித்தாயானால் கூறுவாரதிதசித்தியதுபாரு, பயித்துநீவளையிலுப்பதனையப்பா பணிந்துநீபதனமதாய்வைத்துநீபோற்றே/ (அடு௬)

ஐங்கோலத்தயிலம்.

போற்றிமேவளையிலுப்பினிடவைப்பு புனிதமதாய்ச்சொல்லிவிட்டோம்பாரு, ஏற்றியேயின்னமொருகருவதனைக்கேளு மியல்பானவைங்கோ

லத்தயிலமதைஜயா, காத்துநீமுன்சொன்னபாண்டமதிநீலாக்கருவான்பீ ங்கானிலெடுத்துநீவிட்டு, ஆத்தியேமாக்கருசேர்கொண்டுயிட்டு அருளா னபிண்டக்கருசோதிற்ருக்கே (அ௫௭)

தாக்கியேமத்தித்துக்கூட்டிப்பிசைந்து தருவானகல்லூரலிலிட்டுநீய ப்பா, மூக்கியேமுன்சொன்னபொட்டுலுப்புசேரு முறையானபடிக்காரவு ப்புசேனாயா, நாக்கியேவெடியுப்புயதிலொருசேரு, நலமானயிந்துப்புவதி லொருசேர், வர்க்கியேவளைகிலுப்பதியொருசேர் வளமானமுப்பூவுமாறுப லமாமே (அ௫௮)

பலமானசிலவுப்புவதிற்பலமைந்து பண்மைபெறுஞ்சிவசத்தியுப்பு பலமஞ்சு, சலமானசிவகங்கையாறுபலமாகுஞ் சார்வானசிவசத்திகங்கை பலமாறு, புலமான்பூநீறுமாகும்பலஞ்சேர்தான் புனிதமென்றநாதவிந்துப லமிகுமேவைத்து, அலமானவாணவிந்துபலம்பத்துமாகும் அருளிநேறு முப்புசுண்ணம்பலமொன்றுசேரோ (அ௫௯)

ஒன்றானமுப்புசெந்தூரம்பலந்தானாறு உறுதிபடுஞ்சிவசெந்தூரம்ப லந்தான். நன்றானரவிசெயநீர்மூன்றுபலமாகும் நலமானமதிசெயநீர்மூன் றுபலமாகும், வன்றானநஞ்சுக்கொடிசுன்னம்பலந்தான் வசனித்தோமாக வகையிருபத்தொன்றையா, குன்றுமற்கல்லுரலிலிட்டுநீதாக்கி கூறுவோ மிருப்புலக்கையதுதானே (அ௬௰)

ஐங்கோலமெழுகு.

தானனவுலக்கைகொண்டிருசாமஞ்சாடச் சாதுரியமாகவேமாத்தா ளுபோலாம், தேனனவம்மாவைத்தோண்டியொருபீங்கான் செயலாகவி ட்டதனில்குருசெயநீனாயா, மானனமுச்சேருவார்த்ததிலேதான் வளமா கமத்தித்துக்கூட்டிப்பிசைந்து, ஆனனரவிதனிலேமுச்சாமம்வைத்தால் அருளுவோம்வீதிட்டுப்பாயுமதுதானே (அ௬௧)

ஐங்கோலமெழுகு.

பாயுமதுவருவிபோலத்தயிலமதுயிறங்கும் பரிவாகயெடுத்த தனை யேஜயா, சேயுமதின்சீஷாவிற்றயிலமதையிட்டுச் செயமாகவடியில்நின்ற குழம்பதனைக்கொண்டு, தேயுமதின்தேசிசெயநீரதனிற்சேர்தான் செய லானமதியமூர்தமாறுபலமாகும், பேயுமதின்பீங்கானிலிவ்வகைகளிட்டுப் பெலமாகமத்தித்துராவியில்வைத்திடீரே (அ௬௨)

வைத்ததனையிருநாழிசென்றதேயாகில் வளமானவைங்காய மெழுக துவாகும், செத்ததனைச்செப்புப்பரண்டில்வைத்துச் செயலானவைங்கோ லத்தயிலமிதிரண்டும், எத்ததனைநீயுமிருக்குமில்லத்தில் என்மகனேசெ ன்றுநீயருகிதைவைத்து, மைத்ததனைமறுபத்துநான்குசித்துமாட மையவ சீ சிறி-ஜயும்-கிலியும்-சவ்வென்னே (அ௬௩)

என்னப்பாபுலத்தியனேபிராணயைபீடம் யேகியேவாசிகொண்டிழு த்ததனையயா, கனனப்பாரேசகங்கொண்டறிவதனைக் கருதுவாயித்தியா னமவுனங்கொண்டையா, தன்னப்பாதம்பித்துச்சுடரொளியில்நின்று தரு வாகநூறுருச்செபித்தாயானல், பொன்னப்பாயாக்கினையில்சதாசிவஞ்சத் தி புரிவாரவர்பிரசன்னம்பூசிப்பாய்தானே// (௮௯௪)

பூசித்தாலென்மகனேபுலத்தியனேகேளும் புரியட்டம்நீக்கியேயுப தேசஞ்சொல்வார், ஆசித்துவுபதேசமருள்தருவார்பாரு அறுபத்துநான்கு சித்துமாடத்தான், வாசித்துவுபதேசம்வாங்கிநீமைந்தா வளமாகயவர்பத மேபணிந்துநீபோற்று, தெரிசித்துவவருடையகமலபதந்தன்னில் தினந் தோறுமவர்பதமேபூசிப்பாய்தானே/ (௮௯௫)

பதமானவைங்கோலத்தயிலமிதைச்சொன்னேம் பரிவானவைங்காய மெழுகதனைச்சொன்னேம், அதமானவைங்காயமெழுகதனாலே ஆடலாம ட்டமாசித்துமுதற்கொண்டு, மதமானமாரணமிதனாலேயாகும் மவுனகே சரம்பாய்வாருமிதனாலேதான், சதமானவைங்கோலத்தயிலமதனாலேசதா கோடிசித்துவிளையாடலாம்பாரே/ (௮௯௬)

நந்தீசர்கலைக்ஞானம்பார்க்கவும் தன்வந்திரி
காவியம்பார்க்கவும்.

ஆடினார்சிவன்சொல்லவுமையவள்கேட்டு அருளினாள்நந்தீசர்க்குப தேசஞ்சொன்னாள், சாடினார்நந்திசர்சகலகலைக்கியானம் சரமாகத்தொந்த ங்கொண்டேறினார்பாரு, வாடினாரன்னூலுக்கின்னூலும்பாருமகத்தானவ ன்னூலின்பூட்டெல்லாந்தோற்றும், நாடினார்நந்திசரருளினார்பாரு நலமா ன தன்வந்திரிக்கருளினார்பாரே/ (௮௯௭)

பாரப்பாபுலத்தியனேசொல்லக்கேளையா பாடினார்தன்வந்திரிகாவிய நன்னூலு, ஆரப்பாயன்னூலுக்கென்னூல்காவியம் ஆயிரத்தறுநூற்றுச் சொச்சமுநீயறிவீா, ஏரப்பாமகாநூலுதொந்தங்கள்கோடி யென்னுடைய வாதகாவியமறிவீரோ, தேரப்பாமகாகருதல்வெளிச்சொல்லுமல்ல தேறு வோமவுனச்சொல்தெளியலாம்பாரே/ (௮௯௮)

தெளியவேமவுனச்சொல்லறியவேவேண்டுந் தியானமந்திரசித்திமௌ வுனமாலாச்சு, களியவேபொருளெல்லாமவுனமதாலாச்சு கருவுகுருவுரு வுமுதல்மவுனமதாலாச்சு, சளியவேசிவயோகஞானசித்திமுதல் லைசதன ளியப்பொருள்களெல்லாமவுனமதாலாச்சு, பொருளியவேபொதிகையகொ ட்சணயனென்பேர் புனிதமென்றதமிழக்குருடையவனுனே / (௮௯௯)

என்நூலாகியவாதகாவியம்ஞானகாவியம்பார்க்கவும்.

நானென்றபோதினுலுலகமாச்சு நல்லபதினெண்பேருமென்பேரு_ய

தோ

லாச்சு, வாவென்றமறைநாலுவேதமதாச்சுவளமானபதினெட்டுப்பாஷை யதுவாச்சு, ஏனென்றஅறிமென்றுமென்குருவாலாச்சு யெடுத்தவுனாயருத்தமுதலென்குருவாலாச்சு, கோனென்றகுருவின்மொழியறிவின்மொழியாலே குலமொன்றுயின்னமொன்றுசாதியொன்றாச்சே, (அஎ௬)

ஆச்சென்றகாரணகுருவென்றும்பேரு அசுவனிதேவருடவனுக்கிரகமதனாலே, வாச்சென்றதனவந்திபசுவனிக்கருள வசனித்தோரசுவனிபதினெட்டுலட்சம்,காச்சென்றவவருடையகாவியம்பார்த்துக் கணாயில்லாத்தொந்தங்கள்கோடாகோடியாக, பாச்சென்றபொதிகையகிரியகத்தியனென்பேர் பாடினேம்சௌமியசாகரமிதாமே (அஎக)

ஆமென்றயென்பேரகத்தியனாகும் அருளினேமென்னுடையசீஷர் பதினெண்பேர், தேமென்றதென்பொதிகைதென்கயிலைசீஷர் தேறினரிவர்பெருமைதேசமதிற்செல்வார், வாமென்றவர்சித்தர்வசித்தராகு மருளினேமதில்மூன்றுயென்னுடையசீஷர், பாமென்றபதினெட்டுபேருக்குமவர்தான் பண்மைகுருமூன்றுபேர்பதினெண்பேர்க்கென்றே, (அஎ௨)

கைலாசசட்டைமுனியார் சுந்திரமூர்த்திபிரரிஷி

போனபதினெண்பேர்பிரபலியங்கேளு பேசுகிறேன்கைலாச சட்டைமுனியாகும், காரானகைலாசபருவதந்தன்னில் காயாசமுதற்கொண்டுவேட்டமுதலெல்லாம், மூரானமுபதேசநாம்சொன்னேம்பாரு மூபமிடதம்பதிபாசமுறுதியவர்பெற்றார், பாரானபதினேழுசித்தருக்குந்தான் பரிபாஷைமுதலானகுருவவர்தானன்றே, (அஎ௩)

குருவானசட்டைமுனிசீஷரவர்கேளுங் கூர்மைபெருஞ்சுந்தரமூர்த்தியவராகும், கருவானபரிவெல்லாமவர்சொன்னார்பாரு கைவல்லியமென்னூறுநூல்பெருமைமெத்த, மருவானகமலமலர்வாசமதுபோல வசனித்தார்காவியமாயிரமதாகும், அருவானயன்னூலிலனேகம்பேர்சித்தர் அருளினார்வெகுநூலுந்தேறினார்பாரே, (அஎ௪)

பாரப்பாசுந்திரமூர்த்தியுடசீஷர்பரிவானபிரமரிஷியவர்பெருமைமெத்த, தேரப்பாயாயிரதனைந்நூறுசொன்னார் திரட்டியோராயிர மிரண்டாயிரந்தான், மூரப்பாயின்னூலுமூன்றுங்கருவிளக்க மூதண்டமாகவேயவருடையநூலில், ஆரப்பாவறிவார்கள்சித்தர்வெகுபேரு அறிவாகத்தேறினார்பெருமைதானே, (அஎ௫

சொரூபானந்தரிஷி.

தானென்றபிரமரிஷியவருடையசீஷர் தாசியடாசொரூபானந்தருடபெருமை, ஆனென்றசகலகலைக்ஞானமாயிரந்தான் அருளினார்காவியமெண்ணூறுமாகும், ஏனென்றயிருநூலுக்கருவிடையமாகும் யேறினாரனந்

தம்பேர்தேறினார்வெகுபேர், வானென்றமொழிபெருமையதிகமதுவாகும் வசனித்தநூல்களில்மறைவில்லைதானே / (அஎசு)

சோதிரிஷி

மறைவில்லாமொருசொன்னார் நூல்பெருமைகேளு மகத்தானசொ ரூபானந்தசீஷர்கள்தான், கறைவில்லாச்சோதிரிஷியாயிரந்தான் கருவான சோசியமாயிரமதாகும், திறவில்லாயன்னூறுகற்பமுறைசொன்னார் திர ட்டாகக்குறுக்கியொருமுன்னூறுசொன்னார், பறவிலாப்பொருளாகுமின் னூலுதானும் பாடினார்கருவிடையந்தேறினார்கோடி / (அஎஎ)

வேதரிஷி.

தேறினார்சோதிரிஷிசீஷரவர்கேளுந் தெளிவானவேதரிஷியவர் பெ ருமைமெத்த, வாறினாஞ்சாறுகருவதனாலே வசனித்தாரொண்ணூறுமகா ஞூட்டெல்லாம், ஏறினாராயிரத்தெண்ணூறுபீடம் இயல்பானகாவியமதித முன்னூறு, சாறினார்நானூறுமுன்னூறிலையா சாடினார்கருக்குருவுஞ்சமர்த் தாசகாணே / (அஎஅ

காணப்பாயவர்தந்தைவேதவியாசர் கருதினாரவருடையபிள்ளையெ ன்கிட்ட, வேணப்பாவித்தையதுநான்குங்கற்பித்தேன் வேதமுனியென் றும்பேர்விளங்கினேம்பாரு, ஆணப்பாயவருடையநூலதனிற்கேளு அதி தமெய்ஞ்ஞானிகடான்றேறினார்பாரு, நானப்பாவுபதேசமவர்க்குச்சொன் னேம்பார் நலமானவேதரிஷிசீஷரவர்கேளே / (அஎகூ)

பாராசரிஷி.

கேளப்பாயின்னமொருசித்தருடமகிமை கெணிதமென்றபராசரவ ர்மகிமைதானும், ஆளப்பாவசனித்தாராயாயிரந்தான் அதைக்குறுக்கிமூ வாரமதுவுஞ்சொன்னார், ஏளப்பாயிரண்டாயிரத்தைந்நூறு இயம்பினார்க ருவிடையமின்னூல்போலுண்டோ, நாளப்பாசெல்லாதுவவருடையநூ லில் நவகோடிசித்தரவர்தேறினார்பாரே / (அஅ0)

திருமூலர்.

பாருமிதுபராசருடசீஷரவர்கேளும் பரிவானதிருமூல ரவருடைய நேர்மை, ஆருமவர்பெருமைதனையறிவாரோமைந்தா அவருடையவர்க்கம தில்தேறுமறிவுள்ளோர், வாருமிதுதிருமூலர்பாடியதோர்நூல்கேள் வச னித்தார்திருமந்திரமெண்ணாயிரந்தான், நாருமிதுநாலாயிரம்வாதக்கரடுநளி னமதாய்க்கருவிடையம்நன்னூலதுவாமே / (அஅக)

போகரிஷி

அதுவானநூலதனில்தேறும்நவகோடி யார்சொன்ன ரவருடைய பெருமைதனைமைந்தா, மதுவானபூமலரின்வாசமதுபோல வசனித்தோர்

மவருடையநேர்மையதுபாரீர், பதுவானவவருடையசீஷரவர்களும் பண்மைபெறுமபோகரிஷிமார்க்கமதுமெத்த, எதுவானயவர்பெருமைபாடியதோர் நூல்கேளிருபத்தோராயிரமியம்பினார்பாரே (௮௮௨)

கொங்கணர்

இயம்பினார்கருவிடையமேழாயிரந்தான் இயலான திரட்டொன்றுயெழுநூறதுசொனனார், இயம்பினாம்மூன்றுநூலின்பெருமை மூன்றுகோடி சித்தரவர்தேறினார்கள்பாரு, அயம்பினரன்னூலதிதகருவாகும் அறிவார்களதினறிவதனைக்காணார், செயம்பினார்சணப்போதில்சதாகோடிஸ்திரீகள் செப்பினேனுமனுபோகஞ்செய்துவருவாரோ (௮௮௫)

வருவானதிருமூலரவர்கிருபையதனாலே வைப்பெல்லாஞ் சீனாவில் வைத்தாரவனையா, துருவானவவர் துறையாருமறியார்கள் சொல்லினருபதேசங்கொங்கணர்க்கையா, புரூவானபோகருடசீஷரவராகும் புசட்டினார்கொங்கணவர்முப்பத்தோராயிரம், அருவானவதைக்குறுக்கி யருளினார் நூலும் அடவானபதினெண்ணாயிரந்தானே (௮௮௪)

அடவானபதினாயிரந்தானுமைந்தா அருளினாரதுவெல்லாம்வைப்புமுறையாகும், படவானபலமாயவைப்பெல்லாஞ்சொனனார் பாடினாரொவ்வொன்றாய்மூவாயிரந்தான், முடவானமூன்றைநூறிட்டமதாய்ச் சொன்னார் மூலமதிலோனாநூற்கடைக்காண்டப்பொருள்தான, நடவானஞானத்துக்கதீதபீடம் நால்மறையுமதற்குள்ளேயொடுக்கமதுவாமே ()

ஆமென்றகொங்கணர்சொல்லதீதமூறைவாக்கியம் அவருடையநூல்தனிலேயனேகம்பேர்சித்தர், தேமென்றதிசைகோடிதேறினாரையா திருவருவாய்க்கருக்குருவுநதெளிவாகச்சொன்னேம், நாமென்றநேர்மையதால்நால்வருடபெருமை நளினமதாய்ச்சொல்லிவிட்டோம்புலத்தியனேகேளு, வாமென்றகொங்கணரவர்சீஷருடநேர்மைவசனிப்போம்புலத்தியனேவண்மையதுபாரே (௮௮௬)

பிண்ணாக்கீசர்.

பாரப்பாயிருன்னமொருசித்தருடபெருமை பாடினார்பிண்ணாக்கீசருடநேர்மை, ஆரப்பாவறிவார்களவருடைய நூலு அதீதமையாயினாலே சொல்லப்போமேதான், வேரப்பாவெகுவிதம்பன்னீராயிரந்தான் விசிதமையாவேதைக்குவிஷமதுதானாகும், காரப்பாகருதுமாராயிரஞ்சொன்னார் காணீரோயிருநூலுங்கருவிடையமாமே (௮௮௭)

மச்சமுனியார்.

ஆமேதானன்னூலிலனேகம்பேர்சித்தர் அதிதகோடாகோடி தேறி
னூர்பாரு, தேமேதான்கொடியண்டம்வனாயாறுமேறி நிசையுகாயுகாந்திர
ங்கள்சிவயோகஞ்செய்தார், மாமேதானவருடையதவபலத்தைக்கண்டார்
மச்சமுனியெட்டெண்ணூற்பாடினாரையா, ஏமேதான்சமுத்திரத்திலகட
லலையப்போல யெண்ணாயிரம்வைப்புமுறையியம்பினூர்காணே। (௮௮௮)

காணுமிருநூறுதெசதிட்சையதுசொன்னூர் கருவிடையமின்னிலன
ந்தம்பேர்சித்தர், ஓணுமிதுயுகாயுகந்திரங்கடானு முறுதிபெறுஞ்சித்தரவ
ர்வெகுகோடிதேறினூர், பேணும்பிண்ணாக்கீசரவருடையநேர்மை பிரபல
லியமச்சமுனியவருடையநூல்தான, தாணுந்தவரில்லாநூல் குருபீடமா
கும் தலமாறுமச்சமுனிதான்கண்டார்பாரோ। (௮௮௯

கருவூரார்.

கண்டபொருளேதென்றால்மச்சமுனிசீஷர்கருவூரார்பெருமையதை
க்காணுவொருவர், விண்டபொருளேதென்றாலாயிரத்தைந்நூறு விளங்கி
னூர்நால்மறையும்வெளியாகச்சொன்னூர், தொண்டரவர்க்கீடுயெவராருமி
ல்லை சொன்னூர்கள்திரட்டைந்நூர்நொண்டிமுந்நூறு, சண்டமாருதம்
போலாமந்நூற்கருவாகும் சதாகோடிசித்தரவர்தேறினூர்பாரோ। (௮௯௰)

இடைக்காடர்.

தேறியதோரொன்னவென்றால்சொல்லக்கேளு தெளிவானகருவூரார்
சீஷரவர்கேளும்,ஏறினூர்வரைபன்னிரண்டுதொண்ணூற்றூர்இடைக்காடர்
பெருமையைநாமெளிதல்லசொல்ல, மாறினூர்கருக்குருகருதலதுவாக மா
ட்டினூர்நாலாயிரத்துயெண்ணூறு, தூறினூரிரண்டாயிரத்திருநூறுசொன்
னூர்களாயிரமதிற்பாகிதிரட்டே। (௮௯௧)

திரட்டானயிவ்வளவுஞ்சொல்லவெளியாகத் தேசமதில்தேறும்பே
ர்களுக்கையா, பொட்டாகப்போட்டார்களந்நூலதீதம் புவனசாகரங்களு
டமகிமையெல்லாந்தான், சொட்டானவனூலில்தேறினூரனேகஞ்செய
லானயிடைக்காடர்செப்புநூல்மார்க்கம், கரட்டாகப்போகாதுகடந்தபண
போர்கள கருவாகச்சொல்லியதோர்நூல்பெருமைதானே। (௮௯௨

அழுகண்ணர்.

தானனவவர்பெருமைகோடாகோடியுகங்கள் சதாகோடியுகாந்திரம்
வாழ்ந்தார்களையா, நானனநேர்மையதாலசொல்லிவிட்டோம்பார் நல்லயி
டைக்காடர்சீஷரவர்கேளும், மானனயழுகண்ணரவருடையபெருமைமா

னிலத்திலாறிபப்போருர்களையா, நேனுகளிப்பாய்கள்நெட்டைமட்டி
கள்நேர்மையுறும்வெகுசிந்துநூலதுவுமாமே। (௮௯௩)

சிந்தானபன்னீராயிரத்திருநூறு செப்பினர்வாதவயித்தியமுதலாக
அந்தானயெண்ணாயிரந்தானுஞ்சொன்னார் அதீதநூலாராயிரத் திருநூறு
பந்துபோல்செந்துவைப்பாடினாரையா பண்மைபெரும்வைப்புமுறை மூ
வாயிரந்தான், கந்தானசந்தானங்கள்வெவ்வெறுபாடிச் சாடினாராயிரத்தை
ந்நூற்றிரட்டே। (௮௯௪)

திரட்டானயெண்ணூறுமகாசாலபீடஞ்செப்பினர்சோசியமுந்நூறு
மைந்தா, சரட்டானவூசிமுனைநூல்கோர்த்ததுபோல சாடினார்பஞ்சபட்சி
யிருநூர்தான், வரட்டானமெஞ்ஞானம்நூறுக்குட்சொன்னார் மகத்தான
நூற்பெருமைகருவிடையமாகும், அரட்டானயமுகண்ணர்பாடியதோர்
நூலில் ஆனந்தங்கோடாகோடிதேறினர்பாரோ। (௮௯௫)

தொழுகண்ணர்.

தேறினாரழுகண்ணர்சீஷரவர்கேளுஞ் செப்பினர்தொழுகண்ணரதீ
த நூல்மைந்தா, பாடினார்பதினெண்ணாயிரந்தானும் பரிபாஷைமுதலாகப்
பண்மைபெறச்சொன்னார், ஏறினர்பேரண்டங்கெவுனகேசரந்தான் யெண்
ணைவொண்ணாக்குளிகைகொண்டேறினர்பாரு, மூறினாரவருடைய நூல்
பெருமையதுதான் மூதண்டக்கருவிடையமுண்மையதுபாரே। (௮௯௬)

எமநாட்டுச்சித்தர்.

பாரோநீபுலத்தியனேயின்னஞ்சித்தர்பெருமை பரிவாகச்சொல்லுகி
றேன்பண்மையதுவாக, தோரோநீதொழுகண்ணர்சீஷரோசேளுந் தொந்தம்
கூளாகவேசிந்துகளாயச்சொன்னார், ஏரோநீயெமனாட்டுச்சித்தருட பெரு
மை யெவரறிவாருலகமதிலெவருங்காணார்கள், நேரோநீயெழுநூறுவாத
வயித்தியமும் நேரானமந்திரஞானமதுவாமே। (௮௯௭)

மதுவான நூலதுதான்கருவிடையமாகுமானிலந்தன்னில்வெகுகோ
டிசித்தர், சதுவானசித்தர்கோடாகோடிதேறினர்கள் செப்பினோரவரு
டையசெய்கையுதுமெத்த, அதுவானவறிவதனாற்சொல்லிவிட்டோம்பார்
அவருடையபெருமைதனையாருங்காணார்கள், வதுபாருசித்தர்களேயந்நா
ளுசித்தம் வசனித்தோமெமனாட்டுச்சித்தரவர்பாரோ। (௮௯௮)

கோரக்கர் சகலசித்தர்களுக்கு முதன்மையானவர்.

பாரோதுபூமிதனில்வெகுசித்தன்பாரு பண்மைபெறுமெமனாட்டுச்சி
த்தர்சீஷர்கேளு, வேரோதுமூலிகைக்கோரக்கரலே வெகுயுகாயுகாந்திரம்

வாழ்ந்தார்களையா, ஆரேதுமவர்சொல்லும் நூலதனைக்சேளு ஆயிரந்தானெருகருவிடையமதுவாகும், கோரமதானந் நூறு்ல்மறைகளதீதம் தெரியுள்ள நூல்தனிலேதேறும்வெகுபேரே। (அ௬௬௬)

குருகும்பமுனி

பேரானயிவ்வளவுஞ்சட்டைமுனிபின்தான் பேர்பெரியப்தினெண் பேர்சித்தருடமகிமை, ஆரானயாரறிவார்தென்கயிலைசித்தர் அருளினேமரகதுகையிவ்வளவுமாகும், காரானகனாகாணூர்கோடாகோடிசித்தர் கருதினேமதன்பிறகுதேறினர்பாரு, கோரானகும்பமுனிசகலருக்குந்தான் குருவானேன்தெட்சணவத்தியனுமே। (௬௭௰)

ஆமேதான்கைலாசபருப்பதந்தன்னில் அனந்தமாயுகாகோடிதவசிருந்தோம்பாரு, நாமேதான்வசித்தர்வடமேருகிரியில் நவகோடிகாலங்கண்டுதேறினேம்பாரு, கோமேதானென்னுடையகுருவினருளாலே குருமுனியென்றும்பேர்சிவன்றந்தார்பாரு; மூமென்றமூன்றுபேர்புலத்தியனேதேறன் முதன்மைபெறும்பூகிமுனியென்சீஷனுமே। (௬௭௧)

ஆமென்றபூகிமுனிறூதசித்தனென்பார் அருளினேமவுனதேவனென்றும்பேர்பாரு, மூமென்றமூன்றுபேருயுகாயுகாந்திரம் மூதண்டவரைகடந்தேகினையா, நாமென்றகோர்மையதால்சொல்லிவிட்டோம்பார்நாதாக்களிவர்மகிமையார்காண்பாரையா. ஏமென்றவிந்தநூல்சௌமியசாகரந்தன் ஏவர்சொன்னரிந்நூல்போலியம்பினர்பாரே। (௬௭௨)

வசுதேவர்.

பாரப்பாவாசிதுகையிருபத்தொன்றாச்சு பண்பெறுமிவர்களுக்குத்தகுருகேளு, வாரப்பாவசுதேவருட்பெருமை வசனிப்போமானாலுமதிதஅசொன்னர், மாரப்பாவாசியதனாலேயவர்கேளு மளவில்லாச்சதகோடியுகாயுகந்திரங்கள், ஆரப்பாசிவயோகஞ்செய்தாருமையா அருளினாராறுலட்சமுந்தான்காணே। (௬௭௩)

காணப்பாபதினாயிரந்தானுமையா கருவிடையமன்னூல்போலொருநூலுண்டோ, தோணப்பாவன்னூலிற்றிரந்தங்கள்கோடி சொல்லினர்வாசுதேவருடமகிமை, ஏணப்பாபென்னுடையசீஷன்றன்பாரு இருபத்திரண்டுபேர்முதன்மையதாகும், சாணப்பாசௌமியசாகரந்தன்னில் சாயுச்சியபதவியவர்பேர்பெற்றார்காணே।, (௬௭௪)

காணப்பாயிவ்வளவுஞ்சொல்லிவிட்டோம் கனமாகவாயிரத்திருநூற்பீடமாகும், தோணப்பாயிந்நூல்போலொருநூலுமுண்டோ தொல்லு

லகில்சித்தர்வர்தேறுமிந்நூல்தான், காணப்பாயிவ்வளவு நூல்பார்த்தையா கைலாசமுத்தியவர்க்கெய்துமிகபாரு, வீணப்பாவெறும்பேச்சால் நூல் பாராதலைந்து விருதாவாய்ப்பொய்யென்பார்வீணரவர்தானே। (௲௱௫)

வேறு-வீணருக்கருவுஅறியா

வீணருக்கென்னசொன்னாலுந்தானறிவு விதியில்லாவிட்டகுறையத னாலே, வாணருக்கொருநாளும்யாகும்வாயாதுவையாவா யாதினாலவர்பே யபோலுமலைவார், காணுதகனுப்போலுந்தோணுமவர்க்கென்ன} காரணக் கருவினுடையமைப்பதுவிருந்தால், ஓனுமவுனிக்கெய்துமதுசகலசித்தி ஓகோகோவுலுத்தனாகீபடுத்திடாதேபாரோ। (௲௱௬)

சட்டமுனிநாதர்சொன்னதுருசுவைப்பு

ப்ாரப்பாகைலாசசட்டமுனிநாதர் பண்மைபெறவவர்வைத்தவைப்ப தனைக்கேளும், தூரப்பாவைப்பதனைச்சொல்வோம்நாமுந் துதிபெறவேய கத்தியனும்சொல்லும்விபரந்தான், ஆரப்பாவறிவார்களவருடயனேர்மை அருளுகிறேன்முனிக்குகந்தவன்பாலசீஷன், வாரப்பாவையகத்தில்தேறி னார்பாரு வசனித்ததுருசினிடமார்க்கமதைக்கேளே। (௲௱௭)

கேளப்பாபுலத்தியனேமகாராசயோகி கெணிதமென்றதுருசினுட வைப்பதனைக்கேளு, காளப்பாகம்பியுப்புச்சோதுதானென்று கருவானக ல்லுப்புசேரதுதானென்று, சேளப்பாசீனக்காரஞ்சேருதானென்று செய லானகுருசெயநீர்சேர்தானென்று, வாளப்பாபழச்சாறுசோதிறபாதி மகத் தானநாதவிந்துநான்குபலமாமே। (௲௱௮)

ஆமேதான்முரிசேர்மாக்கருசேரொன்று அருள்ளானகலசமதுசெம்ப தினற்செய்து, ஏமேதானிவையெல்லாங்கலசத்திலிட்டு என்ம்கனேயண் டமெழுகவ்சமுஞ்செய்து, சேமேதான்சீலையேழுஞ் சேயமாகச்செய்து செப்புரவிதனில்வைத்துவுலரவதையெடுத்து கோமேதான்செழுமைநில ப்பூமியதிலேதான் குழிமுழங்காலாழமதில்குதினாயெருகொட்டே। ()

கொட்டியேயெருவதன்மேல்கலசமதைவைத்துக் குமுறவேயதன் மேலெயெருவதனைக்கொட்டி, மட்டியேகுழிமூடிப்பதனமதாய்ச் செய்து மயேஸ்வரனைத்தியானமதால்மண்டலஞ்சேவி, அட்டியொன்றும்வாராது மண்டலஞ்சென்றால் அக்குழியைத்தோண்டியருள் கலசமதையெடுத்து ஒட்டியேயோர்நாளுமதையாறவைத்து வுறுதிபெறமறுநாளிற் கலசமதை வாங்கே। (௲௱௯)

வாங்கியேகலசமதைத்திறந்துபாறையா மகத்தானதுரிசினிடமகத்து வந்தான்மெதத, தேங்கியேதிரியாதேபுளியுப்புஞ்சேர்த்து செம்புகளிம்ப

தனோடேசேர்ந்துவிதுபோச்சு,ஊங்கியேயுப்புகளிம்பதுவுமொன்றாகவொ ருமையென்னசாதிகுலமூன்றுமொன்றும், தூங்கியேதிரியாதேயிதுமகத் தானவைப்பு துரிசினிடமார்க்கமிதுசொல்லிவிட்டோமே / (கூ௱௰௧)

துருசியின்பெயர்.

விட்டோமாம்துருசினிடவேகமேற்பாடு வேதைக்குயிது ஆதிஅய்த் துக்காதி, சுட்டோமேசுண்ணமதுவாகும் துருசான ரசக்குளிகைக்கிது வாதியாகும், செட்டோமேசெந்தூரத்துக்கிதுகட்டுக்குமாதி செப்புந்துடி யானைக்குயிதுவாதியாகும், முட்டோமேதுரிசைவிட்டால் வேதையிது போச்சு மூலமுதலாறுவனாக்கிதுவாதிதானே! (கூ௱௰௨)

ஆதியிது துருசினிடமகிமையெவர்காண்பார் அறுசத்துநானகுசித் துமாடலாமென்பார், வாதியிதுரசவாதிமெய்கண்டேனென்பார் வழலைக ருக்குருவென்பார்நாகவிஷமென்பார், சேதியிதுமதயானை வெல்லுக்குரு வென்பார் சிவாசிவாயாதியந்தமென்பார்கள், வேதிபரசிவசத்தியென்பார் சிலபேர்கள் வேகமென்றரசத்தமேகமென்பாரோ ! (கூ௱௰௩

என்பாரோமன்மதக்காமனென்பார்சிலர் யெமனுக்குச்சத்துருவனெ ன்பார்சிலபேர், முன்பாரோமுப்புரத்தையெரித்தகண்ணனென்பார் மூலசு ழிமுனையென்பார்நாதரசமென்பார், அன்பாரோயடிமுடி நடுமுதலென்பார் சிலர் அண்டமெல்லாமிதில்முகிந்துதென்பார்சிலர், உண்பாரோயமுதர்ச ஞ்சீவியென்பார்சிலர் ஒடுக்கமுதல்துருசினுடவுறுதியறியாரோ (கூ௱௰௪)

அறியாததுரிசினிடவைப்புமுதல்காணார் அருளினார்கைலாச சட் டைமுனிநாதர், புறியாததுரிசினிடவைப்பிதைச்சொன்னார் புகட்டினேம வர்வைத்தவைப்பைக்நூலில், எறியாதேயிவ்விதமாய்ச்சொல்லிவிட்டார் பா ரியம்பினேம்சௌமியசாகரமிந்நூலில், பிறியாரோயின்னமொருவைப் தனைச்சொல்வோம் பேரானசுந்தரமூர்த்தியவர்தானே , (கூ௱௰௫)

சுந்திரானந்தர்வைப்புவெள்ளைப்பாஷாணம்.

தானென்றசுந்திரமூர்த்தியவர்வைத்த தருவானவெள்ளைப்பாஷாண வைப்பை, ஆனென்றவகத்தியனுஞ்சொல்லுவோமையா அருளினேம்வெ ள்ளைப்பாஷாணங்கேளு, நானென்றநாதவிந்துசேர்தானென்று நலமான வெடியுப்புநவிலுவோம்சேரு,சேனென்றசீனக்காரஞ்சேர்தானென்றுசெ ப்புவோம்பாறையுப்புசேர்தானென்றே , (கூ௱௰௬

ஒன்றானவைந்ததுவுமுன்சொன்னகலசம் ஓகோகோசெப்புக்கலசத்திலிட்டு, நன்றானகிளிசெயநீர்சேரொன்றுவார்த்து நல்லகுதிரைநெய்சேரொன்றுவார்த்து, ஆன்றானகலச்செப்புயதன்மேலூற்று அண்டமெழுகவசமதுயடவாய்ச்செய்து, குன்றானசிலைதான்யேழுஞ்செய்து கூறினேனும் பாண்டமதிற்குதிரையெருபோடே । (௯௱௰௭)

போடப்பாயவ்வெருமேல்கலசமதைவைத்துப் பூநீறுவதன்மேலே பகழாகக்கொட்டி; ஆடப்பாவதன்மேலேயண்டோடுபோட்டு அப்பாண்டச்சிலையேழுமடவாய்ச்செய்து, வாடப்பாவடுப்பேற்றியனலைமூட்டி வதன்மேலேபாண்டமதைவளமாய்வைத்து, சேடப்பாயிருசாமமெரித்தாயானல் செயலாகவஞ்சமதுவுருகிப்போமே । (௯௱௰௮)

போமென்றசுண்ணநிறமதுவின்போலாம் புனிதமென்ற மெழுகுபோல்துவுருகும், ஆமென்றவஞ்சமுருகியதுவொன்றும் அப்பாகக்கண்டுநீபாண்டமதையிறக்கி, மேமென்றமேற்கவசஞ்சிலையேழும்வாங்கி மேலானகவசமந்தமேன்மைபெறவெடுத்து, நாமென்றவதன்கவசமெடுத்துநீயப்பா நலமானவெள்ளைபாஷாணமென்றேனே। (௯௱௰௯)

என்றானபாஷாணமெவரறிவார்பாரு யென்னசொல்வே னதினிறம் வெளுமையாகும், பன்றானவெள்ளைபாஷாணந்தன்னைப் பரிபூசைசிவபூசைபணிந்துபோற்றி, உன்றானவுலகமதில்பாஷாணக்காரர் உலகத்தோர்சொல்லுவாருவருப்புவென்பார், நின்றானநிலவுப்புயம்ருப்பென்பார் நீலகண்டனென்பார்மதியென்பார்பாரோ। (௯௨௰)

நிலமானநாகசர்ப்பமென்பார்சிலர் நிலையாதசரக்குமித்துருவென்பார், குலமானவுலகத்தோர்பாஷாணத்தாலே கொல்லுவோமிதுவறுபத்துநான்குசரக்கென்பார், மலையாதேபேய்பிடித்தாடினாற்போலே மதிகெட்டுத்திரிவார்களுலுத்தரவர்கோடி, சலமானபன்னீருமறியாதமாண்பர் சவம்போலகண்கெட்டுநிலையார்கள்பாரோ। (௯௨௧)

பிரமரிஷிவைத்தகெந்திபாஷாணவைப்பு.

நிலமானவெள்ளைபாஷாணந்தன்னை நேர்சொன்னார்சுந்தரமூர்த்தியப்பாகேளு, அலையாநீகேளுவவர்வைத்தவைப்பு அருளினேன்மகத்தியன் சௌமியமிந்நூலில், விலையில்லையிவ்வைப்புவுலகத்தோர்செய்யார் வேதாந்தகுருதீட்சைபெற்றவர்செய்வார், மலையாதேநீகேளுபுலத்தியனே யையா மகததானபாஷாணவைப்பதுவுமாச்சே। (௯௨௨)

ஆச்சப்பாவெள்ளைபாஷாணவைப்பை அருளினேமின்னமொருவைப்பதனைக்கேளு; ஏச்சப்பாபிரமரிஷிவைப்பைக்கேளுபேறானகெந்திபாஷாணமகிமை, வாச்சப்பாயாரறிவார்பண்டையோர்கள்மரய்கை வசனிப்போம்.

மைப்பினிடமகிமைதனைக்கேளு, கோச்சப்பாகெந்திரசஞ் சேர்கொண்டு வாங்கி குருசெயநீர்சேரதுதான்கூறினேம்பாரே. (௯௨௩)

கூறுவோம்பூநீறுபாகுசேரண்டு குணமானபூமியுடநாரஞ்சேரண்டு, ஆறுவோம்காதலிந்துசேர்தான்ரண்டு அவ்விந்துதிசைநாதமருளுஞ்சேரண்டு, பாறுவோமம்பன்னிருசேரொன்றுவாரு பண்ணைபெறுஞ்சிவமுப்பு சேரொன்றுவாங்கி, தேறுமைமங்கோலமதுசேர்கொண்டுவிட்டு செயலான வினையெல்லாம்பாண்டமதிற்சேரே. (௯௨௪)

சேர்த்துநீயடுப்பேற்றிக்கடுந்தணல்மூட்டிச் செயலானபாண்டமதை யடுப்பின்மேலேற்றி, ஏர்த்திருசாமமதுயெரித்திடுவாயப்பாயென்னசொல் வேன்கிலவேகமதுதான்பட்டு, பார்த்ததுவும்பாகுபோலாகுமதுபாரு பரி வாகவெழுக்கம்பாற்கிண்டிவிடுமைந்தா, நாற்றிசையும்புகழ்பெறவேபாண் டமதின்வாயை நல்லமண்சீலையதுநலமாகச்செய்யே. (௯௨௫)

செய்துவதைக்கடுந்தணலில்பாதியதைமூட்ட செப்பினேங்கட்டிய துகற்போலதுவாகும், அய்ந்திதற்கோர்காலாக்கினிமூட்டினுக்கால் அட வானகருவெல்லாமுருகுமதுபாரு, எய்துமதுவுலையது வுருகினதோர்பிற கு யெனனசொல்வோமதிற்பாதியனல்மூட்டியானல், ஓய்துமதுவொன் றாகவுருகியதுமைந்தா வேரகோகோகற்போலேகட்டுமதுபாரே. (௯௨௬)

கட்டுமதுபாகமதைக்கண்டதேயானல் கருணைபெறயனலாறு யார வைத்ததனை, புட்டுபோல்பாண்டமதின்மதையுடைத்திராகில் பாஷாண கெந்தியிதற்கெதுவுமிதற்கீடோ, தட்டுபெறவிதனையேபதனமதாய்வைத் துத் தாயானமகேஸ்பரியைக்கமலவிதழ்தனிலே, புட்டுமதுபூசித்துப் ப ணிந்திடராகில் பூவைபெறச்சுண்ணமதாய்வசியமுனக்காமே. (௯௨௭)

ஆமப்பாகெந்திபாஷாணமதுபோலே யார்சொன்னர்பிரமரிசியவரு டையமகிமை, பாமப்பாசுந்தரானந்தரவரிடத்தில் பனிரண்டுவருஷமவர் பாதமேபணிந்து, வேமப்பாவவர்க்குமனங்களிகூர்ந்தையா வசனித்தார் கெந்திபாஷாணவைப்புமுறையை, வேமப்பாவம்முறையில்கோடாகோடி வேதை விளங்கினர்பிரமரிஷிவிசிதமிதுவாமே. (௯௨௮)

சுருபானந்தர்வைத்தகெந்திபாஷாணவைப்புமுறை

மதுவானகெந்திபாஷாண்வைப்புமுறையைவசனித்தோமின்னமொ ருவைப்புமுறைகேளு, தொதுவானசுருபானந்தர்வைத்தவைப்பு சொல் லுகிறேன்புலத்தியனேசொல்லக்கேளையா, கெதுவானகெந்தி பாஷாண வைப்பதனைக்கேளும் கெடியானவைப்பிதுதானுருஞ்சொல்வார்கள், கது வாகநாம்சொல்வோமகத்தியன்வாக்கியம் நாதாக்கள்முன்சொல்லும்நூல துகருவுனாயே. (௯௨௯)

உரையானசிவமுப்புசேரதிலேபாதி ஒகோகோப்டிகாரவுப்புசேர்பாதி, சரையானசவர்க்காரம்சேரதிலேபாதி சார்வானசாரமதுசேரதிலே பாதி,கரையானகாரமதுசேரதிலேபாதி கருவானபூரமதுசேரதிலேபாதி,நரையானலவணமொடுசேரதிலேபாதி நல்லகுருவண்டதுவுஞ்சேர்பாதியாமே,

பதிவானயிவ்வகைகள்முன்சொன்னகலசம் பண்மையாசெப்பினிட கலசமதிலிட்டு, நதியானவிந்துசேர்தானிட்டுமேதான் நல்லரோமசெயநீருஞ்சேர்தான்விட்டு, மதியானததுமூடியண்டமெழுகலச மகத்தானசீலையதுவேமூஞ்செய்து, சதியானபாண்டமதில்தேசியெருகொட்டி சார்வாகவதன்மேலேயண்டோடுதாக்கே। (௲௩௧

தாக்குவாயதன்மேலேசெப்புவதுகலசம் சம்பிரமமாய்வைத்துநீயதன்மேலண்டோடு, வாக்குவாயிட்டுமேவடுப்பின்மேலேற்றி வனலானதணல்மூட்டியகோரபதியாக, காக்குவாயக்கினிபோலெரிப்பாய்பாரு கனலானபாண்டமதிலனலதுதான்பட்டு, ஏக்குவாய்செம்பிடக்கலசமதிலிருக்கு மியலானவகையிலையுமிளகுமதுபாரோ। (௲௩௨)

பாரோநீயுலையதுவுருகியதுவப்பா பண்மைபெறும்பாகதுபோலாகுமதுபாரு, காரோநீசெம்புகளிம்பெல்லாமிதுமப்பா கருவானயிவ்வகையோடொக்கமிககலந்து, ஆரோநீயருவியதுபோலமிதுபாய்ந்து அர்கராகற்போலக்கட்டுமதுபாரு, மாரோநீயப்பாகுங்கண்டிரோயாகில் மகத்தானபண்டமதையிறக்கிடுவாய்தானே। (௲௩௩)

இறக்கியேசெப்புகலசமதையெடுத்து இயலானகலசமதைக்கழட்டியேயப்பா, செறக்கியதுபோகாமல்சீலையதுவாங்கி செப்புவோம்கலசமதைப்பார்த்திரோயாகில், கெறக்கியேகெவுரிபாஷாணமதுமைந்தா கெணிதமென்றநிறமதுயென்னமிகசொல்வேன், உறக்கியதுபோகாமல்சிஷாவிவிட்டு வுபரிடதம்பசுபதிபாசமதைப்போற்றே। (௲௩௪)

போற்றியேபூரணமுமிதற்கிடல்ல புனிதமென்றநாதசுத்தி யிதற்கீடுண்டோ,தேற்றியேகெம்பீரபூபதியுமீடோ கெவுனசராசரங்களிதுகுளிகையதுயீடோ, மூர்த்தியேமுதண்டம்பிரசண்டமீடோ மூள்மூலபிறமூலமிதற்கீடுமுண்டோ, வார்த்தியேவச்சிரப்பாலையிதற்கீடுமுண்டோ வசனித்தகெவுரியதுமஞ்சணிறமாமே। (௲௩௫)

நிறமானநிகரில்லாகெவுரிபாஷாணம் நினைத்ததொருகோடிவேதையிதனிலாடும், வறமானசுருபாணந்தனையரோகேளும் வசனித்தவைப்புமுறையிதுபோலுமுண்டோ, திறமாகவிவர்வைத்தவைப்பையிதிற்சொன்னேனே செப்பினேஞ்சௌமியசாகரமின்னூலில், புறமானமுப்புறமெரித்தசிவன்சொன்னர் பூதலமெங்குமிதுபடர்ந்தவிதிவாரோ (௲௩௬)

சோதிரிஷிவைத்த சவ்வீரவைப்பு

வாரானசுரூபானந்தர்வைத்தவைப்பு வசனித்தோம்புலத்தியனே யின்னமொருவைப்பு, கூரானசோதிரிஷிவைத்தவைப்பைக்கேள் கூறுகிறேன்சவ்வீரவைப்பினேர்மை, ஆரானவவர்வைத்தவைப்பிதனைச்சொல்வோம் அறிவுள்ளோன்சோதிரிஷியவர்க்கிடுண்டோ, சாரானசவ்வீரம்வைக்கும்வகைகேளு சௌமியசாகரமிதுசாதுரியமாமே। (௱௫௰௭)

ஆமேதான்சவ்வீரம்வைக்கும்வகையைக்கேளு அருளானசீனக்காரஞ்சேரொன்று, வேமேதான்கல்லுப்புமதுசேரொன்று வெடியுப்புசேரொன்றுநவாச்சாரமொன்று, வாமேதான்காரஞ்சேர்சாரஞ்சேரொன்று வசனித்தோஞ்சவர்க்காரஞ்சேரொன்றுகும், நாமேதான்வெள்ளைபாஷாணமொருசேரு நல்மானகெந்திசேர்துரிசுசேரொன்றே। (௱௫௰௮)

ஒன்றானசாஸ்திரபேதிசோரொன்றுமேதான் வொருமையென்றபொரிக்காரஞ்சேருமொன்று, முன்னானசிவன்முப்புபலமூன்றுமாகும் மூதண்டநாதவிந்துசேரொன்றுமாகும், அன்றானவைங்கோலத்தயிலஞ்சேரொன்று அருளாகவிவையெல்லாங்கல்லுரலிலிட்டு, சென்றானசெயரசமிரண்டுசேர்விட்டு செயம்பெறவேயிருப்புலக்கையதனாற்சாடே। (௱௫௰௯)

சாடியேநீமகனேபார்த்திரோயாகில் சலமெல்லாங்கழன்றுவொருமாப்போலேயாகும், ஆடியேயம்மாவைத்தோண்டியேயப்பா அடவானகுருசெயநீகூகனலையா, தேடியேபிசைந்ததனையெடுத்துமிகவப்பா தெளிவானகுப்பியிலேயிம்மாவைத்தாக்கி, வாடியேதிரியாதேசீலைமண்ணேழும் வசனித்தோம்செய்துரவிமுசத்தில்வையே। (௱௬௰)

வைத்துநீயொருநாழிசென்றபிறகையா வசனித்தோங்குப்பிதனைப்பாண்டமதற்றுக்கி, அத்துநீயண்டடோட்டின்தூளதனைச்செய்து அதன்மேலேயிரண்டுவிரற்கடை தூளுமிட்டு, கைத்துநீகருணைபெறவதற்கடிதூளிட்டு கருதவேயப்பாண்டமேல்மூடிசெய்து, சத்துநீமண்சீலையேழுஞ்செய்து சைதன்னியமாகவேசாமிபதம்போற்றே। (௱௬௰௧)

பதமானபாண்டமதையடுப்பின்மேலேற்றி பண்மைபெறத்தணல்மூட்டியிருசாமமெரித்தால், மதமானகுப்பிதனிலிருக்குமருந்தெல்லாம் வளவாகவிளங்கியதுவுருகுமதுபாரு, சதமாயநீமகனேயுருகுபதம்பார்த்து தணலாறவைத்துநீபாண்டம்தையிறக்கி, வளமானவெண்சீலை கவசமதைவாங்கி வஸ்துவைதொழுதுநீகுப்பியதைவாங்கே/ (௱௬௰௨)

வாங்கியேகுப்பிதனைச்சில்லதுவைப்போக்கி வளமாகப்பார்த்தாயேயாமாகிலையா, தாங்கியேசவ்வீரக்கட்டியதுநிற்கும் சமர்த்தானசவ்வீரமிதுபோலுமுண்டோ, ஏங்கியேதிரியாதேயிதன்பெருமை மெத்த வெடுத்து

நீசவ்வீரக்கட்டியஞ்சவாங்கி, பாங்கியேசல்வமதிவிட்டுநீமைந்தா பண்மை பெறமாத்தூள்போல்செய்திடீர்தானே! (௯௫௩)

செய்துநீகிளிசெயநீர்காதவிர்தையா செப்புஞ்சேர்மாத்தூளில்சேர துபடிசேர்த்து, முய்துநீமுனிபோலேகுப்பிதனிற்றக்கிழதண்டமாகவே கவசமதுசெய்து, னைதுநீபாண்டமதிலண்டத்தூளிட்டு நல்லதூளதன் மேலேவைப்பியதைவைத்து,ஐதுநீயதன்மேலேமாவுதூளிட்டு அடவான பாண்டமதுமண்சீலைசெய்யே! (௯௫௪)

செய்துநீபாண்டமதையடுப்பின்மேலேற்றிச் செப்புவோமகோரகா லாக்கினைகொண்டு, வைதுநீதணல்மூட்டியிருசாமமையா வளமாகயெரித் திடவேவாகாகயுருகும், எய்துமேயின்பமுடனுருகும்போதுயென்னசொ ல்வேன்கணலையாறவைப்பாய்நீ, பைதுநீபாண்டமதைவாங்கிநீயப்பா பரி வானமண்சீலைபண்மைபெறவாங்கே! (௯௫௫)

பண்மைபெறவாங்கியேகுப்பியதைக்கொண்டு பரிவானகவசமதுபா கமதாய்வாங்கி, தண்மைபெறப்பார்த்திரேயாமாகிலையா தருவானசவ்வீரக் கட்டியதுயிற்கும், வண்மையிதுசவ்வீரக்கட்டிதனைக்கொண்டு வசனித் தோம்வாலைநாயகியைப்பூசைசெய்து, துண்மையதுவாராமல்சீசாவிலிட்டு த் துதிசெய்துநூரணமேபதிபெறத்தானே! (௯௫௬)

இந்தசவ்வீரத்தின்பேர் அறிய.

பதியானசவ்வீரப்பதியறியவேணும் பசுபதிஞறுகலையறியவேணும், சதியானபுருஷத்துவமறியவேணும் சத்திசிவமித்துருவுமிதை யறியவே ணும், சதியானவப்பதியிலறிதறியவேணும் சராசரங்கள்புவனநிலையறிய வேணும், சதியானசவ்வீரவைப்பையறியாட்டால் சலமாகும்வேதை யதுசறுகிப்போம்பாரே! (௯௫௭)

பாரானவஸ்துவென்றுமிதுவின்பேரும் பகர்ந்தோமேமதியென்றும் ரவியென்றும்பேரு, காரானகவசிதமென்றுமிதன்பேரு நவகோடிசீவிகளை யென்றுமிதனபேரு, பாரானவயிரவனென்றுமிகபேரு பரிவானரணவீர னென்றுமிதுபேரு, சூரானகாலனென்றுமிதற்குப்பேரு குருவென்றுங்கரு வென்றுமவுருவொன்றும்பேரே! (௯௫௮)

பேரொன்றும்பேர்வந்த பெருமைதனைக்கேளும் பேசினூர்சோதிசி பெருமையிதுவாகும், சாரொன்றுஞ்சவ்வீரவைப்பையவர்வைத்து சரமண் டலமீயசாகரம்பாய்ந்தார், ஆரொன்றுமேபோதுசோதியொளிகண்டார் அச் சோதிசுழிமுனையிலவர்சோதியானார், நேரொன்றுவவர்வைத்தவைப்பிதுவா கும் சிலைபெறவேயிந்நூலைசிசுத்திஞாமே! (௯௫௯)

நாயினன்றமபேரதனைவிர்நூலைப்பாடி நாடகிலேசிவயோகி நலமாகத் தேற, பேரிமன்றபொருளாகப்போட்டோநாம்பாரு புகழ்பெறவேவிட்

டகுறைதொட்டகுறையிருந்தால், ஏமென்றவிந்நூலுலபிக்கும்பார்மைந் தா யெடுத்ததெல்லாஞ்சித்தியாயெய்துமிகபாரு, ஃமமென்றசேர்நிரிஷி சவ்வீரனைவப்பு வசனித்தோஞ்சௌமியசாகரமிந்நூலே! (௯௱௰)

வேதரிஷிவைத்தமிருதார்சிங்குவைப்புமுறை

நூலென்றவேதரிசிவைத்தவைப்பு நூனுக்கங்கள்மெத்தவுண்டுகே ர்மைநேர்மை, சேலென்றவவர்வைத்தவைப்பைக்கேளு செப்புகிறேன்மி ருதார்சிங்கிவைப்பை, நாலென்றவாச்சாரஞ்சேராததானப்பா நாம்சொல் வோம்துரிசுசேர்வெடியுப்புசேர்தான், காலென்றகெந்திசேர்சீனக்காரம் க ருத்வேகாகமதுவீரஞ்சேரே! (௯௱௧)

சேரானவிவையெல்லாங்கரியுப்புக்குகைதான் சிவசிவாயுருக்கியதை க்குகையாகச்செய்து, கூரானகுகைதனிலேயிவையெல்லாமிட்டுக் குகை நேராய்மூந்திகொண்டுஊதுவாய்நீ, சாரானசாமமதுஊதினக்கால் சத்திதெ ல்லாமுருகியதுமருவிபோறபாயும், ஆரானவப்பாகங்கண்டுநீயப்பா அந் டயச்சில்குகையெடுததுச்சாய்த்துப்பாரே! (௯௱௨)

பாரப்பாபுலத்தியனேசொல்லக்கேளையா பண்மையிதுபாய்ந்துமிரு தாழியதுவானல், கார்ப்பா ஆறிருக்கும்பதமதனைக்கண்டு கருணைபெறுமி ருதார்சிங்கியதையெடுத்து, சேரப்பாசிங்கியதைச்சீசாவிலிட்டுச் செயல்த ருகும்பூரணத்தைமனதிலதையெண்ணி, பேரப்பாபூசித்துப்பதனமதாய் வைத்து புகழுமகேஸ்பரியங்கேபூசிப்பாய்தானே! (௯௱௩)

மிருதார்சிங்கிக்குகொல்லுஞ்சத்துருசரக்கு.

தானென்றமிருதார்சிங்கியதின்வைப்பில் சதர்கோடிவேதமூன்றைச் ணத்திலாடும், வானென்றசிங்கியிதையெவர்தான்காண்பார் வல்மான்று பத்துநான்குசரக்கதற்கும், தெனென்றசிங்கமிதுயாறிவார்மைந்தா டிசண த்திலேரசவாதஞ்செயசித்தியாகும், நானென்றசிங்கமிடையார் வெல்லப் போறுர் நலமான்சிங்கமிதைவெல்லுங்வேதரிஷியே, (௯௱௪)

வெல்லுதற்கேயொருசரக்கெதுவுமுண்டோவெள்ளியொன்செம்பி துமூன்றுமதைக்கொல்லும், சொல்லுமிதற்கெட்டுவுஞ்சுண்ணமிதுவாகு ம் செப்பியசுண்ணமதுபோலேசெந்தூம்; கல்லுமண்பொனனுக்குமிதன் சூட்சங்கண்டால் கருணைபெறவர்குமிதுக்கைலாசமூர்த்தி அல்லுபகலனு தினமுமர்ச்சிப்பாய்மைந்தா அருளினேமிருதார்சிங்கிவைப்பாச்சே! ()

ஆச்சென்றவேதரிஷிவைத்தவைப்பிதுடார் அருளினேஞ் சௌமிய சாகரமிந்நூலில், வாச்சென்றவவர்வைத்தவைப்புமுறையிதுதான் வசனி

த்தோமகத்தியனிட வாக்கியமிதுவாகும், பூச்சென்றபூதலந்தன்னில் சிவ யோகி பூசிப்பாரிந்நூலைபுனிதமதுவாக, வாச்சென்றகமலமலர் வாசமது போலே வசனித்தோமாயிரத்திருநூறிதுவாமே (௯௫௬)

பராசரிஷிவைத்ததொட்டிபாஷாணவைப்புமுறை.

இதுவானபராசரிசிவைத்தவைப்பைக்கேளு இயம்புவோம் தொட்டிபாஷாணவைப்புதனை, அதுவானவவர்சொன்னவைப்பையிந்நூலில் அருளுவோமகத்தியனும் புலத்தியரோகேளும், ககதுவானநாதஞ்சேர் சூதஞ்சேரொன்று நலமானகாரஞ்சேர்சாரஞ்சேரொன்று, வெதுவானவெடியுப்புபாறையுப்பையா விதமதுசேர்கொண்டுவிந்துசேரண்டே, (௯௫௭)

ஒன்றானநாதவிந்துசேரொன்றுதானும் ஓகோகோமாக்கருசேரொன்றுனவயா, சின்றானசீனக்காரஞ்சேரொன்றுமேதான செப்புவோம்காந்தஞ்சேர்பாகுசேரொன்று, வன்றானவிவையெல்லாங்கல்வத்திலிட்டு இயம்புவோமண்டவிந்தாவிருசாமந்தானும், அன்றுகயாட்டிநீவழித்துமதையப்பா அருளானதாம்பரத்தகட்டில்மிகவையே, (௯௫௮)

வையப்பாமேலுமந்தகலசந்தன்னில்வளமாகமேல்மூடிகவசமதுசெய்து, மெய்யப்பாவகலெடுத்துச்சட்டிதனிலிட்டு மேன்மைபெறக்கரியுப்பையதன்மேலேகொட்டி, செய்யப்பாகீழ்மேலுமுப்பதனையிட்டு சிறுயையென்றசட்டிமேல்சட்டிமூடி, மைய்ப்பாமண்சீலைகவசமதுசெய்து மகத்தானசட்டியதையடுப்பின்மேலேற்றே, (௯௫௯)

ஏற்றவேயக்கினியால்தணலைமூட்டி யிருசாமமெரித்திடவே யென்னசொல்வேன், ஆற்றியேயவ்வனலையவித்துநீமன்றாய் அடுப்பின்மேற்சட்டியதையிறக்கிகீழ்வைத்து, சாற்றியேயாட்டி யதைத்தட்டிநீயுடைத்து சம்பரமதாய்தாம்பரத்தின்கவசந்தனையெடுத்து, போற்றியேயவ்வகலின்கவசமதைவாங்கிப் புகழாகப்பார்த்தாக்கால்புனிதமதுவாமே, (௯௬௰)

ஆமென்றதொட்டிபாஷாணந்தானும் அதனுடைய பெருமையைநாமருளப்போமோ, மோமென்றசீஷாவிலிட்டுப்பாஷாணந்தன்னை, பூரணத்தைமவுனத்தில்தியானஞ்செய்து, காமென்றகாமியமிகாமித்தாயே கருணைபெறப்பூசித்துக்கனிந்தாயானால், வாமென்தேவருஷிப்பாள்மதியமூர்த்தந்தானும் மவ்வமூர்தமவுனமதில்மகிழ்ந்துகொள்ளே, (௯௬௧)

கொள்ளவேதொட்டிபாஷாணந்தன்னைக் குவலயத்திலார்செய்வாராருஞ்செய்யார், வள்ளவேகுருவாகுமதிதவைப்புமுறைதான் மகத்தானவேலைக்குச்சத்துருவாகும், நள்ளவேநவநீதமெல்லாங் களங்க மாகும்

னவாசங்கள்பாலையெல்லாமெழுகுமாகும், விள்ளவேவேண்டாமப்பாபரா சரவர்வைப்பு விண்டையென்றால்அண்டயிடிவிழுகுந்தானே। (௬௬௨

விழுகுந்தலைதெரித்துப்போமுன்னோர்கள்சாபம் விஷநஞ்சு பாஷாணமெவர்தானுஞ்செய்யார், பழுக்கும்பராசரவர்வைத்தவைப்பிதுதான் பண்மைபெறவகத்தியனுமிந்நூலிற்சொன்னோம், வழுக்குமவ்வைப்பதனைத்தெளிவாகப்பாடி வையகமீதிலவர்சென்றுபோவர்க்கு, புழக்கதமாய்ச் சொல்லிவிட்டோம்புலத்தியனேமைந்தா புவனமதிலிந்நூலிலரிதிதுதான் பாரே। (௬௬௩)

அரிதான நூலிதுபாரறிவார்கள்மைந்தா அறிந்தவரேயறிவுள்ளோர்சிவயோகியாகும், விருதானவாயிரத்திருநூறுபீடம் விளங்கினேஞ்சௌமியசாகரமிதாம், குருவானகுருவின்மொழிபதினெட்டுபேர்க்கும் கூறுவர் தொழிலெல்லாமிந்நூலிற்சொல்வோம், எருதானவிந்நூலின் முறையது போல்செய்தார் யெடுத்தோமேகோடாகோடிதொழில்முறைகளாமே। ()

தொழிலானதொழிலெல்லாமிந்நூலிச்சொல்வோம் தொந்தங்களில்லாமல்வெவ்வேறதாக, தொழிலான திருமூலர்மகாசித்தன்பாரு தேறினார் கோடாகோடியுகமும்வாழ்ந்தார், வழிலானவரைபனிரண்டுங்கடந்தார் வாசியதனாலேயமுர்தமதுவுண்டார், பொழிலானபூரணதிகற்பமதையுண்டார் புகழானவறிவதனாற்பேறுபெற்றாரே। (௬௬௫)

திருமூலர்வைத்தசாதிலிங்கவைப்பு.

பேறுபெற்றதிருமூலரவர்தான்வைத்த பேரானசாதிலிங்கவைப்பைக்கேளு, வாறுபெறச்சொல்லுகிறேன்புலத்தியனேகேளு மகத்தானசாதிலிங்கமதன்பெருமை, தேறுவோர்க்கிவ்வைப்பின்தேறலாம்பாரு திருமூலர்தன்னுடையசெயகைபதனாலே, தாறுமாறுகநான்சொல்லவில்லைபாரு தன்மைபெறும்புலத்தியனேயுண்மையதுபாரே। (௬௬௬

உண்மைபெறுஞ்சாதிலிங்கமுறையைக்கேளும்உரைக்கிறேன்குருவண்டுசேரதுதானென்று, வணமைபெறும்வங்கமதுசேர்தானென்று வாலரசஞ்சேரொன்றுநாகஞ்சேரண்டு, தண்மைபெறுங்காரமொன்று சேர்தானாகும் தருவானசாரஞ்சேர்காரஞ்சேர்தான், மூண்மைபெறுமுப்பூவில் சேரதிலேபாதி மூலமென்றமாக்கருசேரொன்றுதானே। (௬௬௭)

ஒன்றானவகையெல்லாங்கல்வமதிலிட்டு ஓகோகோகிளிசெயநீர்சேர் கொண்டுவார்த்து, நன்றான்நாதவிந்துசேரொன்றிட்டு நவிலுவோமாத்தூளுபோலதைச்சாடி, அன்றானவத்தூளையெடுத்ததனைஐயா அருளானகு

ப்பிதனிலதற்குளிட்டு, பன்ருனபாண்டமதிலண்டத்தூள் பரிவாகயிட்டிலேகுப்பிதனைவையே / (௬௬௮)

வைத்துநீயதன்மேலேயண்டத்தூளிட்டு வடுப்புமேற்பாண்டமதையேற்றிநீயப்பா, தைத்துநீயண்டமேல்சாணக்கைமூடி தருவாகமேத்கவசமண்சீலைசெய்து, சைத்துமேயக்கினியைமூட்டிச்சாமம் சார்பாகயெரியிட்டுத்தணலாறயையா, ஐத்துநீபாண்டமதையிறக்கிநீயப்பா ஆறினதோர்பிரகதனையுடைத்திர்தானே / (௬௬௯)

உடைத்திடீர்பாண்டமதையுடைத்ததனையயா உள்ளிருக்கு மந்குப்பியதைதக்கொண்டு, எடுத்ததனைப்பார்த்தீரோயாமாகிறகேளும் இளகியதுவுருகிவிடுஞ்சாதிலிங்கந்தான், கடுத்திடும்லிங்கமதுகம்பிபோலாகும் கருவாகவுருகிவிடுங்கைபாகங்கண்டு, அடுத்ததிலண்டயச்சி யதனிற்கேளு அடவானசாதிலிங்கமதைவாரே/ (௬௭௰)

வார்த்திடும்போதல்லோவருவியதுயாயும் மகததானலிங்கமதுகம்பிபோல்நீளும், எர்த்திடீர்சாதிலிங்கமதைக்கொண்டு இயலானசிஷாவிற்பதனமதாய்வைத்து, கார்த்திடீர்கருணைபெறமயேஸ்வரியின்பூசை கருதியேசெய்துநீகமலமலர்தனிலே, சார்த்துபிரசைதன்னியவாசமல்ர்போலே தாயானவாலையைநீதெரிசிப்பாய்த்தானே / (௬௭௧)

தானனசாதிலிங்கமதைச்செய்வோர் தாரணியிலரிதாகுமிதைப்பார்நீதான், கானனகலியுகம்வந்தணுகாதையா கருதினேம்லிங்கவைப்பதுவினலே, வானனவறுமைவந்தணுகாதுபாரோ வசனித்தோம்லிங்கவைப்பதனைக்கண்டால், கோனனகுறையேதுவொருநாளுமில்லை குருவானநாதநீர்விந்தாலாச்சே/ (௬௭௨)

ஆச்சென்றபூரணமுமிதற்கீடுண்டோ அடவானபரம்பொருளிதற்கீடுண்டோ, வேச்சையிதுவிந்துமிதற்கீண்டோ விளங்கும்பரப்பிரமமுதலிதற்கீடுண்டோ, காச்சென்றகருவிகரணதியிதற்கீடுண்டோ காரசாரமுதல்சவர்க்காரமீடோ, போச்சென்றபூநீறுபூமிகாதமீடோ புகழானலிங்கமிதற்கீடல்லதானே / (௬௭௩)

ஈடானயிந்நூல்சௌமியசாகரந்தான் எல்லவர்க்குமிந்நூல்தான் கிடையாதுபாரு, ஆடப்பாவாயிரத்திரநூராகும் அனைவர்க்குந்தோணும்பொருளெல்லாந்தோற்றும்; வேடானயிந்நூலுவெளியாகச்சொன்னேம் விட்டகுறையுள்ளவர்க்கெய்துபாரு, நாடானநாடதிலேயரிதையாயிந்நூல் நரசென்மபிசருக்கியாயேபாரோ / (௬௭௪)

பாரப்பாதினந்தோறும்பூரணமேமனதில் பற்றியேமவுனமதில்பகார்ந்தீராகில், கோரப்பாகுருநன்றாய்பிரசன்னமாவார் கும்பகரோசகமூர்க்குடி

கொள்ளுமறிவால், மாரப்பாகுடிகொண்டால்மதியமூர்தஞ்சொரியும் மண
தாலமதியறிவாலுண்டால், காரப்பாகாயசித்தியதுவாகும் கடத்தேரலாந்
தேகசித்தியதுவாமே (௬௭௫)

வாமென்றதிருமூலர்சொன்னதொருமார்க்கம் வசனித்தோஞ்சாதிலி
ங்கவைப்பைத்தானும், நாமென்றவவர்வைத்தவைப்பையிதிற்சொன்னோம்
நாடதிலேதேறும்பேர்நன்றாகச்செய்வீர், பாமென்றயிவ்வைப்புபலிதமிது
வாகும் பண்புடையோர்சொல்லும்பழமையிதுபாரீர், சேமென்றசெய்வி
னையைத்தீவினையையகற்றிச் செல்காலம்நிகழ்காலம்வருங்காலமறியே ()

யோகரிஷிவைத்தநாகவைப்புமுறை.

அறிவானபோகரிஷிவைத்தவைப்பைக்கேளும் அருளுவோம்நாகவை
ப்பதுவின்முறையை, நெறியானபோகரவர்நேர்மைபெறுமாகில் நீடுலகில்
மெத்தபேர்பெற்றசித்தன், குறியானதவர்பெற்ற தவப்பெருமை யாலே
கோடாகோடியுகமவர்தான்வாழ்ந்தார், வறிவானவவர்பெருமையென்னாற்
சொல்லப்போமோ வசனிப்போம்நாகமதின்வைப்பதனைக்காணே (௬௭௭)

காணரிதுநாகமுறைகருதவேகேளுங் கருநாகஞ்செந்நாகம்வெண்ணா
கமதனால், மாணரிதுமஞ்சநாகமதில்நாலு வசனித்தோநாவினுடவண்ணம
தனைக்கேளும், ஆணவேகருநாகங்கருவதுதானாகும் அருளினேஞ்செந்நா
கமுருவதுவேயாகும், வேணவேவெண்ணாகம்விந்துதானாகும் விந்துநாத
சத்திபசுமஞ்சளாமே (௬௭௮)

ஆமென்றவெண்ணாகந்தேகவுயிராச்சு அடுத்தகருநாகமதுவாசிதானா
ச்சு, சேமென்றசெந்நாகம்பிண்டமதுவாச்சு செப்பினேம்பசுமஞ்சள்சட
லக்கூறாகும், நாமென்றநால்வகையுமொன்றாலதுவாச்சு நல்லசத்திவிந்து
நாதமதனிலாச்சு, போமென்றபிறிதிவியுமப்புமதனாலே பெண்ணாச்சுஆ
ணாச்சுபிரபஞ்சமாச்சே (௬௭௯)

ஆச்சென்றநாகவைப்பினுடன்முறையைக்கேளும் அருளுகிறேன்பு
லத்தியனேயடவாகக்கேளும், காச்சென்றகல்லுப்புவெடியுப்புதானும் கம்
பியுப்புபாறைகுருவண்டதனால், வாச்சென்றசூதம்பொட்டிலுப்பு யிந்துப்
புவளையிலுப்புகெவுரிசாரமதுகாரம், வேச்சென்றவெண்குன்றி வீரமனா
சேரு விளங்கவேகல்வமெல்லாம்விரும்பிப்போடே (௬௮௦)

போடப்பாநாதவிந்துசேர்தான்பாதி புகழானசிவகெங்கையதில்சேர்
பாதி, நாடப்பாகுருசெயநீர்சேரதிற்பாதி நல்லசிவமுப்புச்சேரதிற்பாதி,
வேடப்பாயிதுநன்றாய்க்கல்வத்திலாட்டி விளங்கவேவழித்ததனைக்குகை
தனிலிட்டு, தாடப்பாதுருத்திகொண்டேகரியுங்கொட்டி துருவமுடன்கரி
நடுவேகுகையைவைப்பாயே (௬௮௧)

வைத்துநீ துருத்திகொண்டுசாடுமைந்தா வசனித்தோஞ் சாடையி லேயிளகியதுவுருகும், வைத்துநீயுருக்கிவிடுமப்பாகங்கண்டு சைதன்னிப ப்பொருளெனவே துருசியனைப்பலந்தான், வைத்துநீயதுவுருகும்போது வையா வைத்துருக்கியிட்டுநீ துருத்திகொண்டுசாடு, வைத்துநீயருவிபோ லதுதெளியும்பாரு கருணைபெறப்பதங்கண்டுகருதுவாய்தானே | (௯௮௨)

கருதவேவயிரமதுபோலேகண்ணுடும் கண்டுநீகுகையதனைக்குறட் டதனாலெடுத்து, அருதவேயண்டச்சத்துதன்னிற்சாய்த்தால் அருவிபோ ல்பாய்ந்ததுவுமதுநீராய்ப்போகும், வருதவேயாதினதோர்பிறகெடுத்தை யா வசனித்தோம்பார்த்தீரோயாமாகிற்றானும், கருதவேநாகமிதுமகத்தான வைப்பு நாடதிலேநல்லோர்கள்நவிலுவார்பாரே / (௯௮௩)

வாரானநாகமதையார்செய்தார்பாரு மகத்தானபோகரிஷியவர்செய் தாரையா, ஆரானநாகமதைச்சீஷாவிலிட்டு அம்பிகைவாழ்மயிலைப்பூசித் தாயானால், மாரானமவுனமதில்நின்றுவருள்புரிவாள் மகத்தானகேசரியா ள்வார்த்தையதுபுரிவாள், தாரானபொருளெல்லாநின்றுமுனக்கீவாள் சங் கரனுந்தேவியுமாயெங்குமதன்புரிவாள் / (௯௮௪)

புரிவாளேபிராணயவாகியதந்தருள்வாள் புரியஷ்டபோதமயப்பொ ருளதனைத்தருவாள், திருவாளேமவுனமதில்திரேகசித்திதருவாள் தெளி யவேகாயசித்தியதுவுமேதருள்வாள், நரிவாளேநவகோடி சித்துமுனக்கீ வாள் நாலாம்பதமாகியதோர்சாயுச்சியந்தருவாள், எரிவாளே வறுமைத னையகற்றியேமைந்தா யீவாளேபசுபதியாசமதுதானே / (௯௮௫)

கொங்கணர்வைத்தவாலைரசவைப்புமுறை.

மதுவானநாகவைப்பதனைச்சொன்னோம் மகத்தானசூதமதின்வாலை ரசவைப்பு, பதுவாகச்சொல்லுகிறேன்புலத்தியனேகேளும் பண்புடைய கொங்கணவர்வைத்தவைப்பைக்கேளு, வதுவானவாலையடாபதினாறுகளை தான் வாதசித்தியதுகைகூடுமிதனாலே, நதுவானவவர்வைத்தவைப்பத னைக்கேளு நலமாகச்சொல்லுகிறேன்வாலைரசந்தானே / (௯௮௬)

தானான துருசுசேர்கெந்திசேனாயா தருவானகம்பியுப்புசேரொன்று தானும், வானான வளையலுப்புசேரொன்றுவாகும் வகையானபிந்துப்புசே ரொன்றேயாகும், ஏனானசீனமதுசேரொன்றேயாகும் யென்னசொல்வோ மைந்தாமுப்புசேரொன்று, ஆனானவிவையெல்லாங்கல்வமதிலிட்டு அரு ளானநாதவிந்துசேரொன்றுதானே (௯௮௭

ஒன்றானநாதவிந்துவதினாலே ஒகோகோசாடிருழாம்சாடினதோர்பி றகு, குன்றானகுருசெயநீர்சேரொன்றுவிட்டுக் கூறுகளுச்சாமஞ்சாடுவா

யப்பா, அன்றுனவதன்பிறகுகிளிசெயநீர்சேரு அதைவிட்டுவிருசாமஞ் சாடுவாயீமைந்தா, வன்றுமற்சாடினதோர்பிறகதனையையா வழித்ததனைப் பீங்கானில்வசனித்தோந்தாக்கே/ (௯அஅ)

தாக்கியேநஞ்சுநொடிசுண்ணமனைப்பலந்தான் தருவாகவதிலிட்டுர வியிலிருநாழி, வாக்கியேவைத்திரோயாமாகிற்கேளும் வாலைபதினறுகளே சூதமதுயிறங்கும், ஆக்கியேயருவிபோல்பாயுமதுவையா அப்பாகங்கண் டுநீவாலைரசந்தன்னை, சாக்கியேபார்த்திரோயண்டரசந்தன்னை சிவசிவாயத னுளிவுபளிங்கதுதான்வாரோ/ (௯அ௯)

வாரானவாலைரசமிதுபாதைபாரு வசனித்தோம்கெவுனமதுபாயலா ம்பாரு, ஆரானயண்டகோரமேறலாகும் அதீதசாகரங்கள்முதலவனாயே றலாகும், மாரானயாதியந்தமிதுவாகும் மகத்தானயகாரவுகாரமிதுவாகு ம், வேரானவிந்தானவிதற்குநிகருண்டோ வேதாந்தப்பாதையிது வெகு விசிதமாமே/ (௯௯0)

ஆமேதானிதுவாதி ரசங்கொண்டு அருளினேம்சிஷாவிற்பதன மதாய்வைத்து, போமேதான்பூரணமேமவுனமதிற்கண்டு பூமலர்வாசமது போலேபூசித்து, நாமேதான்வாலைரசமதனற்கோடி நவகோடிசித்துவிளை யாடலாம்பாரு, சேமேதான்செகந்தனிலேமனிதர்காண்பாகில் செய்வினை தீவினைசெணத்திலதுபோமே/ (௯௯௧)

போமென்றபோகரிஷியவரிடந்தனிலே புகழானகொங்கணவர்கோ டியுகமிருந்தார், வாமென்றவைத்தவைப்பிதுதானப்பா வசனித்தோம்வா லைரசமகிமைதனையப்பா, பாமென்றுதெரிசித்துப்பணிந்ததனைப் போற்றி பண்மைபெறமதியமூர்தம்பலநாளுங்கொண்டால், தூமென்றதுண்மைய துவருகாதையா துதிபெறலாம்வச்சிரம்போல்தேகசித்தியாமே/ (௯௯௨)

பிடிநாகக்கிசர்வைத்தலிங்கரசவைப்பு,

ஆமென்றலிங்கரசமகுளக்கேளையா அருளினேர்பிடிநாக் கிசருடமகி மை, கோமென்றகொங்கணவர்நேர்மைதனைக்கண்டார் கோடியுகம்ஜலத் தம்பம்செய்தாரவனாயா, நாமென்றுமவருடைய நேர்மையதைச் சொல் வோம் நவராசபூபதியேநண்பாகக்கேளு, வாமென்றவாலையுடா லிங்கரச வைப்பை வசனிப்போம்புலத்தியனேவளமாகக்கேளே/ (௯௯௩)

வளமானலிங்கமதில்சேரதிலேபாதி வசனிப்போம்துருசதிலேசேரி ற்பாதி, நளமானசீனமதில்சேருதான்பாதி நவாச்சாரம்சேர்பாதிகாரஞ்சே ர்பாதி, பெலமானபிண்டசவர்க்காரம்சேர்பாதி பேரான்சாரமதில் சேரு பாதி, அலமானகெந்தியிலேசேரதிற்பாதி அருளுவோம்வாலைரசஞ்சே ரொன்றுமே/ (௯௯௪)

ஒன்றான சிவமுப்புசேருதான்பாதி ஓகோகோகம்பியுப்பு சேர்தான்பாதி, நன்றான யிதுவகைக்குழூரணாயாமற்கொண்டு நலமானகலசமதிலிட்டுநீதாக்கி, சென்றான சிவவிந்துரோமசெயநீரு செப்புவோம்வீதமனாசேரணைதான்வாங்கி, குன்றுமறகல்வமதிலிட்டுநீதாக்கிக் கூறுவோமுச்சாமமனாத்துநீசாடே / (௯௯௫)

சாடுவாய்பிறகதனைநாதவிந்துசேரு சமர்த்தாகவிட்டதிலேயிருசாமஞ்சாடு, ஆடுவாயதன்பிறகுமதிசெயநீர்விட்டு அருளுவோமொருசாமமடவாகச்சாடி, தேடுவாய்வழித்ததனைப்பீங்கானிலிட்டுத் தெளிவாகரவியிலிருநாழிவைத்தாயானால், மாடுவாயருவிபோல்பாயுமதுபாரு மகத்தானசாதிலிங்கரசமுமாமே / (௯௯௬)

லிங்கக்கட்டு.

ரசமானரசமிதனையார்தான் காண்பார் நல்லமதியமூர்தமதுவுண்டோர்காண்பார், ரிசமானசாதிலிங்கரசமதனைக்கண்டால் நீடுலகிலரிதுமெய்ஞ்ஞானிக்காகும், வசமானரசமிதுவில்துருசுமெழுகிட்டால் வாலைபதினாறுகளைலிங்கக்கட்டாகும், அசமான அக்கட்டுடையானைரசம்விட்டு ஆட்டிகுருசெயநீரில்தோய்த்திட்டார்பாரோ / (௯௯௭)

லிங்கசாரணை.

தோய்த்திட்டுவதனையேபமூரிதனிலிட்டால் தோய்ந்தந்தசாதிலிங்கஞ்சாரணையதாகும், மாய்த்திட்டுச்சாரணையைமேருவதுசகீய்ந்தால் வரகளவுகெவுனமென்றகுகையாகும், நாய்த்திட்டகுளிகைதனைவாயிலிட்டயால் நலமானவாசிதம்பணமேசெய்தால்,போய்த்திட்டபுவனபுவனதிலோகம் புனிதமதாப்க்கைகொடியில்சுத்திவரலாமே| (௯௯௮)

ஆமென்றலிங்கரசம்ஜீஷாவிலிட்டு அருள்பெறவேமயேஸ்பரியினபூசைதனைச்செய்து, பாமென்றுபணிந்துநீவைரவனைப்போற்றி பதனமதாயச்செய்துநீதெரிசித்துநீயும,நாமென்றலிங்கரசமகிமைதனைப்பூசி நண்பாகரவியமூர்தம்நாடோறுங்கொண்டால், வேமெனறவினையேதுதீவினைதானேது வெகுகோடியுகாந்திரங்கள்வாழலாமே | (௯௯௯)

மச்சமுனிவைத்ததுருசினிடரசவைப்பு.

வாழ்கலாமின்னமொருரசமதனைக்கேளு மகத்தானமச்சமுனிவைத்தரசமார்க்கம், ஆழ்கலாமார்செய்வாராருஞ்செய்யார்கள் அவர்செயதமுறைபதனையருளக்கேள்மைந்தா, நாழ்கலாநாம்சொல்வோமகத்தியனுமப்பா நலமாகவேநீகேளும்புலத்தியனேயையா, தாழ்கலாத்துருசினுடரசமதனைநீகேளுஞ் சொல்லுகிறேன்மச்சமுனிசேர்மைதானுமே, (௲)

நாமென்றதுருசதிலேநாலுபலமாகும் நலமானகெந்தியிலேநாலுபல மாகும்; ஏமென்றசீனமதில்நாலுபலமாகும் என்னசொல்வோஞ்சிவமூப் புபலம்நாலு, ஆமென்றசிவசத்தியுப்புபலம்நாலு அறைகிறேன்பூப்பூவுப லமூன்றுகும், வாமென்றவளையிலுப்புபலந்தானலு வசனித்தோமிதுவெ ல்லாங்கல்வமதிற்றுக்கே (௲௧)

தாக்கியேதேசிசெயநீருசேருவிட்டு சாடுவாயிருசாமஞ்சாதிணலையா ஆக்கியேபாகுபோலாகுமிதுபாரு அதன்பிறகுசிவகங்கைசேர் கொண்டு மையா, நாக்கியேசாடினல்மெழுகதுபோலாகும நாதவிந்துசேர்நலமாகவி ட்டு, தூக்கியேயிருசாமஞ்சாடுவாய்மைந்தா துதிபெறவே வழித்ததனைப் பீங்கானிலிட்டே (௲௨)

துருசுகட்டு.

வழிக்கையிலேநின்றுடுமகமாயிதேவி மாதுசிரோன்மணியென்றுப ணிந்திடாய்நீயும், தழியிதுபார்பூரணத்தின்செந்தூரமாகும் தருவாகப்பல மனாதான்பீங்கானிலிட்டு, கழியதுவாய்ப்போகாமல்ரவியிலிருசாமங்கருத வேவைத்திரோயாமாகிற்கேளு, நழியிதுபாரவியதுபாயுமப்பாகேள் நல்ல ருவிபாயுமதினேர்மைதனைக்காணே (௲௩)

காணுமதுவீரிட்டிறக்குமதுபாரு காளையிடிமேகமதுசத்தமதுபொ ழியும், ஆணுமதுதுருசினிடரசப்பெருமைமெத்த யாருஞ்செய்பார்களிதி னறிவதனைக்கண்டு, நாணுமிதின்பொருளதனைக்கண்டுகெளிசூர்ந்து நவராச பூபதியைநண்பாகச்சொன்னேம், ஊணுமதுவென்றுநீ பாடுபடும்போது வுறுதிபெறுந்துருசுரசநேர்மையிதுபாரோ (௲௪)

இதுவானதுருசுரசச்சீஷாவிவிட்டு யென்னசொல்வேன்மனோன்ம ணியின்பூசை, அதுவானதுருசினிடவாண்மையதுமெத்த அறுபத்துநா ன்குசரக்குமுறைத்யாய்க்கட்டும், வதுவானதுருசுரசம்பலம்நாலுகொண்டு வண்மைபெறும்லிங்கரசம்பணவிடைதான்விட்டால், மதுவானவனாநொ டியில்துருசுரசக்கட்டாம மகத்தானக்கட்டதனைக்குருநீரிற்றுக்கே (௲௫)

தாக்கியேயெடுத்ததனைச்சொல்லக்கேள்மைந்தா தருவானகல்வமதி லிட்டுத்தூளாக்கி, நாக்கியேநாதவிந்துசேரொன்றுமேதான நன்றுகவிட்ட திலேமுச்சாமஞ்சாட, நோக்கியேமெழுகதுபோலாகுமிதுபாரு நுண்மை யாய்ச்சிவகெங்கையதனிலிடை தாக்க, சாக்கியேமேருவதறகேற்றிணலையா சாரணைக்குளிகையதுவாகுமிதுபாரோ (௲௬)

ஆகுமிதுயக்குளிகைபிராணயமேகி யங்கென்றுதப்பித்து வாயில ணையிட்டு, நாகுமிதுரோசகக்கும்புகமேகினல் நவசராசரங்களிலுஞ்சு,த்தி

வரலாகும், பாகுமிதுபனிரண்டுவறையேறலாகும் பவனதிபுவனமுதல்சுற்றிவரலாகும், போகுமிதுஅண்டசராசரங்கள்புவனம் போகலாமனாநொடிக்குள்புதுமையிதுபாரே (௩௯)

புதுமையெனுந்துருசினிடசாரணையினாலே போடலாமிந்திரஞானபுர்விதுவையா, இதுபுதுமைதுருசினிடமகிமையெவரறிவார் இயம்பினார்மச்சமுனியவருடையநேர்மை, அதுமகிமைதுருசினிடபோக்கையெவர்கள்காண்பார் ஆடலாமதில்வேதையனந்தங்கோடி, பதுமையதுபோலேயவர்பாடினார்நானூறு பண்மைபெறுமுதலன்னூறும்வேதைவிஷமதுவே ()

கருவூரார்வைத்தகெந்திரசவைப்பு

வேதையிலேவெகுவிதங்கருவூரார்நேர்மை வெட்டவெளிப்போலேயவர்திட்டமதாய்ச்சொன்னார், வேதையிலேயவர்போலேயெவர்சொன்னார் பாரு விளம்புகிறேன்புலத்தியனேவிபரமதுவாக வேதையிலேயவர்சொன்னபாதையிதுபாரு விஷநாகஞ்சதுவேறென்றுமீடோ, வேதையிலேயவர்வைத்தகெந்திரசவைப்பைவிசிதமதுவாகவேவிளம்புகிறேன்கேளே

கேளப்பாகெந்திசேர்துருசுவகைசேரு கெணிதகென்ற லிங்கமதிலனரியின்சேரு, நாளப்பாகெவுரியதில்சேர்திலேயனாதான் நல்லசீனக்காரஞ்சேரதிலேயனாதான், வாளப்பாவளையலுப்புசேரதிலனாதான் வசனித்தோமிந்துப்பதில்சேரனாதான், வேளப்பாவெடியுப்புசேரதிலனாதான்வினவயெல்லாங்கல்வமதிலிட்டுநீதாக்கே (௪௰)

இட்டுநீநாதவிந்துஇருசேருவார்த்து இன்பமதாய்விட்டுநீமாத்துள்போல, அட்டுநீயனாத்ததனையப்பாகமானால் அவ்விந்திலனாசேருகுருசெயநீர்சேரு, மட்டில்லாவிரண்டையுந்தானொன்றாய்க்கலந்து மாத்துளில்விட்டுநீமூச்சாமஞ்சாட, கட்டுண்டுபோகும்டாபாகதுபோலாகும் கருணைபெறவழித்ததனைப்பீங்கானிற்போடே (௪௰௧)

போட்டுநீநவகெந்திபூபதிதான்பாரு புனிதமாய்வராகனெடைபீங்கானிலிட்டு, நட்டுரவிமுகந்தனிமேலயிருநாழிவைத்தால்நவநீதமருவியதுபாயுமதுபாரு, எட்டுவகையட்டமாதொழிலுமதிலாடு மென்சொல்வோங்கெந்திரசமதுதானிறங்கும், செட்டியிதிற்பலிதமடாசிவபூசைசெய்து சீஷாவில்கெந்திரசமெடுத்ததனைவாரே (௪௰௨)

கெந்திரசக்கட்டு.

வார்த்திதிற்கெந்திரசஞ்சேரொன்றுவாங்கி வம்மானதுருசுரசம்பணவிடைதான்தாக்க, ஆர்த்தி துமெழுகதுபோற்கட்டுமிதுபாருஅம்மெழுகையெடுத்துக்கடுகுசெயநீரிற்றாக்க, நார்த்திசையும்வெல்லுமடாகெந்திரசக்

கட்டு நாதசிவசத்திகெந்தியதிலிட்டால், மூர்த்திபதமிதற்கிடு மூவுலகிலுண்டோ மூதண்டகெந்திரசக்கட்டுக்கல்லாமே/ (௲௬௫)

கல்லானகல்லதுவுமிதற்கிடுண்டோ காலக்கோட்டிவிஷமுமிதுக்கிடுண்டோபார், மல்லானைக்கல்லதனையெடுத்துநீயப்பா மகத்தானகல்வமதிலிட்டுநீதாக்கி, சொல்லானரோமசெயநீர்சிவகங்கை சொற்பெரியநாதவிந்துமூன்றுமிகபாரு, நல்லானவீரமிருபலந்தானகொண்டு நன்மையதாய்க் கல்வமதிலிட்டுநீதாக்கே/ (௲௬௪)

இட்டுநீதாக்கையிலேநாரதுபோற்றிரளும் யென்னசொல்வேனிறமிதற்கிடுமுண்டோ, கட்டுமடாவறுபத்துநான்குசாக்கதனைக் கருவதற்கிதுகுருகாணிரோயிதனை, வெட்டெல்லாமாக்கிவிடும்வட்டதுபோலே நேரானகுளிகைக்குச்சாரணையுமாகும், கெட்டுவிட்டுமடையருக்கிதுயாதியந்தங் கெணிதமென்றபிசினாதுபோலாமே/ (௲௬௫)

நாரானநாரதுவில்சிவகங்கைவிட்டு நளினமென்றகரமதுவால்மத்திமெழுகாகும், வாரானமெழுகதனைத்திரட்டியுண்டாக்கி வாங்கிவிடுநாதவிந்திலிதையுமைந்தா, ஏரானயிவ்வுண்டையிருநாழியிருந்தால் யென்னசொல்வேனதின்பெருமைதனைமைந்தா, மாரானமகத்தானகுளிகையிதுவாகுமாறிவார்சாரணைக்குகெவுனமிதுவாமே/ (௲௬௬)

மிதுவானயாதிதுறையாறுமேலாகும் மேலானமேருவுக்குபந்தமிதுவாகும், அதுவானயந்தமெல்லாமிதுவொன்றுலாகும் ஆதாரமாறுதுறைபேறுமிதுவாகும், நதுவானகெந்திரசக்குளிகைசாரணையிதாகு மதன்மொழிபோல்சோதியொளிதங்கரசக்காடாம், விதுவானசாரணையையமுரிதனில்விட்டு விறங்குமிருநாழிகைவீரம்வைத்திடீரே/ (௲௬௭

வைத்திடீர்புலத்தியனேமகராசயோகி மகத்தானசாரணையை யெடுத்துநீயையா, கைத்துபிராணயபீடமேசென்று கருணைபெறுமம்மென்றுகும்பித்துநீயும், ஐத்திடீராக்கினையில்சுழினைபெறவோட்டி யங்கென்றுசாரணையைவாயிலிட்டையா, சைத்திடீர்மவுனமதில்தம்பித்தாயானல் சராசரஞ்சாரணைகொண்டோடுமிதுபாரே/ (௲௬௮)

ஓடுமதினேட்டமதையார்காண்பாரையா வோகோகோமச்சமுனியவர்கண்டார்பாரு, நாடுமதுயண்டசராசரங்களெல்லாம் நவிலுவோமிதுசுத்தியனைவொடியில்வருகும், பாடுமேகலைவிசிதயென்றால் சொல்லப்போமோ பவனதிமண்டலமுஞ்சுற்றிவரலாகும்,கூடுமிதுமகாதெளிவுகுளிகைசாரணையை கூராணமச்சமுனிகூறுமிம்முறையே/ (௲௬௯)

முறையானமச்சமுனிசொன்னமுறையிதுதான் மோசமில்லை கெந்திரசவைப்பைச்சொன்னேம், கறையானவைப்பதனையின்னூல்தன்னிற்

கருணைபெறவசனித்தோம்கருவிதுதான்மக்காள், துறையானபோக்கெல்லாஞ்சொல்லுமிதுநூல்தான் திடியானநூலினிட பெருமைதனைக்கேளு வரையானசித்தருடநேர்மையிதற்கெல்லா மச்சமுனிநூலதுதான்மவுனமதுவாமே| (௲௨௰)

இடைக்காடர்வைத்தவெள்ளைபாஷாணவைப்புமுறை.

மவுனமென்றவிடைக்காடரவருடையபெருமை ஆரறிவார்புலத்தியனேயறிவாகச்சொல்வோம், சவுனமாய்ப்போகாதுவவர்வைத்தவைப்புசாற்றுகிறேன்னவ்ராஜபூபதியைக்கேளு,எவுனமென்றவிடைக்காடரவருடையவைப்பு யென்னசொல்வேன்ரசபாஷாண்முறையைத்தானும்,ப்வுனமென்றவெள்ளைபாஷாணரசத்தை யருளுவோம்புலத்தியனே யவர்பெருமைதானே (௲௨௧)

தானனவெள்ளைபாஷாணரசவைப்பைச் சாற்றுகிறேன்னச்தன்னியமாகவேகேளு, பானனவெள்ளைபாஷாணஞ்சேரொன்று பரிவானவெடியுப்பதிலேசேருபாதி, வானனபாறையுப்புசேர்தான்பாதி வஸ்துவென்றசீனமதிற்சேருபாதி, கோனனசிவவுப்புசேரதிற்பாதி கூறுவோம்வெண்காரஞ்சேரொன்றுமே (௲௨௨)

வாரானவாலைரசம்சேரொன்றுவாங்கி மகத்தானசரக்கெல்லாங்கல்வத்திலிட்டு, சேரானரசம்விட்டுக்குருசெயநீர்சேரு செயலானநீர்விட்டுயிருசாமஞ்சாட, பாரான்பாகதுபோலாகுமிதுபாரு பண்பானசிவகக்கைசேர்கொண்டுதாக்கி, மூரான்முச்சாமஞ்சாடினுலையா மூதண்டமாகுமிதுபாருவழித்திடீரே (௲௨௩)

வழியானபீங்கானில்பாகதனையிட்டு வசனித்தோம்பூரணதிசெந்நாரம்பண்விடைதான், நழிவானநஞ்சுக்கொடிசுண்ணம்பணவிடைதான்நவிலுவோமிதிரண்டுமொன்றுகச்சேர்த்து, பழிவானபாகுதனிலிக்குருவையிட்டால் பாயுமதினருவியதுபண்மையிதுவாகும், தெளிவானமதுசலமிறங்குமிதுபாரு தேசமதிலிதுவரிதுசெயரசமுமாமே (௲௨௪)

ஆமென்றவெள்ளைபாஷாணரசமிதுதான் ஆர்செய்யப்போறார்களகஸ்தியனுஞ்செய்தேன், நாமென்றபின்னூலுசௌமியசாகரந்தானுடதிலே மெய்ஞ்ஞானிநண்பாகச்செய்வார், தேமென்றவிடைக்காடர்வைத்தவைப்பிதுதான் தெளிவானவெள்ளைபாஷாணரசமிதுதான், நாமென்றரசமிதனைச்சீஷாவிலிட்டு நல்லபிராணயக்கியானமேயோதே (௲௨௫)

ஓதுவாய்நீயிருக்குமில்லமேசென்று வுருதிபெறரோசகமவுனமேகொண்டு, வாதுவாய்வாசியதைவக்கென்றிழுத்து வசனிப்பாய்நாறுருசெபிப்

பாயேயாகில், வேதுவாய்வெள்ளைபாஷாணரசஞ்சித்தி வெகுவிதமாகவல்லோசொன்னேநாம்பாரு, நாதுவாயிதுரசம்வெகுபதனமாக நவிலுவோம் வைத்துநீதெரிசிப்பாய்தானே | (௧௨௬

தானென்றரசமதனில்சேர்கொண்டுவாங்கி தருவானபீங்கானிலிட்டு நீயையா, நானென்றமுன்சொன்னகெந்திரசமாகில் நலமானரசமதிலிங்கமிடைதாக்கி! கோனென்றபாஷாணம்ரசத்திலிட்டாக்கால் கூறினேம்வெள்ளைபாஷாணரசக்கட்டாகும், ஆனென்றயந்தரசக்கட்டைநீகொண்டு அருளினேன்குளிகைக்குச்சாரணைதான்கேளே | (௧௨௭)

மவுனகேசரக்குளிகை.

கேளப்பாகல்வமதிற்சாரணையையிட்டுக் கெடியானநாதவிந்து சேர்கொண்டுநீயும், நாளப்பாகல்வமதில்நவிலவிந்திட்டு நாள்முழுதுநாற்சாமஞ்சாடினலையா, தேளப்பாகொட்டுதல்போல்நாராய்த்திரளும் செய்பாகமதுகண்டுசெயலாகநீயும், கோளப்பாவாராதுகுருசெயநீரானதான் கொண்டுமுச்சாமமதுவாட்டுவாயே | (௧௨௮)

ஆட்டிநீயதைவழித்துவுண்டைபோற்செய்து அமுரிதனிலறுசாமமடவாய்நீதாக்க, நாட்டினிலிக்குளிகைநேர்மையிதுபாரீர் நாதாக்கள்தேறுமிதுசாரணைதானகும், வாட்டிநீயதையெடுத்துப்பார்த்தாயேயானல், மவுனகேசரக்குளிகையிதுபோலுண்டோ, தேட்டியேயிக்குளிகை தேடவேவேண்டும் தேடாட்டால்மடையனென்றுசெப்பலாமே | (௧௨௯)

செப்பினேனிக்குளிகையிடைக்காடர்செய்த செய்கையதினலேயல்லோசெப்பினேம்பார், தப்பொன்றும்வாராதுசாரணையைக்கொண்டு சைதன்னியமாகவேபிராணயமேவி, ஒப்பினேமூலசுழிசுனையருகேயேகியுச்சரித்துரேசகத்திலங்கென்றிழுத்து, குப்பினேன்குளிகைதனைவாயினிலிட்டுக் கும்பித்துபுலத்தியனேதம்பித்துப்பாரே | (௧௩௰)

பாரேநீதம்பித்துவாசியதனலே பண்மைபெறப்பூரகத்தில்நின்றுயேயானல், கோரேநீகுருவினிடபீடமுங்தோற்றும் குருவிருப்பார்பலகோடிரவிமதிதான்சூழ,ஆரேநீயங்குநின்றுதெரிசித்தாலையா அரகராசாரணைகொண்டிழுத்தாயேயானல், பேரேநீயண்டரண்டங்கொண்டோடும்பாரு பிரபல்லியமதன்பெருமைபேசொண்ணதே| (௧௩௧)

பேசாதேகருவதினையாருங்காணர்கள் பேரொளியேதெய்வமென்னப்போற்றுவரோகாண்பார், ஏசாதவிடைக்காடரவருடையபெருமை பெளிதல்லோயென்னலேசொல்லப்போமோ, வேகாதவெள்ளைபாஷாணரசமாகில் விளங்கினேமவர்வைத்தமுறையைத்தானும், வாசமலர்க்கமலவிதழ்புரிம ளிக்கவப்பா வசனிப்போமழுகண்ணர்நேர்மைமெத்தகாணே (௧௩௨

அழுகண்ணர்வைத்தகெவுரிபாஷாணசரவைப்பு.

காணப்பாகெவுரிபாஷாணரசவைப்பு கருணைபெறுமழுகண்ணரவர் வைத்தமுறையை, நாணப்பாசௌமியத்தில்நன்றாகச்சொல்வோம் நளின மென்றகெவுரியதில்சேர்தான்கொண்டு, வேணப்பாவெள்ளைபாஷாணஞ் சேர்கொண்டு வெகுவாகவெடிகல்லுகப்பியுப்பாகும், தேணப்பாவிம்மூன் றுவீதமொன்றுசேர்தான் சீனக்காரஞ்சேர்கொண்டுகல்வமதிற்றாக்கே | ()

தாக்குவாய்சிவகெங்கைரோமசெயநீர்தான் தருவாக வொவ்வொன் றாய்ச்சேரதுதான்வாங்கி, தாக்குவாய்கல்வமதிலிட்டிருசாமஞ்சாடினால்நா ரதுபோல்திரளுமிகபாரு, ஆக்கினைப்பாகங்கண்டுநீயப்பா யடவானநாத விந்துசேர்கொண்டுதாக்கி, வாக்கினாற்சொன்னதன்றுமலையாதேயப்பா வ சனிப்போமுச்சாமம்வளமாய்நீசாடே | (தநு௪)

சாடினாற்பாகுபோல்வருதல்மிககண்டு வைசதன்னியமாகவுநீ யதைவ ழித்துநீயும், பேடியாய்த்திரியாதேபீங்கானிலிட்டுப் பேரானசிவசெந்தூர ம்பணவிடைதான், நாடினால்நஞ்சுகொடிசுண்ணம்பணவிடைதான் நவிலு வோமிதுரண்டுமொன்றாகச்சேர்த்து, பாடினால்நவராசபூபதியேகேளு பா ரினிலிக்குருவைப்பரிவாய்நீதாக்கே | (தநு௫)

பரிவானபாகதனைரவியிலிருசாமம் பண்மைபெறவைத் திரொன்றால விபோலிறங்கும், நரிவானநவநீதம்போலேவைநீ நவிலுவோம்வீரிட்டுப்பா யுமதுபாரு, அறிவானதேவிரசமிதுபோலுமுண்டோ அறிவுள்ளோர்செ ய்தமுறையறிந்துநீபாரு, வறிவானவதன்ரசத்தைச்சீஷாவிலிட்டு வசனித் தோமயேஸ்பரியின்பூசையதுசெய்யே | (தநு௬

செய்யப்பாகெவுரிரசக்குளிகையைக்கேளு செப்பினாரழுகண்ணரவ ர்க்கீடுமுண்டோ, மெய்யப்பாஜெயரசத்தில்சேரொன்றுவாங்கி விளங்கிய தோர்பீங்கானிலிட்டுமேநீயும், பொய்யப்பாபோகாமல்முன்சொன்னரசந் தான்புகழானவெள்ளையொன்றபாஷாணரசமாகில், வையப்பாபணவிடை தான்கெவுரியதிலிட்டால் வலுத்துமடாயிழூத்துரசங்கட்டுமதுபாரோ | ()

பாரப்பாகெவுரிரசக்கட்டதாகும் பாரினிலேயாரறிவார் மகத்தானக ட்டு, ஊரப்பாவுலுத்தரொன்றமனிதர்காணு ருறுதிபெறுமெய்ஞ்ஞானியவ ர்தான்காண்பார், ஆரப்பாவறிவார்களாருமில்லை அரிதரிதுவரதியடாசென் மிக்கும்பேர், காரப்பாவவர்நேர்மைசொல்லொண்ணாது கண்டவரைத்தொ ண்டுபண்ணிக்கைவிடாதே | (தநு௮)

கைவிடகெவுரிரசக்கட்டைக்கொண்டு கல்வமதிற்கட்டதனைக் கரு தாயிட்டு, மைவிடாமாதருடநாதவிந்திட்டு மைந்தனேயிருசாமமஞ்சாடி

க்கால், கைவிட்ட நாரதுபோல்சிரளும்பாரு நலமானசிவவிந்துசேர்தானி ட்டு.ஐவிடாமுச்சாமழுதிற்றுலல் அரகராகுளிகையதுயருளொண்ணுதே|

ஒண்ணுதகுளிகைதனைசாரணையைத்தீர்ந்தால் ஓகோகோ புவனதி லோகமெல்லாம், எண்ணுதபலவகைகள்தோற்றுந்தோற்று மென்னசொ ல்வேனதின்பெருமையெவருங்காணர்,பெண்ணுசைதீர்ந்துவிடுங்குளிகை யினலே பேரானகுளிகையிட்டுபெருகைதனைக்கேளும், வெண்ணுதபொ ருளிதுபார்விந்தைக்கட்டும் வேறொன்றவேரிதுதான்விளம்பக்கேளே| ()

விளம்புவோமிக்குளிகையரையிற்கட்டி வெகுவிசமாய்மனமக்கலை யதுசெய்தால், அளம்புவோமனொநொடியிலதீதம்பேர்ஸ்திரீக ளவருடனே புணர்ச்சிசெயதாலருள்வோமாம், உளம்புமுகாயுகார்தரமட்டும் விந்துவீ ழாது உத்தமனேதிரோகமதுவாடாதுபாரு, புளம்பக்கேள்குளிகையைவா யிலிட்டு புணர்ந்திடவேவிந்துவதுழூர்க்குந்தானே| (௲௪௧)

பூக்குகின்றகுளிகைசாரணையக்கொண்டு புனிதமுடன்பிராணயபீ டஞ்சென்று, காக்குகின்றமுனைச்சுழியில்வாசியொட்டு கருணைபெறரேச கங்கொண்டொட்டிப்பார்த்து, வாக்குகின்றவக்கென்றுவாயிலிட்டுவருஷி ப்பாயொருநிலையாய்த்தம்பித்தாயானல், கூக்குகின்றகுளிகையது யண்ட ரண்டங் கொண்டோடியனொநொடிக்குள்வருகுந்தானே| (௲௪௨)

வருகின்றவமுகண்ணர்வைத்தரசவைப்பு வகையாகச்சொல்லிவிட் டோம்கெவுரிசரமாகில், அருகின்றவவர்வைத்தகெவுரிரசமாகில் ஆரறிவா ரவருடையநேர்மைதனைக்காணர், புருகின்றபுலையருக்குத்தெரியாதிதுபா ரீர் பூரணத்திலமுர்த்திமூன்னும்பெரியோர்க்குத்தெரியும், நருகின்றவழுக ண்ணர்வைத்சவைப்புசொன்னேம் நவிலுமேவாந்தொழுகண்ணர் தன்மை யினைதப்வாரீர்| (௲௪௩)

தொழுகண்ணர்வைத்ததொட்டபாஷாணரசவைப்பு.

பாரப்பாபுலத்தியனேயின்னங்கேளையா பாடுகிறேன்தொழுகண்ணர் பண்மைதனைப்பாரீர், ஆரப்பாவவர்வைத்தவைப்பதனைப்பாரீர் அடவான தொட்டிபாஷாணங்கேளு, தேரப்பாகெவுரியதில் சேருகொண்டுவாங்கி தெளிவானதொட்டிபாஷாணஞ்சேரையா, நேரப்பாபூரமதில் சேருதான் பர்தி நேர்மைபெறவீரமதில்சேர்தானுமாமே| (௲௪௫)

ஆமேதான்சீனமதுசேரதிலேபாதி யருளானதாலையடா வாலைரசஞ் சேரு, நாமேதானவாச்சாரஞ்சேரதிலேபாதி நல்லவெடியுப்பதனிற்சேரதி லேபாதி, போமேதான்பொட்லுப்புசேரதிலேபாதி புசழான கல்லுப்புசே

ச்தானுமொன்று, வாமேதானிவையெல்லாங்கல்வத்திலிட்டு வசனித்தோ
மாதிவிந்துநாதஞ்சேரண்டே ॥ (௩௪௫)

ரெண்டானநாதவிந்தைவிட்டுமகைக்கேளு நேர்மையிருசாமம்விடா
தேயதைச்சாடு, உண்டானசாடியதோர்பிறகதனைக்கேளு உண்மைபெற
விரண்டுசேர்குருசெயநீர்விட்டு, கண்டாயோபுலத்தியனேமுச்சாமஞ்சா
டக் கருவதுபோலாகுமிதுகாணீரோமைந்தா, அண்டாயோகருவில்சிவ
கெங்கைசேரண்டு அருளினேனாற்சாமமாட்டுவாயே ॥ (௩௪௬)

ஆட்டையிலேபாகுபோலாகுமிதுபாரு அப்புறத்தேவழித்துமொரு
பீங்கானிலிட்டு, சேட்டைபெறப்பூரணைதிசெந்தூரமையா சிவமுப்புசுண்
ணமதுநஞ்சுக்கொடிசுன்னம், வாட்டுவாயொவ்வொன்றுவீதம்பணவிடை
தான் வசனித்தோம்பாகதிலேவிட்டுமிதைஐயா, நாட்டுவாய்ரவிமுகத்தி
ல்பீங்கானைவைத்து நாற்சாமஞ்சென்றபின்னதின்பெருமைகாணே (௩௪௭) ॥

காணுவாய்வீறிட்டுயிறங்குமதுபாரு காளசத்தமேகம்போலருவியது
பாயும், வாணுவாய்வருஷிக்குமதுகலசந்தானு மகத்தானசலாநதியின்கெ
ங்கையதுபோலே, ஆணுவாய்தொட்டிபாஷாணரசந்தானு மதனபெருமை
யென்னாலேபதிதஞ்சொல்லப்போமோ, எனுவாயிந்தரசச்சிகாமணிபிவி
ட்டு யேகியோநாதசூத்திபூசையதுசெய்யே ॥ (௩௪௮)

செய்திந்திரசந்தன்னிற்சேரிரண்டுவாங்கி செய்பாகமாகவுந்தான்பீங்
கானிலிட்டு, மைதுமலர்வாசமதுபோலேயதுவையா மைந்தனேபீங்கானை
வளமாகக்கொண்டு, செய்தக்தகௌரிரசமதிற்பணவிடை தான் செனிதம
தாய்தொட்டிரசமதனையிட்டால், கைதுமேநாரதுபோல்கட்டுமதுபாரு
கருவுடையோரறியுமின்கைபாகநனறே ॥ (௩௪௯)

நன்றானதொட்டிரசக்கட்டதனைக்கொண்டு நாதவிந்திலதைநன்றாக்
கிவிட்டு, கன்றானவிருநாழிநாதமதிலிருந்தால் கனயோகக்கட்டாகுந்தொ
ட்டிரசமாகில், அன்றானபுலத்தியனேநவராசயோகி அடவானகுளிகைய
டாயிதுபோலுமுண்டோ, வன்றானதொட்டிரசமார்தானறிவார் மகத்தா
னசிவயோகிமதியாலிதையறியே ॥ (௩௫௰)

அறிவானசித்தர்களேயின்னமொன்றுசொல்வே னருளானகுளிகை
யிதுவன்பாகக்கொண்டு, மறிவானதமூரிதனில்கட்டையிதுயிட்டு மைந்த
னேயிருநாழிவளாவியிதைவைத்தால், வறிவானவச்சிரம்போல்கண்டுமிது
பாரு மாணைக்காஷதொட்டிரசமாரறிவார்நேர்மை, விரிவானகுளிகையிது
தொழுகண்ணாஷவப்பு விளங்கினேஞ்சௌமியத்தில்விசிதமிதுதானே ()

தானான குளிகைசாரணையின்பெருமை சைதன்னியமாகவுநான் சிவகெங்கைசேர்கொண்டு, மானானமதியமூர்தங்கொண்டுமேதான் மகத்தானகல்வத்திலன்னிலாவிட்டு, தேனானசெயம்பெறவேயிருசாமமையா தெவிட்டாமலிருசாமஞ்சாடினுக்கால், சேனானமைபோலேயாகும்பாரு சித்திக்குங்குளிகையதைசெயம்பெறவேதாக்கே (தருஉ)

தாக்கியேகுருசெயநீர்சேரொன்றுவாங்கி தனதாகவிட்டதிலே யிருசாமஞ்சாடு, தாக்கியேசாடையிலேமெழுகதுபோலாகுந் துதிபெறவேயம் மெழுகைவழித்துநீஐயா, வாக்கிலேநின்றுடுமமூர்தசுந்தரியே மகமாயிஆயிநீசெகமாயிவுவு, நோக்கியேயவள்பதமேதெரிசித்துநீயும் நுண்மைதருமெழுகதனையுருட்டியுண்டாக்கே (தருகூ)

ஆக்கியேயமூரிதனிலிருசாமமிட்டா லதன்பெருமைநேர்மைதனையாருங்காணார்கள், தாக்கியேயிருசாமஞ்சென்றதனைஐயா தொட்டிரசக்குளிகையினைதக்கொண்டுநீமைந்தா, நாக்கியேரோம்செயநீரதிலேபோட்டால் நலமானசாரணையுமாகுமிதுபாரீர், சாக்கியேயிதுவதிகஞ்சித்தர்களேகேள் சாரணையாங்கெவுனமிதுசார்ந்துமிகபாரே (தருச)

பாரப்பாபுலத்தியனேநவராஜயோகி பரிவானசாரணையைக்கொண்டு நீமைந்தா, பேரப்பாபிராணபூசைதனைச்செய்து பெருமூலச்சுழிமுனையிலங்கியதைபூட்டி, ஆரப்பாமனக்கண்ணாலங்கென்றுநாட்டி யருபெறவேயாக்கினையிலறுகோணமேவி, ஏரப்பாவனாயாறுபனிரண்டுமேகி யியம்புகிறேன்ரேசகங்கொண்டிமூத்துநீபாரே (தருரு

கொண்டுநீவாசியதைக் கும்பகத்திலிநிறுத்திக் கும்மென்றுபூரகஞ்சென்றதேயாகில், அண்டுநீயப்பூரகந்தெரிசனமாஞ்சித்தி யடுத்தசாரணைக்குளிகையதிதஞ்சித்தியாகும், கண்டுசாரணையைநீவாயிலதையிட்டுக் கருணைபெறத்தம்பித்துக்கனயோகஞ்செய்தால், கொண்டுவிடுமண்டரண்டபுவனமுதலையா கூறினேநாற்றிசையுங்கொண்டுவரும்பாரே (தருசூ)

வருகுமென்றதொட்டிபாஷாணரசக்குளிகை வருஷித்தோம்தொழுகண்ணர்வைத்தவைப்பிதுதான், அருகின்றவ்வக்குளிகையார்செப்வாரையா அருளினேன்தொழுகண்ணரவர்க்கிடுண்டோ, நருகின்றசௌமியசாகரமிந்நூலில் நாம்சொன்னோமகத்தியனும்நன்றாகக்கேளு, தொருகின்றதொட்டிபாஷாணரசவைப்பு சொன்னோம்நாம்புலத்தியனேதொழுகண்ணர்வைப்(

வைப்பானவைப்பதனிலின்னமொருசெய்தி வசனிப்போம் சுந்தரமேவ்ளமாய்க்கேளு, கொப்பானயெமநாட்டுசித்தரின்பெருமைகூறவுந்தானுவதனுற் கூறப்போமோ, செப்பானவவர்வைத்த வைப்பதனைக்கேளு

செகத்தினிலேயாரறிவார்சித்தருடமாய்கை, ஐயப்பாகேள்புலத்தியனே நவராசபூபதி அருளுகிறேமகத்தியனுமடவதனைக்காணே (௲௫௮

எம்நாட்டுச்சித்தர்வைத்தகாந்தரசவைப்புமுறை.

அடவானயெமநாட்டுச்சித்தருடநேர்மை அரிதரிதுயாரறிவாரகத்தியங்கண்டேன், நடவானபூமலரின்வாசமதுபோலே நாம்சொல்வோங்கருக்களுடநன்மைதனைக்காண்பீர், கடவானகாந்தரசவைப்பதனைக் கேளுங்காசினியில்மனிதரவர்காணுமரிதாகில், செடமானஞானபரதேசிகனேகேளுநு சிவமோகசித்தர்களேசெப்புவோம்நாமே (௲௫௯

செப்புவோங்காந்தமதுசேரொன்றுவாங்கி சிவசிவாகெந்தியதுசீனஞ்சேரொன்று, நப்புவோம்நவாச்சாரம்படிகாரமாகில் நல்லதொருபொட்டலுப்புயிந்துப்புசேர்தான், அப்புவோமுப்புசேரொன்று அடவானபாஷாணம்சேரதிலேபாதி, ஒப்புவோங்கெவுரிசேர்வீரமதுசேரு வொன்றுனகல்வமதிலிவ்வகையெல்லாம்போடே (௲௬௰)

போடப்பாபுலத்தியனேசுந்தராகேளும் புனிதமென்றசிவகெங்கை நாதவிந்துசேர்; சாடப்பாயிருசாமஞ்சாடிஞலையா சாற்றுவதுபோலேயல்லோசைதன்னியமாகும், நாடப்பாகுளுசெயநீரோமசெயநீரு நன்றாகவீதமொன்றுசேரொன்றுவாங்கி, ஆடப்பாயதைவிட்டுமுச்சாமஞ்சாடு அடவாகச்சாடயிலேநாரதுபோலாமே (௲௬௧)

ஆமேதான்கிளிசெயநீர்சேரொன்றுவாங்கி யந்நீரிலதைவிட்டுயிருசாமஞ்சாட, நேமேதான்கிளியதுபாகதுபோகும் நீமகனேயதைவழித்துப்பிங்காணிவிட்டு, நாமேதான்பூரணதிசெந்தூரம்பணவிடைதான் நஞ்சுகொடிசுண்ணமதில்விராகனிடைகொண்டு, வாமேதானதிலிட்டு ரவிமுகத்தில்வைத்தால் வழியுமதுவிருசாமமருவியதுதாமே (௲௬௨)

சாந்தரசக்குளிகை.

தானென்றகாந்தரசமதிலிறங்கும்பாரு தருவானநீரதனைச்சீஷாவிலிட்டு, மானென்றமனோன்மணியின்வாலைபூசைசெய்து மதனதம்பமாய்பூசையதுசிவயோகஞ்செய்து, பானென்றபதனமதாய்க்காந்தரசம்வைத்துப் பணிந்திடாய்பூரணமேபண்மைபெறத்தானும், கோனென்றகுருபூசைபரபூசைசெய்து குளிகைசாரணைசெய்யக்கூறுவோமே (௲௬௩)

கூறுவோம்காந்தரசக்குளிகைதனைக்கேளு கூரானரசமதனி லிரண்டுசேர்வாங்கி, தேறுவோம்ரசமதனைப்பிங்காணிலிட்டுச் செயம்பெறவேதொட்டிபாஷாணரசமாகில், வாறுவோம்பணவிடைதான் ரசத்திலிட்டு

மகத்தானரவியிலிருநாழிவீதம்வைத்தால், ஆறுவோங்காந்தரசங்குளிகை கட்டாகும் அருளானகட்டெடுத்துக்கல்வமதிலிட்டே (௧௯௪)

இட்டிடவேகாந்தமதின்கட்டதனையையா இட்டுநீநாதவிந்துங் குருசெயநீர்கேளு, வட்டிடவேயிரண்டுமொவ்வொருசேரையா மகத்தானநீராவிட்டுச்சாமிருசாமம், கட்டிடவேசாடிமறுபேரதனைக்கேளு சருணைபெறரோமசெயநீருசிவகங்கை, வெட்டிடவேயிட்டுமூச்சாமஞ்சாட விதமானநாரதுபோலாகுமிதுகாணே (௧௯௫)

காணப்பாபுலத்தியனேநாரதனைக்கொண்டு கருதவேயுருட்டி யுண்டையாக்கியேநீதான்,வாணப்பாபொட்லுப்புசெயநீரிற்சாமம் வசனித்தோமெடுத்ததனைக்கருவதனையெடுத்து, ஆணப்பாயமூரிதனிலிக்குளிகையிட்டா லடவானகெவுனரசக்குளிகையிதுவாகும், நாணப்பாயமூரிதனிலிருநாழியிருந்தால் நலமானசாரணைக்கிதுகுளிகைநன்றே (௧௯௬)

நன்றானகுளிகையினைதமேருவதற்கியந்தால் நவிலுவோஞ்சாரணையாஞ்சாரணையைக்கொண்டு. சொன்னேநாம்காந்தரசக்குளிகையிதுவாகும் சுகம்பெறலாம்வாசியதுசொன்னபடிகேட்கும், குன்றான குளிகையதினாலேயுன்சடத்தைக் கூண்டோடேயாறுவகைகுவிந்தேதூக்கி, அன்றானயண்டரண்டங்கொண்டேயோடி யனாநொடியிற்கெவுனகுளிகை வருகும் பாரே (௧௯௭)

வருகுமிதுயிக்குளிகையெமநாட்டுச்சித்தர் வசனித்தவைப்புமுறை காந்தரசமாகில், அழுகுமிதுயார்செய்தாரகஸ்தியனுன்செய்தேனருளானசாரணையையடக்கமதுசெய்து,தெருகுமிதுவாலைமனோன்மணியின்பூசை தெளிவாகமவுனமதின்பூசையதுசெய்து, மருகுமிதுயெமநாட்டுச்சித்தர் வைப்பை மகிழ்ந்தடிபணிந்துருகுமலரடியைப்போற்றே (௧௯௮)

போற்றுவாயெமநாட்டுச்சித்தருடபெருமை புலத்தியனேசொல்லிவிட்டோஞ்சௌமியத்திற்றானும், ஆற்றுவாரவர்பெருமையாருமறியார்களறிந்தவனேநானறியமற்றபேருண்டோ, பூத்தமலர்வாசமதுபோலேயருள்செய்தோம் பூதலந்தன்னிலேதேறுவாரிவர்கள், நாற்றிசையும்புகழ்பெறலாமிக்குளிகையாலே நாற்றிசையுஞ்சுற்றிவரலாகுமிதுபாரே (௧௯௯)

கோரக்கர்வைத்தபூரரசவைப்பு.

வரலாகுமின்னமொருகருவதனைக்கேளுமகத்தானகோரக்கர்மகிமைதனைக்கேளு, அரலாகுமவருடையநேர்மையாரறிவா ரறிந்தவனேயகத்தியனாருமில்லைபாரும், வெரலாகுமவர்வைத்தவைப்புமுறைகேளு விளங்கி

றோம்விசிதமுடன்விப்ரமதாயானும், திரலாகுஞ்சவ்வீரரசவைப்பைக்கே
ளுந் தெளிவதனுற்சொல்லுகிறேன்தேரும்ரசமிதுவே| (௲௱௰

மிதுவானகோரக்கர்வைத்தரசமாகில் மேன்மைபெறச் சொல்லுகி
றேன்மேலாகியபண்போர், சதுவானசவ்வீரஞ்சேரதுதானுகில் சம்பிரம
தாய்க்கெந்திசேர்கெவுரிசேராகில், செதுவானசீனமதுசேரொன்றுவாகில்
செப்புவோம்பூரமதுசேரொன்றுவாகில், அதுவானபாஷாணஞ்சேரொன்
றுவாகில் அருளினேந்துருசுசேரடவாகப்பாரே| (௲௱௧)

பாரப்பாபுலத்தியனேசொல்லக்கேளும் பரிவானபடிக்காரப்பொட்
லுப்புதானும், ஆரப்பாசிவமுப்புவைந்துபலமாகும் அருளினேஞ்சத்தியு
ப்புவைந்துபலமாகும், கோரப்பாயிவையெல்லாங்கல்வமதிலிட்டுக் கூரா
னசிவகெங்கைகுருசெயநீர்தானும், வேரப்பாவீதமொருசேர்தானும்வாங்
கி விட்டதில்இருசாமம்விடாமலரைச்சாடே| (௲௱௨

சாடையிலேபாகதுபோலாகுமிதுபாரு சார்பாகபாகங்கண்டுயேயா
கில், வாடயிலேவேண்டாமையானவராசபூபதியே வாகானகிளிசெயநீர்நா
தவிந்துதானும், ஓடயிலேவீதமொருசேரொன்றுவாங்கி யுறுதிபடும்பாகத
னிலின்னீரைவிட்டு, ஆடையிலேமெழுகதுபோலாகுமிதுபாரீ ரருளினே
ம்வழித்ததனையுண்டையதாய்ச்செய்யே((௲௱௩)

செய்யப்பாவுண்டை தனைப்பீங்கானிலிட்டு செயம்பெறவேயதுநடுவி
ல்குழியாகச்செய்து, பொய்யப்பாபோகாதுபூரணதிசெந்தூரம்புகழானசி
வசெந்தூரம்பூபதியின்சுண்ணம், வெய்யப்பாவீதமொரு விராகனெடை
கொண்டு விளங்கவேய்க்குழியில்விதமாகவிட்டு, நய்யப்பாயம்மெழுகால்
மேல்மூடிசெய்து நலமானரவிதனிலேயிருசாமம்வையே, (௲௱௪)

வைத்தப்பாசிவயோகிபுலத்தியனேயையா வைத்ததினுல்வீறிட்டுவ
ருவியதுபாயும், புத்தப்பாவனீதரசமதுயிறங்கும் பூரமென்றரசமதனைப்
பார்த்தீரோயாகில், சித்தமறவைத்ததினுல்செயசித்தியாகும் செணத்திலே
வீரசஞ்சீஷரவில்வாங்கி, கைத்துகைப்பாகமதாய்விட்டதிலேபிரடை க
ருதவேகருணைபெறவைத்ததனைப்போற்றே| (௲௱௫

போற்றியேவாலைமனோன்மணிபூசைசெய்து புகழாகவவளுடையக
மலபதந்தனிலே, வாற்றியேயடிபணிந்துநின்றீரோயாகில் வருஷிப்பாள்ம
தியமூர்தந்தானும், ஆற்றியேயண்ணுவுதட்டாமலையா வருளுகிறேமுண்
ணுக்கிலமூர்தங்கொள்ள, சாற்றியேசவ்வீரமதீதசத்தியாகும் சைதன்னி
யப்பொருளெனவேசாமிபதம்போற்றே| (௲௱௬

பதமானசவ்வீரக்குளிகைதனைக்கேளு பரிவானரசமதிலேசேரிரண்டுவாங்கி, கதமானரசமதனைப்பீங்கானிலிட்டுக் கருணைபெறக்கூர்ந்தரசம் விராகனெடையிட்டால், சதமானசவ்வீரமதிதகட்டாகுஞ் சார்வானகட்டதனைச்சம்பிரமதாய்க்கொண்டு, நதமானகட்டதனைக்கல்வமதிலிட்டுநாதவிந்துசேர்விட்டு களினமதாயாட்டே (௧௭௭)

ஆட்டுவாய்முச்சாமநாதமதாலாட்ட அடவானநாரதுபோலாகுமிது பாரீர், நாட்டுவாய்மதிசெயநீர்சேர்கொண்டையா நண்பாகநாற்சாமம்களினமதாயாட்டு, சாட்டுவாய்சாடையிலேமெழுகுசாரணையாஞ் சம்பிரமதாயப்பாகங்கண்டுகளிகூர்ந்து, தேட்டுவாய்வழித்ததனையுண்டையதாய்ச்செய்து செயலானவுண்டைதனையமுரிதனிற்போடே (௧௭௮)

போடப்பாபுலத்தியனேயின்னங்கேளப்பா புகழாகவதிலிட்டகுளிகைபதைவாங்கி, பாடப்பாபார்த்திரோயாமானுற்கேளு பரிசுடையசவ்வீரகுளிகையதுநன்றும், வாடப்பாகுளிகைதனைமேருவுக்கிய்ந்தால் வசனிப்போங்குளிகைசாரணையுமாகும், தேடப்பாகுளிகைசாரணையைக்கொண்டு சிவயோகமதிலிருந்துதியானமதுசெய்யே (௧௭௯)

செய்துசிவபூசைதனைச்செய்தீரோயாகில் செயசித்தியாகுமிதுசவ்வீரக்குளிகை, நைதுநீபிராணயபீடமேசென்று நங்கென்றுவாசிகொண்டு சிங்கென்றிழுத்தால், வைதுநீகுருவினடிபிரசன்னமாகு மக்குருவைதெரிசிப்பாய்மதியறிவாலேயா, ஐதுநீயவருடைய்கமலபதந்தனிலே அர்ச்சித்துவவர்பதமேபூசித்துப்பாரோ (௧௮0)

பாரப்பாபுலத்தியனேநவராசயோகி பரிவானசாரணையைவாயிலினிலிட்டு, சாரப்பாதம்பித்துக்கும்பித்தாயானல் சைதன்னியப்பொருடேறுஞ்சற்றுமில்லாதே, ஆரப்பாவுனக்கிடுரோசகந்தானெட்டியங்கென்று கும்பித்துத்தம்பித்துநின்றால், சூரப்பாவாயிலிட்டுக்குளிகை சாரணைதான் தூக்குமப்பாயண்டரண்டமயங்காதேகாணே (௧௮௧)

காணப்பாபுவனமெல்லாஞ்சுற்றியனைகொடியில் கண்மூடி விழிக்குமுன்னேகுளிகைசாரணையையும், ஆணப்பாகுளிகைகொண்டு வருகுமது பாரு அதிதமிந்தக்குளிகையதுயருமையெவர்காண்பார், பாணப்பாபரிட்சையிதைப்பாகமதாற்காணு பண்மைபெறக்குளிகைதனைப்பதனமதாய்ச்செய்து, கோணப்பாவாராதுயதிதசித்தன்பாரு கோரக்கரவருடைய மகிமைமெத்ததானே (௧௮௨)

தானானவவருடையபெருமைதனைக்கேளு தாரதரங்களாதாரஞ் செணத்தில்மிகக்கண்டார், கோணனவனாயாறுங்கண்டார் கூறினேன்தொண்ணூற்றூர்கருவிழுதற்கண்டார், வானானரவியுயிர்தமவர்தானேகொண்டார்

வளமானயண்டகாயாதிகற்பங்கொண்டார், தேனணதேகசித்திகாயசித்தி பெற்றார் திருவாககருக்குருவுமறிவுமுதலாமே (௲௮௫

இந் நூலிற்பாடியபொருள்களெல்லாங்கண்டு துகையறிய.

ஆமென்றகோரக்கரவருடையநேர்மை யாரறிவார்வையகத்திலாருமறியார்கள், தேமென்றமொழியுடையோரவர்மகிமைகாண்பார் சித்தரவர்தானறிவார்சிவயோகியவர்காண்பார், மாமென்றவவர்பெருமை மகாதிரமோமெத்த மானிலத்தில்மனிதரறியார்களிதுபாரீர்,வேமென்றவவர்பெருமைநேர்மைமெத்தசொன்னேம்வேதாந்தயானவர்க்கேவெளியாகும்பாரோ)

வெளியானமறைப்பெல்லா மிந்நூலிற்சொன்னேம் வெட்டவெளியாகவுந்தான்விசிதமதாய்க்காண்பீர், வெளியானவெளிக்குள்ளேவேதமயமறிவீர் வேதாந்தஞானமயமவுனமயக்காண்பீர், வெளியானவெளிக்குள்ளேமனோன்மணியாம்பாரு விசுத்தியறுகோணத்தினுகண்டவிபரமதைக்காண்பீர், வெளியானவெளியெல்லாஞ்சௌமியத்திற்கண்டோம் விளங்கினேங்கருக்கிடையுங்குருக்கிடையும்நன்றே (௲௮௬

நன்றானமறைப்பெல்லாநளினமதாய்ச்சொன்னேம் ஞானத்தின்குறிப்பெல்லாநண்பாகவிண்டோம், குன்றாமல்நீகேளும் புலத்தியனேயோகிகூறினேம்வழலையுப்புசெந்தூரஞ்சொன்னேம், அன்றானபூமிநாதச் சுண்ணமுஞ்சொன்னே மதிற்கோடிகோடாகோடிசெந்தூரஞ்சொன்னேம், சன்றானசரக்குகளில்கட்டுபற்பஞ்சொன்னேஞ் சதாகோடிமுறையெல்லாஞ்சாற்றினேமே (௲௮௭)

சாற்றினேஞ்சௌமியசாகரந்தானுகும் சார்வானபொருளெல்லாஞ்சத்தனியமாக, போற்றினேமுறைசெய்தோம்புலத்தியனேகேளும் பூட்டினதோர்பூட்டெல்லாமிந்நூலிற்சொன்னேம், ஆற்றினேமேதென்றாலதீதமான அளவில்லாக்கருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேம், வேற்றுமைகளில்லையப்பாயிந்நூல்பீடம் வேதாந்தசாரமிதுவிலக்கமாமே(௲௮௮)

விலக்கமென்றவைப்புமுறையதீதமதுசொன்னேம் விஸ்தாரமானதொருகருக்குருவுஞ்சொன்னேம், வழக்கமென்றசரக்குவைப்பில்ரசந்தானுஞ்சொன்னேம் வாலைரசமுதலானசெயநீருஞ்சொன்னேம், தெளக்கமென்றதிராவகங்களமுர்தமதுசொன்னேந் தெளிவானகற்பங்கள் குளிகையதுசொன்னேம், நளிப்பமென்றநவநீதத்தயிலமுஞ்சொன்னேம் நளினமென்றவைங்காயநலமுஞ்சொன்னேமே, (௲௮௯)

நலமானதிரோகமாங்காயாதிகற்பம்நாதவிந்துசிவவிந்துநன்றாகச்சொன்னேம், வலமானவைங்கோலத்தயிலமதுசொன்னேம் மகத்தானபதி

னெண்பேர்வைப்பெல்லாஞ்சொன்னோம், சலமானவப்பினுடபன்னீருஞ் சொன்னோம் சமர்த்தானதேசமதின்கிரிகள்சொன்னோம், குலமானபூமீறு பூர்க்குந்தேசங்கள் கூரானவண்மையெல்லாங்கூறினோமே। (௲௯௰

கூறினோஞ்சித்தருடபெருமைசொன்னோங் கூரானகருநாபின் மை யைச்சொன்னோம், தேறினோமதீதப்பொருள்மறைப்பெல்லாந்தான் திரட் டில்லாப்பூட்டையெல்லாந்தெளிவாகச்சொன்னோம், சாறினோஞ்சௌமி யசாகரமென்றிந்நூல்சொன்னோஞ் சமர்த்தானரத்தினம்போல்சாடினோம் பார், வாறினோமாயிரத்திரநூறுதானும் வசனித்தோம்புலத்தியனேவசனி த்தோமே। (௲௯௧)

பெரியோர்களிடஞ்சென்றால் அவர்களால் காணப்படுகிறபொருளறிய.

வசனித்தோமிந்நூலைப்பதனஞ்செய்து மகத்தானசதாகாலம் பூசித் தாக்கால், ஓசனித்தோமொருகுறையுமணுகாதையாயுகாயுகாந்திரங்கோடி வாழலாகும், அசனித்தோமாயிரத்திருநூற்க்கு எடக்கிவிட்டோஞ்சதா கோடிநூல்பூட்டெல்லாம், துசனித்தோயபுலத்தியனேசொல்லக்கேளுந் துர்ச்சனரோடுறவாகாதூரமில்லே। (௲௯௨)

தூரமின்றபெரியோர்களிடத்திற்சென்று துலங்குகின்றமறைப்பெல் லாங்கேள்விகேட்டு, தேரோநீயவரிடத்தில்பனிரண்டாண்டு சேவித்துவவ ர்பதமேபணிந்துநீயும், பேருபெறவவர்க்கடிமையாகிநின்று பெலமானவி ந்நூல்சாஸ்திரத்தையும். கூருநீயவரொதிரோயினறுநீயுங் கூசாமல்மனஞ்ச லியாமற்போம்றே। (௲௯௩)

போற்றியேயிந்நூலைப்பகழினுக்கால் பூரணம்போல்வருமனங்களிலே ர்ந்துதானும், முத்தியேகொடுப்பதற்குச்செவியுற்றுக்கேட்பார்முடிமூலக் கருவையெல்லாம்விள்ளுவாரப்பா, சத்திசிவமொடுக்குகிலைதவமுஞ்சொ ல்வார் தண்மைபெறுமதத்துவத்தின்கருவைச்சொல்வார், எத்திசைக்குஞ் சித்தனென்றுபேருமீலா ரொட்டுபத்துமைந்திரண்டுமிகழ்வார்பாரோ। ()

பாரப்பாபத்துதிங்கள்கருவைச்சொல்வார் பண்மைபெறுமெட்டுதி ங்கள்பழமைசொல்வார், ஆரப்பாவாருமறியாதவொன்றையருளுவார்மூன் றுடனேரண்டுஞ்சொல்வார், நேரப்பாபூரணத்தினிலையுஞ்சொல்வார் கிரி ல்லாநாற்சாதிபனிநீர்சொல்வார், தேரப்பாதெளிந்தசுத்தசலமுஞ் சொல் வார் தெகட்டாதகருவையெல்லாந்தெளிவிப்பாரோ। (௲௯௫

தெளிவிப்பாருபசிடதம்பசுபதியுஞ்சொல்வார் தேறுவோர்கறிவுபத் திநிலையுஞ்சொல்வார், களிவிப்பார்கருக்கிடையுங்குருக்கிடையுங்காட்டி க

ண்ணேட்டம்வாசிசிலைமவுனஞ்சொல்வார், ஙளிவிப்பார்ஞானத்தின்கருவுஞ்சொல்வார் நாதாந்தசிரோன்மணித்தாய்வசியஞ்சொல்வார், வழிவிப்பார்வழலையென்றகுருவைச்சொல்வார் வாமப்பாலமுர்தநிலைவசனிப்பாரே () |

வசனிப்பாரட்டமாசித்திஞ்சொல்வார் வனரியாறுயேந்திரவனாஞாலஞ்சொல்வார், அசனிப்பாரிந்திரமயேந்திரமயேந்திரஜாலம் அருளுவார்கெசகரணங்கோகரணஞ்சொல்வார், வசனிப்பார்பலகலையுந்தெளியச்சொல்வார் பாகங்கள்செய்பாகம்பரிவாய்ச்சொல்வார், நசனிப்பார்சித்தறுபத்துநான்கும் நவிலுவாரிந்நூலுனுட்பொருள்சொல்வாரே | (தகூஎ)

சொல்லுவாரவருடனேதொண்டுசெய்தால் துறையெல்லாம்வழிதுணையாய்நன்றாய்ச்சொல்லி, சல்லுவார்சாயுச்சியபதவிதந்து தனனிடத்திற்றவசியதாய்வைத்துக்கொள்வார், எல்லுவாரித்தனையும்வழியாய்ச் சொல்வாரென்மகனேயறிவதனலெல்லாங்கண்டு, கல்லுவாருன்மனதிற்கபடுண்டாகில் காலகாலமிருக்கச்சிவயோகஞ்செய்யே | (தகூஅ)

செய்ப்பாநாள்மூன்றுகாலம்வாசிசிதறுமல்மூலத்திலொருமித்தொன்றாய், எய்யப்பாயிருநூற்றியிருபத்தோராயிரத் தறுநூறுசுவாசம் மோங்காரவீட்டில், பையப்பாவாசல்பத்தும்கற்பத்தாலடைத்துப்பண்மைபெறவாசியந்தான்சிதறொட்டாமல், கையப்பாகன்னியர்தனுமோகந்தள்ளிக் கனவிலும்பெண்மாய்கைநினைக்கப்போகா | (தகூகூ)

போக்கானததுகளைப்பேசலாகாது பூரணம்போல்மனதுகந்துசித்திரர்தான், வாக்கானவொருமனதாய்நிலைக்கவேணு மாயர்சத்திகிரியாசத்திமபக்கமாகா, தேக்கானயிலைதனிலேயொருபேர் தன்னம் வசயகாலடுபத்தியானஞ்செயவாள், பாக்கானதுளிப்பாக்கையுகலத்தன்று பரிவானகொட்டைப்பாக்காருந்தானே | (தா)

காலைசிவயோகம் தேக்கெலையிலன்னமுண்பது.

காணுகின்றபாக்கிடித்துதூளாய்ச்செய்து கறுப்பேறுமலைமிளகுமிளையக்கொண்டு, ஆணுகின்றவாண்பனிநீர்விராகனெடைகொண்டு அருளானகற்பூரசுண்ணஞ்செய்து, ஒனுமென்னசுண்ணமதைவிராகனெடையெடுத்து வோகோகோபனிநீரிற்குழைத்துநீயும், வர்ணுகினறயிலையாரில்சுண்ணம்பூசி வளமானயாழிலையுமொன்றாய்வையே | (றாக)

வைத்துமறைப்பலந்தூளாயதனிலிட்டுவளமாகச்சுருட்டியதைநாள்மூன்றுகாலம், கொத்திதனையோருண்டுயிவ்விதமாய்க்கொண்டு கூரானபொசசாலிடச்சரிசிமிலைம், நைத்துநீகொண்டுவிட்டுச் சிவயோகம்பாரு

நலமானகால்மூன்றுநாழிரண்டு, கைத்துநீவாசியொட்டிவலக்கரமேமூட்டி கனமாகரவிதனிலேவைத்துப்பூணே (தா௨)

கொட்டைப்பாக்குவெற்றிலையுண்ணும்.

பூணப்பாபூரணமேம்மவுனங்கொண்டு புனிதமதாய்மூன்றுநாழிதம்பித்துப்பாரு, நாணப்பாமூன்றுநாழிகால்மேலிட்டு நண்பாகவுட்கார்ந்துமூன்றுநாழிதம்பி, மாணப்பாமவுனமாயிருந்தாயானால் மனதறிவால்வழிகண்டு நடந்துபாரு, ஏணப்பாயிவ்விதமாயிரவுபகல்பன்னிரண்டு என்மகனேநாழிகையோர்வருஷந்தானே (தா௩)

வாசிபார்க்கும்வகையறிய

தானென்றநாழிகைதானலாயிரத்துமுன்னூற்றறுபதாச்சு சாதித்திதாலோராண்டுகுவ்விதமாய்த்தானும், ஊனென்றமாயகைபோலாமுறண்டுபோச்சு வுகாரத்தினசையெல்லாமுழலாய்ப்போச்சு, வேனென்றவிந்துபலன்மதயானையாச்சு விகற்பமெல்லாமற்றுதடாகாயமாய்கை, கானென்றகருவிதொண்ணூற்றுண்மையா கல்மலைபோலிறுகிவிந்துகட்டிப்போச்சே ()

சுவாசதம்பனநாழிகைதொகுப்பு.

போச்சென்றமனிதருக்கு முன்னோர்சொன்னார் புகழானசுவாசமதைப்புகலக்கேளும், ஏச்சென்றவிருநூற்றுயிருபத்தோராயிரத்தறுநூறுசுவாசம் யெழுப்பினத்துக்கிதுவனைதான்மேலதிகமாகும், ஆச்செனறுயிருபத்தையாயிரத்துத்தொளாயிரத்திருபதுக்குள் அருளினேம்சுவாசமதின்கணக்குநேர்மை, வாச்சென்றவித்தனையும்அகாரத்துளொட்டி வாங்கியேயாக்கினையிலங்கென்றுநாட்டே (தா௫)

வாசியெழுத்து.

நாட்டியேநாளொன்றுக்கையாகேளு நவிலுவோநாழிகைதானலாக்கும்பி, வாட்டியெழுத்தங்கனேகூட்டித்தம்பித்தால் வசனித்தோஞ்சதாசிவத்தின்கோணங்காணும், தேட்டியேவைங்கோணந்தியங்கிநின்ற தெரியுங்காண்சதாசிவத்தின்சக்கபீடம், பூட்டியேபீடமங்கென்றுவாசியெழுத்து பூரணமேவசியநமவென்றுதீட்சையோதே (தா௬)

ஓதவே வங் சிங்யமநமமதிவென்றும் ஓமோகோசதாசிவமுஞ் சத்திராராவென்று, ஆதவேயடைத்துநீ ஓம் இறிய்மென்று அருளுவாய்திட்சைரண்டுமாண்பெண்ணாச்சு, வாதவேயிரண்டெழுத்துமேகமாய்மூத்துவனமாகச்சொல்லினதோரட்சரங்கள், மாதவேமனோன்மணியைத் தியானஞ்செய்து மகத்தானவாக்கினையில்தம்பித்துப்பாரோ (தா௭)

வாசிக்குமூலமந்திரதீட்சைசத்திசிவவெட்டெழுத்து

பாரப்பாபுலத்தியனேகால்நாழிகும்பி பார்க்கையிலேசதாசிவமுஞ்ச த்திதோன்றும், ஆரப்பாவங்குகின்றயிரண்டுதீட்சைதியானம் அடவாகப் பிரசன்னஞ்செயயுமார்க்கம், தேரப்பாயிருநூறுசெபிதநீராகில் தெளிவா னசதாசிவமுஞ்சத்திபிரசன்னம், வேரப்பாவிளங்குவாராக்கிணேயினின்று வேணசித்திதந்துபாலூட்டுவாமே। (௬௱அ)

ஊட்டுவாரமூர்தமெனறுமூலேப்பாலேத்தான் ஓகோகோவாங்கிகீவா சியில்தாக்கு, நாட்டுவாய்நாவதனுலுண்டிடுமண்டலந்தா னலமாகவுண்டி டவேநாலாயிரமாண்டு,ஆட்டுவாயஜெயகண்டிசெங்கோல்நிலேபதியும் அத ட்டியாய்நானூறுமூழுச்சித்தனுவாய், ஏட்டிலேயிந்தபடிசொன்னேனென் று யெண்ணுதேமாணுக்காளியம்பிடீரே। (௬௱௯)

இயம்பிடீரிதற்குத்தத்துவம்பிரிக்கயென்னுலேமுடியாதுயிவனைவெ ல்ல, சயமாடீர்சதாசததிதீட்சையிரண்டாலே சாவேதுவொருநாளுந்தா னென்றுநீயாவாய், ஓயம்பிடீருகாயுசங்கள்கண்ணிற்காண்பா யுகவனைக்கு மிப்படியேசாதித்தாயானல், பயம்பிடீர்பலநாளும்சிவதத்துவனுவாய் படீ ர்ந்துவருங்கோளாயதுவிழுதுமாமே। (௬௱ய)

விழுதானசடலமெல்லாந்தேகவிஷமே விறங்குரோமத்துவாரமேனி யெல்லாம, விழுதாகயிறங்கியேபிறிதிவிற்சேரும் விளங்குமப்பாபரசுரூ வேபிரமமாகும்; விழுதானபிறிதிவியில்விழுந்துதானல் விந்துகற்பம்விடு ம்விகர்ப்பம்போச்சு, விழுதாகவெந்நாளுமிருக்கலாம்பார் மெய்ஞ்ஞானபர கெதியைக்காணலாமே। (௬௱யக)

காணலாந்தீட்சைரண்டுமிதனுலேயா கருதலாம்பலகலேயுமாகியாவா ய், சாணலாஞ்சதாசிவன்போலிருக்கலாகுஞ் சாயுச்சியபதவிபெறும்சத்தி கொலுவிருப்பாள், வாணலாமாக்கிணேயைத்தெரிசித்தாயானல் மனப்பூர ணமாவாய்மகிழ்ந்துபாரு, பூணலாம்பதியொளியில்சுழியைநாட்டி போற் றிடுவாய்பூரணத்தைவசியமாக்கே। (௬௱யஉ)

தெய்வலோகத்தயிலம்

ஆக்குகின்றவாக்கிணேயின்றீட்சைசொன்னேன் அவர்மானவாசியுட நிலேயுஞ்சொன்னேன், போக்குகின்றபொருள்களெல்லாமிதிலேசொன் னேன பூரணமாய்நின்றதொருநிலேயைச்சொன்னேன், தேக்குகின்றபர கெதியுநன்றுய்ச்சொன்னேன் தெய்வலோகத்தயிலமதைச் செப்புவோம் பார், ஆக்குகின்றதயிலமதையார்தான்காண்பார் அறுபத்துநான்குசித்து மாடக்கேளே। (௬௱யங)

ஆடலாந்தெய்வலோகத்தயிலங்சேரு அண்டரண்டமேறலாந்தயில த்தாலே, சாடலாமகோரசுரூபந்தானுகில் சார்வானதயிலத்தால் கோடா

கோடிசித்து, ஓடலாம்ரயிலமூறைசித்தியாக வுணாக்கிரேும்புலத்தியனே யுற்றுப்பாரு, ஊரோடுங்குண்டுனிியாய்த்திரியுமாண்பா ருலுத்தருடன்சே ராதேயுற்றுக்கேளே | (தாயசு

வைசிய குலபத்மினி பனிக்குடம் சத்தி.

உற்றுக்கேளுகாரமடாமவுனவேத மூத்தியடாசுழிமூனையில் மவுன நாதம், சற்றேகேளதுபடருமதுசிங்குநாவு சைதன்னிய அகாரமடாவிந்து விந்து, எற்றிசையிலுள்ளதுகாண்மனிதர்வாழ்க்கை யியம்பிரேும்வைசிய குலஞ்சத்திமாறில், சாற்றக்கேள்சாதிவாதநதேகமாகில் சார்வாகப்பிறவி டையாம்பத்துவயதாமே| (தாயரு

சுத்தசலம்-தியானம்

பத்துவாய்சித்திரைநாள்பருவந்தன்னில் பிறவிடையாம்வியாழங்கு ருவெள்ளிபார்வை, அத்துப்பார்கன்னிப்பெண்ணுச்சம்பாரு யவளோனி ப்பீடமதில்விந்துதித்தால்,நெத்திப்பாருத்திரமாம்ரவியின்காலம் நேர்மை படுந்தலைவனப்பாயதிகமாகும், வித்தானபிண்டமதுவுற்பவித்தால் வேதா ந்தசிசுபாலன்பிண்டம்வாங்கே| (தாய்சு)

வாங்கியேயெடுக்குமுன்னேபனிக்குடந்தான்வீழ்கு மக்குடந்தானு டையாமற்செம்புப்பாண்டம், தாங்கியேபாண்டமதில்பனிநீரிட்டுத் தரு வானவெண்கோழியண்டோடுசுண்ணம், பாங்கியேபதிறுபடிநீரிற்றனு ம் பலமிரண்டுசுண்ணமதையதனிலிட்டு, தூங்கியேதிரியாதேதாழவிரல்க லக்கி துருவமென்றரவிமூகத்திலிருநாழிவையே| (தாயஎ

வைத்துநீயப்பாகமாறுலப்பா வசனித்தோம்வெளுமைநீர்பன்னீரா கும், அத்துநீதெளிவாகுஞ்சுத்தசலமாகு மச்சலத்தைச்சீஷாவில்நீயெடு த்துவிட்டு, கத்துநீசாமமதுவெள்ளிவாரங் கருதிரேும்ரோகணியிலதிகா லமாகில், செத்துநீசிவயநமாஓம்றீம்ஆம்யங்குஷாயாவென்று செபியுருநூ றுதான்தியானம்பண்ணே| (தாயஅ)

செயநீருக்குசெபவெழுத்து.

பண்ணப்பாமகேஸ்பரியின்பூசைசெய்து பணிந்தசுத்தசலமதனைப்ப தனம்பண்ணி, அண்ணப்பாமுன்சொன்னகன்னிதலைப்பிண்டம் மதையெ டுத்துக்கத்திகொண்டு அதனைக்கீறி, மண்ணப்பாபனிக்குடல்களைருப்பை யுஞ்சலப்பையு மகத்தானபெருங்குடல்களிநுவெல்லாமெடுத்து, நண்ண ப்பாபிறிதிவியின்சலத்தைவிட்டு நளினமதாயுள்மூலஞ்சுத்திபண்ணே| ()

கன்னிப்பிண்டமாக்கரு அகோரமாரணசொக்குப்பொடி.

பண்ணியேயுள்மூலமீரல்பிச்சும்வாங்கி பாவகமாயுலர்த்தித்தூளிடி த்துவடிகட்டி, மூண்ணியேமுன்சொன்னமாக்கருசேர்கொணடு மூலமெ

ன்றவித்தூளில்சேர்தான்கொண்டு, அண்ணியேயிரண்டுமொன்றுய்ச்சேர்த்துக்கொண்டா லகோரமாரணசொக்குப்பொடியிதுதான்பாரு,தன்ணிமையாயிராதேயிந்தத்தூளைக்கொண்டு தனதாகவதிற்கலக்கும்வகையைக்கேளே। (தாஉம)

வகையானஸ்திரீகெர்ப்பங்குழியானையும் வளமானசுழல்வண்டியிப்புலிகருவண்டு, துகையானகுப்பைபுழுகருங்குளவிதானும் துருவமென்றசெங்குளவிபச்சைசிறுவண்டு, நகையானமினிப்பிச்சிசெவ்வாலரணை நவிலுவோம்பல்லியெட்டுக்காலிப்பூச்சி, அகையானசிற்றெரும்புபேரொரும்புமாகு மருளினேஞ்திசைப்பூச்சிமரப்புழுதானே। (தகஉக)

தானென்றசெங்தேளுகருந்தேளுமாகுந் தருவானசெய்யான்பனையேறிப்பாம்பு, மானென்றசலபச்சைதவளையாகும் மகத்தானதேரைவெள்ளைபச்சோந்தியிவையெல்லாம், ஆனென்றமண்ணில்வாழும்பூச்சி யிருபலந்தான் அருளினேம்பெரும்பூச்சிசமூலமாகும், கோனென்றயாகவகை துகையைக்கேளு கூறினேமிருபத்துமூன்றுவகையாமே। (தகஉஉ)

வகையானயிவையெல்லாம்ரவியுலரவைத்து வாரஞ்சென்றெடுத்திடுவாய்சித்திரைகாலத்தில், எகையானயிதுவெல்லாங்கல்லுரலிலிட்டு யெழுவுலக்கைகொண்டுநீசாமஞ்சாடு, அகையாகச்சாடையிலேமாத்தூளாகும் அப்பனேயதைத்தோண்டிவடித்தெடுத்துக்கொண்டு முகையாமல்முன்தூளில்கலந்துகொண்டு மூண்மைபெறப்பதன்மதாய்வைத்திடரோ, ()

வைத்துத்தானின்னமொருதூள்பொடியைக்கேளு வசனிப்போம்பூச்சிவகைவளப்பமாக, நைத்துகின்றவழிமறிச்சான்கண்ணீரல்பித்தும் நலமானதேவாங்குகண்ணீரல்பித்தும், பைத்துகின்றவாங்தைக்கண்ணீரல்பித்தும் பண்பானகருங்குருவிகண்ணீரல்பித்தும், செத்துகின்றசெம்பருந்துகண்ணீரல்பித்தும் செயலானகோட்டான்கண்ணீரல்பிச்சே। (தகஉச)

பிச்சானவிச்சுளியின்கண்ணீரல்பித்தும் பிலமானகுழிநறியின்கண்ணீரல்பித்தும், செத்துகின்றபெருங்காடைக்கண்ணீரல்பித்தும் செயமானபுலிப்பல்லின்கண்ணீரல்பித்தும், அத்தானநாகப்பாம்பீரல்கண்பித்தும் அருளினேம்செம்போத்துக்கண்ணீரல்பித்தும், கச்சானகருங்காக்கையீரல்கண்பித்தும் கழுதைக்கண்காலொடுபித்துமாமே। (தகஉரு

ஆமென்றகருங்கோழிக்கண்ணீரல்பித்தும் அடவானகருநாயின் கண்ணீரல்பித்தும், நாமென்றகரும்பூனைக்கண்ணீரல்பித்தும் நலமானமலையுடும்புக்கண்ணீரல்பித்தும், வாமென்றசெவ்வாலரணைக் கண்ணீரல்பித்

தும் மகத்தானகருமந்திக்கண்ணீரல்பித்தும், கோமென்றராசாளிக்கண்ணீரல்பித்துங் கூறிநேர்ந்தூக்கணங்குருவிகண்ணீரல்பிச்சே। (தகஉசூ

கண்ணனபுலிக்குறத்திகண்ணீரல்பித்தும் கணக்காகவாகவகையிருபத்துமூன்று, நன்றாகக்கொண்டுவந்துசித்திரைகாலத்தில் ரவிமுகத்தில் வாரமட்டுமுலரச்செய்து, வண்ணதவகையெல்லாமெடுத்துநீயு மகத்தானகல்லுரலிலெல்லாமிட்டு, எண்ணனயெழுவுலக்கை பரிசாய்க்கொண்டிருசாமம்விடாமலதைச்சாடுவாயே। (தகஉஎ)

சாடயிலேமாத்துளாமயதூளைத்தான் சார்வாகத்தோண்டிவடித்தெடுத்துநீயும், கூடயிலேமுன்சொன்னதூளதிலேசேர்த்து துடியாகப்பதனமதாய்வைத்துநீயும், நாடயிலேயின்னமொருதூளைக்கேளு நவிலுவோங்கடைசரக்கில்நலமாய்த்தானும், ஆடயிலேசாதிக்காய்சாதிபத்திரி அடவானகோஷ்டமேலஞ்லவங்கப்பூவே। (தகஉஅ)

பூவானகஸ்தூரிமஞ்சள்" புழுகுபூரம் புனிதமெனுஞ்சாம்பிராணிசுக்கரிதாரம், ஆவானவெடியுப்புயிர்துநீரு அன்பானகல்லுப்புகோரைக்கிழங்கு,நாவானநாகமல்லிக்கிழங்குதானும் நன்னாரிநத்தைச்சூரி வேரதாகும் மாவானசிறியாநங்கைபிரியாநங்கை மகத்தானவெண்குன்றி கருங்குன்றிவேரோ। (தகஉசூ

வேரானயெட்டிகொட்டைபுங்கங்கொட்டை விளம்புவோஞ்சிவனார்வேம்புசரிமிரட்டி, ஆரானவழுகண்ணிதொழுகண்ணியாகும் அடவானயேறழிஞ்சிக்கொட்டையாகும், சேரானசெந்நாயுருவிவேரதாகுஞ் செம்பருத்திசித்திரமூலமுத்தாமணிவேர், வாரானகருநெல்லிவேர்தானுகும் வளமானவெட்பாலைமேல்புல்லுருவியாமே। (தகஙூய)

ஆமென்றகருஊமத்தைவேர்தானுகும் ஆடாதோடைவேர்செம்முள்ளிநெரிஞ்சியரணைவேராம், நாமென்றபூனைக்காலிதூரட்டைவேரும் நல்லசிவகரந்தைவிஷ்ணுமூலியாகும், வாமெனறயெலிச்செவிவேர்பொன்னூமத்தை வசனித்தோம்திகைப்பூடுநாபிவேர்தான், நாமெனறகருங்காக்கணம்பூவும்வேரும் நல்லவனீமூலிதொட்டால்வாடியென்றெண்ணே(தகஙூக)

என்றானகப்பாலைவேருதானுகும் இயல்பானகுதியடிவேருமாகும் நன்றானவிலாமிச்சம்வேர்வில்வவேரும் நளினமென்றவவுரிவேர் கஞ்சாமூலி, வன்றானபேய்மிறட்டிவேருமாகும் வழக்கானசிந்திற்கொடிமூலமாகும், மன்றானமுல்லைவேரிருவாட்சிவேரும் மாதளம்வேர் சிறுகட்டுக்கொடியுமாமே। (தகஙூஉ

புழுகென்பது - புனுகுசட்டம்.

ஆமேதானுகவகைவேர்மூலசரக்கும் அருளுகிறேன் மதிநுடையமுறைத்தானப்பா,நாமேதான்சொல்லுகிறேன்முறையைக்கேளுநவிலுவோம்காற்பத்துமூன்றதாகும், ஏமேதானிதுவகைக்குள்பலமூன்றுகும் என்மகனேகொண்டுரவிமுகத்தில்வாரம், சேமேதான்சித்திளாநாள்காலாக்கினையிலுலர்த்தி சிதறுமலெடுத்துக்கல்லுரலிற்றுக்கே। தகஙரு

தாக்கியேயிருப்புலக்கைபெருதாய்க்கொண்டு சாடுவாய்மூச்சாமஞ்சாடினையா, பாக்கியேமாத்துாளுபோலேயாகு மத்தூளைத்தோண்டிவடித்தெடுத்துக்கொண்டு, மூக்கியேமுன்தாளிலொன்றாய்ச்சேர்த்துமுத்தூளுஞ்சிதறுமறபீங்கானிலிட்டு, வாக்குசித்திமுத்திபெறச் சிவபூபதிசுண்ணம் மனுசரித்தோம்சித்திபூபதிதாவென்றெண்ணே। (தகஙசு)

எண்ணுசற்குவகையென்னபுலத்தியனேகேளு எண்கோணத்தின்மூலமடைத்துநீயும், அண்ணவேவிசுத்தியிலேயகோரத்தைநாட்டி அடங்காதவாசிதனைவிசுத்திதனிலிழுத்து, கண்ணவேகதிர்சோதி தீபசுடர்தன்னில்கேடும்புரவிக்குகைத்தாங்கிச்சுழியிலேற்றி, முண்ணவேயிடதுகலைத்தமர்தான்மூடி மூதண்டவாசிதனைரேசகத்தில்நாட்டே। (தகஙரு

சத்திசிவம்சித்திக்க

நாட்டியேமயேஸ்பரத்தின்றீட்சையாருணர்வார்நலமானவித்தியானதீட்சைதனைக்கொண்டு, வாட்டியேவடதுகலைமேரதனில்நிறுத்திமகத்தானதெய்வலோகசேர்க்கையேகண்டு, தேட்டியேதீட்சைதனைமவுனத்தூட்டி தியானமண்டலஞ்சுற்றிதம்பியொருநூறு, பூட்டிவரும்நாளொன்றுநாலுசாமம்நானூறு புகழாகவுச்சாடித்தால்மகேஸ்பரமுஞ்சித்தியாச்சே। ()

ஆச்சப்பாமகேஸ்பரியும்பிரசன்னமாவார் ஆத்தாளுமப்பனுமேவாரந்தாளீவார், ஆச்சப்பாயவர்வரத்தாலறுபத்துநாலு அஷ்டமாநவச்சக்கரஞ்சித்தியாச்சு, நாச்சப்பாதொழில்களெல்லாஞ்சித்தியாச்சுநவசராசரங்களெல்லாஞ்சித்தியாச்சு, காசப்பாஞானசித்திமவுனசித்தி கனயோகயஷ்டமாதொழிலுஞ்சித்தே। (தகஙள)

சித்தானயெனக்குமுன்னோர்சொன்னவடமொழிகள் சூட்சமையாயித்தீட்சையிப்படியார்சொன்னார், எத்தானயிக்குருவேயெனக்குப் பின்னோர் எவரறிவார்பதினெண்பேர்மறைத்தசூட்சம், வித்தானபிரிதிவியிலுள்ளசித்தரெல்லாம் விளம்பவில்லையிக்குருவைவெளிவிட்டேனென்பார், கததாலுமிப்பொருளைக்கற்கவேண்டும் கற்காட்டாலாண்மடையர்பெண்ணெண்ணலாமே। (தகஙஅ)

எண்ணவேகுருசாட்சியெவருஞ்சொல்லார் யானவெளியாய்ச்சொல்லிவிட்டேன்மறைத்திடாமல்,உண்ணவேசிவன்சொன்னருமைமறைத்தா

ன் ஓகோகோவென்னத்திக்குதாக்கும்போது, தண்ணவேவெளிபடக்கம் நந்திசெய்தார் தன்வந்திரிவெளிவிட்டார்பாகமில்லை, அண்ணவேயீஸ்பரி தான்மவுனவெளிவிட்டார் அகத்தியனுமகாதெளிவாயறைந்திட்டேனே(

அறைந்திட்டசௌமியசாகரமின்னூலில் அதீதபண்போர்மறைத்த பொருளெல்லாமவிண்டோர், மறைந்திட்டாரின்னூல்சௌமியத்தைக்க ண்டோர் மயக்கார்கள்செய்பாகம்கைபாகமெல்லாம், திறந்திட்டேன்குரு பாகஞ்சுத்திமுறைதிட்சை கூறிஞெமொளிக்கவில்லைகூர்ந்துபாரு, வறை ந்திட்டோம்சொக்குபொடிசித்தியாச்சு மகத்தானபொடிகட்கெல்லாம் கு ருவிதாச்சே| (௧௧௬௰

தெய்வலோகசொக்குபொடி

ஆச்சென்றபொடியெடுத்துதூபதீபம் அன்னமறுசுவையுடனேநை வேத்தியம்பூசை, வாச்சென்றதெய்வலோகச்சொக்குபொடிதான் வளமா னயிப்படியில்சகலசித்துமாகும், மாச்சென்றயின்னூலில்சாலமிதிலாடுமத ற்கெல்லாங்குருவிதுதான் மயேந்திரசித்தாகில், ஏச்சென்றவதீதசித்துக் கெல்லாந்தானும் எள்ளளவுபொடிபட்டாலெல்லாமாமே (௧௧௬௧)

ஆமப்பாபுலத்தியனேஐயாகேளு அறுபத்துநாலுக்குங்குருவாம்பா ரு, மாமப்பாமதிதகெஜகரணத்துக்கு மகத்தானகோகரணசித்துக்கெல்லா ம், கோமப்பாகோடாகோடிசித்துக்கெல்லாம் குருவிதுதான்சகலத்திற குழூலமூலம், நாமப்பாசொல்லிவிட்டோம்நவலோகப்பொடியில் நவிலு வோமென்னிடைதானெடுத்துக்கொள்ளே| (௧௧௬௨)

பொடிக்குத்தியானவெழுத்து.

கொள்ளவேபொடியெடுத்துக்காத்திலேந்திக் குருவானசுத்தசலமு ள்ளிடைதானிட்டு, அள்ளவேகுருசெயநீர்துவரம்பருப்பிடைதான் அதி ல்வார்த்துநாதவிந்துபாதி, வள்ளலேதியானித்து ஓம்-அறிம்மென்று வள மாகக்கஸ்தூரிபெள்ளிட்டுக்குழைத்து, மொள்ளவேமந்திரத்தா லுச்சாடி த்து முனைவெளிக்கண்புருவதிற்றிலர்ந்திட்டே| (௧௧௬௩)

திட்டியேபொருநூறுசெபிப்பாயாகில் திசைநாலுதிக்கெட்டுக்கொ ன்றுபதினாறு, ஆட்டிடவேயாதியந்தமண்டமெல்லாம் அதிலுள்ளவதிசய ங்களெல்லாங்காணும்,மேட்டியாய்த்திரியாதேமேதினியிலுள்ள வேடிக் கைகளதீதமெல்லாங்காணலாகும், மூட்டியேநாகத்தில் வாசிதனைக்கொ ண்டு மூர்க்கமதாய்-சிங்-கெனவேகும்பிப்பாயே| (௧௧௬௪)

கும்பித்தூரசக்குளிகைவாயிலிட்டுக் கும்பமென்ற பொதிகைக்குப் போகவென்று, கம்பித்துதெட்சணமேபோகவென்று நலமாகநினைத்துமே வாசிதனையொட்டி, அம்பித்துதெட்சணமேயெழும்பினுக்கால் அம்மலையி த்கொண்டுவிடுங்குளிகைமைந்தா, எம்பித்துப்பார்க்கையிலேயானுங்காண் பேன் யான்கண்டால்சித்திமுத்திதருவேனன்பாரோ। (௲௧௪௫)

பாரப்பாயான்கண்டபோதேயையா பனிரண்டுகலையுஞ்சித்திமுத்தி யாகும், ஆரப்பாவறிவார்கள்மோட்சமீவோனா யறுபத்துசித்திமுறை தீ ட்சைசொல்வேன், மாரப்பாயதன்பிறகுமகாகோடிசித்தர் வருஷிப்பார் கேட்டபொருளெல்லாஞ்சொல்வார், தேரப்பாசித்தரெல்லாமெய்ச்சிக்கொ ண்டு சேனுபதிபட்டமுனக்களிப்பார்பாரோ। (௲௧௪௬)

பாரப்பாபுலத்தியனேவையாகேளு பதினென்குலட்ச நூலதீதத்துக் கு; வேரப்பாதெய்வலோகசொக்குபொடியென்பார்கள் வேதைத்யெல்லா மிப்பொடிதொட்டாட்டினுக்கால், தூரப்பாவெகுதூர மொருவர்காணார் சொன்னாலுங்கருக்காணார்சூதென்பார்கள், ஆரப்பாசித்தரெல்லாமகூடிக் கொண்டு அதிதமெல்லாமறைத்தாரென்றுகூறுவாரோ। (௲௧௪௭)

கூறுவார்சாஸ்திரத்தின்பாஷைகாணார் கூறிருக்கும்போ தகத்தின் பொருளைக்காணார், தேறுவார்சாஸ்திரத்தின்பயனைக்காணார் செப்பிருக்கு மூலத்தின்றெளிவைக்காணார், மாறுவார்வாயதனாலனேகங்கேள்விசொல் வார் மகத்தானவுயிருக்குமகிமைகாணார், ஊர்தோறும்பேயதுபோல்பின த்துமாட்டை யுலகப்பேயாபேயைக்குருவென்பாரோ। (௲௧௪௮)

குருவானபேயதனைக்குருவென்றெண்ணிக் கொள்ளடங்காத் தீவி னையைக்கோறுமட்டி, அருளானசுரூபமதைமனதாறக்காண்பீர் ஆதாரநி லையேகியணபாய்நீயும், மருவானபிரமத்தைக்காணவென்று மவுனமதில் வேதனால்விசிக்கஞ்செய்தால், சரூவானசதாசிவத்தைக்காணலாகுஞ் சச் சிதானந்தவெளிதானுங்காண்பீரே। (௲௧௪௯)

காணவேஞானசத்தியப்போதெய்தும் காணிடுங்காண்ஞானிக்குக்க ருவாகாது, பேணவேபிண்டகருவாகாதையா பெருமூலசுழிக்கருதான்பே சும்பேசும், மாணவேமவுனிக்குக்கருவைக்கேளு மவுனத்தால்வாசிதனை விந்தாலே, கோணவேரசகுளிகைதம்பனத்தினாலே குருதிபடுமவுனசித் தர்க்குருவிதாமே। (௲௧௫௰)

ஆமென்றசிவயோகவாய்வுபத்தும்நிலைத்தால் அங்கங்கேதமர்வாசல் பத்துமூடும், மூமென்றவாய்வதுவுமூடினுக்கால் முறுதிபடுஞ்சிவயோகங் குருவிதாச்சு, நாமென்றசித்தருக்குச்சுவாசமெல்லாம் நரம்பெல்லாம்பிகிக் கசாணிபாவனைபோலாகில், சாமென்றதேகசடங்கெட்டியாச்சு சட்டை போனால்சித்தனென்றுபேருண்டாச்சே। (௲௧௫௧)

உண்டானகண்டசரக்காலொன்றுமாகாதுஓகோகோமூலிகையாலொன்றுமாகாது, வண்டாளதாசியினலொன்றுமகாது வாய்வுவென்றதசனலேயொன்றுமகாது, நன்றானபுத்தியறிவொன்றுய்வேணும் நாவுபலபலவினைவுபெண்ணலாகாது, தொண்டாதிவாதியடாவாதக்காறன் தொடுகுருவாமுப்புகுருவழலையாமே. (௲௯௨)

ஆமென்றவாதிகுருவழலைவிட்டால் அடவானவெளையொன்றுகுருவொன்றில்லை, நாமென்றவவன்தொழில்கள்வழலையாலே நலமானவவர்க்குருசவர்க்காரந்தான், தாமென்றசவர்க்காரமாதியாகுஞ் சமர்த்தானசவர்க்காரம்பிரமபிண்டம், பேமென்றபிறவிபிண்டம்வழலையாகி பெண்ணடிதான்பன்னிருகுருவுமாச்சே. (௲௯௩)

பிண்டம்சுத்திவகைபெண்ணடியாதி.

ஆச்சென்றதெய்வலோகச்சொக்குப்பொடிதான் அரகராபதன்மதாயடக்கஞ்செய்து, வாச்செள்றமுன்சுத்திபிண்டம்வாங்கி வாய்கிழித்துபிண்டந்தனில்சலத்தைவார்த்து, காச்சென்றுகழுவிடுவாயேழுவிசையப்பாகண்ணுடியொளிவதுபோற்காணுங்காணும், வாச்சென்றபிண்டத்தின்றலையைவாங்கி மத்தலையில்மயிர்ச்சவ்வுங்கொளாபோக்கே. (௲௯௪)

போக்கியேயண்டைமூலைசிதறுமற்றன் புனிதமதாயண்டபொடிசொக்குச்சுண்ணம், ஆக்கியேயாவதற்குக்கல்லூரலிலிட்டு ஆறுசாமசுத்தசலம்விட்டுச்சாடி, தூக்கியேபார்டையிலேமெழுகுபோலாக் துருவமென்றமெழுகதனைத்தோண்டியப்பா, ஏக்கியேதோண்டியதைப் பீங்கானிலிட்டு என்மகனேகுருசெயநீரிரண்டுசேர்வாரோ (௲௯௫)

காய்கண்டதலைமூளைசுண்ணம்.

வார்த்துமேகரமதுவால்கலக்கிநீயுந்தான் வள்மாகஞ்சுகொடிசுண்ணமனாப்பலந்தான்; ஆர்த்துமேரவிதனிலேவைத்திடுநீசாமம் ஆயிடுங்காண்மெழுகுகட்டிபொரிபோலரியுமப்போ, நாற்றிசையுமயக்கலாமிப்பொடியினலே நவிலுவோம்சந்திரன்போல்வெளுமைகாணும், போற்றிடுவாய்பொடியதனையெடுத்துகொண்டு பூரணமேபூசைசெய்துபதனம்பண்ணே.

பண்ணுமந்தப்பொடிதனிலேசேரொன்றுவாங்கி பண்மைபெறவடிகட்டிபொடினயக்கொண்டு, அண்ணுமந்தப்பொடியதனைப்பீங்கானிலிட்டு அடவானதிருகுகள்ளிப்பால்சேருமிட்டு, உண்ணுமந்தப்பொடியதனைக்கூட்டிமத்தித்து ஓரிடையாய்க்கையகலஞ்சதுரம்பண்ணி, பெண்ணுமந்தவில்லைதட்டிசித்திரைநாள்ரவியில் பெலமாகவுலருமட்டும்ரவியில்வையே.

வைத்ததனையுலர்ந்தபின்புயெடுத்துக்கொண்டு வளமானதுண்டோ
டுமெழுக்கவசஞ்செய்து, வைத்ததனைநாதவிந்தாச்சீலையேழுசெய்து ரவி
யிலனைநாழிவைத்துயெடுத்துநீயப்பா, ஐத்துநீகாடையொரு புடத்தைப்
போட்டால் அப்பனேதலைமூளைச்சுண்ணமாகு, மூத்துபோல்தீய்யதுநீறு
ங்ப்போகு மூலதுணைகாய்கண்டசுண்ணமாச்சே | (தகடுஅ

முன்சுண்ணத்துக்குத்தியானம்.

போற்றியேபிண்டமதைக்கழுத்துகொண்டையா புகழுவோங்கால்
மட்டாயசிதறுட்டாமல், ஆற்றியேயெடுத்துமதைச்சொல்லக்கேளப்பா
அரகராவெடியுப்புசவர்க்காரவுண்டை, நாற்றிசையும்புகழ்பேறவேகல்லு
ப்புச்சூடு வலமானபூரமுடன்கஸ்தூரிமஞ்சள், பாற்றியேவெண்காரங்க
ஸ்தூரிபுனுகு பண்மைபெறுமல்லிகைப்பூமுல்லைப்பூவே | (தகடுகூ)

பூவானயிருவாட்சிசெங்கழனிப்பூவும் புனிதமென்றதேவதாரஞ்சந்
தனம், ஆவானயல்லிப்புதாமனாய்ப்பூவும் அடவானசாதிக்காய்லவங்கப்பூ
வும், மாவானஅழிஞ்சிப்பூமாதளம்பூவு மருவுமருக்கொழுந்துவெட்டிவே
ரும், தாவானகொட்டியும்பங்கிருவுமாகும் சாதிமல்லிப்பூவுடனேவீதம்வ
கைப்பலமும்ரண்டே | (தககூக)

ரெண்டானயிதுவகைகள்சமூலம்வாங்கி நிலைபெறவேகல்லுரலிட்டு
நீயும்,எண்டானயெழுவுலக்கைவலுவாகக்கொண்டு யிடித்தெழுசாமமதை
த்தூளதாக்கி, நன்றாகத்தோண்டியதைவடித்துக்கொண்டு நவிலுவோம்
வடித்தூளிற்சேர்தான்வாங்கி, குன்றுமற்பிங்காணிலிட்டுநீயுங் குருசெய்நீ
ர்த்தூளதனிவிரண்டுஞ்சேர்வாரே | (தககூஉ)

வார்த்துமதைக்கூட்டயிலேகுழம்புபோலாகு மக்குழம்பை வாரிபி
ண்டவுருமேற்பூசி, ஆர்த்துநீயதன்வயிற்றிலூற்றுசேர்குழம்பு அரகராவூ
ற்றியதினவயினைத்தானும், கார்த்துநீகருமபூணாரம்பெடுத்துக்கருபாவம்
சிசுவயிறைமூடித்தானும், நார்த்துநீசித்திரைநாள்முதற்கொண்டையா நா
ற்பதுநாள்வைகாசிநாள்பத்துமாமே | (தககூந)

பத்தானமனிதருலவாதிடந்தான்பார்த்து பரும்வேலிமுள்போட்டுவு
லருகிறவனைக்கும், நத்தானநாறபதுநாள்கடுரவியிலையா நவிலுவோஞ்சரு
கதுபோல்நன்றுயுலாத்தி, எத்தானபிரமபூசை-ஓம் நயவசிமவென்று இறி
ம் அறிம் ஐயுஞ்சவ்வுக்கிலியுமென்று, சித்தான்ரோகணிநாள்சித்திரைசக்
கிரவாரம் செயமாகவொருநூறுபிண்டம்வைத்துச்செய்யே | (தக்கூச

பிரமாதியானம் மூன்னுலர்த்தின்பிண்டத்தூள்பொடி

செய்யப்பாயித்தியானந்திட்னசயோத செணப்பொழுதில்பிண்டம துசித்தியாச்சு, மெய்யப்பாவெளியாகச்சொல்லிவிட்டோம் வேதாந்தசிசு பாலன்றயிலங்கேளு, உய்யப்பாவுலகமதிலாருஞ்சொல்லார்வுறுபெறச் சொல்லுகிறேமுருணவக்கொண்டு, கையப்பாகவ்லுாவிலுருணவ்வைத்து கருணைபெறவிருப்புலக்கைகொண்டுசாடே । ()

சாடவேமாவதுபோலாகும்பாரு சார்வாகமுச்சாமஞ் சாடிக்கொண்டு, ஆடவேதோண்டியதைவடித்தெடுந்து அத்தூளைச்சீஷாவிற்பதனஞ் செய்து; பூடவேபூமானதமனதிலெண்ணிப் பூரணமேமவுனமதாபூணிக்கொண்டு, நாடவேநங்சிங்மங்வவ்வுமென்று நாட்டிடுவாய்ஓம்ஸ்ரீ நீயும்சிறியும் ஆம்மெண்ணே । (தா௬௬)

எண்ணவேயொருநூறுதூளைவைத்து யென்மகனேபிலக்கவேசித்தியேறும், மூண்ணவேமூலதிட்சையுருவுக்காச்சு மூவுலகுமிப்பொடியால்வசியமாகும், நண்ணவேமுன்னோர்களாருஞ்சொல்லார் நாம்சொன்னோம்பலமுறைதானுட்டொண்ணுது, வண்ணவேவடியில்நின்றபொடியைக் கொண்டு மகாசித்துமாடுதற்குச்சுன்னமாமே । (தா௬௭)

வாலைசுன்னம்

சுன்னமென்றவாலைபதினாறுமாற்று சூட்சமென்றவாத்தாளைக்கல்வமதிலிட்டு, அன்னமென்றவத்தூளில்சொல்லக்கேளு யானைப்பால்சேர்விட்டுமுன்சொக்குப்பொடித்தூளில், வன்னமென்றபலமஞ்சு கல்வமதிலிட்டு மகத்தானசுத்தசலம் பேர்கொண்டுவிட்டு, நன்னயமாநாதவிந்துமூன்றுபலமிட்டு நஞ்சுகொடிசுண்ணமனைப்பலந்தான்போடே । (தா௬௮)

போட்டுயிருசாமமதையாடினுக்கால் புகழான வெண்மைநிறமெழூபோலாம், ஆட்டியதைவழித்துவில்லையுள்ளங்கையகலம் அடவாகவஞ்சங்குலநீளமாக, சாட்டிடுவாய்ச்சதுரமதாய்வில்லையதாய்ச்செய்து தாக்கானசித்திரைநாளுத்திரட்டாதிகுருவாரம், நாட்டுவாய்வில்லையதைவாரம் பதினொந்தில் நன்றாகவுலர்த்திடவெங்கலம்போலாமே। (தா௬௯)

சுண்ணத்தால்தாம்பரவமம்

ஆமப்பாவில்லையதையெடுத்துக்கொண்டு அதன்மேலேயண்டமெழுகலசஞ்செயது, நாமப்பாநாதவிந்தாற்சீலையெழுசெய்துரவிமுகத்தில்சாமமதுவுலரவைத்து, கோமப்பாகோழியென்றபுடத்திற்போட குருவான

வாலைசுண்ணம்வெளுத்துநீறும், வாமப்பாநீறுகும்பதந்தான்கண்டு மைந்தனேபுடமாறிவில்லைவாங்கே (தாஎல)

வாங்கியேகவசமதுசிலைவாங்கி மாதுசிரோன்மணிவாலைபூசைசெய்து, தூங்கியேதிரியாதேசுரைப்பரண்டிலையா சுண்ணமதையிட்டுநீசொல்லக்கேளு, ஏங்கியேதிரியாதேயஷ்டமாசித்தும் மிச்சுண்ணகுருவாலையாடலாகும், நாங்கியேயருபத்துநான்குசித்துமாடும் நவலோகமெல்லாநீறும்சுன்னமதாயாமே (தாஎக)

மூன்வாலைசுண்ணம்செந்தூரமாக.

ஆமென்றசஞ்சுகொடிசுண்ணமதற்கையா அருளினேனுமதற்கதிகம் வாலைசண்ணம், நாமென்றதாம்பரத்தையுருக்கிச்சாயத்து நல்லசெம்புசேரண்டுசுண்ணமுழுந்திடைதான், காமென்றகைபாகமறிந்துபோட்டால் கனகமாம்பதினாறுமாற்றுகாணும், ஏமென்றசரக்குருபத்துநாலு யென்மகனேமெழுகாகுஞ்சுண்ணமாமே (தாஎஉ

ஆமப்பாசரக்கெல்லாங்களங்கமாகும்அக்களங்கில்கோடாகோடிவேதையாடும், நாமப்பாயிச்சுண்ணத்தாலனந்தசித்திபெற்றோம் நவினமென்றசுண்ணமிதுபதனஞ்செய்து, கோமப்பாகுருபதத்தில்தியானபூசை குருவானபூரணமேபணிந்துபோற்று, வாமப்பால்சொரியுமடாமவுனஞ்செய்தால் மாய்கையெல்லாமற்றுதடாமதியாற்றுனே (தாஎங)

தானுகச்சுண்ணமதைச்செந்தூரஞ்செய்ய சாற்றுகிறேன் புலத்தியனேசார்வாய்க்கேளு, வானுனவாலைசெந்தூரஞ்சொல்வேன் மகத்தானகனம்நோயதற்கெல்லாந்தான், கோனுன குருசெயல்தன்னருளினாலேகூறுவோம்வாலைசுண்ணஞ்சேர்கொண்டையா, பேனுன பீங்கானில்சுண்ணமிட்டுப்பிலமானவைங்காயமெழுகுபணவிடையே ()

இடையான குருசெயநீர்நாதவிந்து யென்னசொல்வேன்சுத்தசலமூன்றுமதைக்கேளு, திடையானவொவ்வொருநீர்வீதம்பலமூன்று தெளிவானநீர்தன்னைப்பீங்கானிலிட்டு, கடையானசவர்க்காரவுண்டைபலமிட்டு நனிணமதாயதைக்கூட்டிமத்திக்கேளு, தடையறவேயுண்டைசெய்தூரவியிலிருசாமந் தாக்கியதையுலர்ந்ததொருவுண்டைவாங்கே (தாஎடு)

வாங்கியேயுண்டைதன்னைச்சுத்தசலஞ்சேரொட்டில் வளமாகவுண்டைதனைச்சலத்திலிட்டுக்கேளு; தூங்கியேதிரியாதேரண்டை நாழிகைதான் தழிபெறவேயூறினபின்னெடுத்துப்பார்த்தால், நாங்கிய துவெண்கலம்போ

லுருகுமாகில் கவிழுலோம்வெங்கலவுண்டைசத்தமெந்த, பாங்குபெறவு ண்டையதையுள்ளங்கையிலிட்டு பண்மைபெறவுன்விழியாலுற்றுப்பாரே(

உற்றுதான்பார்க்கையிலேசோதியொளிசாணு முன்னேப்போல்சுரூ பமெல்லாஞ்சிவமயமாய்த்தோற்றும், பற்றுகிலைசடமதுவில்நின்றியானல் பாணமெல்லாம்பளிச்சென்றுநிறமதிகங்காணும், ஏற்றநிலைவிவாளிநீயே யானல் யிருக்குநிலைகண்கண்டபோதே யெடுத்துக்கொள்ளு, சற்றுமது சௌமியந்தான்சத்தியவாக்கு தவறாது அறிவுடையோன்றன்மையாமே ()

தவறாதுயெப்படிதானென்பீரையா தன்மைபெருமைக்குணமிலட் சணமிதுவனுசாகில், நன்மைபெரும் வாதசட்டங்கூறதாகும நல்குலோம் வாறிதுராசியுள்ளோன், அண்மையென்றவவர்க்கெய்துமோட்சஞ்சித்தி யடவெல்லாம்பிடித்தகுறியறிவாயையா, துண்மையவர்க்கொருநாளும்வா ராதப்பா சொன்னேனாமகஸ்தியனென்று துதிசெய்வாயே | (தா எஅ)

துதிசெய்வோம்வாலைபூபதிசெந்தூரஞ் சொன்னதெல்லாமாடுமடா வதன்பெருமைகாணார், அதிகமதுயிதன்பெருமையாருங்காணா ரதுகண் டோரரிதப்பாயெளியோருக்கும், சதியவனைசெய்தாலுஞ்சித்திர்வகைசெ ய்தாலும்தவறாகளவர்மனதுதாமறிந்துநிற்பார், சதியொருநாள்செய்வார்க ளவர்நன்மைபொருமைசத்துருவைக்காக்குமவர்தன்மைமதிதானே | ()

மதியறிவால்ரவியுமதுவுஞ்சேர்ந்தால் மகத்தானபலபுத்தியதீதமாகு ம், மதியானரவிதனிலேமதியுஞ்சேர்ந்தால் அறிவொன்றிலடக்கமதாமெல் லாமையா, தியானபுருவமையங்காணுவோர்கள் தாக்கானபூரணமேயறி வாரையா, விதியானயென்னறிவுயிலேத்துதானல் விட்ட குறைதொட்டகு றையிடங்காண்பாயே | (தா அ௰)

காண்பதற்குமுன்சொன்ன வுண்டைதனைவாங்கிக் கதிர்முனையது போலேதுவாரம்பண்ணி, நாண்பதறகுசுத்தசலமெள்ளிடைதானதிலிட்டு நன்மைபெறப்பீங்கானிலுண்டைதனைவைத்து, பூணவேகுருபதத்தைத்தி யானஞ்செய்து பூப்பணிந்துரவிமுகத்திலனைநாழிமட்டும்,வாணவேவைத் திட வேவைத்தீராகில் வளமானசெந்தூரமாய்வருகும்பாரே | (தா அக

பாரப்பாமுருக்கம்பூயிதற்கீடுண்டோ பாரேழுசாகரமுமிதற்கிடுண் டோ, வேரப்பாகஸ்தூரியிதற்கீடுண்டோ வேணதுண்டுபலநிறமுமிதற்கி டுண்டோ, ஆரம்பாவாலைபூபதிசெந்தூரம் அதுமலர்ந்தபூவதனைச்சுனாப்ப ரண்டிவிட்டு, கோரப்பாகிராமயமாய்சோதியொளிதன்னில் நினைவையொட் டிபஞ்சமதில்தியானஞ்செய்யே | (தா அஉ

செய்யப்பா-சிவயம-ஓம் மென்றுவாறுஞ் செபிக்கையிலே-ஸ்ரீ-றீம்-இலீமென்றுஞ்செபியுருநூறு, மெய்யப்பாவெளிதிறந்தேனென்மேலாணை ரண்டு வெளிவிடாசெந்தூரம்பூசைசெய்து, கையப்பாவெகுபதனம்வைத்துப்போற்றி கருணைபெறச்சித்திக்குக்கருவேயெய்துதும், பொய்யப்பாவுலுத்தர்சொல்வார் சாஸ்திரம்பொய்யெனபார் பூரணமேமனதறியாப்புலையர்தானே / (தக அரு)

தானென்றசெந்தூரம்பெருமைமெத்த தனதாகச்சொன்னாலுமறிவேவேணும், வேனென்றசெகத்தோர்கள்கர்மநோய்க்கு விளம்புவோம்வாலையிடவாசம்பட்டால், நாமென்றமன்வந்தாப் போலேயல்லோ நடுநடுங்கியோடுமடாவிதிநோயெல்லாம், வானென்றவாதத்தால்வருநோய்க்கெல்லாம் வசனித்தோங்கடுகுப்பிரமாணந்தானே / ()

தானென்றசெந்தூரமிவ்விதமாயக்கொண்டு தருவானசுத்தசலம்பணவிடைதானிட்டு,கோனென்றேகுழைத்துநோயாளிநாவல் கூறிடவேமூன்றுவேளைசெந்தூரமுண்டால்; தேனென்றவாதமுதல்பித்தம்யாவும்தீராதசேத்துமமூமொதுங்கியோடும், ஆனென்றவதிதநோயெல்லாமோடும் அப்பனேகன்மவினைதுலைந்துபோமே / ()

போமென்றபித்தத்தாலெழுந்தநோய்க்குப் போடுவாய்பொட்ருப்புசெயநீர்தன்னில், ஆமென்றுமூனசொன்னபாகவிதங்கொடுத்தா லாறிவிடும்பித்தத்தாலெழுந்தநோயெல்லாம், வானென்றவாறுபோலமுதுண்டாயானல் வச்சிரம்போல்தேகமெல்லாம்வளப்பமாகும், தாமென்றசிலேற்பனநோய்சகலத்துக்குஞ் சொல்லிட வெநீருநீரில்கொடுத்துப்பாரே / ()

கொடுத்திடவேயெட்டுநாளுண்டாயானல் குறிகெட்ட சிலேற்பனநோயெப்படிபோகும், முடித்திடுவாய்வாதபித்தசிலேற்பனமூன்றுக்குமூதண்டமிதுவாதிசெந்தூரந்தான், வடுத்திடவேவயித்தியர்க்குக்குருவிதப்பா வாதமென்றவழலைக்குமதிதம்பாரு, நடுத்திடவேஞானகற்பமிதுவொன்றுற்றுன் நன்றானவட்டசித்துமாடுமென்றே, (தகஅஎ)

என்றானவாலைபூபதிசெந்தூரந்தான் மார்செய்வார்சிவயோகியவரோசெய்வார்,நன்றாகநாம்சொன்னேஞ்சௌமியத்தில் நவசித்தரின்னூல்போற்சொல்லவில்லை, வன்றானயின்னூலிற்சொன்னதெல்லாங்குருவு வழிபாதைசுருதிமுடிவுயின்னூலாதி, கன்றானயேமகாவியந்தான்பஞ்சகாவியங் கருணைபெறுமின்னூலும்சிகண்டோடேழே \ (தகஅஅ

ஏழானவிதன்கோர்வைசுருக்கமெல்லாந்தான் யென்மகனேபார்த்து வுணாதெளிந்தாரானால், கூறாகநிலைத்திடுக்காண் வாதமெல்லாந்தோயுங் குருவாணையென்குருவால்கன்றாய்ச்சொன்னேன், வாரானபெருவாழ்வுசி வயோகவாழ்வு மற்றதெல்லாம்சடலமப்பாமலைத்திடீர்மக்காள், சாரான சௌமியத்தில்விண்டதெல்லாம்வெளிதான் சர்க்குருவின்கமலபதஞ்சா ட்சிதானே (தகஅகூ)

தானென்றநாங்கள்சொன்னபொருளெல்லாந்தான் சாக்கினாலேடா கச்சாற்றினேம்பார், போனைனறபொருளெல்லாம் பொடியாய்ச்சொன் னேம் பொருளறிவான்செனமாகியிருந்துதானால், பானென்றபாகமடா யின்னூல்போலொருநூலுமில்லை பகராதுபகர்ந்தாலுமறைப்பாய்க்காணு ம், கோனென்றநிகண்டென்னூறதீதபீடம் கூறினேம்பதினாறுலட்சத் துக்கே (தககூய)

லெட்சமென்றலெட்சபத்தையெவருங்காணார் நிகண்டென்னூறி ருந்துதானால்பாஷையெல்லாந்தோன்றும், அட்சயந்தான்பெறுவதற்குநி கண்டுவேணும் அப்போவல்லோவாதத்தின் மறைப்பெல்லாம்விள்ளும். பட்சமென்றநிகண்டதனைவைத்துக்கொண்டு பாஷையறிந்திட்டாக்கால்ப ண்மையாகும், கட்சிபெறுமென்னூர்தானர்கொடுக்கப்போறார் கனகமெ ன்றதிரவியத்தைக்கொடுத்துவாங்கே (தககூக)

கொடுத்தாலும்பணங்கோடியியாரீபார் கூறினதோர்சேதியெல்லாம் நிகண்டில்விள்ளும், அடுத்தாலுமாசானைநிகண்டைப்பாரு மவரீயார்சேதி யெல்லாமறியலாம்பார், கடுதகிட நூல்கொடுத்தோர் மனதுநொந்தாக்கால் கனகம்நோய்சித்திக்குமுண்மைபாரு, தொடுத்தொருவர்வாய்பேசார் நிக ண்டிருந்தால் தலைவனையுந்தலைவியையுங்காணலாமே (தசகூஉ)

அஷ்டகர்மச்சிலை

காணலாமுன்சொன்னதலைப்பிண்டந்தான்
கருணைபெறச்சொல்லுகிறேம்புலத்தியாகேள்
ஆணலாமறுபத்துநாலுமாட
யஷ்டகம்டச்சிலையதுகையருளக்கேளும்
பேணலாம்பிண்டமதைக்கல்லுரலிலிட்டுப்
பேருகமுன்சொன்னபிண்டமாவிட்டு
தோணலாஞ்சுத்தசலமிரண்டுசேரிட்டு
துதிபெறவேயகாரவிந்துவுகாரவிந்தே (தககூங)

விந்தானயிரண்டதுமேயொவ்வொன்றுசேரு விட்டதிலேயிதலோ கப்பிபொடிசேரண்டு, செந்தானசெயநீர்மெழுகெல்லாமையா சிறப்பாக வொவ்வொன்றுசேர்தானிட்டு, அந்தானசெயநீர்வகையெல்லாமைந்தா அருளிலேமொவ்வொன்றுசேர்தானிட்டு, வமர்தினதிருக்கள்ளிப்பால்சேரண்டு மைந்தனேயாக்கருசேர்வளமாய்ப்போடே (௧௧௯௪)

போட்டுயிரும்புலக்கைகொண்டுபதினறுசாமம் புகழாகச்சிறுகெல் லகபடியாற்றன்னில், ஆட்டுவாய்சாமமதுக்கொருதரம்விட்டு அடவான யிருப்புலக்கைபதனைற்சாடு, வாட்டுவாய்கருநாகப்பழமதுபோலாகுமப்பா கங்கண்டுயேஷ்டமாமெழுகை, வாட்டுபெறவெல்லாநீதோண்டியப்பா வரி வைசபெறமெழுகெடுத்துப்பிங்கானில்வையே. (௧௧௯௫)

அஷ்டமாத்தயிலம்

வையப்பாயம்மெழுகில்பாதியதையெடுத்து
வளமாகப்பிங்கானில்வைத்துநீயும்
ஐயப்பாவாலைபூபதிசெந்தூரமதனில்
விராகனெடைமெழுகுநடுவதனில்வைத்து
கையப்பாரவிமுகத்திலொருநாழிவைத்தால்
நலமானவஷ்டமாதயிலம்பாயும்
பொய்யப்பாசொல்லவில்லைதயிலமதைக்கொண்டு
பூசைசெய்துசிஷாவிற்பதனமதாயப்பண்ணே

பண்ணப்பாமதிமெழுகெடுத்துநீயும் பாலகனைப்போல்மொட்டுசிலையு ருவாயசசெய்து, கண்ணப்பாமுகங்கால்கள்கையுண்டாக்கி கனத்தமெய் வாயுதடுகருவுண்டாக்கி, எண்ணப்பாவண்ணமெல்லாஞ்செய்து முடிப்பி த்து என்மகனேகாவியத்தின்பாகங்கண்டு, அண்ணப்பாமுடித்துசிலைதிரி யுண்டாக்கி அஷ்டயோகசித்திபெறப்பதனஞ்செய்யே (௧௧௯௭)

இந்நூல்சுருக்கமுந்நூறும்பாரு.

பதனமென்றசிலையினுடஆட்டமெல்லாம்
பண்மைபெறுமிந்நூல்சொச்சமுன்னூர்தன்னில்
அதனமென்றயிருபத்துநான்குசித்தி
யடவாகஆடுதற்குகருவைச்சொன்னேம்
மதனமதாய்த்திரியாதேயிந்நூலாதி
மைந்தனேஆயிரத்திருநூறுதன்னில்
குதனமென்றசுருக்கவெல்லாமுடித்தோம்பாரு
குருநூலுசௌமியசாகரந்தான்பாரே (௧௧௯௮)

பாரப்பாபுலத்தியனேமுன்னூறும்பாரு பரிவாகவாயிரத்தைந்நூறும் பாரு; ஆரப்பாவழிவாளிசமுத்திரந்தன்னில் ஆடலாங்கடை போட்டுமுன்னூர்தன்னில், வேரப்பாசித்துவிளையதிதமெல்லாம் விளம்பினோம்சொச்சமும்நீவிரித்துப்பாரு, தேரப்பாதேகசித்திகாயசித்திசொன்னோம் சிவயோகசித்திமெய்ஞ்ஞானசித்தே (௲௧௯௯)

சித்தானமவுனசித்திகெவுனசித்திசொன்னோம் தெளிவானகுளிகைசித்திவாதசித்திசொன்னோம், அத்தானவருபத்துநான்குசித்திசொன்னோம் யதிதம்பெற்றுவாழ்கலாமின்னூல்தன்னில், முத்தானசொச்சமில்லாவாயிரத்தைந்நூறு முடிவதற்குச்சௌமியத்தின்சூஸ்திரமும்பாரு, வித்தானவித்தெல்லாமகன்றுய்த்தோன்று மெய்ஞ்ஞானபரகெதியில்விளங்குந்தானே (௲௨௱)

தானானமூலமெல்லாஞ்சொல்லிவிட்டோம் சைதன்னியப் பொருளெல்லாம்வெளியாய்ச்சொன்னோம், கோனானகுருவாசான் முறையுஞ்சொன்னோங் கூறினோங்கைபாகங்குணமுஞ்சொன்னோம், வானானவாதமொடுவைப்புச்சொன்னோம் வளமானகுருகோடிகண்ணுஞ்சொன்னோம் ஆனானதிராவகங்கள்செயநீருஞ்சொன்னோம் அதிதகோடாகோடிமெழுகுருளினோமே (௲௨௱௧

அருளினோஞ்சரக்குவைப்புவுபசரங்கள்
அருளானகுளிகைசாரணைகள்சொன்னோம்
மருளினோமாதியென்றபனிநீர்சொன்னோம்
மகத்தானகோடாகோடிதொழில்கள்சொன்னோம்
வெருளினோம்வேதையிலேயனந்தஞ்சொன்னோம்
வேதாந்ததீட்சைகுருபூசைசொன்னோம்
வருளினோமாயிரத்திருநூறுபீடம்
வசனித்தோம்சௌமியசாகரமுற்றே (௲௨௱௨)

அகஸ்தியரருளிச்செய்த

சௌமியசாகரம் - ௲௨௱.

முற்றுப் பெற்றது.

உ

கடவுள் துணை.

விளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்குந் தெரிவிப்பதுயாதெனில் சென்னபட்டணம் பெத்துநாயகன்பேட்டை மூல்லாவீதியில் தாண்டவராயப்பிள்ளை தெருவில், ௧௨-வது-நெம்பருடையவீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் விவேகசந்திரோதயவச்சுக்கூடத்தில் இப்போது அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகங்களாவன.

ஸ்ரீமகாப்பாரதவசனம்	பெரிய-அரிச்சந்திரவிலாசம்
மார்க்கண்டேயர்நாடகம்	இராமப்பிரசாதமிர்தக்கீர்த்தனை
மாணிக்கவாசகர்கீர்த்தனை	அரிச்சந்திரநாடகம்
கிருஷ்ணன்சலக்கிரீடை	அரிநாமக்கீர்த்தனை.
பராங்குசதாசன்கீர்த்தனை	விநாயகபுராணம்.
சந்திரகாசவிலாசம	இராமதேவர்வைத்தியம்-ரூ௨௱
சிரோரத்தினகண்டம்ரூ௱-போகநாயனார்பலதிரட்டு	
நந்தீசர்கலைக்கியானம்-ரூ	அகஸ்தியர்சௌமிசாகரம்-ரூ௨௱.

இன்னம் சில வைத்தியசாஸ்திரங்களும் தமிழ் தெலுங்கு புஸ்தகங்களும்வேண்டியவர்கள் மேற்படியாரிடத்தில் டபால்மூலமாயனுப்பும்படி கடிதமெழுதினால் பங்கிசார்ச்சுடன் பணம் அனுப்பினால் விலைசரசமாய்க்கொடுக்கப்படும்.

இப்படிக்கு.
தர்க்கோலம்-நரசிம்முலுநாயுடு